

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

7703 *Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, després de la reforma mitjançant la Llei orgànica 2/2009.*

ÍNDEX

Reial decret.

Article únic. Aprovació i àmbit d'aplicació del Reglament.

Disposició addicional única. Identificació i protecció de la víctima de tràfic d'éssers humans.

Disposició transitòria primera. Validesa de les autoritzacions o targetes en vigor.

Disposició transitòria segona. Sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reglament.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Disposició final primera. Títols competencials.

Disposició final segona. Desplegament normatiu.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Reglament.

Títol I. Règim d'entrada i sortida de territori espanyol.

Capítol I. Llocs d'entrada i sortida.

Article 1. Entrada per llocs habilitats.

Article 2. Habilitació de llocs.

Article 3. Tancament de llocs habilitats.

Capítol II. Entrada: requisits i prohibicions.

Article 4. Requisits.

Article 5. Autorització de retorn.

Article 6. Documentació per a l'entrada.

Article 7. Exigència de visat.

Article 8. Justificació del motiu i condicions de l'entrada i estada.

Article 9. Acreditació de mitjans econòmics.

Article 10. Requisits sanitaris.

Article 11. Prohibició d'entrada.

Article 12. Forma d'efectuar l'entrada.

Article 13. Declaració d'entrada.

Article 14. Registre d'entrada en territori espanyol.

Article 15. Denegació d'entrada.

Article 16. Obligacions dels transportistes de control de documents.

Article 17. Obligacions dels transportistes de remissió d'informació.

Article 18. Obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada.

Capítol III. Sortides: requisits i prohibicions.

Article 19. Requisits.

Article 20. Documentació i terminis.

Article 21. Forma d'efectuar la sortida.

Article 22. Prohibicions de sortida.

Capítol IV. Devolució i sortides obligatòries.

Article 23. Devolucions.

Article 24. Sortides obligatòries.

Títol II. Trànsit aeroportuari.

Article 25. Definició.

Article 26. Exigència de visat de trànsit.

Article 27. Procediment.

Títol III. L'estada a Espanya.

Capítol I. Estada de curta durada.

Article 28. Definició.

Secció 1a Requisits i procediment.

Article 29. Visats d'estada de curta durada. Classes.

Article 30. Sol·licitud de visats d'estada de curta durada.

Article 31. Visats expedits a les fronteres exteriors.

Secció 2a Pròrroga i extinció de l'estada de curta durada.

Article 32. Pròrroga d'estada sense visat. Procediment.

Article 33. Extinció de la pròrroga d'estada.

Article 34. Pròrroga del visat d'estada de curta durada.

Article 35. Anul·lació i retirada del visat d'estada de curta durada.

Secció 3a Supòsits excepcionals d'estada de curta durada.

Article 36. Estada en supòsits d'entrada o documentació irregulars.

Capítol II. Estada per estudis, mobilitat d'alumnes, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat.

Article 37. Definició.

Article 38. Requisits per obtenir el visat.

Article 39. Procediment.

Article 40. Pròrroga.

Article 41. Familiars del titular d'una autorització d'estada.

Article 42. Treball de titulars d'una autorització d'estada.

Article 43. Règim especial dels estudis d'especialització en l'àmbit sanitari.

Article 44. Mobilitat dins de la Unió Europea.

Títol IV. Residència temporal.

Article 45. Definició i supòsits de residència temporal.

Capítol I. Residència temporal no lucrativa.

Article 46. Requisits.

Article 47. Mitjans econòmics a acreditar per a l'obtenció d'una autorització de residència temporal.

Article 48. Procediment.

Article 49. Efectes del visat i durada de l'autorització inicial de residència.

Article 50. Visats i autoritzacions de residència de caràcter extraordinari.

Article 51. Renovació de l'autorització de residència temporal no lucrativa.

Capítol II. Residència temporal per reagrupament familiar.

Article 52. Definició.

Article 53. Familiars reagrupables.

Article 54. Mitjans econòmics a acreditar per un estranger per a l'obtenció d'una autorització de residència per reagrupament a favor dels seus familiars.

Article 55. Requisit sobre habitatge adequat a acreditar per un estranger per a l'obtenció d'una autorització de residència per reagrupament a favor dels seus familiars.

Article 56. Procediment per a l'autorització de residència per reagrupament familiar.

Article 57. Tramitació del visat en el procediment de reagrupament familiar.

Article 58. Entrada en territori espanyol.

Article 59. Residència dels familiars reagrupats, independent de la del reagrupador.

Article 60. Reagrupament familiar per residents reagrupats.

Article 61. Renovació de les autoritzacions de residència en virtut de reagrupament familiar.

Capítol III. Residència temporal i treball per compte d'altri.

Article 62. Definició.

Article 63. Autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

Article 64. Requisits.

Article 65. Determinació de la situació nacional d'ocupació.

Article 66. Mitjans econòmics, materials i personals a acreditar per l'ocupador per fer front a les obligacions dimanants del contracte de treball.

Article 67. Procediment.

Article 68. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte d'altri a comunitats autònomes.

Article 69. Denegació de les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri.

Article 70. Visat de residència i treball i entrada a Espanya.

Article 71. Renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri.

Article 72. Efectes de la renovació de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.

Capítol IV. Residència temporal i treball per a recerca.

Article 73. Definició.

Article 74. Autorització de residència temporal i treball per a recerca.

Article 75. Conveni d'acollida.

Article 76. Requisits per a la concessió de l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.

Article 77. Procediment.

Article 78. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per a recerca a comunitats autònomes.

Article 79. Denegació de les autoritzacions de residència temporal i treball per a recerca.

Article 80. Requisits per a l'obtenció del visat de recerca.

Article 81. Efectes del visat de recerca.

Article 82. Renovació de l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.

Article 83. Familiars dels investigadors estrangers.

Article 84. Mobilitat dels estrangers admesos com a investigadors en estats membres de la Unió Europea.

Capítol V. Residència temporal i treball de professionals altament qualificats titulars d'una targeta blava-UE.

Article 85. Definició.

Article 86. Autorització de residència i treball de professionals altament qualificats.

Article 87. Requisits.

Article 88. Procediment.

Article 89. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball de professionals altament qualificats a comunitats autònomes.

Article 90. Denegació de les autoritzacions de residència temporal i treball de professionals altament qualificats.

Article 91. Visat de residència i treball.

Article 92. Targeta d'identitat d'estranger.

Article 93. Renovació de les autoritzacions de residència i treball de professionals altament qualificats.

Article 94. Familiars de professionals altament qualificats.

Article 95. Mobilitat dels treballadors estrangers titulars d'una targeta blava-UE expedida en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Article 96. Mobilitat dels familiars dels treballadors estrangers titulars d'una targeta blava-UE expedida en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Capítol VI. Residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada.

Article 97. Definició.

Article 98. Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada.

Article 99. Requisits.

Article 100. Procediment.

Article 101. Visat.

Article 102. Pròrroga de les autoritzacions.

Capítol VII. Residència temporal i treball per compte propi.

Article 103. Definició, durada i àmbit.

Article 104. Autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi.

Article 105. Requisits.

Article 106. Procediment.

Article 107. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi a comunitats autònomes.

Article 108. Visat de residència i treball i entrada a Espanya.

Article 109. Renovació de l'autorització de residència i treball per compte propi.

Capítol VIII. Residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.

Article 110. Definició.

Article 111. Requisits.

Article 112. Procediment.

Article 113. Denegació de les autoritzacions de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.

Article 114. Visat de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis i entrada a Espanya.

Article 115. Pròrroga de l'autorització de residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.

Article 116. Autorització per a treballs de temporada o campanya en el marc de prestacions transnacionals de serveis.

Capítol IX. Residència temporal amb excepció de l'autorització de treball.

Article 117. Excepcions a l'autorització de treball.

Article 118. Procediment.

Article 119. Efectes del visat.

Capítol X. Residència temporal de l'estranger acollit a un programa de retorn voluntari.

Article 120. Àmbit d'aplicació.

Article 121. Compromís de no-retorn a territori espanyol.

Article 122. Autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball.

Títol V. Residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Capítol I. Residència per circumstàncies excepcionals per arrelament, protecció internacional, raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic.

Article 123. Autoritzacions de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Article 124. Autorització de residència temporal per raons d'arrelament.

Article 125. Autorització de residència temporal per raons de protecció internacional.

Article 126. Autorització de residència temporal per raons humanitàries.

Article 127. Autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de col·laboració amb autoritats públiques, raons de seguretat nacional o interès públic.

Article 128. Procediment.

Article 129. Autorització de treball del titular d'una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Article 130. Pròrroga i cessament de la situació de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

Capítol II. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de dones estrangeres víctimes de violència de gènere.

Article 131. Denúncia a favor d'una dona estrangera víctima de violència de gènere.

Article 132. Inici del procediment relatiu a la residència temporal i treball de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

Article 133. Autorització provisional de residència temporal i treball de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

Article 134. Finalització del procediment relatiu a la residència temporal i treball de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

Capítol III. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals per col·laboració contra xarxes organitzades.

Article 135. Exempció de responsabilitat.

Article 136. Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats administratives no policials.

Article 137. Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats administratives policials, fiscals o judicials.

Article 138. Retorn assistit al país de procedència de l'estranger.

Article 139. Estrangers menors d'edat.

Capítol IV. Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals d'estrangers víctimes del tràfic d'éssers humans.

Article 140. Coordinació de les actuacions.

Article 141. Identificació de les potencials víctimes no comunitàries de tràfic d'éssers humans.

Article 142. Període de restabliment i reflexió.

Article 143. Exempció de responsabilitat.

Article 144. Autorització de residència i treball.

Article 145. Retorn assistit al país de procedència.

Article 146. Estrangers menors d'edat víctimes de tràfic d'éssers humans.

Títol VI. Residència de llarga durada.

Capítol I. Residència de llarga durada.

Article 147. Definició.

Article 148. Supòsits.

Article 149. Procediment.

Article 150. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada.

Capítol II. Residència de llarga durada-UE.

Article 151. Definició.

Article 152. Requisits.

Article 153. Procediment.

Article 154. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada-UE.

Capítol III. Mobilitat del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre.

Article 155. Residència de llarga durada a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Article 156. Residència de llarga durada a Espanya de la família del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Article 157. Residència de llarga durada-UE a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.

Capítol IV. Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada.

Secció 1a Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada.

Article 158. Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada.

Article 159. Procediment.

Secció 2a Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE.

Article 160. Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE.

Article 161. Procediment.

Títol VII. Extinció de les autoritzacions de residència o de residència i treball.

Article 162. Extinció de l'autorització de residència temporal.

Article 163. Extinció de l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.

Article 164. Extinció de l'autorització de residència temporal de professionals altament qualificats.

Article 165. Extinció de l'autorització de residència temporal i treball de víctimes de tràfic d'éssers humans.

Article 166. Extinció de l'autorització de residència de llarga durada.

Títol VIII. Gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 167. Gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 168. Elaboració de la previsió anual de gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 169. Contingut de la norma sobre gestió col·lectiva.

Article 170. Especialitats dels procediments relatius a autoritzacions en el marc de la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 171. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte d'altri a comunitats autònomes.

Article 172. Visats de residència i treball.

Article 173. Entrada a Espanya i eficàcia de l'autorització inicial de residència temporal i treball.

Article 174. Visats de residència i treball de temporada.

Article 175. Visats per a la recerca d'ocupació.

Article 176. Visats per a la recerca d'ocupació dirigits a fills o néts d'espanyol d'origen.

Article 177. Visats per a la recerca d'ocupació en determinades ocupacions i àmbits territorials.

Títol IX. Procediment per autoritzar l'entrada, residència i treball a Espanya d'estrangers en l'activitat professional dels quals concorrin raons d'interès econòmic, social o laboral, o que l'objecte de la qual sigui la realització de treballs de recerca o desenvolupament o docents, que requereixin alta qualificació, o d'actuacions artístiques d'especial interès cultural.

Article 178. Àmbit d'aplicació.

Article 179. Tipus d'autorització.

Article 180. Particularitats del procediment i documentació.

Article 181. Familiars.

Títol X. Treballadors transfronterers.

Article 182. Definició.

Article 183. Àmbit d'aplicació, requisits i procediment.

Article 184. Efectes de l'autorització de treball per a treballadors transfronterers.

Títol XI. Menors estrangers.

Capítol I. Residència del fill de resident legal.

Article 185. Residència del fill nascut a Espanya de resident.

Article 186. Residència del fill no nascut a Espanya de resident.

Capítol II. Desplaçament temporal de menors estrangers.

Article 187. Desplaçament temporal de menors estrangers.

Article 188. Desplaçament temporal de menors estrangers amb fins d'escolarització.

Capítol III. Menors estrangers no acompanyats.

Article 189. Definició.

Article 190. Determinació de l'edat.

Article 191. Competència sobre el procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat i actuacions prèvies.

Article 192. Inici del procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat.

Article 193. Al·legacions i determinació del període de prova.

Article 194. Tràmit d'audiència i resolució del procediment.

Article 195. Execució de la repatriació.

Article 196. Residència del menor estranger no acompanyat.

Article 197. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que és titular d'una autorització de residència.

Article 198. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que no és titular d'una autorització de residència.

Títol XII. Modificació de les situacions dels estrangers a Espanya.

Article 199. De la situació d'estada per estudis, recerca, formació o pràctiques a la situació de residència i treball o de residència amb excepció de l'autorització de treball.

Article 200. De la situació de residència a la situació de residència i treball o de residència amb excepció de l'autorització de treball.

Article 201. Compatibilitat de la situació de residència i treball per compte d'altri i la de residència i treball per compte propi, o d'autoritzacions de treball per compte propi d'àmbit geogràfic diferent.

Article 202. De la situació de residència per circumstàncies excepcionals a la situació de residència, residència i treball o residència amb excepció de l'autorització de treball.

Article 203. Modificacions de l'autorització de residència i treball.

Article 204. Intervenció de les comunitats autònomes en la modificació d'autoritzacions en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball.

Títol XIII. Documentació dels estrangers.

Capítol I. Drets i deures relatius a la documentació.

Article 205. Drets i deures.

Article 206. Número d'identitat d'estranger.

Capítol II. Acreditació de la situació dels estrangers a Espanya.

Article 207. Documents acreditatius.

Article 208. El passaport o document de viatge.

Article 209. El visat.

Article 210. La targeta d'identitat d'estranger.

Capítol III. Indocumentats.

Article 211. Requisits i procediment per a la documentació.

Article 212. Títol de viatge per a sortida d'Espanya.

Capítol IV. Registre central d'estrangers.

Article 213. Registre central d'estrangers.

Article 214. Comunicació al Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de situació.

Capítol V. Registre de menors estrangers no acompanyats.

Article 215. Registre de menors estrangers no acompanyats.

Títol XIV. Infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador.

Capítol I. Normes comunes del procediment sancionador.

Article 216. Normativa aplicable.

Article 217. Modalitats del procediment sancionador.

Article 218. Actuacions prèvies.

Article 219. Iniciació del procediment sancionador. Competència.

Article 220. Instructor i secretari.

Article 221. El decomís.

Article 222. Resolució.

Article 223. Manifestació de la voluntat de recórrer.

Article 224. Execució de les resolucions sancionadores.

Article 225. Caducitat i prescripció.

Capítol II. Modalitats de tramitació del procediment sancionador.

Secció 1a El procediment ordinari.

Article 226. Supòsits en què escau el procediment ordinari.

Article 227. Iniciació del procediment ordinari.

Article 228. Actuacions i al·legacions en el procediment ordinari.

Article 229. Prova en el procediment ordinari.

Article 230. Col·laboració d'altres administracions públiques en el procediment ordinari.

Article 231. Proposta de resolució en el procediment ordinari.

Article 232. Tràmit d'audiència en el procediment ordinari.

Article 233. Resolució del procediment ordinari.

Secció 2a El procediment preferent.

Article 234. Supòsits en què escau el procediment preferent.

Article 235. Iniciació i tramitació del procediment preferent.

Article 236. La resolució en el procediment preferent. Executivitat.

Article 237. Comunicacions en el procediment preferent.

Secció 3a El procediment simplificat.

Article 238. Supòsits d'iniciació del procediment simplificat.

Article 239. Procediment simplificat.

Article 240. Resolució del procediment simplificat.

Secció 4a Concurrència de procediments.

Article 241. Concurrència de procediments.

Capítol III. Aspectes específics en els procediments sancionadors per a la imposició de les infraccions d'expulsió i multa.

Secció 1a Normes procedimentals per a la imposició de l'expulsió.

Article 242. Supòsits en què escau el procediment d'expulsió.

Article 243. Contingut de l'acord d'iniciació del procediment d'expulsió.

Article 244. Mesures cautelars en el procediment d'expulsió.

Article 245. Contingut i efectes de la resolució del procediment d'expulsió.

Article 246. Execució de la resolució en el procediment d'expulsió.

Article 247. Estrangers processats o imputats en procediments per delictes o faltes.

Article 248. Comunicacions en el procediment d'expulsió.

Secció 2a Normes procedimentals per a la imposició de multes.

Article 249. Supòsits d'aplicació del procediment per a la imposició de multes.

Article 250. Contingut de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de multes.

Article 251. Mesures cautelars en el procediment per a la imposició de multes.

Article 252. Resolució del procediment per a la imposició de multes. Efectes i executivitat.

Capítol IV. Infraccions i sancions en l'ordre social i vigilància laboral.

Article 253. Vigilància laboral.

Article 254. Infraccions i sancions en l'ordre social.

Capítol V. Infraccions, sancions i obligació de la seva comunicació interorgànica.

Article 255. Altres infraccions i sancions.

Article 256. Comunicació interorgànica d'infraccions.

Article 257. Comunicacions dels òrgans judicials a la delegació o subdelegació del Govern en relació amb estrangers.

Capítol VI. Ingress en centres d'internament d'estrangers.

Article 258. Ingress en centres d'internament d'estrangers.

Títol XV Oficines d'estrangeria i centres de migracions.

Capítol I. Les oficines d'estrangeria.

Article 259. Creació.

Article 260. Dependència.

Article 261. Funcions.

Article 262. Organització funcional de les oficines d'estrangeria.

Article 263. Personal.

Capítol II. Els centres de migracions.

Article 264. La xarxa pública de centres de migracions.

Article 266. Ingress en centres de migracions.

Disposicions addicionals.

Disposició addicional primera. Atribució de competències en matèria d'informes, resolucions i sancions.

Disposició addicional segona. Normativa aplicable als procediments.

Disposició addicional tercera. Llocs de presentació de les sol·licituds.

Disposició addicional quarta. Pràctica de la notificació per mitjans electrònics.

Disposició addicional cinquena. El Tauler edictal de resolucions d'estrangeria.

Disposició addicional sisena. Aplicació informàtica per a la tramitació de procediments.

Disposició addicional setena. Gestió informàtica en els procediments amb intervenció de les comunitats autònomes.

Disposició addicional vuitena. Legitimació i representació.

Disposició addicional novena. Normes comunes per a la resolució de visats.

Disposició addicional desena. Procediment en matèria de visats.

Disposició addicional onzena. Exigència, normativa i convenis en matèria sanitària.

Disposició addicional dotzena. Terminis de resolució dels procediments.

Disposició addicional tretzena. Silenci administratiu.

Disposició addicional catorzena. Recursos.

Disposició addicional quinzena. Cobertura de llocs de confiança.

Disposició addicional setzena. Cotització per la contingència de desocupació.

Disposició addicional dissetena. Informes policials.

Disposició addicional divuitena. Taxes per tramitació de procediments.

Disposició addicional dinovena. Entitats acreditades per impartir formació a reconèixer en els informes sobre esforç d'integració.

Disposició addicional vintena. Desconcentració de la competència de tancament de llocs habilitats.

Disposició addicional vint-i-unena. Autorització de treball dels estrangers sol·licitants de protecció internacional.

Disposició addicional vint-i-dosena. Representants de les organitzacions empresarials a l'estranger.

Disposició addicional vint-i-tresena. Facilitació de l'entrada i residència dels familiars de ciutadans d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un altre Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, no inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició addicional vint-i-quatrena. Legislació en matèria de protecció internacional.

Disposició addicional vint-i-cinquena. Estrangers no comunitaris ocupats per les Forces Armades.

REIAL DECRET PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2000, SOBRE DRETS I LLIBERTATS DELS ESTRANGERS A ESPANYA I LA SEVA INTEGRACIÓ SOCIAL

La Llei orgànica 2/2009, d'11 de desembre, en la disposició final tercera, habilita el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament de la reforma de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. El present Reial decret aprova el nou Reglament d'estrangeria, i deroga el Reglament aprovat pel Reial decret 2393/2004, de 30 de desembre.

La decisió d'aprovar un nou Reglament d'estrangeria que desplegui al màxim l'adaptació reglamentària de l'última reforma de la Llei orgànica 4/2000, i, per tant, d'exercir en sentit ampli la potestat reglamentària que l'article 97 de la Constitució espanyola atribueix al Govern, obeeix a diverses causes.

D'una banda, a l'evolució del fenomen migratori, que ha estat una causa constant de les successives reformes de la Llei orgànica. L'esmentada evolució, que els últims anys ha donat lloc, entre d'altres coses, a un descens del nombre de sol·licituds d'entrada per motius laborals i a un augment del nombre de procediments instats per persones estrangeres que són a Espanya i que pretenen renovar o prorrogar les seves autoritzacions o exercir les facultats que la Llei orgànica els atorga, ha de ser tinguda en compte en desplegar reglamentàriament les previsions de la Llei d'estrangeria. El nou Reglament pretén optimitzar en aquest nou context els principis de la política migratòria reconeguts per primera vegada a través de la Llei orgànica 2/2009, d'11 de desembre, principis entre els quals hi ha l'ordenació dels fluxos migratoris laborals d'acord amb la situació nacional d'ocupació, la integració social de les persones immigrants, la lluita contra la immigració irregular i les relacions amb tercers països en matèria d'immigració.

D'altra banda, la reforma del Reglament d'estrangeria també ofereix l'oportunitat de clarificar, simplificar i ordenar procediments complexos, la tramitació dels quals es pot millorar des de la perspectiva de l'agilitat i la seguretat jurídica. La ubicació i reordenació sistemàtica d'alguns procediments, la distinció entre requisits i documents acreditatius d'aquests requisits, la concreció més gran dels uns i dels altres, la seva simplificació, així com una regulació més clara de la relació entre autoritzacions i visats que eviti dobles comprovacions han de contribuir, sens dubte, a millorar la gestió i la seguretat jurídica dels procediments d'estrangeria. En aquest mateix sentit, menció a part mereix la introducció de les noves tecnologies en un àmbit amb un volum de gestió elevat i, concretament, la utilització d'una aplicació informàtica comuna que permeti la integració de les diverses fases procedimentals i la seva gestió per part de les diverses administracions amb competència en la matèria, així com una millor relació amb la ciutadania de conformitat amb la normativa d'accés electrònic als serveis públics.

Finalment, més enllà de millorar la seva naturalesa de norma procedimental, l'aprovació d'un nou Reglament d'estrangeria també permet introduir modificacions materials que no només responen a canvis legals i al creixent protagonisme de la normativa comunitària en aquest àmbit, sinó que pretenen tenir en compte la ja dilatada experiència de les oficines d'estrangeria.

L'abast de la reforma ha reforçat, d'altra banda, la voluntat d'implicar-hi el més gran nombre de forces polítiques, agents socials i organitzacions no governamentals. Més enllà dels canals institucionals de participació, s'ha fet un esforç notable per aconseguir un acord global amb els agents socials en l'àmbit de la taula de diàleg social, així com per tenir en compte les aportacions presentades per les organitzacions amb una implantació més gran en l'àmbit de l'estrangeria. Aquest procés de diàleg i consens ha suposat un grau de participació important que té el seu reflex en el text mateix.

Des d'una perspectiva material, les novetats del Reglament responen sobretot a la voluntat de consolidar un model basat en la regularitat i vinculat al mercat de treball. Això s'ha traduït, entre altres qüestions, en una regulació més completa del Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura i dels certificats que emeten els serveis públics d'ocupació en relació amb la insuficiència de demandants d'ocupació per cobrir les ofertes existents. En els dos

casos el que es pretén és millorar la informació que els sustenta, així com tenir en compte les possibilitats de cobrir les ofertes d'ocupació amb treballadors que ja es troben al mercat de treball nacional i que podrien satisfer-les amb actuacions formatives promogudes pels serveis públics d'ocupació. La consideració de la situació nacional d'ocupació també s'ha tingut en compte en la regulació de les autoritzacions de treball per compte d'altri de durada determinada i en la gestió col·lectiva de contractacions en origen, on s'han introduït mecanismes que pretenen evitar la substitució de mà d'obra que ja existeix al mercat laboral.

Al costat de l'ordenació dels fluxos migratoris laborals i la promoció de la cultura de la regularitat, el nou Reglament també pretén fomentar la integració i la igualtat de drets i deures, enfortint la integració i la cohesió social en un context de diversitat cultural, des de la lògica de la igualtat de drets i deures.

En coherència amb l'última reforma de la Llei d'estrangeria, que va enfortir a través de diverses mesures el paper de les administracions autonòmiques i locals, el Reglament que ara s'aprova també reforça la col·laboració amb tals administracions en múltiples àmbits. Un dels més importants, però no l'únic, és el dels informes previstos a la Llei orgànica a través dels quals les administracions locals i autonòmiques poden participar, en exercici de les seves competències, en els procediments que correspon resoldre a l'Administració General de l'Estat. La regulació dels informes d'esforç d'integració en l'àmbit de les renovacions, de l'adequació de l'habitatge als efectes del reagrupament familiar i d'integració social en l'àmbit de l'arrelament constitueixen, en efecte, exemples clars de l'esmentada col·laboració, que també s'ha estès a la comunicació de dades estadístiques en l'àmbit del reagrupament o a la determinació de la situació nacional d'ocupació.

Adaptant-se al nou cicle migratori, el Reglament també aposta per fomentar i garantir la mobilitat i el retorn voluntari dels immigrants. L'atracció d'investigadors i personal altament qualificat, així com la regulació en seu reglamentària dels fluxos laborals que afecten activitats en què concorren raons d'interès econòmic, social o laboral, o activitats docents, de recerca o artístiques constitueixen mesures que han d'afavorir indubtablement la competitivitat de l'economia espanyola i la internacionalització de les empreses. Al mateix temps, i donant resposta al fenomen creixent de la mobilitat, s'introdueixen previsions sobre el retorn voluntari que fan possible el retorn en un futur recuperant els períodes de residència previs sempre que es compleixin els requisits per fer-ho i el compromís sense retorn.

En aquest sentit, d'acord amb el mandat legal i amb la política europea d'immigració, s'ha efectuat el desplegament reglamentari de determinades directives europees, la transposició de les quals s'efectuava en la reforma mateixa de la Llei orgànica. Aquestes directives, en algun cas ja incorporades al nostre ordenament jurídic, configuren un marc normatiu europeu comú en matèria d'immigració en el qual Espanya participa plenament.

Finalment, el Reglament aposta clarament per proporcionar rigor, transparència i objectivitat als procediments d'estrangeria. La millora, en definitiva, de la seguretat jurídica mitjançant unes previsions més detallades i concretes que disminueixen el reenviament a altres normes, i la introducció de les noves tecnologies en els procediments regulats constitueixen novetats que han de contribuir sens dubte a millorar la gestió i, amb això, les necessitats de tots els diversos agents que actuen en l'àmbit de l'estrangeria.

Les modificacions que s'introdueixen afecten de manera generalitzada totes les situacions de les persones estrangeres a Espanya. D'aquí que es vegi convenient fer un succint repàs de cada títol que compon el nou Reglament.

En el títol I s'introdueix una regulació més detallada de l'autorització de retorn, es concreten les circumstàncies de la custòdia en llocs fronterers, es reordenen les qüestions relatives a sortides obligatòries i devolucions, i s'estableix un termini de prescripció per a aquestes últimes.

En el títol II, relatiu al trànsit aeroportuari, s'incorporen les modificacions fruit de l'aplicació del dret de la Unió Europea, i en particular, del Codi Comunitari de Visats.

En el títol III, dedicat a l'estada, s'introdueixen reformes derivades de la normativa comunitària, i també es porta a terme la transposició de la Directiva relativa a estades per

estudis, recerca o formació, intercanvi d'alumnes, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat. Així mateix, se simplifiquen les normes de procediment i s'estableix la figura de la pròrroga d'estada per estudis, així com la possibilitat de realitzar activitats per compte propi.

El títol IV recull profundes novetats en referir-se a la situació de residència temporal en les seves diferents modalitats. D'una banda, es fixen amb precisió els requisits i mitjans econòmics a acreditar per la persona estrangera en els supòsits de residència no lucrativa i que amb altres magnituds també es fixa per al reagrupament familiar. En el reagrupament familiar es desplega el mandat legal d'inclusió de la parella de fet, i es regula amb més detall la residència independent dels familiars reagrupats. D'altra banda, en l'àmbit laboral es regulen els mitjans econòmics, materials i personals a acreditar per l'ocupador, i també es reglamenta l'eficàcia de l'autorització a l'alta en la Seguretat Social. Així mateix, s'introdueixen sengles capítols destinats a la transposició de la Directiva d'investigadors, així com la Directiva de professionals altament qualificats o targeta blava. Finalment, s'inclou un capítol dedicat a regular els efectes del retorn voluntari de la persona estrangera en el supòsit que decideixi tornar a Espanya.

En aquest títol es desplega amb plena visualització el paper de les comunitats autònomes amb vista a la gestió col·laborativa de la immigració, i es dedica una consideració central a l'elaboració i els efectes de l'informe d'esforç d'integració i a l'informe sobre l'habitatge per al reagrupament familiar. Aquesta consideració, derivada de la reforma legal, preveu igualment el paper dels ajuntaments en el supòsit que la Comunitat Autònoma delegui sobre aquests les seves competències.

El títol V, referit a la residència per circumstàncies excepcionals, manté inalterada la configuració de l'arrelament, amb dues matisacions importants. D'una banda, es redueix el període de relació laboral a acreditar en el denominat arrelament laboral; d'altra banda, de conformitat amb la doctrina dels nostres tribunals i del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, s'introdueix la figura de l'arrelament familiar per a progenitors de menors espanyols. Sí que s'hi introdueix, com a novetat, un capítol destinat a regular la figura de la víctima de violència de gènere, en el qual opera amb profusió la figura de l'autorització provisional de residència i treball. També s'hi incorpora com a situació especialment regulada la figura de la víctima de tràfic d'éssers humans, tant en el seu vessant de tràfic amb fins d'explotació sexual com en el seu vessant de fins d'explotació laboral.

En el títol VI es recull la residència de llarga durada en les seves dues modalitats: llarga durada i llarga durada UE, i es facilita la mobilitat del resident en altres estats membres.

En el títol VII, en fer-se referència a les extincions de les autoritzacions de residència i treball, s'incorpora la possible extinció de les noves figures incorporades al Reglament (recerca, professionals altament qualificats, víctimes de tràfic i residència de llarga durada).

El títol VIII dóna acollida a la regulació de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, que substitueix la tradicional denominació del contingent, i preveu una contínua rellevància de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.

El títol IX introdueix per primera vegada les autoritzacions de residència i treball en l'activitat professional de les quals concorrin raons d'interès econòmic, social o laboral, o relatives a la realització de treballs o desenvolupament o docents, que requereixin alta qualificació, o d'activitats artístiques d'especial interès cultural, i que està vinculada a la denominada Unitat de Grans Empreses, i dóna cabuda a petites i mitjanes empreses per raó de sectors estratègics de l'economia.

El títol X millora l'actual redacció dels treballadors transfronterers, i detalla els requisits que s'han de complir per a l'obtenció de la pertinent autorització.

El títol XI introdueix diferents millores en relació amb els menors estrangers, tant acompanyats com no acompanyats. En aquest sentit, configura un règim jurídic integral, d'especial interès en el cas d'aquests últims. Per primera vegada, es regula en detall el procediment de repatriació del menor, amb intervenció intensa del Ministeri Fiscal, així com el trànsit de la minoria a la majoria d'edat.

El títol XII es refereix a la modificació de les situacions de les persones estrangeres a Espanya, tenint en compte la introducció de les noves figures que s'hi afegeixen (investigadors i altament qualificats).

Quant a la documentació dels estrangers, regulada en el títol XIII, de conformitat amb la inclusió del retorn voluntari, es preveu la forma de lliurament de la targeta d'identitat d'estranger. Igualment, s'inclou una nova regulació del Registre de menors estrangers no acompanyats, que també l'ha de coordinar la Fiscalia.

El títol XIV es destina a les infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador, derivades de la reforma legal.

El títol XV preveu les oficines d'estrangeria i els centres de migracions, i reitera la dependència orgànica i funcional que aquelles posseeixen.

D'altra banda, el Reglament conté vint-i-cinc disposicions addicionals, de les quals destaca l'aplicació de les noves tecnologies tant per part de l'Administració com per part de la ciutadania, així com la gestió en els procediments amb intervenció de les comunitats autònomes.

En coherència amb el que s'exposa, es considera que aquest Reglament permet continuar desplegant a Espanya una política migratòria integral, integrada i sostenible, d'acord amb les necessitats d'aquest país, i permet contribuir a la cohesió social.

En virtut d'això, a proposta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, de Treball i Immigració i de Política Territorial i Administració Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 15 d'abril de 2011,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació i àmbit d'aplicació del Reglament.*

1. S'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, el text del qual s'insereix a continuació.

2. Les normes del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, s'han d'aplicar amb caràcter supletori, o als efectes que puguin ser més favorables, als nacionals dels estats membres de la Unió Europea i a les altres persones incloses en l'àmbit del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu. Així mateix, les normes del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'han d'aplicar amb caràcter supletori als qui sigui aplicable la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.

Disposició addicional única. *Identificació i protecció de la víctima de tràfic d'éssers humans.*

Les previsions que estableix l'article 140 del Reglament aprovat per aquest Reial decret també s'han d'aplicar a les víctimes potencials de tràfic d'éssers humans nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o s'han d'incloure en l'àmbit subjectiu d'aplicació del règim comunitari d'estrangeria.

Disposició transitòria primera. *Validesa de les autoritzacions o targetes en vigor.*

Les diferents autoritzacions o targetes que habiliten per entrar, residir i treballar a Espanya, concedides a les persones incloses en l'àmbit d'aplicació del Reglament que s'aprova mitjançant aquest Reial decret i que tinguin validesa en la data de la seva entrada en vigor, han de conservar l'esmentada validesa durant el temps per al qual hagin estat expedides.

Disposició transitòria segona. *Sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reglament.*

Les sol·licituds presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i del Reglament que se n'aprova s'han de tramitar i resoldre de conformitat amb la normativa vigent en la data de la seva presentació, llevat que l'interessat sol·liciti l'aplicació del que

disposen aquest Reial decret i el Reglament que se n'aprova i sempre que s'acrediti el compliment dels requisits exigits per a cada tipus de sol·licitud.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, aprovat pel Reial decret 2393/2004, de 30 de desembre; la Resolució de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, de 28 de febrer de 2007, relativa a l'acord pel qual s'aproven les instruccions per les quals es determina el procediment per autoritzar l'entrada, residència i treball a Espanya, d'estrangers en l'activitat professional dels quals concorrin raons d'interès econòmic, social o laboral, o relatives a la realització de treballs de recerca o desenvolupament o docents, que requereixin alta qualificació, o d'actuacions artístiques d'especial interès cultural; i totes les altres disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposen aquest Reial decret i el Reglament que se n'aprova.

No obstant això, les previsions del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, aprovat pel Reial decret 2393/2004, de 30 de desembre, relatives al règim d'internament dels estrangers han d'estar vigents fins a la data d'entrada en vigor del Reglament previst en la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 2/2009.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

El present Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.2n de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de nacionalitat, immigració, estrangeria i dret d'asil.

Se n'exceptuen les referències al procediment sobre autoritzacions inicials de treball per compte propi o per compte d'altri dels estrangers en les comunitats autònomes a les quals hagi estat traspasada aquesta competència, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.7è de la Constitució, que atorga a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació laboral sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes.

Disposició final segona. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza els titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, de Treball i Immigració, i de Política Territorial i Administració Pública per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències i, si s'escau, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria, les normes que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que disposen aquest Reial decret i el Reglament que se n'aprova. En el supòsit que les matèries no siguin objecte de l'exclusiva competència de cadascun d'aquests, l'execució i el desplegament del que disposen aquest Reial decret i el Reglament que se n'aprova s'ha de portar a terme mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels ministeris afectats, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret i el Reglament que per ell s'aprova entren en vigor al cap de dos mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El ministre de la Presidència,
RAMÓN JÁUREGUI ATONDO

TÍTOL I

Règim d'entrada i sortida de territori espanyol

CAPÍTOL I

Llocs d'entrada i sortida

Article 1. *Entrada per llocs habilitats.*

1. Sense perjudici del que disposen els convenis internacionals subscrits per Espanya, l'estranger que pretengui entrar en territori espanyol ho ha de fer pels llocs habilitats a l'efecte, ha d'estar proveït del passaport o document de viatge en vigor que acrediti la seva identitat i que es consideri vàlid per a tal fi, estar en possessió d'un visat vàlid quan aquest sigui exigible, i no estar subjecte a prohibicions expresses d'entrada. Així mateix, ha de presentar els documents que determina aquest Reglament que justifiquin l'objecte i les condicions d'entrada i estada, i acreditar la possessió dels mitjans econòmics suficients per al temps que pretengui romandre a Espanya o, si s'escau, estar en condicions d'obtenir legalment els esmentats mitjans.

2. Excepcionalment, les autoritats o els funcionaris responsables del control fronterer poden autoritzar l'encreuament de fronteres, fora dels llocs habilitats o dels dies i hores assenyalats, en els casos següents:

- a) Les persones a les quals els hagi estat expedida una autorització extraordinària per travessar la frontera davant una necessitat concreta.
- b) Els beneficiaris d'acords internacionals en tal sentit amb països limítrofs.

3. Els mariners que estiguin en possessió d'un document d'identitat de la gent del mar en vigor poden circular mentre duri l'escala del vaixell pel recinte del port o per les localitats pròximes, en un entorn de 10 quilòmetres, sense l'obligació de presentar-se en el lloc fronterer, sempre que els interessats figurin a la llista de tripulants del vaixell al qual pertanyin, sotmesa prèviament a control i verificació de la identitat dels mariners pels funcionaris esmentats en l'apartat 2. Es pot denegar el dret a desembarcar al mariner que representi una amenaça per a l'ordre públic, la salut pública o la seguretat nacional, o a aquell en el qual concorren circumstàncies objectives de les quals es pugui deduir la seva incompareixença en el vaixell abans de la seva partida.

Article 2. *Habilitació de llocs.*

1. De conformitat amb l'interès nacional i amb el que disposen els convenis internacionals en els quals Espanya sigui part, l'habilitació d'un lloc en frontera terrestre s'ha d'adoptar, amb l'acord previ amb les autoritats del país limítrof corresponent, mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda i de l'Interior.

2. Quan es tracti de l'habilitació de llocs en ports o aeroports, l'Ordre del titular del Ministeri de la Presidència s'ha d'adoptar a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda i de l'Interior, amb l'informe favorable previ del departament ministerial o òrgan autonòmic del qual depenguin el port o l'aeroport.

Article 3. *Tancament de llocs habilitats.*

1. El tancament, amb caràcter temporal o indefinit, dels llocs habilitats per a l'entrada i la sortida d'Espanya es pot acordar per Ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta dels titulars dels ministeris competents, quan així resulti bé de les disposicions que hagin de regir a conseqüència dels estats d'alarma, d'excepció o de setge, bé en aplicació de lleis especials, en supòsits en què ho requereixin els interessos de la defensa nacional, la seguretat de l'Estat i la protecció de la salut i seguretat dels ciutadans, així com

en supòsits d'elevada pressió migratòria irregular, sense perjudici de la possibilitat de desconcentrar l'esmentada competència.

2. Es pot procedir, a través dels tràmits previstos normativament, al tancament o trasllat dels llocs habilitats en supòsits diferents dels previstos en l'apartat anterior, sempre que la seva ubicació sigui innecessària o inconvenient.

3. El tancament dels llocs habilitats s'ha de comunicar als països amb els quals Espanya tingui obligació de fer-ho com a conseqüència dels compromisos internacionals subscriu amb ells.

CAPÍTOL II

Entrada: requisits i prohibicions

Article 4. *Requisits.*

1. L'entrada d'un estranger en territori espanyol està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Titularitat del passaport o documents de viatge als quals es refereix l'article següent.

b) Titularitat del corresponent visat en els termes que estableix l'article 7.

c) Justificació de l'objecte i les condicions de l'entrada i estada en els termes que estableix l'article 8.

d) Acreditació, si s'escau, dels mitjans econòmics suficients per al seu manteniment durant el període de permanència a Espanya, o d'estar en condicions d'obtenir-los, així com per al trasllat a un altre país o el retorn al de procedència, en els termes que estableix l'article 9.

e) Presentació, si s'escau, dels certificats sanitaris als quals es refereix l'article 10.

f) No estar subjecte a una prohibició d'entrada, en els termes de l'article 11.

g) No suposar un perill per a la salut pública, l'ordre públic, la seguretat nacional o les relacions internacionals d'Espanya o d'altres estats amb els quals Espanya tingui un conveni en tal sentit.

2. La Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres pot autoritzar l'entrada a Espanya dels estrangers que no reuneixin els requisits establerts en l'apartat anterior quan existeixin raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o compliment de compromisos adquirits per Espanya. En aquests casos, s'ha de procedir a fer lliurament a l'estranger de la resolució acreditativa de l'autorització d'entrada per qualsevol d'aquestes causes.

Sense perjudici de la possible consideració de les causes que van motivar la seva concessió en el marc del procediment relatiu a la residència per circumstàncies excepcionals, l'autorització de l'entrada a Espanya sobre la base del que disposa el paràgraf anterior no suposa, per si mateixa i de forma aïllada a altres circumstàncies que puguin ser al·legades, el compliment dels requisits a acreditar amb vista a l'obtenció d'una autorització de residència per circumstàncies excepcionals.

Article 5. *Autorització de retorn.*

1. No obstant el que disposa l'article anterior, a l'estranger l'autorització de residència o d'estada del qual estigui en període de renovació o pròrroga se li ha d'expedir una autorització de retorn que li permeti una sortida d'Espanya i el posterior retorn al territori nacional, sempre que el sol·licitant acrediti que ha iniciat els tràmits de renovació o pròrroga del títol que l'habilita per romandre a Espanya dins el termini legal fixat a l'efecte.

Igualment, el titular d'una targeta d'identitat d'estranger en vigor pot sol·licitar una autorització de retorn en cas de robatori, extraviament, destrucció o inutilització d'aquella, sempre que acrediti haver presentat sol·licitud de duplicat de la targeta.

2. L'autorització de retorn té una vigència no superior a noranta dies des de la caducitat de l'autorització de residència o d'estada, si se sol·licita amb anterioritat a l'esmentada caducitat.

En cas que se sol·liciti en un moment posterior a la caducitat de l'autorització de residència o d'estada, l'autorització de retorn té una vigència no superior a noranta dies des que sigui concedida.

Quan el viatge respongui a una situació de necessitat, l'autorització de retorn s'ha de tramitar amb caràcter preferent.

3. Quan l'estranger acreditat que el viatge respon a una situació de necessitat i concorrin raons excepcionals, es pot expedir l'autorització de retorn referida en l'apartat anterior, amb una vigència no superior a noranta dies des que es concedeixi l'autorització de retorn, si s'ha resolt favorablement la sol·licitud inicial d'autorització de residència o d'autorització d'estada i està en tràmit l'expedició de la targeta d'identitat d'estranger.

4. L'autorització de retorn l'ha de concedir el delegat o subdelegat del Govern competent, el Comissari General d'Estrangeria i Fronteres o els titulars de les comissaries i llocs fronterers del Cos Nacional de Policia.

La concessió pel delegat o subdelegat del Govern s'ha de fer després de la tramitació de l'expedient per l'oficina d'estrangeria corresponent.

Article 6. *Documentació per a l'entrada.*

1. Per acreditar la seva identitat, l'estranger que pretengui entrar a Espanya ha d'estar proveït d'un dels documents següents:

a) Passaport, individual, familiar o col·lectiu, vàlidament expedit i en vigor. Els menors de 16 anys poden figurar inclosos en el passaport del seu pare, mare o tutor quan tinguin la mateixa nacionalitat del titular del passaport i viatgin amb aquest.

b) Títol de viatge, vàlidament expedit i en vigor.

c) Document nacional d'identitat, cèdula d'identificació o qualsevol altre document en vigor que acrediti la seva identitat, que hagin estat considerats vàlids per a l'entrada en territori espanyol, en virtut de compromisos internacionals assumits per Espanya.

2. Tant els passaports com els títols de viatge i altres documents que es considerin vàlids han d'estar expedits per les autoritats competents del país d'origen o de procedència dels seus titulars o per les organitzacions internacionals habilitades per a això pel dret internacional i contenir, en tot cas, dades suficients per a la determinació de la identitat i la nacionalitat dels titulars. Els passaports han de permetre el retorn al país que els hagi expedit.

3. Les missions diplomàtiques o oficines consulars espanyoles, amb l'autorització expressa prèvia de la Direcció General d'Afers Consulars i Migratoris del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, poden expedir documents de viatge i salconduits a estrangers la protecció internacional dels quals hagi estat determinada per Espanya en aplicació de la legislació espanyola sobre protecció internacional o per procedir a la seva evacuació cap a països amb els quals hi hagi acords de cooperació a aquest efecte.

4. L'admissió de passaports col·lectius s'ha d'ajustar als convenis internacionals que sobre ells existeixin o es concertin per Espanya. En els dos casos és necessari comptar amb l'informe previ del Ministeri de l'Interior.

Article 7. *Exigència de visat.*

1. Els estrangers que es proposin entrar en territori espanyol han d'anar proveïts del corresponent visat, vàlidament expedit i en vigor, estès en els seus passaports o documents de viatge o, si s'escau, en document a part, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. Per a estades de fins a tres mesos en un període de sis no necessiten visat:

a) Els nacionals de països exempts de l'esmentat requisit en virtut del que estableix la normativa de la Unió Europea.

b) Els titulars de passaports diplomàtics, de servei o altres passaports oficials expedits per països amb els quals s'hagi acordat la seva supressió, en la forma i condicions establertes a l'acord corresponent.

c) Els titulars de salconduits expedits per determinades organitzacions internacionals intergovernamentals als seus funcionaris, quan Espanya hagi acordat la supressió de l'esmentat requisit.

d) Els estrangers que tinguin la condició de refugiats i estiguin documentats com a tals per un país signatari de l'Acord Europeu número 31, de 20 d'abril de 1959, relatiu a l'exempció dels visats per a refugiats.

e) Els membres de les tripulacions de vaixells de passatge i comercials estrangers, quan estiguin documentats amb un document d'identitat de la gent del mar en vigor i només durant l'escala del vaixell o quan estiguin en trànsit per embarcar cap a un altre país.

f) Els membres de les tripulacions d'avions comercials estrangers que estiguin documentats com a tals mitjançant la targeta de membre de la tripulació durant l'escala de la seva aeronau o entre dues escales de vols regulars consecutius de la mateixa companyia aèria a què pertanyi l'aeronau.

g) Els estrangers titulars d'una autorització de residència, una autorització provisional de residència, un visat de llarga durada o una targeta d'acreditació diplomàtica, expedits per les autoritats d'un altre Estat amb el qual Espanya hagi subscrit un acord internacional que prevegi aquesta possibilitat. Aquestes autoritzacions han de tenir una vigència mínima igual al termini d'estada, o de la durada del trànsit, previst en el moment de sol·licitar l'entrada.

3. No necessiten visat per entrar en territori espanyol els estrangers titulars d'una targeta d'identitat d'estranger, d'una targeta d'acreditació diplomàtica, o de l'autorització de retorn prevista a l'article 5 ni els titulars d'una targeta d'identitat d'estranger de treballador transfronterer respecte a l'entrada en el territori espanyol que forma frontera amb el país del treballador, sempre que les autoritzacions que acrediten els esmentats documents hagin estat expedides pels òrgans espanyols i estiguin vigents en el moment de sol·licitar l'entrada.

Article 8. *Justificació del motiu i condicions de l'entrada i estada.*

1. Els estrangers, si així se'ls requereix, han d'especificar el motiu de la seva sol·licitud d'entrada i estada a Espanya.

Els funcionaris responsables del control d'entrada en funció, entre d'altres circumstàncies, del motiu i de la durada del viatge poden exigir-los la presentació de documents que justifiquin o estableixin la versemblança de la raó d'entrada invocada.

Els estrangers que sol·licitin l'entrada, per justificar la versemblança del motiu invocat, poden presentar qualsevol document o mitjà de prova que, al seu judici, justifiqui els motius d'entrada manifestats.

2. A aquests efectes, es pot exigir la presentació, entre d'altres, dels següents documents:

En relació amb qualsevol dels motius de sol·licitud d'entrada i estada previstos en aquest apartat, bitllet de retorn o de circuit turístic.

a) A més, per als viatges de caràcter professional, alternativament:

1r La invitació d'una empresa o d'una autoritat expedida, en els termes fixats mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i Immigració, per participar en reunions de caràcter comercial, industrial o vinculades a l'activitat.

2n Documents dels quals es desprengui que existeixen relacions comercials o vinculades a l'activitat.

3r Targetes d'accés a fires i congressos.

b) A més, per als viatges de caràcter turístic o privat, alternativament:

1r Document justificatiu de l'existència de lloc d'allotjament a disposició de l'estranger: bé emès per l'establiment d'allotjament o bé consistent en carta d'invitació d'un particular, expedida en els termes fixats mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i immigració, el contingut de la qual ha de respondre exclusivament al fet que quedi constància de l'existència d'allotjament cert a disposició de l'estranger.

En cap cas, la carta d'invitació ha de suplir l'acreditació per l'estranger de la resta de requisits exigits per a l'entrada.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, el document justificatiu de l'existència de lloc d'allotjament a disposició de l'estranger ha de contenir la informació relativa a si l'allotjament suposa o no la cobertura de tota o part de la seva manutenció.

2n Confirmació de la reserva d'un viatge organitzat.

c) A més, per als viatges per motius d'estudis o formació: matrícula o la documentació acreditativa de l'admissió en un centre d'ensenyament.

d) A més, per als viatges per altres motius, alternativament:

1r Invitacions, reserves o programes.

2n Certificats de participació en esdeveniments relacionats amb el viatge, targetes d'entrada o rebuts.

Article 9. *Acreditació de mitjans econòmics.*

L'estranger ha d'acreditar, en el moment de l'entrada, que disposa de recursos o mitjans econòmics suficients per al seu manteniment i el de les persones al seu càrrec que viatgin amb ell, durant el període de permanència a Espanya, o que està en condicions d'obtenir legalment els esmentats mitjans, així com per cobrir el trasllat a un altre país o el retorn al país de procedència. Mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i immigració, s'ha de determinar la quantia dels mitjans econòmics exigibles a aquests efectes, així com la manera d'acreditar la seva possessió.

L'esmentada regulació ha de tenir en consideració, quant a les quanties exigibles, les circumstàncies que de la documentació de l'establiment d'allotjament o la carta d'invitació d'un particular, aportada per l'estranger en el marc de l'article 8, pugui derivar que l'allotjament comprèn tota o part de la seva manutenció.

Article 10. *Requisits sanitaris.*

Quan així ho determini el Ministeri de l'Interior, d'acord amb els ministeris de Sanitat, Política Social i Igualtat i de Treball i Immigració, les persones que pretenguin entrar en territori espanyol han de presentar en els llocs fronterers un certificat sanitari expedit al país de procedència pels serveis mèdics que designi la missió diplomàtica o oficina consular espanyola, o sotmetre's a la seva arribada, a la frontera, a un reconeixement mèdic per part dels serveis sanitaris espanyols competents, per acreditar que no pateixen cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005, així com en els compromisos internacionals sobre la matèria subscrits per Espanya, sense perjudici del que disposi, a l'efecte, la normativa de la Unió Europea.

Els reconeixements mèdics s'han de fer en tot cas d'acord amb el que estableix el Reglament sanitari internacional de 2005.

Article 11. *Prohibició d'entrada.*

Es considera prohibida l'entrada dels estrangers, i se'ls impedeix l'accés al territori espanyol, encara que reuneixin els requisits exigits en els articles precedents, quan:

a) Hagin estat prèviament expulsats d'Espanya i estiguin dins el termini de prohibició d'entrada que s'hagi determinat en la resolució d'expulsió, o quan hagi recaigut sobre ells una resolució d'expulsió, llevat de caducitat del procediment o prescripció de la infracció o de la sanció.

b) Hagin estat objecte d'una mesura de devolució i estiguin dins el termini de prohibició d'entrada que s'hagi determinat en el corresponent acord de devolució.

c) Es tingui coneixement, per conductes diplomàtics, a través d'Interpol o per qualsevol altra via de cooperació internacional, judicial o policial, que estan reclamats, en relació amb causes criminals derivades de delictes comuns greus, per les autoritats judicials o policials d'altres països, sempre que els fets pels quals figuren reclamats constitueixin delictes a Espanya i sense perjudici de la seva detenció, en els casos en què aquesta sigui procedent.

d) Hagin estat objecte de prohibició expressa d'entrada, en virtut de resolució del titular del Ministeri de l'Interior, per les seves activitats contràries als interessos espanyols o als drets humans o per les seves notòries connexions amb organitzacions delictives, nacionals o internacionals, o altres raons judicials o administratives que justifiquin l'adopció d'aquesta mesura, sense perjudici de la seva detenció, en els casos en què aquesta sigui procedent.

e) Tinguin prohibida l'entrada en virtut de convenis internacionals en els quals Espanya sigui part o d'acord amb el que estableix la normativa comunitària, llevat que es consideri necessari establir una excepció per motius humanitaris o d'interès nacional.

Article 12. *Forma d'efectuar l'entrada.*

1. A la seva arribada al lloc habilitat per a l'entrada a Espanya, els estrangers han d'acreditar amb caràcter prioritari davant els funcionaris responsables del control que reuneixen els requisits previstos en els articles d'aquest capítol per a l'obligada comprovació d'aquests.

2. Si la documentació presentada és conforme i no hi ha cap prohibició o impediment per a l'entrada del titular, s'ha d'estampar en el passaport o títol de viatge el segell, signe o marca de control establert, llevat que les lleis internes o els tractats internacionals en què Espanya sigui part prevegin la no-estampació, amb la qual cosa, amb la devolució prèvia de la documentació, queda franc el pas a l'interior del país.

3. Si l'accés s'efectua amb document d'identitat o d'una altra classe en els quals no es pugui estampar el segell d'entrada, l'interessat ha d'emplenar l'imprès previst per deixar constància de l'entrada, que ha de conservar en el seu poder i presentar al costat de la documentació identificativa, si li és requerida.

Article 13. *Declaració d'entrada.*

1. Tenen l'obligació de declarar l'entrada personalment davant les autoritats policials espanyoles els estrangers que accedeixin a territori espanyol procedents d'un Estat amb el qual Espanya hagi signat un acord de supressió de controls fronterers.

2. Si no s'ha efectuat en el moment de l'entrada, l'esmentada declaració s'ha d'efectuar en el termini de tres dies hàbils a partir d'aquella, en qualsevol comissaria del Cos Nacional de Policia o oficina d'estrangeria.

Article 14. *Registre d'entrada en territori espanyol.*

1. Les entrades realitzades en territori espanyol, d'acord amb el que preveuen els articles 12 i 13, per estrangers als quals no sigui aplicable el règim comunitari d'estrangeria, poden ser registrades per les autoritats competents en el Registre central d'estrangers,

als efectes de control del seu període de permanència legal a Espanya, de conformitat amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. El sistema de registre d'entrades a Espanya s'ha de regular mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència dictada a proposta dels titulars dels ministeris de l'Interior i de Treball i immigració.

Article 15. *Denegació d'entrada.*

1. Els funcionaris responsables del control han de denegar l'entrada en el territori espanyol als estrangers que no reuneixin els requisits establerts en aquest capítol. L'esmentada denegació s'ha de fer mitjançant resolució motivada i notificada, amb informació sobre els recursos que s'hi puguin interposar en contra, el termini per fer-ho i l'òrgan davant el qual s'hagin de formalitzar, així com del seu dret a l'assistència lletrada, que pot ser d'ofici en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients i, si s'escau, d'intèrpret, que ha de començar en el moment d'efectuar-se el control en el lloc fronterer.

La resolució ha de contenir, entre d'altres continguts, el següent:

- a) La determinació expressa de la causa per la qual es denega l'entrada.
- b) La informació a l'interessat que l'efecte que comporta la denegació d'entrada és el retorn al seu punt d'origen.
- c) La informació a l'interessat del seu dret a l'assistència jurídica, així com a l'assistència d'intèrpret, si no entén o parla les llengües oficials que s'utilitzin, a partir del moment en què es dicti l'acord d'iniciació del procediment. Les dues assistències han de ser gratuïtes en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

La informació, que igualment s'ha proporcionat tan aviat s'iniciï el procediment administratiu, ha de fer expressa menció a la necessitat de presentar l'oportuna sol·licitud en els termes que preveuen les normes que regulen l'assistència jurídica gratuïta per a l'exercici d'aquest en cas que es decideixi impugnar la resolució en via jurisdiccional contenciosa administrativa, de conformitat amb l'article 22.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Quan hi hagi acords que regulin la readmissió de les persones en situació irregular subscrits per Espanya, els funcionaris responsables del control, després de facilitar la informació a la qual es refereix l'article 26.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, han de denegar, en els termes previstos en els esmentats acords, l'entrada de les persones a les quals els siguin aplicables, sempre que la denegació es produeixi dins el termini que s'hi preveu.

2. La resolució de denegació d'entrada comporta els efectes previstos a l'article 60 de la Llei 4/2000 i és recurrible d'acord amb el que disposen les lleis. Si l'estranger no és a Espanya, pot interposar els recursos que corresponguin, tant en via administrativa com jurisdiccional, a través de les representacions diplomàtiques o oficines consulars corresponents, que els han de remetre a l'òrgan competent.

Als efectes previstos a l'apartat 3 de l'article 22 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'estranger que es troba privat de llibertat pot manifestar la seva voluntat d'interposar recurs contenciós administratiu o d'exercitar l'acció corresponent contra la resolució que posi fi a la via administrativa, davant el delegat o subdelegat del Govern competent o el director del centre d'internament d'estrangers o el responsable del lloc fronterer sota el control del qual estigui, que ho han de fer constar en acta que s'ha d'incorporar l'expedient.

3. El retorn s'ha d'executar de forma immediata i, en tot cas, dins el termini de 72 hores des que s'hagi acordat. Si no es pot executar dins de l'esmentat termini, l'autoritat governativa o, per delegació d'aquesta, el responsable del lloc fronterer habilitat s'ha de dirigir al jutge d'instrucció perquè determini, si s'escau, el lloc on hagi de ser internat

l'estranger, fins que arribi el moment del retorn, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

4. Al l'estranger al qual li sigui denegada l'entrada en el territori nacional pels funcionaris responsables del control, de conformitat amb el que disposen els acords internacionals subscrits per Espanya, se li ha d'estampar en el passaport un segell d'entrada titllat amb una creu de tinta indeleble negra, i ha de romandre en les instal·lacions destinades a l'efecte en el lloc fronterer fins que, com més aviat millor, retorni al lloc de procedència o continuï viatge cap a un altre país on sigui admès.

La permanència de l'estranger en aquestes instal·lacions ha de tenir com a única finalitat garantir, si s'escau, el seu retorn al lloc de procedència o la continuació del seu viatge cap a un altre país on sigui admès. La limitació de la llibertat ambulatoria de l'estranger ha de respondre exclusivament a aquesta finalitat en la seva durada i àmbit d'extensió.

Les instal·lacions han d'estar dotades de serveis adequats i, especialment, de serveis socials, jurídics i sanitaris d'acord amb la seva xifra mitjana d'ocupació.

5. Durant el temps en què l'estranger romangui en les instal·lacions del lloc fronterer o en el lloc en què s'hagi acordat el seu internament, totes les despeses de manteniment que s'ocasionin han d'anar a càrrec de la companyia o transportista que l'hagi transportat, sempre que no concorri el supòsit que preveu l'apartat 3 de l'article 54 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de la sanció que pugui arribar a imposar-se.

Igualment, la companyia o transportista s'ha de fer càrrec immediatament de l'estranger al qual se li hagi denegat l'entrada i són a compte d'aquella totes les despeses que derivin del transport per al seu retorn a l'Estat a partir del qual hagi estat transportat, al qual hagi expedit el document de viatge amb què l'estranger ha viatjat o a qualsevol altre on estigui garantida la seva admissió. Això és aplicable sense perjudici que el retorn pugui ser fet per la mateixa companyia o per una altra empresa de transport.

6. La limitació de la llibertat ambulatoria d'un estranger als efectes de procedir al retorn a conseqüència de la denegació d'entrada s'ha de comunicar a l'ambaixada o consolat del seu país. No obstant això, en cas que l'esmentada comunicació no s'hagi pogut fer o l'ambaixada o el consolat del país d'origen de l'estranger no radiqui a Espanya, l'esmentada situació s'ha de comunicar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

7. La resolució no esgota la via administrativa i és recurrible d'acord amb el que disposen les lleis. Si l'estranger no és a Espanya, pot interposar els recursos que corresponguin, tant administratius com jurisdiccionals, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, les quals els han de remetre a l'organisme competent.

Article 16. *Obligacions dels transportistes de control de documents.*

1. La persona o persones que designi l'empresa de transports han de requerir als estrangers que presentin els seus passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, així com, si s'escau, visat, quan embarquin fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, de 14 de juny de 1985, amb destí o en trànsit al territori espanyol. El requeriment té per objecte comprovar la validesa i vigència dels documents.

2. Els transportistes de viatgers per via terrestre han d'adoptar les mesures que considerin oportunes perquè es comprovi la documentació de tots els estrangers que embarquin fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, de 14 de juny de 1985. Tals comprovacions es poden fer en les instal·lacions de l'estació o parada en la qual es va produir l'embarcament, a bord del vehicle abans d'iniciar-se la marxa o, una vegada iniciada, sempre que sigui possible el posterior desembarcament en una estació o parada situada fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

Quan es constati que un estranger no disposa de la documentació necessària, no ha de ser admès a bord del vehicle i, si ha iniciat la marxa, ha d'abandonar-lo en la parada o

lloc adequat més pròxims en el sentit de la marxa fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

En cas que l'estranger amb documentació aparentment deficient decideixi embarcar o no abandonar el vehicle, el conductor o l'acompanyant, en arribar a la frontera exterior, han de comunicar als agents encarregats del control les deficiències detectades a fi que adoptin la decisió que sigui procedent.

Article 17. *Obligacions dels transportistes de remissió d'informació.*

1. En els termes que estableix l'article 66.1 i 2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, tota companyia, empresa de transport o transportista ha de remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control de l'entrada la informació sobre els passatgers que hagin de ser traslladats, ja sigui per via aèria, marítima o terrestre, amb independència que el transport sigui en trànsit o tingui com a destí final el territori espanyol. Així mateix, les empreses de transport han de subministrar la informació comprensiva del nombre de bitllets de tornada no utilitzats pels passatgers als quals prèviament hagin transportat a Espanya.

2. Per resolució conjunta del Ministeri de Treball i Immigració i del Ministeri de l'Interior, s'han de determinar les rutes procedents de fora de l'Espai Schengen respecte de les quals sigui necessari remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada, amb l'antelació suficient, la informació a la qual es refereix l'article 66.1 i 2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. La resolució ha d'indicar, entre d'altres aspectes, el termini i la forma en què l'esmentada informació s'hagi de remetre.

Article 18. *Obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada.*

1. Si es nega l'entrada en el territori espanyol a un estranger per deficiències en la documentació necessària per a l'encreuament de fronteres, el transportista que l'hagi portat a la frontera per via aèria, marítima o terrestre està obligat a fer-se càrrec d'ell immediatament. A petició de les autoritats encarregades del control d'entrada, ha de portar l'estranger al tercer Estat a partir del qual l'hagi transportat, a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb el qual hagi viatjat, o a qualsevol altre tercer Estat on es garanteixi la seva admissió i un tracte compatible amb els drets humans. Aquesta mateixa obligació ha d'assumir el transportista que hagi traslladat un estranger en trànsit fins a una frontera del territori espanyol si el transportista que hagi de portar-lo al seu país de destí es nega a embarcar-lo, o si les autoritats d'aquest últim país li han denegat l'entrada i l'han retornat a la frontera espanyola per la qual ha transitat.

En els supòsits de transport aeri, s'entén per subjecte responsable del transport la companyia aèria o explotador o operador de l'aeronau. La responsabilitat és solidària en cas que s'utilitzi un règim de codi compartit entre transportistes aeris. En els casos en què es facin viatges successius mitjançant escales, el responsable ha de ser el transportista aeri que efectui l'últim tram de viatge fins a territori espanyol.

2. Les obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada a les quals es refereix aquest article, així com les de control de documents i remissió d'informació a les quals es refereixen els dos articles anteriors, igualment són aplicables als supòsits de transport aeri o marítim que es facin des de Ceuta o Melilla fins a qualsevol altre punt del territori espanyol.

CAPÍTOL III

Sortides: requisits i prohibicions

Article 19. *Requisits.*

1. En exercici de la seva llibertat de circulació, els estrangers poden efectuar lliurement la seva sortida del territori espanyol, llevat dels casos previstos a l'article 28.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els quals la sortida és obligatòria, i llevat dels supòsits

previstos a l'article 57.7 de dita Llei orgànica, en els quals la sortida requereix autorització judicial. Excepcionalment, la sortida pot ser prohibida pel titular del Ministeri de l'Interior, de conformitat amb l'article 28.2 de dita Llei orgànica.

2. Les sortides mitjançant autorització judicial poden ser instades pels òrgans legalment competents, sense perjudici del dret dels estrangers afectats a instar la sortida per si mateixos.

3. Als efectes previstos en l'apartat anterior i tret dels casos en què ho impedeixi el caràcter secret, total o parcial, del sumari, les unitats o serveis de policia judicial han d'informar la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil i el delegat o subdelegat del Govern dels supòsits en els quals hi hagi estrangers incursos en processos penals per delictes comesos a Espanya.

Article 20. *Documentació i terminis.*

1. Totes les sortides voluntàries del territori nacional s'han de fer, sigui quina sigui la frontera que s'utilitzi per tal fi, pels llocs habilitats i amb l'exhibició prèvia del passaport, títol de viatge o document vàlid per a l'entrada al país.

2. També es poden fer les sortides, amb documentació defectuosa o fins i tot sense aquesta, si no hi ha prohibició ni cap impediment segons el parer dels serveis policials de control.

3. Els estrangers en trànsit que hagin entrat a Espanya amb passaport o amb qualsevol altre document al qual s'atribueixin anàlegs efectes han d'abandonar el territori espanyol amb tal documentació, i ho han de fer dins el termini per al qual ha estat autoritzat el trànsit, del que estableixen els acords internacionals o del termini de validesa de l'estada fixada en el visat.

4. Els que es trobin en situació d'estada o de pròrroga d'estada han de sortir del territori espanyol dins del temps de vigència de l'esmentada situació. La seva ulterior entrada i permanència a Espanya s'han de sotmetre als tràmits establerts.

5. Els qui gaudeixin d'una autorització de residència poden sortir i tornar a entrar en territori espanyol totes les vegades que ho necessitin, mentre l'autorització i el passaport o document anàleg estiguin en vigor.

Article 21. *Forma d'efectuar la sortida.*

1. Quan surtin del territori espanyol, els estrangers han de presentar als funcionaris responsables del control en els llocs habilitats per fer-ho la documentació assenyalada per a la seva obligada comprovació.

2. Si la documentació és conforme i no hi ha cap prohibició o impediment per a la sortida del titular o dels titulars, s'ha d'estampar en el passaport o títol de viatge el segell de sortida, llevat que les lleis internes o acords internacionals en què Espanya sigui part prevegin la no-estampació. Amb la devolució prèvia de la documentació, queda franc el pas a l'exterior del país.

3. Si la sortida es fa amb documentació defectuosa, sense documentació o amb document d'identitat on no es pugui estampar el segell de sortida, l'estranger ha d'emplenar, en els serveis policials de control, l'imprès previst per deixar constància de la sortida.

4. Les sortides de territori espanyol dels estrangers als quals no els sigui aplicable el règim comunitari d'estrangeria poden ser registrades per les autoritats competents en el Registre central d'estrangers, als efectes de control del seu període de permanència legal a Espanya, de conformitat amb la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

El sistema de registre de sortides d'Espanya el regula l'Ordre que preveu l'article 14.2 d'aquest Reglament.

Article 22. *Prohibicions de sortida.*

1. De conformitat amb el que preveu l'article 28.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el titular del Ministeri de l'Interior pot acordar la prohibició de sortida d'estrangers del territori nacional, en els casos següents:

a) Els d'estrangers incursos en un procediment judicial per la comissió de delictes a Espanya, llevat dels supòsits de l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'autoritat judicial autoritzi la seva sortida o expulsió.

b) Els d'estrangers condemnats per la comissió de delictes a Espanya a pena de privació de llibertat i reclamats, sigui quin sigui el grau d'execució de la condemna, llevat dels supòsits de l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els d'aplicació de convenis sobre compliment de penes al país d'origen dels quals Espanya sigui part.

c) Els d'estrangers reclamats i, si s'escau, detinguts per a extradició pels respectius països, fins que es dicti la resolució procedent.

d) Els supòsits de patiment de malaltia contagiosa que, d'acord amb la legislació espanyola o amb els convenis internacionals, imposin la immobilització o l'internament obligatori en establiment adequat.

2. Les prohibicions de sortida les ha d'adoptar amb caràcter individual el titular del Ministeri de l'Interior, segons els casos, a iniciativa pròpia, a proposta del titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, del delegat o subdelegat del Govern, de les autoritats sanitàries o a instàncies dels ciutadans espanyols i dels estrangers residents legals a Espanya que puguin resultar perjudicats, en els seus drets i llibertats, per la sortida dels estrangers del territori espanyol. Les prohibicions de sortida s'han de notificar formalment a l'interessat.

CAPÍTOL IV

Devolució i sortides obligatòries

Article 23. *Devolucions.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no és necessari un expedient d'expulsió per a la devolució, en virtut de resolució del subdelegat del Govern, o del delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, dels estrangers que estiguin en algun dels supòsits següents:

a) Els estrangers que havent estat expulsats contravinguin a la prohibició d'entrada a Espanya.

A aquests efectes, es considera contravinguda la prohibició d'entrada a Espanya quan així consti, independentment de si va ser adoptada per les autoritats espanyoles o per les d'algun dels estats amb els quals Espanya tingui subscrit conveni en aquest sentit.

b) Els estrangers que pretenguin entrar irregularment al país. Es consideren inclosos, a aquests efectes, els estrangers que siguin interceptats a la frontera o als seus voltants.

2. En el supòsit del paràgraf b) de l'apartat anterior, les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat encarregades de la custòdia de costes i fronteres que hagin interceptat els estrangers que pretenen entrar irregularment a Espanya els han de conduir com més aviat millor a la corresponent comissaria del Cos Nacional de Policia, perquè es pugui procedir a la seva identificació i, si s'escau, a la seva devolució.

3. En qualsevol dels supòsits de l'apartat 1, l'estranger respecte del qual se segueixin tràmits per adoptar una resolució de devolució té dret a l'assistència jurídica, així com a l'assistència d'interpret, si no entén o parla les llengües oficials que s'utilitzin. Les dues assistències són gratuïtes en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

4. Quan la devolució no es pugui executar en el termini de 72 hores, s'ha de sol·licitar de l'autoritat judicial la mesura d'internament prevista per als expedients d'expulsió.

Als efectes que preveu l'apartat 3 de l'article 22 de la Llei orgànica 4/2000, si durant la situació de privació de llibertat l'estranger manifestés la seva voluntat d'interposar recurs contenciós administratiu o d'exercir l'acció corresponent contra la resolució de devolució una vegada esgotada la via administrativa davant el delegat o subdelegat del Govern o el director del centre d'internament d'estrangers sota el control del qual estigui, aquest ho ha de fer constar en acta que s'ha d'incorporar a l'expedient.

5. L'execució de la devolució comporta el nou inici del còmput del termini de prohibició d'entrada contravinguda, quan s'hagi adoptat en virtut d'una resolució d'expulsió dictada per les autoritats espanyoles.

Així mateix, tota devolució acordada en aplicació del paràgraf b) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, comporta la prohibició d'entrada en territori espanyol per un termini màxim de tres anys.

6. Encara que s'hagi adoptat una resolució de devolució, aquesta no es pot portar a terme i queda en suspens la seva execució quan:

a) Es tracti de dones embarassades i la mesura pugui suposar un risc per a la gestació o per a la salut de la mare; o es tracti de persones malaltes i la mesura pugui suposar un risc per a la seva salut.

b) Es formalitzi una sol·licitud de protecció internacional, fins que s'emeti resolució sobre la sol·licitud o aquesta no sigui admesa conforme amb el que disposa l'article 19.1 de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.

L'admissió a tràmit de la sol·licitud de protecció internacional comporta l'autorització d'entrada i la permanència provisional del sol·licitant.

7. El termini de prescripció de la resolució de devolució és de cinc anys si s'ha acordat en aplicació de l'apartat a) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener; i de dos anys si s'ha acordat en aplicació de l'apartat b) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. La prescripció l'han d'aplicar d'ofici els òrgans competents.

El termini de prescripció de la resolució de devolució acordada en aplicació de l'apartat a) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no comença a comptar fins que hagi transcorregut el període de prohibició d'entrada reiniciat.

El termini de prescripció de la resolució de devolució acordada en aplicació de l'apartat b) de l'article 58.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no comença a comptar fins que hagi transcorregut el període de prohibició d'entrada determinat en la resolució de devolució.

8. Quan en el marc d'un procediment relatiu a autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals, es comprova que consta contra el sol·licitant una resolució de devolució no executada, aquesta s'ha de revocar, sempre que de l'anàlisi de la sol·licitud derivi la procedència de la concessió de l'autorització de residència per circumstàncies excepcionals.

En cas que l'òrgan competent per emetre resolució sobre la sol·licitud d'autorització no sigui el mateix que va dictar la resolució de devolució que s'ha de revocar, ha d'instar d'ofici la seva revocació a l'òrgan competent per fer-ho. En l'escrit pel qual s'insti la revocació s'hi ha de fer constar el tipus d'autorització sol·licitada i menció expressa a la procedència de la concessió d'aquesta, per compliment dels requisits exigibles per a això, llevat del que fa referència a l'existència de la resolució de devolució no executada.

Article 24. *Sortides obligatòries.*

1. En els supòsits de falta d'autorització per estar a Espanya, en especial per no complir o haver deixat de complir els requisits d'entrada o d'estada, o en els de denegació administrativa de sol·licituds de pròrroques d'estada, d'autoritzacions de residència o de qualsevol altre document necessari per a la permanència d'estrangers en territori espanyol, així com de les renovacions de les pròpies autoritzacions o documents, la resolució administrativa dictada a l'efecte ha de contenir l'avertència a l'interessat de l'obligatorietat de la seva sortida del país, sense perjudici que, igualment, es materialitzi l'esmentada advertència mitjançant diligència en el passaport o document anàleg o en document a part,

si és a Espanya emparat en document d'identitat en el qual no es pugui estampar l'esmentada diligència.

No han de contenir ordre de sortida obligatòria les resolucions d'inadmissió a tràmit de sol·licituds dictades de conformitat amb el que disposa la disposició addicional quarta de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. La sortida obligatòria s'ha de fer dins el termini establert en la resolució denegatòria de la sol·licitud formulada, o, si s'escau, en el termini màxim de quinze dies comptat des del moment en què es notifiqui la resolució denegatòria, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals i es justifiqui que es disposa de mitjans econòmics suficients; en aquest cas, es pot prorrogar el termini fins a un màxim de noranta dies. Una vegada transcorregut el termini indicat sense que s'hagi efectuat la sortida, s'ha d'aplicar el que preveu aquest Reglament per als supòsits a què es refereix l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. Si els estrangers a què es refereix aquest article realitzen efectivament la seva sortida del territori espanyol conforme al que disposen els apartats anteriors, no han de ser objecte de prohibició d'entrada al país i eventualment poden tornar a Espanya, d'acord amb les normes que regulen l'accés al territori espanyol.

4. S'exceptuen del règim de sortides obligatòries els casos dels sol·licitants de protecció internacional que hagin vist rebutjat l'examen de la seva sol·licitud per no correspondre a Espanya el seu estudi d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 343/2003 del Consell, de 18 de febrer de 2003, pel qual s'estableixen els criteris i mecanismes de determinació de l'Estat membre responsable de l'examen d'una sol·licitud d'asil presentada en un dels estats membres per un nacional d'un tercer país. Una vegada notificada la resolució d'inadmissió a tràmit o de denegació, s'ha de procedir al seu trasllat, escortat per funcionaris, al territori de l'Estat responsable de l'examen de la seva sol·licitud d'asil, sense necessitat d'incoar expedient d'expulsió, sempre que aquest trasllat es produeixi dins dels terminis en els quals l'Estat responsable té l'obligació de procedir a l'examen de l'esmentada sol·licitud, sense perjudici del que disposa l'article 16.1.e) de l'esmentat Reglament comunitari.

TÍTOL II

Trànsit aeroportuari

Article 25. *Definició.*

Estan en trànsit aeroportuari els estrangers habilitats per romandre a la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol, sense accedir al territori nacional, durant les escales o enllaços de vols.

Article 26. *Exigència de visat de trànsit.*

1. El règim d'exigència de visat de trànsit aeroportuari és el que s'estableix pel dret de la Unió Europea.

2. El visat de trànsit aeroportuari pot permetre transitar una, dues o, excepcionalment, diverses vegades, i habilita l'estranger específicament sotmès a aquesta exigència a romandre a la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol, sense accedir al territori nacional, durant escales o enllaços del vol.

Article 27. *Procediment.*

1. El procediment i les condicions per a l'expedició del visat de trànsit aeroportuari es regulen pel que estableix el dret de la Unió Europea.

2. En la tramitació del procediment, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan ho consideri necessari, pot mantenir una entrevista personal per comprovar la seva identitat, la validesa de la seva documentació personal o de la documentació aportada, el motiu, l'itinerari, la durada del viatge, la prova

de la seva continuïtat fins al destí final, les garanties de retorn al país de residència o de procedència, així com que no té intenció d'entrar en el territori dels estats Schengen. En tot cas, si transcorreguts quinze dies des del requeriment el sol·licitant no compareix personalment, se l'ha de tenir per desistit de la seva sol·licitud i s'ha de produir l'arxivament del procediment.

3. Presentada en forma o esmenada la sol·licitud de visat i una vegada instruït el procediment, la missió diplomàtica o oficina consular davant la qual es presenti la sol·licitud ha d'emetre resolució motivadament i ha d'expedir, si s'escau, el visat.

4. En el supòsit de resolució denegatòria per incompliment d'alguns dels requisits de trànsit aeroportuari, inclòs el de figurar com a persona no admissible, aquesta s'ha de notificar mitjançant l'imprès normalitzat previst per la normativa de la Unió Europea i ha d'expressar el recurs que en contra sigui procedent, així com l'òrgan davant el qual s'hagi de plantejar i el termini d'interposició.

5. En el supòsit de concessió del visat, l'estranger ha de recollir-lo en el termini d'un mes des de la seva notificació, personalment o mitjançant representant degudament acreditat. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat renuncia al visat concedit i es produeix l'arxivament de l'expedient.

TÍTOL III

L'estada a Espanya

CAPÍTOL I

Estada de curta durada

Article 28. *Definició.*

1. Està en situació d'estada de curta durada l'estranger que no sigui titular d'una autorització de residència i estigui autoritzat per romandre a Espanya per un període ininterromput o suma de períodes successius la durada total dels quals no excedeixi els noranta dies per semestre a partir de la data de la primera entrada, sense perjudici del que disposa el capítol II d'aquest títol per a l'admissió als efectes d'estudis, mobilitat d'alumnes, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat.

Si es tracta d'una estada amb fins de trànsit, la durada de l'estada autoritzada correspon al temps necessari per efectuar el trànsit.

2. El règim d'exigència de visat d'estada és el que estableix el dret de la Unió Europea o, per als titulars de passaports diplomàtics, oficials o de servei, el que disposin els acords internacionals subscrits per Espanya.

3. En els supòsits en què la situació d'estada exigeixi visat, aquesta s'ha de fer dins del seu període de validesa.

Secció 1a Requisits i procediment

Article 29. *Visats d'estada de curta durada. Classes.*

Els visats d'estada de curta durada poden ser:

a) Visat uniforme: vàlid per al trànsit per l'espai Schengen durant un període no superior al temps necessari per realitzar l'esmentat trànsit o per a l'estada en l'esmentat espai Schengen fins a un màxim de noranta dies per semestre. Pot permetre un, dos o múltiples trànsits o estades la durada total dels quals no pot excedir els noranta dies per semestre.

Únicament en els supòsits que preveu l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el visat d'estada autoritza el titular per buscar feina i sol·licitar l'autorització de residència i treball a Espanya durant la seva vigència en els termes i condicions establerts

en aquest Reglament, que el Ministeri de Treball i Immigració completarà mitjançant una ordre que en faci referència.

b) Visat de validesa territorial limitada: vàlid per al trànsit o l'estada en el territori d'un o més d'un dels estats que integren l'espai Schengen, però no per a tots ells. La durada total del trànsit o de l'estada no pot excedir els noranta dies per semestre.

Article 30. *Sol·licitud de visats d'estada de curta durada.*

1. El procediment i les condicions per a l'expedició de visats uniformes i de validesa territorial limitada es regulen pel que estableix el dret de la Unió Europea.

2. En la tramitació del procediment, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan ho consideri necessari, pot mantenir una entrevista personal per comprovar la seva identitat, la validesa de la seva documentació personal o de la documentació aportada, la regularitat de l'estada o residència al país de sol·licitud, el motiu, l'itinerari, la durada del viatge i les garanties que el sol·licitant té intenció d'abandonar el territori dels estats membres abans de l'expiració del visat sol·licitat. En tot cas, si transcorreguts quinze dies des del requeriment el sol·licitant no compareix personalment, se l'ha de tenir per desistit de la seva sol·licitud i es produeix l'arxivament del procediment.

3. Presentada en forma o esmenada la sol·licitud de visat i una vegada instruït el procediment, la missió diplomàtica o oficina consular davant la qual es presenti la sol·licitud ha d'emetre resolució motivadament i ha d'expedir, si s'escau, el visat.

4. En el supòsit de resolució denegatòria per incompliment d'alguns dels requisits, aquesta s'ha de notificar mitjançant l'impres normalitzat previst per la normativa de la Unió Europea i ha d'expressar el recurs que en contra sigui procedent, l'òrgan davant el qual s'ha de plantejar i el termini per a la interposició.

5. En el supòsit de concessió del visat, l'estranger ha de recollir-lo en el termini d'un mes des de la seva notificació, personalment o mitjançant representant degudament acreditat. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i es produeix l'arxivament de l'expedient.

Article 31. *Visats expedits a les fronteres exteriors.*

1. En supòsits excepcionals degudament acreditats o per encàrrec del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, els responsables dels serveis policials del Ministeri de l'Interior a càrrec del control d'entrada de persones en territori espanyol poden expedir a la frontera visats uniformes o de validesa territorial limitada.

2. Així mateix es pot expedir un visat uniforme o de validesa territorial limitada amb fins de trànsit al marí que pretengui embarcar o desembarcar en un vaixell on vagi a treballar o hagi treballat com a mariner.

3. Els visats esmentats en els dos apartats anteriors s'han de tramitar segons el que estableix el dret de la Unió Europea.

Secció 2a Pròrroga i extinció de l'estada de curta durada.

Article 32. *Pròrroga d'estada sense visat. Procediment.*

1. L'estranger que hagi entrat a Espanya per a fins que no siguin de treball o residència, llevat dels casos que sigui titular d'un visat per a recerca d'ocupació, i estigui en el període d'estada que assenyala l'article 30 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, pot sol·licitar una pròrroga d'estada de curta durada, amb el límit temporal previst en l'esmentat article.

2. La sol·licitud s'ha de formalitzar en els models oficials, determinats per la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, i s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Passaport ordinari o document de viatge, amb vigència superior a la de la pròrroga d'estada que se sol·liciti, que s'ha d'anotar en l'expedient i s'ha de retornar a l'interessat.

b) Acreditació de les raons al·legades per a la sol·licitud, que han de ser excepcionals, en el supòsit de nacionals d'estats als quals no s'exigeix visat per a la seva entrada a Espanya.

c) Prova suficient que disposa de mitjans econòmics adequats per al temps de pròrroga que sol·licita, en els termes que estableix el títol I.

d) Una assegurança d'assistència en viatge amb la mateixa cobertura que la necessària per a la sol·licitud del visat d'estada de curta durada, i amb una vigència igual o superior a la pròrroga sol·licitada.

e) Les garanties de retorn al país de procedència o, si s'escau, d'admissió a l'Estat tercer de destí, abans de la data de finalització de la pròrroga que se sol·licita. Pot servir com a mitjà per acreditar l'esmentada circumstància l'aportació d'un bitllet adquirit a nom del sol·licitant amb data de retorn tancada anterior a la finalització del període de pròrroga d'estada sol·licitada.

3. El sol·licitant s'ha d'identificar personalment davant l'oficina d'estrangeria, prefectura superior o comissaria de policia de la localitat on estigui, en fer la presentació de la sol·licitud o en el moment de la tramitació en què a aquest efecte sigui requerit per l'òrgan competent.

4. La pròrroga d'estada la poden concedir els subdelegats del Govern, els delegats del Govern en les comunitats autònomes uniprovincials, i el comissari general d'Estrangeria i Fronteres de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, amb l'informe previ de la prefectura superior o comissaria de policia, si concorren les següents circumstàncies:

- a) Que la documentació s'adapti al que preceptua aquest article.
- b) Que el sol·licitant no estigui incurs en cap de les causes:

1a De prohibició d'entrada determinades en el títol I, perquè no s'hagin conegut en el moment de la seva entrada o perquè hagin esdevingut durant la seva estada a Espanya.

2a D'expulsió o devolució.

5. La pròrroga d'estada s'ha de fer constar en el passaport o títol de viatge, o en document a part si l'interessat ha entrat a Espanya amb un altre tipus de documentació, i ha d'emparar el seu titular i els familiars que, si s'escau, figurin en els esmentats documents i estiguin a Espanya.

6. Les resolucions denegatòries sobre la pròrroga d'estada han de ser motivades, s'han de notificar formalment a l'interessat i han de disposar la seva sortida del territori nacional, que s'ha de fer abans que finalitzi el període d'estada inicial o, si aquest ha transcorregut, en el termini fixat en la resolució denegatòria, que no pot ser superior a setanta-dues hores, en la forma regulada en aquest Reglament. El termini de sortida s'ha de fer constar, de conformitat amb el que disposa aquest Reglament, en el passaport o títol de viatge o en l'imprès corresponent previst per deixar constància de la sortida del territori nacional.

Article 33. *Extinció de la pròrroga d'estada.*

La vigència de la pròrroga d'estada s'extingeix per les causes següents:

- a) El transcurs del termini per al qual hagi estat concedida.
- b) Quan l'estranger estigui incurs en alguna de les causes de prohibició d'entrada que preveu el títol I.

Article 34. *Pròrroga del visat d'estada de curta durada.*

1. La pròrroga d'un visat expedit s'ha de portar a terme segons el que estableix el dret de la Unió Europea.

2. És competent per a la tramitació del procediment de pròrroga del visat l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia de la província on hagi de romandre l'estranger. La

pròrroga concedida s'ha de plasmar en una etiqueta de visat que s'ha d'expedir en les unitats policials que determini la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil.

3. La pròrroga del visat la poden concedir els subdelegats del Govern, els delegats del Govern en comunitats autònomes uniprovincials i el comissari general d'Estrangeria i Fronteres de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil.

4. La Direcció General d'Afers Consulars i Migratoris és competent per prorrogar els visats d'estada de curta durada expedits als titulars de passaports diplomàtics, oficials o de servei per raons de cortesia internacional.

Article 35. Anul·lació i retirada del visat d'estada de curta durada.

1. L'anul·lació i retirada del visat uniforme o de validesa territorial limitada s'ha de portar a terme segons el que estableix la normativa de la Unió Europea.

2. La competència per a l'anul·lació i la retirada del visat d'estada de curta durada correspon als subdelegats del Govern, als delegats del Govern en les comunitats autònomes uniprovincials i al comissari general d'Estrangeria i Fronteres.

Tramitat el corresponent procediment per l'oficina d'estrangeria de la delegació o subdelegació del Govern competent, l'esmentada unitat ha de notificar la resolució a l'interessat en l'imprès normalitzat establert per la normativa de la Unió Europea.

Secció 3a Supòsits excepcionals d'estada de curta durada.

Article 36. Estada en supòsits d'entrada o documentació irregulars.

Excepcionalment, i sempre que hi hagi motius humanitaris, d'interès públic o obligacions internacionals, el titular del Ministeri de l'Interior o el titular del Ministeri de Treball i Immigració poden autoritzar l'estada en territori espanyol, per un màxim de tres mesos en un període de sis, als estrangers que hi hagin entrat amb documentació defectuosa o fins i tot sense aquesta documentació o per llocs no habilitats a aquest efecte.

CAPÍTOL II

Autorització d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat

Article 37. Definició.

1. És titular d'una autorització d'estada l'estranger que hagi estat habilitat a romandre a Espanya per un període superior a noranta dies amb el fi únic o principal de portar a terme alguna de les següents activitats de caràcter no laboral:

a) Realització o ampliació d'estudis en un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya, en un programa de temps complet, que condueixi a l'obtenció d'un títol o certificat d'estudis.

b) Realització d'activitats de recerca o formació, sense perjudici del règim especial d'investigadors.

c) Participació en un programa de mobilitat d'alumnes, per seguir un programa d'ensenyament secundari i/o batxillerat en un centre docent o científic oficialment reconegut.

d) Realització de pràctiques no laborals en un organisme o entitat pública o privada.

e) Prestació d'un servei de voluntariat dins d'un programa que persegueixi objectius d'interès general.

2. El visat d'estudis ha d'incorporar l'autorització d'estada i ha d'habilitar l'estranger a romandre a Espanya en situació d'estada per a la realització de l'activitat respecte a la qual s'hagi concedit.

3. La durada de l'estada ha de ser igual a la de l'activitat respecte a la qual es va concedir l'autorització, amb el límit màxim d'un any, sense perjudici del que estableix l'article 40 d'aquest Reglament.

Article 38. *Requisits per obtenir el visat.*

Són requisits per a l'obtenció del visat d'estudis:

1. Amb caràcter general i per a tots els supòsits previstos a l'article anterior:

a) Requisits a valorar per la missió diplomàtica o oficina consular:

1r Si l'estranger és menor d'edat, i quan no vingui acompanyat dels seus pares o tutors i no es trobi sota el supòsit de l'article 189, estar autoritzat per aquests per al desplaçament a Espanya als efectes de realitzar l'activitat de què es tracti, amb constància del centre, organització, entitat i organisme responsable de l'activitat i del període d'estada previst.

2n Tenir garantits els mitjans econòmics necessaris per sufragar les despeses d'estada i retorn al seu país, i, si s'escau, els dels seus familiars, d'acord amb les següents quanties:

Per al seu manteniment, una quantitat que representi mensualment el 100% de l'IPREM, llevat que s'acrediti degudament tenir abonat per endavant l'allotjament per tot el temps que hagi de durar l'estada.

En el supòsit de participació en un programa de mobilitat d'alumnes, per seguir un programa d'ensenyament secundari i/o batxillerat en un centre docent o científic oficialment reconegut, l'acreditació de la quantia prevista en el paràgraf anterior s'ha de substituir pel fet que el programa de mobilitat contingui previsions que garanteixin que el manteniment de l'estranger hi queda assegurat.

Per al manteniment dels familiars que estiguin al seu càrrec, durant la seva estada a Espanya: una quantitat que representi mensualment el 75% de l'IPREM, per al primer familiar, i el 50% de l'IPREM per a cada una de les restants persones que vagin a integrar la unitat familiar a Espanya, llevat que s'acrediti degudament tenir abonat per endavant l'allotjament per tot el temps que hagi de durar l'estada.

No s'han de computar, als efectes de garantir aquest manteniment, les quanties utilitzades o a utilitzar per sufragar, si s'escau, el cost dels estudis, del programa de mobilitat o de les pràctiques no laborals.

3r Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

4t Comptar amb una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.

5è Quan la durada de l'estada superi els sis mesos, es requereix, a més:

No patir cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005.

Quan es tracti de sol·licitants majors d'edat penal, no tenir antecedents penals en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

b) Requisit a valorar per l'oficina d'estrangeria: quan es tracti de sol·licitants majors d'edat penal i per a estades superiors a sis mesos, que no tenen antecedents penals a Espanya, durant els últims cinc anys.

2. A més dels requisits de caràcter general establerts en l'apartat anterior, és necessari complir, per a cada un dels supòsits d'estada previstos, els següents requisits específics, a valorar per l'oficina d'estrangeria:

a) Realització o ampliació d'estudis: haver estat admès en un centre d'ensenyament autoritzat a Espanya, per a la realització d'un programa de temps complet, que conduïxi a l'obtenció d'un títol o certificat d'estudis.

b) Realització d'activitats de recerca o formació: haver estat admès en un centre reconegut oficialment a Espanya per a la realització de les esmentades activitats. En el cas d'activitats de recerca, l'esmentat centre ha de ser una universitat, un centre del Consell Superior d'Investigacions Científiques o una altra institució pública o privada de R+D.

c) Participació en un programa de mobilitat d'alumnes, per seguir un programa d'ensenyament secundari i/o batxillerat en un centre docent o científic oficialment reconegut:

1r Haver estat admès en un centre d'ensenyament secundari i/o batxillerat o científic oficialment reconegut.

2n Haver estat admès com a participant en un programa de mobilitat d'alumnes, portat a terme per una organització oficialment reconeguda per fer-ho.

3r Que l'organització de mobilitat d'alumnes es faci responsable de l'alumne durant la seva estada, en particular quant al cost dels seus estudis, així com les despeses d'estada i retorn al seu país.

4t Ser acollit per una família o institució durant la seva estada, en les condicions normativament establertes, i que ha estat seleccionada per l'organització responsable del programa de mobilitat d'alumnes en què participa.

d) Realització de pràctiques no laborals, en el marc d'un conveni signat amb un organisme o entitat pública o privada: haver estat admès per a la realització de pràctiques no remunerades, sobre la base de la signatura d'un conveni, en una empresa pública o privada o en un centre de formació professional reconegut oficialment.

e) Prestació d'un servei de voluntariat:

1r Presentar un conveni signat amb l'organització encarregada del programa de voluntariat, que inclogui una descripció de les activitats i de les condicions per realitzar-les, de l'horari a complir, així com dels recursos disponibles per cobrir el seu viatge, manutenció i allotjament durant la seva estada.

2n Que l'organització hagi subscrit una assegurança de responsabilitat civil per les seves activitats.

Article 39. *Procediment.*

1. La sol·licitud s'ha de presentar personalment, en model oficial, a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola en la demarcació de la qual l'estranger resideixi.

2. A la sol·licitud s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima del període per al qual se sol·licita l'estada.

b) La documentació que acrediti el compliment de tots els requisits previstos a l'article anterior, en funció del supòsit concret en què es fonamenti la sol·licitud.

Sense perjudici d'això, la inexistència d'antecedents penals a Espanya l'ha de comprovar d'ofici l'Administració.

3. L'oficina consular ha de requerir, per mitjans electrònics, resolució de la delegació o subdelegació del Govern competent sobre l'autorització d'estada.

És competent la delegació o subdelegació del Govern a la província on s'hagi d'iniciar l'activitat.

Amb caràcter previ a dictar resolució sobre l'autorització d'estada, la delegació o subdelegació del Govern ha de requerir un informe policial, el contingut del qual ha de valorar en el marc de la seva decisió.

El termini màxim per emetre resolució sobre l'autorització ha de ser de set dies des de la recepció de la sol·licitud; un cop transcorreguts sense haver obtingut resposta s'ha d'entendre que el seu sentit és favorable.

4. Si la resolució sobre l'autorització d'estada és desfavorable, la missió diplomàtica o oficina consular ha de notificar a l'interessat el sentit de la resolució, i per escrit en el mateix document l'ha d'informar dels recursos administratius i judicials que siguin

procedents en contra, els òrgans davant els quals s'han d'interposar i els terminis que es preveuen. Igualment, la missió diplomàtica o oficina consular resol l'arxivament del procediment relatiu al visat.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització d'estada, la missió diplomàtica o oficina consular ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat. La durada del visat és igual al període d'estada autoritzat, tret dels supòsits en els quals sigui procedent l'emissió de targeta d'identitat d'estranger.

El visat es denega:

a) Si s'escau, quan constin antecedents penals del sol·licitant en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

b) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o formulat al·legacions inexactes, i hi hagi mala fe.

c) Quan concorri una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

6. En el supòsit de concessió del visat, l'estranger ha de recollir-lo en el termini de dos mesos des de la seva notificació. Si no s'efectua en el termini esmentat la recollida, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i es produeix l'arxivament del procediment.

7. Si l'estada té una durada superior a sis mesos, l'estranger ha de sol·licitar la corresponent targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des de l'entrada efectiva a Espanya.

Article 40. *Pròrroga.*

1. L'autorització d'estada es pot prorrogar anualment quan l'interessat acrediti que continua reunint els requisits que preveu l'article 38, tant de caràcter general com específics respecte a l'activitat per a la realització de la qual va ser autoritzat a romandre a Espanya.

Si s'escau, ha d'acreditar igualment que ha superat les proves o requisits pertinents per a la continuïtat dels seus estudis o que la recerca desenvolupada per l'estranger progressa. Aquest requisit es pot acreditar a través de la realització d'estudis o investigacions en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea, en el marc de programes temporals promoguts per la Unió mateixa.

2. La pròrroga s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització, dirigida a la delegació o subdelegació del Govern a la província de desenvolupament de l'activitat. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

La sol·licitud es pot presentar en els llocs que preveu a l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o d'acord amb el que estableix la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Article 41. *Familiars del titular d'una autorització d'estada.*

1. Els familiars d'estrangers que hagin sol·licitat un visat d'estudis o estiguin a Espanya d'acord amb el que regula aquest capítol poden sol·licitar els corresponents visats d'estada per entrar i romandre legalment a Espanya durant la vigència de la seva estada, sense que s'exigeixi un període previ d'estada a l'estranger titular del visat d'estudis.

2. El terme familiar s'entén referit, a aquests efectes, al cònjuge, parella de fet i fills de menys de divuit anys o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut.

Els requisits que s'han d'acreditar per a la concessió del visat a favor del familiar són els següents:

1r Que l'estranger estigui en situació d'estada en vigor d'acord amb el que preveu aquest capítol.

2n Que l'esmentat estranger disposi de mitjans econòmics suficients per al manteniment de la unitat familiar.

3r Que s'acrediti el vincle familiar o de parentiu entre tots dos.

3. Els familiars dotats del visat referit poden romandre legalment en territori espanyol durant el mateix període i amb idèntica situació que el titular de l'autorització principal. La seva permanència en tot cas està vinculada a la situació d'estada del titular de l'autorització principal.

Si la seva estada és superior a sis mesos, han de sol·licitar la corresponent targeta d'identitat d'estranger en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya.

4. Els familiars no poden obtenir l'autorització per a la realització d'activitats lucratives a què es refereix l'article següent.

Article 42. *Treball de titulars d'una autorització d'estada.*

1. Els estrangers que disposin de la corresponent autorització d'estada per estudis, recerca o formació, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat poden ser autoritzats a realitzar activitats laborals en institucions públiques o entitats privades quan l'ocupador com a subjecte legitimat presenti la sol·licitud d'autorització de treball i els requisits que preveu l'article 64, excepte l'apartat 2.b) i l'apartat 3.a).

Així mateix, poden ser autoritzats a realitzar activitats per compte propi, sempre que es compleixin els requisits que preveu l'article 105, excepte l'apartat 2.b) i 3.e).

Les esmentades activitats han de ser compatibles amb la realització d'aquelles per a les quals, amb caràcter principal, es va concedir l'autorització d'estada. Els ingressos obtinguts no poden tenir el caràcter de recurs necessari per al seu manteniment o estada, ni han de ser considerats en el marc del procediment de pròrroga d'estada.

Si s'escau, no és necessari sol·licitar autorització per a les pràctiques no laborals en entitats públiques o privades que formin part del pla d'estudis per al qual es va atorgar l'autorització d'estada i que es produeixin en el marc dels corresponents convenis de col·laboració entre les esmentades entitats i el centre docent o científic de què es tracti.

2. Els contractes s'han de formalitzar per escrit i s'han d'ajustar a la modalitat de contracte de treball a temps parcial. En el supòsit de ser a jornada completa, o en cas d'activitats per compte propi a jornada completa, la seva durada no pot superar els tres mesos ni coincidir amb els períodes en què es realitzin els estudis, la recerca, les pràctiques no laborals o el servei de voluntariat.

3. L'autorització que es concedeixi no té limitacions geogràfiques, llevat que l'activitat lucrativa coincideixi amb períodes en què es realitzin els estudis, la recerca, les pràctiques no laborals, o el servei de voluntariat.

No té tampoc limitacions geogràfiques l'autorització quan, malgrat la seva coincidència amb el període de realització de l'activitat principal, s'acrediti que la forma d'organització de l'activitat laboral ha de permetre la seva compatibilitat amb la consecució d'aquella perquè no requereix desplaçaments continus.

La limitació de l'àmbit geogràfic de l'autorització per treballar, si s'estableix, ha de coincidir amb caràcter general amb l'àmbit territorial d'estada del seu titular.

Es pot exceptuar la coincidència d'àmbit geogràfic de les autoritzacions sempre que la localització del centre de treball o del centre en què es dugui a terme l'activitat per compte propi no impliqui desplaçaments continus que suposin la ruptura del requisit de compatibilitat amb la finalitat principal per a la qual es va concedir l'autorització d'estada.

Quan la relació laboral s'iniciï i desenvolupi en l'àmbit territorial d'una sola comunitat autònoma i a aquesta se li hagi traspassat la competència executiva de tramitació i resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte propi i per compte d'altri correspon als

òrgans competents de la comunitat autònoma l'admissió, tramitació, resolució de sol·licituds i, eventualment, dels recursos administratius.

4. La vigència de l'autorització per treballar ha de coincidir amb la durada del contracte de treball o, si s'escau, amb la projectada per a l'activitat per compte propi. L'esmentada vigència no pot ser en cap cas superior a la de la durada de l'autorització d'estada. La pèrdua de vigència de l'autorització d'estada és causa d'extinció de l'autorització per treballar.

Les autoritzacions per treballar s'han de prorrogar si subsisteixen les circumstàncies que van motivar la concessió anterior, sempre que s'hagi obtingut la pròrroga de l'autorització d'estada.

Article 43. Règim especial dels estudis d'especialització en l'àmbit sanitari.

Els estrangers que tinguin un títol espanyol de llicenciat o graduat en medicina, farmàcia, infermeria o altres títols universitaris que habilitin per participar en les convocatòries anuals de proves selectives per a l'accés a places de formació sanitària especialitzada, poden realitzar, si obtenen plaça, les activitats laborals derivades del que preveu el Reial decret 1146/2006, de 6 d'octubre, pel qual es regula la relació laboral especial de residència per a la formació d'especialistes en ciències de la salut, sense que sigui necessari que disposin de la corresponent autorització de treball.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de la necessitat de comunicació d'aquesta circumstància a l'oficina d'estrangeria competent.

La mateixa possibilitat s'estableix en relació amb els estrangers que tinguin un títol estranger degudament reconegut o homologat als que preveu el paràgraf primer d'aquest article, així com els requisits esmentats.

L'oficina consular del seu lloc de residència pot expedir el visat d'estudis després de verificar que han estat adjudicataris de plaça en els estudis d'especialització esmentats en el paràgraf primer.

Article 44. Mobilitat dins de la Unió Europea.

1. Tot estudiant estranger que hagi estat admès per a la realització o ampliació d'estudis en un altre Estat membre de la Unió Europea pot sol·licitar cursar o completar part dels seus estudis a Espanya, i no és exigible l'obtenció de visat.

L'estudiant estranger pot ser acompanyat pels membres de la seva família en els termes que estableix l'article 41 d'aquest Reglament.

2. La sol·licitud es pot presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada en territori espanyol i, com a molt tard, en el termini d'un mes des que aquesta s'efectuï.

S'ha de presentar, dirigida a l'oficina d'estrangeria corresponent a la província en què estigui situat el centre d'ensenyament, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència en la Unió Europea o davant la mateixa oficina d'estrangeria.

3. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Documentació acreditativa de la seva condició d'admès com a estudiant en un altre Estat membre de la Unió Europea.

b) Documentació acreditativa del compliment dels requisits que estableix l'article 38, apartats 1 i 2.a).

4. L'oficina d'estrangeria ha de tramitar la sol·licitud i ha de notificar la resolució en el termini màxim d'un mes.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització, l'estranger ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no està ja en territori espanyol.

6. En cas d'autoritzacions d'estada de durada superior a sis mesos, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució o, si s'escau, de l'entrada a Espanya.

TÍTOL IV

Residència temporal

Article 45. *Definició i supòsits de residència temporal.*

1. Es troba en la situació de residència temporal l'estranger que estigui autoritzat a romandre a Espanya per un període superior a noranta dies i inferior a cinc anys, sense perjudici del que estableix en matèria d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat.

2. Els estrangers en situació de residència temporal han de ser titulars d'un dels següents tipus d'autorització:

- a) Autorització de residència temporal no lucrativa.
- b) Autorització de residència temporal per reagrupament familiar.
- c) Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.
- d) Autorització de residència temporal i treball per a recerca.
- e) Autorització de residència temporal i treball de professionals altament qualificats titulars d'una targeta blava-UE.
- f) Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada.
- g) Autorització de residència temporal i treball per compte propi.
- h) Autorització de residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.
- i) Autorització de residència temporal amb excepció de l'autorització de treball.

CAPÍTOL I

Residència temporal no lucrativa

Article 46. *Requisits.*

Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal sense realitzar activitats laborals o professionals, així com del corresponent visat, l'estranger sol·licitant ha de complir els següents requisits:

- a) No estar irregularment en territori espanyol.
- b) En cas que el sol·licitant sigui major d'edat penal, no tenir antecedents penals a Espanya i als països anteriors on hagi residit durant els últims cinc anys, per delictes previstos en l'ordenament espanyol.
- c) No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en tal sentit.
- d) Disposar de mitjans econòmics suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, incloent-hi, si s'escau, els de la seva família, durant el període de temps pel qual desitgi residir a Espanya, i sense necessitat de dur a terme cap activitat laboral o professional, de conformitat amb el que disposa aquesta secció.
- e) Disposar d'una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.
- f) No estar, si s'escau, dins el termini de compromís sense retorn a Espanya que l'estranger hagi assumit en retornar voluntàriament al seu país d'origen.
- g) No patir cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005.
- h) Haver abonat la taxa per tramitació dels procediments.

Article 47. Mitjans econòmics a acreditar per a l'obtenció d'una autorització de residència temporal.

1. Els estrangers que desitgin residir a Espanya sense realitzar una activitat laboral o lucrativa han de disposar de mitjans econòmics suficients per al període de residència que sol·liciten, o acreditar una font de percepció periòdica d'ingressos, per a si mateix i, si s'escau, la seva família, en les següents quanties, que s'estableixen amb caràcter de mínimes i referides al moment de sol·licitud del visat o de renovació de l'autorització:

a) Per al seu manteniment, durant la seva residència a Espanya, una quantitat que representi mensualment en euros el 400% de l'IPREM, o el seu equivalent legal en moneda estrangera.

b) Per al manteniment de cadascun dels familiars al seu càrrec, durant la seva residència a Espanya, una quantitat que representi mensualment en euros el 100% de l'IPREM, o el seu equivalent legal en moneda estrangera, quantitat a acreditar de forma addicional a la referida en l'apartat a) anterior.

2. En els dos casos, la quantia global de mitjans econòmics ha de suposar la disposició de la quantia mensual calculada sobre la base del que estableix l'apartat anterior, en relació amb el temps de vigència de l'autorització sol·licitada.

3. La disponibilitat de mitjans econòmics suficients s'ha d'acreditar mitjançant la presentació de la documentació que permeti verificar la percepció d'ingressos periòdics i suficients o la tinença d'un patrimoni que garanteixi l'esmentada percepció d'ingressos.

La disponibilitat es pot acreditar per qualsevol mitjà de prova admès en dret, incloent-hi l'aportació de títols de propietat, xecs certificats o targetes de crèdit, que han d'anar acompanyats d'una certificació bancària que acrediti la quantitat disponible com a crèdit de l'esmentada targeta.

Si els mitjans econòmics procedeixen d'accions o participacions en empreses espanyoles, mixtes o estrangeres radicades a Espanya, l'interessat ha d'acreditar, mitjançant certificació d'aquestes, que no exerceix cap activitat laboral en les esmentades empreses, i ha de presentar declaració jurada en tal sentit.

Article 48. Procediment.

1. L'estranger que desitgi residir temporalment a Espanya sense realitzar activitats laborals o professionals ha de sol·licitar, personalment, el corresponent visat, segons el model oficial, en la missió diplomàtica o oficina consular espanyola de la seva demarcació de residència. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha causa que ho justifiqui, pot determinar una altra missió diplomàtica o oficina consular on correspongui presentar la sol·licitud.

La sol·licitud del visat comporta la de l'autorització de residència temporal no lucrativa.

2. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar:

a) Passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima d'un any.

b) Certificat d'antecedents penals, o document equivalent, en el cas de sol·licitant major d'edat penal, expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys, i que acrediti el compliment del requisit que preveu l'apartat b) de l'article 46.

c) Els documents que acreditin el compliment dels requisits que preveuen els apartats d) i e) de l'article 46.

d) Certificat mèdic que acrediti el compliment del requisit que preveu l'apartat g) de l'article 46.

3. Presentada la sol·licitud, ha de ser gravada en el sistema de visats de l'aplicació corresponent, de manera que la delegació o subdelegació del Govern en la demarcació de la qual l'estranger sol·licita la residència tingui constància de la sol·licitud presentada, així

com de la documentació que l'acompanya pel que fa als requisits que li correspon valorar.

4. La delegació o subdelegació del Govern, en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud, ha d'emetre resolució sobre la concessió o denegació de l'autorització de residència, amb la valoració prèvia del compliment dels requisits que preveu l'apartat f) de l'article 46, així com del que preveu el seu apartat b) pel que fa a la manca d'antecedents penals a Espanya.

Als esmentats efectes, ha de demanar d'ofici l'informe dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil en matèria de seguretat i ordre públic, així com el del Registre Central de Penats.

La delegació o subdelegació del Govern ha de gravar la resolució en l'aplicació corresponent, per al seu coneixement pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i per l'oficina consular o missió diplomàtica corresponent. L'eficàcia de l'autorització queda supeditada a l'expedició, si s'escau, del visat i a l'efectiva entrada de l'estranger en territori nacional.

5. Si la resolució és desfavorable, i així s'entén si en el termini d'un mes no es comunica, la missió diplomàtica o oficina consular ha de notificar a l'interessat la resolució. Igualment, la missió diplomàtica o oficina consular ha de resoldre l'arxivament del procediment relatiu al visat.

6. Concedida, si s'escau, l'autorització, la missió diplomàtica o oficina consular ha de resoldre i expedir el visat, amb la valoració prèvia del compliment dels requisits previstos en els apartats a), c), d), e) i g) de l'article 46, així com del que preveu el seu apartat b) pel que fa a la manca d'antecedents penals en anteriors països de residència de l'estranger i el que preveu l'apartat h) respecte a la taxes per tramitació del procediment sobre l'autorització.

El visat es denega:

- a) Quan no s'acrediti el compliment dels requisits que preveu l'article 46 la valoració dels quals correspongui a la missió diplomàtica o oficina consular.
- b) Quan, per fonamentar la petició de visat, s'hagin presentat documents falsos o formulat al·legacions inexactes, o hi hagi mala fe.
- c) Quan es doni una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

7. Notificada, si s'escau, la concessió del visat, el sol·licitant ha de recollir-lo personalment en el termini d'un mes. En cas de no fer-ho així, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i es produeix l'arxivament del procediment.

8. Així mateix, una vegada recollit el visat, el sol·licitant ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, en el termini de vigència del visat, que en cap cas ha de ser superior a tres mesos.

Una vegada efectuada l'entrada, ha de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes, davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. L'esmentada targeta s'ha d'expedir pel termini de validesa de l'autorització de residència temporal i l'ha de retirar l'estranger.

Article 49. *Efectes del visat i durada de l'autorització inicial de residència.*

1. El visat que s'expedeixi ha d'incorporar l'autorització inicial de residència, i la seva vigència ha de començar des de la data en què s'efectuï l'entrada a Espanya, la qual s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge.
2. L'autorització inicial de residència temporal té la durada d'un any.

Article 50. *Visats i autoritzacions de residència de caràcter extraordinari.*

1. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, per atendre circumstàncies extraordinàries i en atenció al compliment dels fins de la política exterior del Regne d'Espanya i d'altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea, en especial la

política d'immigració, la política econòmica i la de seguretat nacional, la salut pública o les relacions internacionals d'Espanya, pot ordenar a una missió diplomàtica o oficina consular l'expedició d'un visat de residència.

2. La Direcció General d'Affers Consulars i Migratoris ha d'informar de l'esmentada expedició a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració i ha de remetre còpia dels documents esmentats en els apartats a), b) i d) de l'article 48.2 d'aquest Reglament, als efectes de concessió a l'interessat, amb l'informe previ del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, d'una autorització extraordinària de residència.

Article 51. *Renovació de l'autorització de residència temporal no lucrativa.*

1. L'estranger que desitgi renovar la seva autorització de residència temporal ho ha de sol·licitar a l'oficina d'estrangeria competent per a la seva tramitació durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en què s'hagi incorregut.

2. Per a la renovació d'una autorització de residència temporal no lucrativa, l'estranger sol·licitant ha de complir els requisits següents:

a) Ser titular d'una autorització de residència temporal no lucrativa en vigor o estar dins el termini dels noranta dies naturals posteriors a la seva caducitat.

b) Disposar de mitjans econòmics suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, incloent-hi, si s'escau, els de la seva família, durant el període de temps pel qual correspongui la renovació, sense necessitat de dur a terme cap activitat laboral o professional, en els termes que estableix l'article 47.

c) Disposar d'una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.

d) Tenir escolaritzats els menors al seu càrrec en edat d'escolarització obligatòria durant la seva permanència a Espanya.

e) Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

3. A la sol·licitud, en model oficial, ha d'acompanyar la documentació que acrediti que es reuneixen els requisits assenyalats en l'apartat anterior, entre d'altres:

a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya.

b) Els documents que acreditin els recursos econòmics o els mitjans econòmics suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, així com l'assegurança de malaltia, durant el període de temps pel qual es pretengui renovar la residència a Espanya sense necessitat de dur a terme cap activitat laboral o professional.

c) Si s'escau, informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin al seu càrrec.

4. En cas que a partir de la documentació presentada al costat de la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit l'estranger sol·licitant que, en cas que no es produeixi l'escolarització i no es presenti el corresponent informe en el termini de trenta dies, l'autorització no es renovarà.

5. Per a la renovació de l'autorització s'ha de valorar, si s'escau, amb la sol·licitud d'ofici prèvia dels corresponents informes:

- a) La possibilitat de renovar l'autorització de residència als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delictes i hagin complert la condemna, els que hagin estat indultats o es trobin en situació de remissió condicional de la pena o de suspensió de la pena.
- b) L'incompliment de les obligacions de l'estranger en matèria tributària i de Seguretat Social.

6. Igualment s'ha de valorar l'esforç d'integració de l'estranger acreditat mitjançant l'informe positiu de la comunitat autònoma del seu lloc de residència.

L'esmentat esforç d'integració pot ser al·legat per l'estranger com a informació a valorar en cas que no acrediti el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

L'informe ha de tenir com a contingut mínim la certificació, si s'escau, de la participació activa de l'estranger en accions formatives destinades al coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància i la igualtat entre dones i homes, així com l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència. En aquest sentit, la certificació ha de fer expressa menció al temps de formació dedicat als àmbits assenyalats.

L'informe ha de tenir en consideració les accions formatives dutes a terme per entitats privades degudament acreditades o per entitats públiques.

7. L'autorització de residència temporal renovada té una vigència de dos anys, llevat que correspongui obtenir una autorització de residència de llarga durada o de llarga durada-UE.

8. La resolució s'ha de notificar a l'interessat. En el supòsit que l'administració no emeti resolució expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, s'entén que la resolució és favorable.

9. En el termini d'un mes des de la notificació de la resolució per la qual es renova l'autorització, el seu titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger.

CAPÍTOL II

Residència temporal per reagrupament familiar

Article 52. *Definició.*

Es troba en situació de residència temporal per raó de reagrupament familiar l'estranger que hagi estat autoritzat a romandre a Espanya en virtut del dret al reagrupament familiar exercit per un estranger resident.

Article 53. *Familiars reagrupables.*

L'estranger pot reagrupar amb ell a Espanya els familiars següents:

- a) El seu cònjuge, sempre que no estigui separat de fet o de dret i que el matrimoni no s'hagi celebrat en frau de llei.

En cap cas es pot reagrupar més d'un cònjuge, encara que la llei personal de l'estranger admeti aquesta modalitat matrimonial.

L'estranger resident que estigui casat en segones o posteriors núpcies només pot reagrupar amb ell el nou cònjuge i els seus familiars si acredita que la dissolució dels seus anteriors matrimonis ha tingut lloc després d'un procediment jurídic que fixi la situació del cònjuge anterior i els seus familiars quant a l'habitatge comú, la pensió al cònjuge i els aliments per als fills menors o majors dependents.

b) La persona que mantingui amb el reagrupador una relació d'afectivitat anàloga a la conjugal. Als efectes previstos en aquest capítol, es considera que existeix relació d'anàloga afectivitat a la conjugal quan:

1r L'esmentada relació estigui inscrita en un registre públic establert a aquests efectes, i no s'hagi cancel·lat l'esmentada inscripció; o

2n S'acrediti la vigència d'una relació no registrada, constituïda amb caràcter previ a l'inici de la residència del reagrupador a Espanya. Als esmentats efectes, sense perjudici de la possible utilització de qualsevol mitjà de prova admès en dret, tenen prevalença els documents emesos per una autoritat pública.

És aplicable a aquest supòsit el que preveuen, en relació amb el cònjuge, els paràgrafs segon i tercer de la lletra a) de l'apartat anterior. Són incompatibles als efectes del que preveu aquest capítol les situacions de matrimoni i d'anàloga relació d'afectivitat.

c) Els seus fills o els del seu cònjuge o parella, inclosos els adoptats, sempre que siguin més petits de divuit anys en el moment de la sol·licitud de l'autorització de residència a favor seu o tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut.

Quan es tracti de fills d'un sol dels cònjuges o membres de la parella s'ha de requerir, a més, que aquest exerceixi en solitari la pàtria potestat o que se li hagi atorgat la custòdia i estiguin efectivament al seu càrrec.

En el supòsit de fills adoptius s'ha d'acreditar que la resolució per la qual es va acordar l'adopció reuneix els elements necessaris per produir efectes a Espanya.

d) Els representats legalment pel reagrupador, quan siguin de menys de divuit anys en el moment de la sol·licitud de l'autorització de residència a favor seu o tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, quan l'acte jurídic del qual sorgeixen les facultats representatives no sigui contrari als principis de l'ordenament espanyol.

e) Els seus ascendents en primer grau, o els del seu cònjuge o parella, quan estiguin al seu càrrec, siguin més grans de seixanta-cinc anys i hi hagi raons que justifiquin la necessitat d'autoritzar la seva residència a Espanya.

Excepcionalment, quan concorrin raons de caràcter humanitari, es poden reagrupar els ascendents de menys de seixanta-cinc anys que reuneixin els restants requisits que estableix el paràgraf anterior.

Es considera que concorren raons humanitàries, entre d'altres casos, quan l'ascendent visqués amb el reagrupador al país d'origen en el moment en què aquest últim va obtenir la seva autorització; quan l'ascendent sigui incapaç i la seva tutela estigui atorgada per l'autoritat competent al país d'origen a l'estranger resident o al seu cònjuge o parella reagrupada; o quan l'ascendent no sigui objectivament capaç de proveir les seves pròpies necessitats.

Igualment, es considera que concorren raons humanitàries quan l'ascendent del reagrupador, o del seu cònjuge o parella, sigui cònjuge o parella de l'altre ascendent, i aquest últim sigui més gran de seixanta-cinc anys. En aquest cas, les sol·licituds d'autorització de residència per reagrupament familiar es poden presentar de forma conjunta, si bé l'aplicació de l'excepció del requisit de l'edat respecte a l'ascendent menor de seixanta-cinc anys ha d'estar condicionada al fet que l'autorització de l'altre ascendent sigui concedida.

Quan l'òrgan competent per resoldre el procediment tingui dubtes sobre la concurrència d'una altra raó d'excepció del requisit ha d'elevat consulta prèvia a la Direcció General d'Immigració.

S'entén que els familiars estan a càrrec del reagrupador quan acreditin que, almenys durant l'últim any de la seva residència a Espanya, ha transferit fons o suportat despeses del seu familiar, que representin almenys el 51% del producte interior brut per càpita, en còmput anual, del país de residència d'aquest, segons el que estableix, en matèria d'indicadors sobre renda i activitat econòmica per país i tipus d'indicador, l'Institut Nacional d'Estadística.

Article 54. *Mitjans econòmics a acreditar per un estranger per a l'obtenció d'una autorització de residència per reagrupament a favor dels seus familiars.*

1. L'estranger que sol·liciti autorització de residència per al reagrupament dels seus familiars ha d'adjuntar en el moment de presentar la sol·licitud de l'esmentada autorització la documentació que acrediti que es disposa de mitjans econòmics suficients per atendre les necessitats de la família, incloent-hi l'assistència sanitària en el supòsit de no estar coberta per la Seguretat Social en la quantia que, amb caràcter de mínima i referida al moment de sol·licitud de l'autorització, s'expressa a continuació, en euros, o el seu equivalent legal en moneda estrangera, segons el nombre de persones que sol·liciti reagrupar, i tenint en compte a més el nombre de familiars que ja conviu amb ell a Espanya al seu càrrec:

a) En cas d'unitats familiars que incloguin, computant el reagrupador i en arribar a Espanya la persona reagrupada, dos membres: s'exigeix una quantitat que representi mensualment el 150% de l'IPREM.

b) En cas d'unitats familiars que incloguin, en arribar a Espanya la persona reagrupada, més de dues persones: una quantitat que representi mensualment el 50% de l'IPREM per cada membre addicional.

2. Les autoritzacions no s'han de concedir si es determina indubtablement que no existeix una perspectiva de manteniment dels mitjans econòmics durant l'any posterior a la data de presentació de la sol·licitud. En l'esmentada determinació, la previsió de manteniment d'una font d'ingressos durant l'esmentat any s'ha de valorar tenint en compte l'evolució dels mitjans del reagrupador en els sis mesos previs a la data de presentació de la sol·licitud.

En cas que la sol·licitud d'autorització de residència per reagrupament familiar es presenti de forma simultània a la de renovació de l'autorització de la qual sigui titular el reagrupador, la comprovació de l'evolució dels mitjans d'aquest en els sis mesos previs a la data de presentació de la sol·licitud l'ha de realitzar d'ofici l'oficina d'estrangeria.

3. L'exigència de l'esmentada quantia pot ser minorada quan el familiar reagrupable sigui menor d'edat, quan concorrin circumstàncies excepcionals acreditades que aconsellin l'esmentada minoració sobre la base del principi de l'interès superior del menor, segons el que estableix la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, i es reuneixin els restants requisits legals i reglamentaris per a la concessió de l'autorització de residència per reagrupament familiar.

Igualment, la quantia pot ser minorada en relació amb el reagrupament d'altres familiars per raons humanitàries apreciades en relació amb supòsits individualitzats i amb l'informe favorable previ de la Direcció General d'Immigració.

4. No són computables a aquests efectes els ingressos provinents del sistema d'assistència social, però sí els aportats pel cònjuge o parella de l'estranger reagrupador, així com per un altre familiar en línia directa en primer grau, amb la condició de resident a Espanya i que convisqui amb aquest.

5. Sense perjudici de la presentació de qualsevol document o mitjà de prova que, segons el parer del sol·licitant, justifiqui la disposició dels mitjans, pot aportar la documentació següent:

a) En cas de realitzar activitat lucrativa per compte d'altri:

1r Còpia del contracte de treball.

2n Declaració, si s'escau, de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'any anterior. L'esmentada declaració és la corresponent al penúltim any en cas que no hagi expirat el termini per presentar la corresponent a l'última anualitat.

b) En cas de realitzar activitat lucrativa per compte propi:

1r Acreditació de l'activitat que du a terme.

2n Declaració, si s'escau, de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'any anterior. L'esmentada declaració ha de ser la corresponent al penúltim any en cas que no hagi expirat el termini per presentar la corresponent a l'última anualitat.

c) En cas de no realitzar-se cap activitat lucrativa a Espanya: xecs certificats, xecs de viatge o cartes de pagament o targetes de crèdit, acompanyades d'una certificació bancària de la quantitat disponible com a crèdit de l'esmentada targeta o certificació bancària.

6. Si s'al·lega la realització d'una activitat per compte d'altri o per compte propi, l'oficina d'estrangeria competent ha de comprovar d'ofici la informació relativa a l'afiliació i alta en el règim corresponent de la Seguretat Social del sol·licitant, i, si s'escau, les bases de dades de cotització.

Article 55. Requisit sobre habitatge adequat a acreditar per un estranger per a l'obtenció d'una autorització de residència per reagrupament a favor dels seus familiars.

1. L'estranger que sol·liciti autorització de residència per al reagrupament dels seus familiars, ha d'adjuntar en el moment de presentar la sol·licitud informe expedit pels òrgans competents de la comunitat autònoma del lloc de residència del reagrupador als efectes d'acreditar que disposa d'un habitatge adequat per atendre les seves necessitats i les de la seva família.

2. La comunitat autònoma ha d'emetre l'informe i notificar-lo a l'interessat en el termini màxim de trenta dies des que li sigui sol·licitat. Simultàniament i per mitjans electrònics, ha de donar trasllat de l'informe a l'oficina d'estrangeria competent.

Als esmentats efectes pot fer consulta a l'Ajuntament on l'estranger reagrupador tingui el seu domicili habitual sobre la informació que hi pugui constar en relació amb l'adequació de l'habitatge.

3. L'informe anterior pot ser emès per la corporació local en la qual l'estranger tingui el seu lloc de residència quan així hagi estat establert per la comunitat autònoma competent, sempre que això hagi estat prèviament posat en coneixement de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració.

Si s'escau, l'informe de la corporació local ha de ser emès i notificat a l'interessat en el termini de trenta dies des de la data de la sol·licitud. Simultàniament i per mitjans electrònics, ha de donar trasllat de l'informe a l'oficina d'estrangeria competent.

4. En cas que l'informe no hagi estat emès en termini, circumstància que ha de ser degudament acreditada per l'interessat, es pot justificar aquest requisit per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

5. En tot cas, l'informe o la documentació que es presenti en la seva substitució ha de fer referència, almenys, als extrems següents: títol que habiliti per a l'ocupació de l'habitatge, nombre d'habitacions, ús al qual es destina cadascuna de les dependències de l'habitatge, nombre de persones que l'habiten i condicions d'habitabilitat i equipament.

El títol que habiliti per a l'ocupació de l'habitatge s'entén referit a l'estranger reagrupador o a qualsevol altra persona que formi part de la unitat familiar sobre la base d'un parentiu dels enunciats a l'article 17 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 56. Procediment per a l'autorització de residència per reagrupament familiar.

1. La sol·licitud de reagrupament familiar es pot presentar quan l'estranger reagrupador tingui autorització per residir a Espanya durant un any com a mínim i sol·licitat l'autorització per residir per un altre any, com a mínim, amb les següents excepcions:

a) El reagrupador ha de ser titular d'una autorització de residència de llarga durada o de llarga durada-UE concedida a Espanya per al reagrupament dels seus ascendents o dels ascendents del seu cònjuge o parella de fet.

La sol·licitud es pot presentar quan s'hagi sol·licitat l'autorització de residència de llarga durada o de residència de llarga durada-UE.

b) Els estrangers residents a Espanya sobre la base de la seva condició prèvia de residents de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea, titulars d'una targeta blava-UE o beneficiaris del règim especial d'investigadors poden presentar la sol·licitud d'autorització a favor dels seus familiars sense estar sotmesos al requisit d'haver residit legalment a Espanya, amb caràcter previ, durant un any.

En tot cas, no es pot concedir l'autorització de residència al familiar reagrupable fins que, en funció de la situació que hagi de tenir el reagrupador per a l'exercici del dret, no s'hagi produït l'efectiva renovació de l'autorització del reagrupador, concedida la seva autorització de residència de llarga durada o de residència de llarga durada-UE o concedida la seva autorització inicial de residència a Espanya.

2. L'estranger que vulgui exercir el dret de reagrupament familiar ha de sol·licitar, personalment davant l'oficina d'estrangeria competent per a la seva tramitació, una autorització de residència temporal a favor dels membres de la seva família que desitgi reagrupar.

El reagrupament dels familiars d'estrangers residents llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea, es pot presentar pels propis familiars, i aportar-hi prova de residència com a membre de la família del resident de llarga durada-UE en el primer Estat membre.

3. La sol·licitud, que s'ha d'emplenar en model oficial, s'ha d'acompanyar de la documentació següent:

a) Relatius al reagrupador:

1r Còpia del passaport, document de viatge o cèdula d'inscripció del sol·licitant en vigor, amb l'exhibició prèvia del document original.

2n Còpia compulsada de documentació que acrediti que disposa d'ocupació i/o recursos econòmics suficients per atendre les necessitats de la família, incloent-hi l'assistència sanitària, en el supòsit de no estar coberta per la Seguretat Social, d'acord amb el que estableix l'article 54 d'aquest Reglament.

3r Documentació original que acrediti la disponibilitat, per part del reagrupador, d'un habitatge adequat per atendre les necessitats del reagrupador i la família, i que ha de ser el seu habitatge habitual, d'acord amb el que estableix l'article 55 d'aquest Reglament.

4t En els casos de reagrupament de cònjuge o parella, declaració jurada del reagrupador que no resideix amb ell a Espanya un altre cònjuge o parella.

b) Relatius al familiar a reagrupar:

1r Còpia completa del passaport o títol de viatge, en vigor.

2n Còpia de la documentació acreditativa dels vincles familiars o de parentiu o de l'existència de la unió de fet i, si s'escau, de la dependència legal i econòmica.

4. Presentada la sol·licitud en forma o esmenats els defectes, l'òrgan competent l'ha de tramitar i emetre la resolució el que sigui procedent. Als esmentats efectes, ha de demanar d'ofici l'informe dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil en matèria de seguretat i ordre públic, així com el del Registre Central de Penats.

5. En el supòsit que es compleixin els requisits establerts per al reagrupament familiar, l'òrgan competent ha de resoldre la concessió de l'autorització de residència per reagrupament, i s'ha de suspendre l'eficàcia de l'autorització fins a:

a) Amb caràcter general, l'expedició del visat, i l'efectiva entrada de l'estranger en territori nacional durant el temps de vigència d'aquest. En aquest cas, la resolució de concessió ha de fer esment exprés que l'autorització no ha de desplegar els seus efectes fins que no es produeixi l'obtenció del visat i la posterior entrada a Espanya del seu titular.

b) En el supòsit de familiars de residents de llarga durada-UE, titulars d'una targeta blava-UE o beneficiaris del règim especial d'investigadors en un altre Estat membre de la Unió Europea en el qual la família ja estigui constituïda, l'eficàcia de l'autorització està condicionada a l'efectiva entrada del familiar en territori nacional, si l'esmentada entrada es produeix després de la concessió de l'autorització. En aquest cas, l'entrada s'ha de produir en el termini màxim d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització, fet que ha de constar en la resolució.

6. La resolució es grava en l'aplicació corresponent, de forma que hi tingui accés la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual resideixi l'estranger.

7. Els procediments regulats en aquest article, així com els relatius al corresponent visat i a la renovació d'autoritzacions de residència per reagrupament familiar són objecte de tramitació preferent.

8. La Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha de remetre informació estadística sobre les sol·licituds i concessions d'autoritzacions inicials de residència per reagrupament familiar als òrgans competents en la corresponent comunitat autònoma, així com a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies als efectes del seu trasllat als ajuntaments corresponents. La informació s'ha de remetre amb periodicitat trimestral i desglossada per nacionalitat, sexe i edat del reagrupat, i municipi en el qual el reagrupador hagi declarat tenir el seu habitatge habitual.

Article 57. Tramitació del visat en el procediment de reagrupament familiar.

1. En el termini de dos mesos des de la notificació al reagrupador de la concessió de l'autorització, el familiar que hagi de ser reagrupat, si s'escau, ha de sol·licitar personalment el visat en la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual resideixi. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en la qual correspongui presentar la sol·licitud de visat.

Excepcionalment, en aplicació del que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la missió diplomàtica o oficina consular ha d'acceptar la presentació per representant legalment acreditat quan hi hagi motius fundats que obstaculitzin el desplaçament del sol·licitant, com la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que dificultin sensiblement la seva mobilitat. En el cas que es tracti d'un menor el pot sol·licitar un representant degudament acreditat. Constitueix causa d'inadmissió a tràmit de la sol·licitud de visat i, si s'escau, de denegació, el fet que l'estranger es trobi a Espanya en situació irregular, evidenciat pel poder de representació o per dades que constin en l'Administració.

2. Sense perjudici que l'interessat afegeixi altres documents que consideri oportuns, la sol·licitud de visat ha d'anar acompanyada de:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals o document equivalent, en el cas de sol·licitant major d'edat penal, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys i en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos en l'ordenament espanyol.

c) Documentació original que acrediti els vincles familiars o de parentiu o de l'existència de la unió de fet i, si s'escau, l'edat i la dependència legal.

d) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional de 2005.

3. La missió diplomàtica o oficina consular denega el visat en els supòsits següents:

a) Quan no s'acrediti el compliment dels requisits previstos per a la seva obtenció, després de la valoració de la documentació acreditativa d'aquests, prevista en l'apartat anterior.

b) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o formulat al·legacions inexactes, o hi hagi mala fe.

c) Quan concorri una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

4. La missió diplomàtica o oficina consular, per consideració al compliment dels requisits exigits, ha de notificar la concessió del visat, si s'escau, en el termini màxim de dos mesos. Aquest ha de ser recollit pel sol·licitant, personalment, tret del cas de menors, en què pot ser recollit pel seu representant. Si no s'efectua en el termini esmentat la recollida, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i s'ha de produir l'arxivament del procediment.

Article 58. *Entrada en territori espanyol.*

1. Recollit el visat, el sol·licitant ha d'entrar en el territori espanyol durant el termini de vigència d'aquell, que en cap cas ha de ser superior a tres mesos, de conformitat amb el que estableix el títol I d'aquest Reglament.

2. En el termini d'un mes des de l'entrada a Espanya o, si s'escau, des de la notificació de la concessió de l'autorització, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, llevat del cas de menors, en què ha de ser sol·licitada pel seu representant.

3. Quan el reagrupador sigui titular d'una autorització de residència temporal, la vigència de l'autorització de residència dels familiars reagrupats s'ha d'estendre fins a la mateixa data que l'autorització que sigui titular el reagrupador en el moment de l'entrada del familiar a Espanya.

Quan el reagrupador tingui la condició de resident de llarga durada o de residència de llarga durada-UE a Espanya, la vigència de la primera autorització de residència dels familiars reagrupats s'ha d'estendre fins a la data de validesa de la targeta d'identitat d'estranger de què sigui titular el reagrupador en el moment de l'entrada del familiar a Espanya. La posterior autorització de residència del reagrupat ha de ser de llarga durada.

4. L'autorització de residència per reagrupament familiar del cònjuge, la parella de fet o el fill reagrupat habilita la seva titular a treballar, sempre que sigui major d'edat laboral, sense necessitat de realitzar cap tràmit administratiu. L'esmentada autorització els habilita per treballar per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol part del territori espanyol, ocupació o sector d'activitat.

Article 59. *Residència dels familiars reagrupats, independent de la del reagrupador.*

1. El cònjuge o parella reagrupat pot obtenir una autorització de residència i treball independent, quan reuneixi algun dels següents requisits i no tingui deutes amb l'Administració tributària o de Seguretat Social:

a) Disposar de mitjans econòmics suficients per a la concessió d'una autorització de residència temporal de caràcter no lucratiu.

b) Disposar d'un o diversos contractes de treball, de durada mínima, des del moment de la sol·licitud, d'un any, i dels quals derivi una retribució no inferior al salari mínim interprofessional mensual, a temps complet, per catorze pagues.

c) Complir els requisits exigibles amb vista a la concessió d'una autorització de residència temporal i treball per compte propi.

En els supòsits dels apartats b) i c) anteriors, l'eficàcia de l'autorització de residència i treball independent està condicionada al fet que es produeixi, en cas que no s'hagi produït amb anterioritat, l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, en el termini d'un mes des de la data de notificació de la resolució per la qual aquella es concedeix. Complerta la condició, la vigència de l'autorització s'ha de retrotraure al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

2. Així mateix, el cònjuge o parella reagrupat pot obtenir una autorització de residència i treball independent, quan es doni algun dels supòsits següents:

a) Quan es trenqui el vincle conjugal que va donar origen a la situació de residència, per separació de dret, divorci o per cancel·lació de la inscripció, o finalització de la vida en

parella, sempre que acrediti la convivència a Espanya amb el cònjuge o parella reagrupadora durant almenys dos anys.

b) Quan sigui víctima de violència de gènere, una vegada dictada a favor seu una ordre judicial de protecció o, si hi manca, hi hagi un informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indicis de violència de gènere. Aquest supòsit ha de ser igualment aplicable quan sigui víctima d'un delictes per conductes violentes exercides a l'entorn familiar, una vegada que hi hagi una ordre judicial de protecció a favor de la víctima o, si hi manca, un informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència de conducta violenta exercida a l'entorn familiar.

La tramitació de les sol·licituds presentades a l'empara d'aquest apartat té caràcter preferent i la durada de l'autorització de residència i treball independent és de cinc anys.

c) Per causa de mort del reagrupador.

3. En els casos previstos a l'apartat anterior, quan, a més del cònjuge o parella, s'hagi reagrupat altres familiars, aquests conserven l'autorització de residència concedida i depenen, als efectes de la renovació de l'autorització de residència per reagrupament familiar, del membre de la família amb el qual convisquin.

4. Els fills i menors sobre els quals el reagrupador tingui la representació legal han d'obtenir una autorització de residència independent quan arribin a la majoria d'edat i acreditin que estan en alguna de les situacions descrites a l'apartat 1 d'aquest article, o bé quan hagin arribat a la majoria d'edat i residit a Espanya durant cinc anys.

5. Els ascendents reagrupats poden obtenir una autorització de residència independent del reagrupador quan hagin obtingut una autorització per treballar, sense perjudici que els efectes de l'esmentada autorització de residència independent, per a l'exercici del reagrupament familiar, quedin supeditats al que disposa l'article 17.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

6. L'autorització independent ha de tenir la durada que correspongui, en funció del temps previ de vigència de la situació de residència per reagrupament familiar. En tot cas, l'autorització independent ha de tenir una vigència mínima d'un any.

Article 60. *Reagrupament familiar per residents reagrupats.*

1. Els estrangers que hagin adquirit la residència temporal en virtut d'un reagrupament familiar previ, al seu torn, poden exercir el dret de reagrupament respecte dels seus propis familiars, sempre que disposin d'una autorització de residència i treball obtinguts independentment de l'autorització del reagrupador i reuneixin els requisits establerts per a l'exercici del dret al reagrupament familiar.

2. En el supòsit dels ascendents, aquests només poden exercir, al seu torn, el dret de reagrupament familiar després d'haver obtingut la condició de resident de llarga durada i acreditin solvència econòmica per atendre les necessitats dels membres de la seva família que pretenguin reagrupar.

3. Excepcionalment, l'ascendent reagrupat que tingui al seu càrrec un o més fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir les seves pròpies necessitats a causa del seu estat de salut, pot exercir el dret de reagrupament en els termes que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

Article 61. *Renovació de les autoritzacions de residència en virtut de reagrupament familiar.*

1. La renovació de les autoritzacions de residència per reagrupament s'ha de sol·licitar en model oficial en el termini de seixanta dies naturals abans de la seva expiració. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

2. La renovació de l'autorització de residència per reagrupament familiar de descendents, menors tutelats o ascendents pot ser sol·licitada pel cònjuge o parella del reagrupador, sempre que l'esmentat cònjuge o parella sigui resident a Espanya, formi part de la mateixa unitat familiar, i el reagrupador original no reuneixi els requisits exigibles per a la renovació de l'autorització per reagrupament familiar.

Això també és aplicable, en el cas de descendents o menors tutelats, respecte al seu altre progenitor o tutor, sempre que aquest tingui la condició de resident a Espanya i sense perjudici que formi part o no de la unitat familiar.

En aquest cas, la naturalesa i durada de l'autorització renovada s'ha de vincular a la del cònjuge o parella, que han d'assumir la condició de reagrupador.

3. Per a la renovació d'una autorització de residència per reagrupament familiar s'han de complir els requisits següents:

a) Relatius al reagrupat:

1r Que sigui titular d'una autorització de residència per reagrupament familiar en vigor o estigui dins el termini dels noranta dies naturals posteriors a la caducitat d'aquesta.

2n Que es mantingui el vincle familiar o de parentiu o l'existència de la unió de fet en què es va fonamentar la concessió de l'autorització a renovar.

3r Tenir escolaritzats els menors al seu càrrec en edat d'escolarització obligatòria durant la permanència d'aquests a Espanya.

4t Haver abonat la taxa per tramitació del procediment.

b) Relatius al reagrupador:

1r Que sigui titular d'una autorització de residència en vigor o estigui dins el termini dels noranta dies naturals posteriors a la caducitat d'aquesta.

2n Que compti amb ocupació i/o recursos econòmics suficients per atendre les necessitats de la família, incloent-hi l'assistència sanitària de no estar coberta per la Seguretat Social, en una quantitat que representi mensualment el 100% de l'IPREM.

Als esmentats efectes són computables els ingressos provinents del sistema d'assistència social i és aplicable el que preveu l'article 54.3 d'aquest Reglament.

3r Que disposi d'un habitatge adequat per atendre les seves necessitats i les de la seva família, i que ha de ser el seu habitatge habitual.

L'esmentada circumstància ha de ser acreditada: si no hi ha canvi de domicili en relació amb l'acreditat per a l'obtenció de l'autorització inicial de residència temporal per reagrupament familiar, amb la presentació de document que acrediti la vigència del títol d'ocupació; en cas que hi hagi canvi de domicili, d'acord amb el que estableix l'article 55 d'aquest Reglament.

En els dos casos, el títol que habiliti per a l'ocupació de l'habitatge s'entén referit a l'estranger reagrupador o a qualsevol altra persona que formi part de la unitat familiar sobre la base d'un parentiu dels enunciats a l'article 17 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

4. A la sol·licitud, en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti que es reuneixen els requisits assenyalats en l'apartat anterior, entre d'altres:

a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, del reagrupat i del reagrupador.

b) Si s'escau, documentació acreditativa de la vigència del matrimoni o de la relació d'anàloga afectivitat a la conjugal.

c) Els documents que acreditin que el reagrupador compleix els requisits establerts en els punts 2n i 3r de l'anterior apartat 3.b).

d) Si s'escau, informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin al seu càrrec.

5. En cas que a partir de la documentació presentada al costat de la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit a l'estranger sol·licitant que, en cas que no es produeixi l'escolarització i no es presenti el corresponent informe en el termini de trenta dies, l'autorització no s'ha de renovar.

6. Per a la renovació de l'autorització, s'ha de valorar, si s'escau, amb la sol·licitud d'ofici prèvia dels corresponents informes:

a) La possibilitat de renovar l'autorització de residència als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delictes i hagin complert la condemna, els que hagin estat indultats o es trobin en situació de remissió condicional de la pena o de suspensió de la pena.

b) L'incompliment de les obligacions del sol·licitant en matèria tributària i de Seguretat Social.

7. Igualment s'ha de valorar l'esforç d'integració de l'estranger acreditat mitjançant el forme positiu de la comunitat autònoma del seu lloc de residència.

L'esmentat esforç d'integració pot ser al·legat per l'estranger com a informació a valorar en cas de no acreditar el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

L'informe té com a contingut mínim la certificació, si s'escau, de la participació activa de l'estranger en accions formatives destinades al coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància i la igualtat entre dones i homes, així com l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència. En aquest sentit, la certificació ha de fer expressa menció al temps de formació dedicat als àmbits assenyalats.

L'informe ha de tenir en consideració les accions formatives dutes a terme per entitats privades degudament acreditades o per entitats públiques.

8. Les sol·licituds de renovació dels familiars reagrupats s'han de presentar i tramitar conjuntament amb la del reagrupador, llevat de causa que ho justifiqui.

9. S'entén que la resolució és favorable en el supòsit que l'Administració no emeti la resolució expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud.

10. La resolució favorable s'ha de notificar a l'interessat.

11. L'autorització de residència per reagrupament familiar renovada s'estén fins a la mateixa data que l'autorització de què sigui titular el reagrupador en el moment de la renovació.

CAPÍTOL III

Residència temporal i treball per compte d'altri

Article 62. *Definició.*

Està en situació de residència temporal i treball per compte d'altri l'estranger més gran de 16 anys autoritzat a romandre a Espanya per un període superior a noranta dies i inferior a cinc anys, i a exercir una activitat laboral per compte d'altri.

Article 63. *Autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.*

1. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri habilita els estrangers que resideixen fora d'Espanya, sempre que hagin obtingut el corresponent visat i hagin estat donats d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social dins el termini de tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya, a residir i treballar per compte d'altri a Espanya.

Excepte en els casos en què no sigui aplicable el requisit que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador, l'autorització inicial es limita a un àmbit geogràfic provincial i a una ocupació.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en cas de no-aplicació del requisit que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador sobre la base dels apartats a), b) i d) del l'article 40.2 de la Llei orgànica 4/2000, l'autorització inicial es limita al tipus de relació laboral per a la qual s'hagi concedit.

2. En els supòsits que preveu el títol XII d'aquest Reglament no és exigible el visat per a l'obtenció d'aquest tipus d'autoritzacions.

3. L'accés a l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri dels qui siguin titulars d'un visat de recerca d'ocupació es regeix per les disposicions específiques d'aquest Reglament i per l'Ordre ministerial de gestió col·lectiva de contractacions en origen.

4. Els estrangers que obtinguin una autorització han de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger corresponent en el termini d'un mes des de la seva alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, d'acord amb el que preveu aquest capítol.

5. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri té una durada d'un any i es limita, pel que fa a l'exercici de l'activitat laboral i excepte en els casos que preveuen la Llei i els convenis internacionals signats per Espanya, a un àmbit geogràfic i a una ocupació determinada.

Quan la comunitat autònoma tingui reconegudes competències en matèria d'autorització inicial de treball pot fixar l'àmbit geogràfic de l'autorització dins del seu territori.

Article 64. *Requisits.*

1. Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri és necessari complir els requisits que s'estableixen en aquest article relatius a la residència i al treball, respectivament.

2. En relació amb la residència dels estrangers que es pretén contractar, és necessari que:

- a) No es trobin irregularment en territori espanyol.
- b) No tinguin antecedents penals, tant a Espanya com als seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes que preveu l'ordenament espanyol.
- c) No figurin com a rebutjables a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.
- d) Hagi transcorregut el termini de compromís de no-retorn a Espanya de l'estranger, assumit per aquest en el marc del seu retorn voluntari al país d'origen.
- e) S'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de residència temporal.

3. En relació amb l'activitat laboral que han de desenvolupar els estrangers que es pretén contractar, és necessari que:

- a) La situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador estranger en els termes que preveu l'article 65 d'aquest Reglament.
- b) L'ocupador presenti un contracte de treball signat pel treballador i per ell mateix i que garanteixi al treballador una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

La data de començament del contracte ha d'estar condicionada al moment d'eficàcia de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.

c) Les condicions fixades en el contracte de treball s'ajustin a les que estableixen la normativa vigent i el conveni col·lectiu aplicable per a la mateixa activitat, categoria professional i localitat.

En cas que la contractació sigui a temps parcial, la retribució ha de ser igual o superior al salari mínim interprofessional per a jornada completa i en còmput anual.

d) L'ocupador sol·licitant hagi formalitzat la seva inscripció en el corresponent règim del sistema de Seguretat Social i estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant de la Seguretat Social.

e) L'ocupador disposi de mitjans econòmics, materials o personals, suficients per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions assumides en el contracte davant del treballador en els termes que estableix l'article 66 d'aquest Reglament.

f) El treballador tingui la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

g) S'hagi abonat la taxa relativa a l'autorització de treball per compte d'altri.

4. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, no s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació en els supòsits que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000 o per mitjà de conveni internacional.

Igualment, s'autoritza a treballar sense atendre la situació nacional d'ocupació els nacionals d'estats amb els quals s'hagin subscrit convenis internacionals a aquest efecte, així com els nacionals d'estats no pertanyents a la Unió Europea ni a l'Espai Econòmic Europeu enrolats en vaixells espanyols en virtut d'acords internacionals de pesca marítima. En aquest cas, es concedeix vàlidesa d'autorització per treballar al duplicat de la notificació d'embarcament o renovació del contracte de tripulants estrangers en vaixells espanyols.

Article 65. *Determinació de la situació nacional d'ocupació.*

1. Als efectes de determinar la situació nacional d'ocupació esmentada, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha d'elaborar, amb periodicitat trimestral, d'acord amb la informació subministrada pels serveis públics d'ocupació autonòmics i amb la prèvia consulta de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, un Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura per a cada província o demarcació territorial que, si s'escau, estableixi la corresponent Administració autonòmica, així com per a Ceuta i Melilla. A les províncies insulars, el Catàleg es pot establir per a cada illa o agrupació d'aquestes illes.

El procediment d'elaboració del Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura l'estableix el Ministeri de Treball i Immigració, amb l'informe previ de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.

Aquest Catàleg està basat en la informació disponible sobre la gestió de les ofertes presentades pels ocupadors en els serveis públics d'ocupació. També té en consideració les estadístiques elaborades per les administracions públiques i, especialment, la relativa a persones inscrites com a demandants d'ocupació en els serveis públics d'ocupació.

Es consideren ocupacions les consignades en la Classificació nacional d'ocupacions que estigui en vigor.

La concreció del detall amb què una ocupació s'ha d'incloure en el Catàleg d'ocupacions de difícil cobertura s'ha de fer tenint en compte el grau d'especialització requerit per a l'exercici de l'activitat.

Poden no ser incloses en Catàleg les ocupacions que per la seva naturalesa podrien ser cobertes per persones inscrites com a demandants d'ocupació després de participar en actuacions formatives programades pels serveis públics d'ocupació.

La qualificació d'una ocupació com de difícil cobertura implica la possibilitat de tramitar l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri dirigida a l'estranger.

2. Així mateix, es considera que la situació nacional d'ocupació permet la contractació en les ocupacions no qualificades com de difícil cobertura quan l'ocupador acrediti la dificultat de cobrir els llocs de treball vacants amb treballadors ja incorporats al mercat laboral intern.

Per a això, ha de presentar una oferta d'ocupació en els serveis públics d'ocupació, que ha d'estar formulada de manera precisa i ajustada als requeriments del lloc de treball, sense contenir requisits que no tinguin relació directa amb el seu exercici.

El servei públic d'ocupació en el qual s'hagi presentat l'oferta d'ocupació, en el marc de les seves competències en matèria d'intermediació laboral, l'ha de gestionar promovent el contacte entre l'ocupador i els demandants d'ocupació que s'adeqüin als requeriments

d'aquesta. Així mateix, durant un període de temps de com a mínim quinze dies, ha de donar publicitat a l'oferta d'ocupació en qualsevol dels espais públics destinats a la difusió d'ofertes de què disposi el servei públic d'ocupació, a fi que els treballadors que resideixen en qualsevol part del territori espanyol puguin concórrer a cobrir-lo.

Transcorreguts vint-i-cinc dies des de la presentació de l'oferta per part de l'ocupador, aquest ha de comunicar al servei públic d'ocupació el resultat de la selecció de candidats que s'ha presentat per cobrir els llocs de treball vacants.

El servei públic d'ocupació ha d'emetre, si és procedent, la certificació d'insuficiència de demandants en un termini màxim de cinc dies comptats a partir de la comunicació per part de l'ocupador del resultat de la selecció.

El certificat emès pel servei públic d'ocupació competent ha de contenir informació que identifiqui l'ocupador i l'oferta i sobre el nombre de llocs de treball oferts i de treballadors posats a disposició de l'ocupador. També ha d'incloure la xifra de persones inscrites en la província com a demandants d'ocupació per a l'ocupació de què es tracti. També ha d'incloure una valoració sobre si es tracta d'una ocupació que podria ser coberta per persones inscrites com a demandants d'ocupació després de participar en actuacions formatives programades pels serveis públics d'ocupació.

La Comissió Laboral Tripartida d'Immigració ha d'informar la normativa de desplegament del que disposa aquest Reglament sobre el contingut mínim dels certificats dels serveis públics d'ocupació.

En la valoració del certificat, l'oficina d'estrangeria competent per a la tramitació de la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri ha de tenir en consideració, especialment, la relació entre el nombre de treballadors posats a disposició de l'ocupador i el de llocs de treball oferts per aquest, així com la valoració de si el lloc podria ser cobert després d'una activitat formativa programada pel Servei Públic d'Ocupació.

Article 66. *Mitjans econòmics, materials i personals a acreditar per l'ocupador per fer front a les obligacions dimanants del contracte de treball.*

1. L'ocupador ha d'acreditar que disposa de mitjans en prou quantia per fer front al seu projecte empresarial i a les obligacions derivades del contracte signat amb el treballador estranger. Aquesta quantia ha d'incloure el pagament del salari reflectit en el contracte que figuri en el procediment.

2. Quan l'ocupador requerit sigui una persona física, a més ha d'acreditar que disposa de mitjans econòmics suficients per atendre les seves necessitats i les de la seva família. La quantia mínima exigible s'ha de basar en percentatges de l'IPREM segons el nombre de persones a càrrec seu, descomptat el pagament del salari reflectit en el contracte de treball que figuri en el procediment:

a) En cas de no hi hagi familiars a càrrec de l'ocupador: una quantitat que representi mensualment el 100% de l'IPREM.

b) En cas d'unitats familiars que incloguin dos membres, comptant l'ocupador sol·licitant: una quantitat que representi mensualment el 200% de l'IPREM.

c) En cas d'unitats familiars que incloguin més de dues persones, comptant l'ocupador sol·licitant: una quantitat que representi mensualment el 50% de l'IPREM per cada membre addicional.

En els casos d'unitats familiars que incloguin dos o més membres, els mitjans econòmics a acreditar han de resultar de la suma d'aquells de què disposi cadascuna de les persones que integrin la unitat familiar.

Article 67. *Procediment.*

1. L'ocupador ha de presentar personalment, o a través de qui tingui atribuïda vàlidament la representació legal empresarial, la corresponent sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri davant l'òrgan competent per tramitar-la, de la província on s'hagi d'exercir l'activitat laboral.

2. A la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri en model oficial s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) El NIF i, en cas que l'empresa estigui constituïda com a persona jurídica, document públic que atorgui la seva representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

Si l'ocupador és persona física, no se li ha d'exigir la presentació del NIF si accedeix a la verificació de les seves dades a través del Sistema de verificació de dades d'identitat.

b) Original i còpia del contracte de treball, en el model oficial establert.

L'oficina d'estrangeria ha de segellar la còpia del contracte als efectes de la seva posterior presentació per part de l'estranger juntament amb la corresponent sol·licitud de visat de residència i treball.

c) Si s'escau, certificat del servei públic d'ocupació competent sobre la insuficiència de demandants d'ocupació per cobrir el lloc de treball.

d) Els documents acreditatius dels mitjans econòmics, materials o personals de què disposa per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions esmentades, d'acord amb el que estableix l'article 66.

La disponibilitat de mitjans no es pot acreditar mitjançant la referència a ingressos procedents de subvencions, subsidis i ajudes de caràcter no contributiu o assistencial atorgades per administracions públiques espanyoles, excepte en l'àmbit de l'assistència domiciliària i la cura de menors.

Quan l'ocupador tingui la condició d'empresa, pot acreditar el compliment d'aquest requisit, entre d'altres mitjans de prova admesos en dret, a través de la presentació o la comprovació de la informació relativa a la seva xifra de negocis, amb el límit dels últims tres anys, i a la mitjana anual de personal contractat, tenint en consideració les contractacions realitzades, així com els acomiadaments o baixes que s'hagin produït. També pot presentar, sense perjudici de la utilització d'altres mitjans de prova admesos en dret, una declaració relativa als serveis o treballs realitzats anteriorment, amb el límit dels tres últims anys i/o un extracte dels comptes anuals referit a balanç.

e) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, del treballador estranger.

f) L'acreditativa que es té la capacitat i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

g) Els documents que acreditin, si és ser al·legada per l'interessat, la concurrència d'un supòsit específic de no-consideració de la situació nacional d'ocupació, que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000 o per mitjà de conveni internacional.

3. Rebuda la sol·licitud, l'òrgan competent l'ha de registrar, deixant constància immediata de la seva presentació, i l'ha de gravar en l'aplicació informàtica corresponent, de tal manera que permeti que els òrgans competents per emetre resolució puguin tenir coneixement de la sol·licitud en temps real.

4. L'òrgan competent per emetre resolució ha de comprovar si hi concorre o no alguna de les causes d'inadmissió a tràmit que recull la Llei orgànica 4/2000, i si n'aprecia la concurrència ha d'emetre resolució de forma motivada declarant la inadmissió a tràmit de la sol·licitud.

5. Admesa a tràmit la sol·licitud, s'ha d'instruir el procediment i s'ha de tramitar immediatament i s'ha de comprovar d'ofici la informació de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària i de la Tresoreria General de la Seguretat Social respecte al compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social, així com els informes dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil i del Registre Central de Penats. En cas que sigui necessari sol·licitar informes en el marc d'aquest apartat, aquests han de ser emesos en el termini màxim de deu dies.

Així mateix, l'òrgan competent per emetre resolució ha de comprovar si a la sol·licitud s'hi adjunta la documentació exigida, i si està incompleta, ha de formular al sol·licitant el requeriment oportú a fi que se solucionin els defectes observats en el termini de deu dies, i l'ha d'advertir que si aquests no s'esmenen en el termini indicat es considera que ha

desistit de la seva sol·licitud i es procedeix a l'arxivament del seu expedient, i es dicta a l'efecte l'oportuna resolució.

La sol·licitud i l'emissió dels informes a què es refereix aquest apartat s'han de fer per mitjans electrònics.

6. L'òrgan competent, a la vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha d'emetre resolució de forma motivada en el termini màxim de tres mesos, atenen els requisits que preveu aquesta secció, sobre l'autorització sol·licitada.

L'òrgan competent ha de gravar immediatament la resolució en l'aplicació informàtica corresponent, de manera que les autoritats dels organismes afectats, inclòs el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i la missió diplomàtica o oficina consular espanyola corresponent al lloc de residència del treballador, en tinguin coneixement en temps real.

Quan la missió diplomàtica o oficina consular competent no disposi, per raó de la seva ubicació geogràfica, dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació n'hi han de donar trasllat en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

7. Concedida l'autorització, la seva eficàcia queda suspesa fins a l'obtenció del visat i posterior alta del treballador en el règim corresponent de Seguretat Social, en el termini de tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya i per l'ocupador que va sol·licitar l'autorització. Aquestes circumstàncies han de constar en la resolució per la qual es concedeixi l'autorització.

8. En cas de mort de l'ocupador o de desaparició de l'ocupador que tingui la condició d'empresa, el treballador pot ser donat d'alta per un altre ocupador, amb la prèvia realització de les actuacions que preveu aquest apartat i sempre que aquesta es produeixi dins dels tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya.

Als efectes esmentats, el nou ocupador ha d'acreditar que compleix els requisits que preveuen els apartats b), c), d) i e) de l'article 64.3 d'aquest Reglament. L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social s'ha de realitzar en l'àmbit territorial i l'ocupació als quals estigui limitada, si s'escau, l'autorització. Si no està limitada l'autorització i es produeix un canvi d'ocupació, el nou ocupador ha d'acreditar, a més, que es compleix el requisit que preveu l'apartat f) del precepte esmentat.

El treballador estranger ha de comunicar a l'oficina d'estrangeria competent la mort o desaparició de l'ocupador, als efectes que l'òrgan administratiu esmentat comprovi aquesta circumstància i emeti un document per a la constància d'aquesta i de la titularitat de l'autorització pel treballador i l'àmbit de limitació d'aquesta. Aquest document ha de ser lliurat, en el termini màxim de cinc dies, al treballador estranger als efectes que es pugui dirigir al servei públic d'ocupació competent i sol·licitar els seus serveis d'intermediació laboral.

La sol·licitud d'autorització de l'alta per un segon ocupador ha de ser presentada per aquest davant l'oficina d'estrangeria competent dins el termini de seixanta dies des de la data d'entrada del treballador en territori espanyol.

El procediment relatiu a la sol·licitud del segon ocupador s'ha de resoldre en el termini màxim de quinze dies, i s'entén que la sol·licitud és desestimada si no es dicta resolució expressa dins el termini.

9. En cas que l'ocupador que va sol·licitar l'autorització inicial comuniqui a l'oficina d'estrangeria, en el termini de quinze dies des que l'estranger va entrar en territori espanyol, la no-possibilitat d'inici de la relació laboral, aquesta comunicació suposa l'obertura d'un termini de quaranta-cinc dies en el qual un segon ocupador interessat a iniciar una relació laboral amb el treballador estranger es pot dirigir a l'oficina d'estrangeria esmentada.

A aquests efectes, el nou ocupador ha d'acreditar que compleix els requisits que preveuen els apartats b), c), d) i e) de l'article 64.3 d'aquest Reglament.

Igualment, una vegada que l'ocupador que va sol·licitar l'autorització inicial hagi comunicat la no-possibilitat d'inici de la relació laboral, el treballador estranger es pot dirigir a l'oficina d'estrangeria als efectes de sol·licitar l'emissió d'un document per a constància d'aquesta comunicació i de la seva titularitat de l'autorització i l'àmbit de limitació d'aquesta.

Aquest document s'ha de lliurar, en el termini màxim de cinc dies, al treballador estranger als efectes que aquest es pugui dirigir al servei públic d'ocupació competent i sol·licitar els seus serveis d'intermediació laboral.

El procediment relatiu a la sol·licitud del segon ocupador s'ha de resoldre en el termini màxim de quinze dies, i s'ha d'entendre que la sol·licitud és desestimada si no es dicta resolució expressa dins el termini.

L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social s'ha de realitzar en l'àmbit territorial i l'ocupació als quals estigui limitada, si s'escau, l'autorització. Si no està limitada l'autorització i si es produeix un canvi d'ocupació, el nou ocupador ha d'acreditar, a més, que es compleix el requisit que preveu l'apartat f) del precepte esmentat.

El que preveu aquest apartat s'entén sense perjudici del que estableix l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en relació amb el primer ocupador.

Article 68. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte d'altri a comunitats autònomes.

1. Tot procediment relatiu a una autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri suposa la presentació d'una única sol·licitud i finalitza amb una única resolució administrativa.

2. En cas que a la comunitat autònoma on s'hagi d'exercir l'activitat laboral s'hi hagin traspasat competències en matèria d'autorització inicial de treball per compte d'altri per a estrangers, la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri s'ha de presentar davant l'òrgan autonòmic que sigui competent d'acord amb la normativa autonòmica.

3. L'òrgan autonòmic davant el qual s'hagi de presentar la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri és competent per resoldre la inadmissió a tràmit o per declarar el desistiment i l'arxivament de les actuacions.

Ha d'emetre resolució, en tot cas, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant de l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes indicades d'inadmissió a tràmit, quan afectin la residència.

Les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre la base del paràgraf anterior les ha de notificar aquest a l'interessat i s'han d'introduir en l'aplicació informàtica corresponent, de tal manera que permeti el coneixement d'aquestes per part de l'Administració General de l'Estat en temps real.

Els recursos que es poden interposar contra les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre inadmissió a tràmit i desistiment i arxivament d'actuacions els ha de resoldre aquest, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant emès per l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió quan afectin la residència. En tot cas, l'òrgan esmentat ha d'introduir els recursos i les resolucions adoptades en l'aplicació informàtica corresponent.

4. És l'òrgan autonòmic competent el que ha de comprovar l'abonament de les taxes corresponents, i ha de sol·licitar els informes de l'Administració Tributària, inclosa, si s'escau, el de la mateixa comunitat autònoma, i el de la Seguretat Social, amb la finalitat de comprovar que l'ocupador està al corrent en el pagament de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

L'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de sol·licitar, simultàniament, els informes de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil i del Registre Central de Penats.

5. A la vista de la documentació aportada i els informes obtinguts, els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i de la comunitat autònoma corresponent han de dictar, de manera coordinada i concordant, una resolució conjunta per la qual es denegui o es concedeixi la corresponent autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri, que ha de ser signada pels titulars dels òrgans competents de cadascuna de les administracions i expedida i notificada als interessats per l'òrgan autonòmic.

En tot cas, la resolució conjunta és desfavorable si hi concorre alguna causa de denegació referida o bé als aspectes laborals, o bé als de residència, i aquesta ha de

recollir totes les causes específiques de denegació, així com els òrgans que, si s'escau, hagin de conèixer d'un eventual recurs administratiu o judicial contra la resolució.

6. La resolució conjunta a què es fa referència abans pot ser impugnada davant de qualsevol dels òrgans que la signin, si bé l'han de resoldre de manera conjunta i concordant els titulars dels òrgans competents de les dues administracions i l'ha de notificar als interessats l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Article 69. Denegació de les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri.

1. L'òrgan o òrgans competents han de denegar les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri en els supòsits següents:

- a) Quan no s'acrediti complir algun dels requisits que estableix l'article 64.
- b) Quan en els 12 mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud l'ocupador hagi amortitzat els llocs de treball que pretén cobrir per acomiadament improcedent o nul, declarat per sentència o reconegut com a tal en acte de conciliació, o per les causes que preveuen els articles 50, 51 i 52.c) de l'Estatut dels treballadors, excepte en els supòsits de força major.
- c) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat mitjançant resolució ferma en els últims 12 mesos per infraccions qualificades com a greus o molt greus en la Llei orgànica 4/2000, o per infraccions en matèria d'estrangeria qualificades com a greus o molt greus en el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovada pel Reial decret legislatiu 5/2000.
- d) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o s'hagin formulat al·legacions inexactes, o hi intervingui mala fe.
- e) Si així ho valora l'òrgan competent per emetre resolució, quan consti un informe policial desfavorable.
- f) Quan es doni una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.
- g) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat condemnat mitjançant sentència ferma per delictes contra els drets dels treballadors o contra els estrangers, així com contra la hisenda pública o la Seguretat Social, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.
- h) Si així ho considera oportú l'òrgan competent per a la resolució del procediment vistes les circumstàncies concurrents, quan en els dotze mesos immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud l'ocupador sol·licitant hagi decidit l'extinció del contracte que va motivar la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri amb caràcter previ a la finalització de la vigència de l'autorització.
Si ho entén oportú l'òrgan competent per a la resolució del procediment, és igualment causa de denegació d'una autorització que en els tres anys immediatament anteriors a la data de presentació de la sol·licitud l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat per comissió de la infracció que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.
- i) Quan en la data de sol·licitud de l'autorització l'ocupador mantingui vigents mesures de suspensió de contractes, d'acord amb el que preveu l'article 47 de l'Estatut dels treballadors, en relació amb els llocs de treball que pretén cobrir.

2. La denegació ha de ser motivada i ha d'expressar els recursos que contra aquesta siguin procedents, l'òrgan administratiu o judicial davant el qual l'hagin de presentar i el termini per interposar-los.

Article 70. Visat de residència i treball i entrada a Espanya.

1. Són requisits per a la concessió del visat:
  - a) Que l'estranger sigui titular d'una autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

b) En cas que el sol·licitant sigui major d'edat penal, que no tingui antecedents penals en el seu país d'origen o en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

c) Que l'estranger no pateixi cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament Sanitari Internacional de 2005.

d) Que l'estranger hagi abonat la taxa per tramitació del procediment.

2. En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització a l'ocupador interessat, el treballador ha de sol·licitar personalment el visat a la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual resideixi. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si intervé causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en la qual correspongui presentar la sol·licitud de visat.

D'acord amb el que preveu la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, es pot realitzar la presentació per un representant legalment acreditat quan hi hagi motius fundats que obstaculitzin el desplaçament del sol·licitant, com ara la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que en dificultin sensiblement la mobilitat, o quan es tracti d'un menor.

Sense perjudici d'això, quan a través del poder de representació, d'altres documents aportats en la sol·licitud o de dades que constin en l'Administració s'evidencia que l'estranger per al qual se sol·licita el visat es trobava a Espanya en situació irregular en la data en què es va presentar a favor seu la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri, s'ha d'inadmetre a tràmit o, si aquesta circumstància s'adverteix en un moment posterior, s'ha de denegar la sol·licitud de visat.

3. A la sol·licitud de visat s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

c) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament Sanitari Internacional de 2005.

d) Còpia del contracte en relació amb el qual s'ha concedit l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri, segellada per l'oficina d'estrangeria.

D'ofici, la missió diplomàtica o oficina consular ha de verificar, en l'aplicació informàtica corresponent, que s'ha concedit l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri condicionada.

4. La missió diplomàtica o oficina consular ha de denegar el visat en els supòsits següents:

a) Quan l'estranger es trobi en situació irregular a Espanya en la data en què es va presentar a favor seu la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

b) Quan no s'acrediti el compliment dels requisits que preveu aquest article.

c) Quan, per fonamentar la petició de visat, s'hagin presentat documents falsos o s'hagin formulat al·legacions inexactes, o hi intervingui mala fe.

e) Quan es doni una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

f) Quan la còpia del contracte presentada no coincideixi amb la informació proporcionada per l'oficina d'estrangeria o per l'òrgan autonòmic competent sobre el contracte original.

5. La missió diplomàtica o oficina consular ha d'emetre resolució sobre la sol·licitud i ha d'expedir, si s'escau, el visat de residència i treball en el termini màxim d'un mes.

Notificada la concessió del visat, el treballador l'ha de recollir personalment en el termini d'un mes des de la data de notificació. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i es produeix l'arxivament de l'expedient.

6. Una vegada recollit el visat, el treballador ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, durant la vigència d'aquest, que és de tres mesos. El visat l'habilita per a l'entrada i la permanència en situació d'estada a Espanya.

7. En el termini de tres mesos des de l'entrada del treballador estranger en el territori espanyol, s'ha de produir la seva afiliació, alta i posterior cotització, en els termes que estableix la normativa sobre el règim de Seguretat Social que sigui aplicable; el treballador pot començar la seva activitat laboral; i l'ocupador queda obligat a comunicar el contingut del contracte de treball als serveis públics d'ocupació. L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social ha de dotar d'eficàcia l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

8. En el termini d'un mes des de l'alta del treballador en la Seguretat Social, aquest ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia corresponents. Aquesta targeta ha de ser expedida pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger.

9. Si, finalitzada la vigència de l'autorització d'estada, no existeix constància que el treballador ha estat donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest queda obligat a sortir del territori nacional, i en cas contrari incorre en infracció greu per trobar-se irregularment a Espanya.

Així mateix, l'òrgan competent ha de requerir l'ocupador que va sol·licitar l'autorització perquè al·legui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral i per les quals no s'ha complert l'obligació de comunicació sobre la incidència esmentada a les autoritats competents, que preveu l'article 38.4 de la Llei orgànica 4/2000.

En el requeriment esmentat s'ha de fer constar que, si no es rep contestació a aquest en el termini de deu dies o si es consideren insuficients les raons al·legades per l'ocupador, l'òrgan competent ha de traslladar l'expedient a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per possible concurrència d'una infracció greu de les que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

Igualment, l'ha d'advertir que, si finalitza el possible procediment sancionador amb determinació de la concurrència de la infracció assenyalada en el paràgraf anterior, es poden denegar sol·licituds d'autorització ulteriors que presenti per considerar que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors.

Article 71. Renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri.

1. La renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

2. L'autorització de residència i treball per compte d'altri es renova en la seva expiració en els supòsits següents:

a) Quan s'acrediti la continuïtat en la relació laboral que va donar lloc a la concessió de l'autorització la renovació de la qual es pretén.

b) Quan s'acrediti la realització habitual de l'activitat laboral per a la qual es va concedir l'autorització durant un mínim de sis mesos per any i el treballador estigui en alguna de les situacions següents:

1r Hagi subscrit un contracte de treball amb un nou ocupador d'acord amb les característiques de la seva autorització per treballar, i figuri en situació d'alta o assimilada a l'alta en el moment de sol·licitar la renovació.

2n Disposi d'un nou contracte que compleixi els requisits que estableix l'article 64 i amb inici de vigència condicionat a la concessió de la renovació.

c) Quan el treballador hagi tingut un període d'activitat laboral de com a mínim tres mesos per any, sempre que acreditati, acumulativament:

1r Que la relació laboral que va donar lloc a l'autorització la renovació de la qual es pretén es va interrompre per causes alienes a la seva voluntat.

2n Que ha buscat activament ocupació, mitjançant la inscripció en el servei públic d'ocupació competent com a demandant d'ocupació.

3r Que en el moment de sol·licitud de la renovació té un contracte de treball en vigor.

d) Quan el treballador estigui en alguna de les situacions que preveu l'article 38.6 b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

e) D'acord amb l'article l'article 38.6.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els supòsits d'extinció del contracte de treball o suspensió de la relació laboral com a conseqüència que la treballadora sigui víctima de violència de gènere.

f) Igualment, en desplegament de l'article 38.6.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan:

1r El treballador acreditati que ha estat treballant i en alta en el règim corresponent de la Seguretat Social durant un mínim de nou mesos en un període de dotze, o de divuit mesos en un període de vint-i-quatre, sempre que la seva última relació laboral s'hagi interromput per causes alienes a la seva voluntat, i hagi buscat activament ocupació.

2n El cònjuge compleix els requisits econòmics per reagrupar el treballador. Es procedeix igualment a la renovació, quan el requisit sigui complert per la persona amb la qual l'estranger mantingui una relació d'anàloga afectivitat a la conjugal en els termes previstos en matèria de reagrupament familiar.

3. Juntament amb la sol·licitud de renovació s'han de presentar els documents acreditatius que es compleixen les condicions per a la seva concessió, d'acord amb el que estableix l'apartat anterior, així com l'informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acreditati l'escolarització dels menors a càrrec seu en edat d'escolarització obligatòria.

4. En cas que a partir de la documentació presentada juntament amb la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit l'estranger sol·licitant que, en cas de no produir-se l'escolarització i presentar-se el corresponent informe en el termini de trenta dies, l'autorització no ha de ser renovada.

5. Per a la renovació de l'autorització s'ha de valorar, si s'escau, amb la prèvia sol·licitud d'ofici dels informes respectius:

a) Que l'estranger hagi complert la condemna, hagi estat indultat o estigui en situació de remissió condicional de la pena o de suspensió de la pena.

b) Que l'estranger hagi incomplert les seves obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social.

6. Igualment es valora l'esforç d'integració de l'estranger acreditat mitjançant l'informe positiu de la comunitat autònoma del seu lloc de residència.

Aquest esforç d'integració pot ser al·legat per l'estranger com a informació a valorar en cas de no acreditar el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

L'informe ha de tenir com a contingut mínim la certificació, si s'escau, de la participació activa de l'estranger en accions formatives destinades al coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància i la igualtat entre dones i homes, així com l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència. En aquest sentit, la certificació ha de fer menció expressa al temps de formació dedicat als àmbits indicats.

L'informe ha de tenir en consideració les accions formatives dutes a terme per entitats privades degudament acreditades o per entitats públiques.

7. Els descoberts en la cotització a la Seguretat Social no impedeixen la renovació de l'autorització, sempre que s'acrediti la realització habitual de l'activitat. L'òrgan competent ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la situació de descobert de cotització, als efectes que es portin a terme les actuacions que siguin procedents.

8. És causa de denegació de les sol·licituds de renovació, a més de l'incompliment d'alguns dels requisits que preveu aquest article, la concurrència d'algun dels supòsits de denegació que preveu l'article 69 d'aquest Reglament, excepte el relatiu al fet que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació.

9. Transcorregut el termini de tres mesos per emetre resolució sobre una sol·licitud de renovació d'autorització de residència i treball per compte d'altri, aquesta s'entén estimada. L'òrgan competent per concedir l'autorització està obligat, amb la prèvia sol·licitud per part de l'interessat, a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la notificació d'aquest, el seu titular ha de sol·licitar l'expedició de la targeta d'identitat d'estranger.

Article 72. Efectes de la renovació de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.

1. La renovació de l'autorització de residència i treball per compte d'altri es fa per un període de dos anys, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada, i ha de permetre l'exercici de qualsevol activitat en qualsevol part del territori nacional. Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

2. Notificada la resolució favorable, l'estranger ha de sol·licitar en el termini d'un mes la targeta d'identitat d'estranger.

CAPÍTOL IV

Residència temporal i treball per a recerca

Article 73. Definició.

1. Està en situació de residència temporal i treball per a recerca l'investigador estranger la permanència a Espanya del qual té com a fi únic o principal realitzar projectes de recerca, en el marc d'un conveni d'acollida signat amb un organisme de recerca.

2. Als efectes d'aquest Reglament s'entén per organisme de recerca qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, amb establiment principal o secundari radicada a Espanya, que realitzi activitats de recerca i desenvolupament tecnològic i hagi estat autoritzada per subscriure convenis d'acollida.

3. El contingut d'aquest capítol s'entén sense perjudici del que s'estableix sobre les situacions de residència temporal amb excepció de l'autorització de treball i d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, pràctiques no laborals o serveis de voluntariat.

Article 74. Autorització de residència temporal i treball per a recerca.

1. L'autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca habilita els estrangers que resideixen fora d'Espanya i que han obtingut el corresponent visat de recerca a realitzar un projecte de recerca dins del marc d'un conveni d'acollida signat amb un organisme de recerca que hagi estat autoritzat als efectes esmentats.

No és requerible l'obtenció de visat de recerca en casos d'exercici del dret a la mobilitat per un investigador estranger després d'haver iniciat la recerca en un altre Estat membre de la Unió Europea.

2. La durada de l'autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca ha de ser sempre superior a tres mesos i, com a màxim, de cinc anys. La seva vigència ha de ser coincident amb la durada del projecte de recerca en relació amb el qual es concedeixi. S'ha de limitar a l'exercici de l'activitat investigadora per a la qual va ser concedida.

Article 75. Conveni d'acollida.

1. Per a la signatura del conveni d'acollida és necessari complir les condicions següents:

a) Que el projecte de recerca hagi estat acceptat pels òrgans competents de l'organisme i que n'estigui determinat adequadament l'objecte i la durada, així com que hi hagi disponibilitat de mitjans materials i financers necessaris per a la realització del projecte.

b) Que l'investigador estranger acreditat estigui en possessió d'una titulació superior que li permeti l'accés a programes de doctorat, relacionada amb el projecte de recerca per al desenvolupament del qual se sol·licita l'autorització de residència temporal i treball.

2. El conveni d'acollida ha d'incorporar el contracte de treball signat per l'organisme i l'investigador estranger, amb data d'inici de vigència condicionada a la concessió de l'autorització.

3. Són causes de resolució del conveni d'acollida la denegació de l'autorització de residència i treball per a recerca, així com la resolució del contracte. L'investigador estranger el conveni d'acollida del qual hagi estat resolt per causes que no li són imputables o que sigui subjecte d'un conveni d'acollida la vigència del qual hagi finalitzat pot modificar la seva situació en els termes que estableix el títol XII d'aquest Reglament.

Article 76. Requisits per a la concessió de l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.

Per a la concessió d'una autorització de residència temporal i treball per a recerca és necessari acreditar el compliment de les condicions següents:

1. En relació amb la residència dels estrangers que es pretén contractar és necessari que:

- a) No estiguin irregularment en el territori espanyol.
- b) No tinguin antecedents penals, tant a Espanya com en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos a l'ordenament espanyol.
- c) No figurin com a rebutjables a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.
- d) S'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de residència temporal.

2. En relació amb l'activitat que s'ha de desenvolupar és necessari que:

a) L'organisme de recerca estigui autoritzat per a la signatura de convenis d'acollida als efectes que preveu aquest capítol. Als efectes esmentats, el Ministeri de Ciència i Innovació ha de mantenir actualitzada una llista dels organismes autoritzats per acollir investigadors estrangers, hagin estat autoritzats per l'Administració General de l'Estat o per les comunitats autònomes amb competència sobre la matèria.

A aquests efectes, les comunitats autònomes han de comunicar al Ministeri de Ciència i Innovació els organismes de recerca que hagin estat autoritzats per a la signatura de convenis d'acollida per les autoritats autonòmiques competents.

b) L'organisme de recerca hagi formalitzat la seva inscripció en el corresponent règim del sistema de Seguretat Social i estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant de la Seguretat Social.

c) L'organisme de recerca hagi signat amb l'investigador estranger un conveni d'acollida que garanteixi a l'investigador una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització, que ha d'incloure el contracte de treball corresponent.

d) L'investigador tingui la capacitat i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

e) S'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de treball.

3. Per mitjà d'una ordre del Ministeri de Ciència i Innovació, amb l'informe previ de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, s'estableix el procediment per a l'elaboració i publicació de la llista d'organismes de recerca autoritzats per acollir investigadors estrangers.

L'ordre ministerial esmentada, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes a través dels mecanismes de col·laboració i cooperació existents en matèria de recerca, ha d'establir els requisits generals perquè les administracions competents autoritzin als organismes de recerca la subscripció de convenis d'acollida amb investigadors estrangers.

Article 77. *Procediment.*

1. L'organisme de recerca que hagi signat un conveni d'acollida amb un estranger no resident a Espanya ha de presentar, en el model oficial establert a aquest efecte, i a través de qui tingui atribuïda vàlidament la representació legal, la corresponent sol·licitud d'autorització inicial de residència i treball per a recerca, davant l'òrgan competent per a la seva tramitació de la província on s'hagi d'iniciar el projecte de recerca.

2. A la sol·licitud d'autorització, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) El NIF, i el document públic que atorgui la representació legal de l'organisme de recerca a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

La inscripció de l'organisme de recerca en la Seguretat Social ha de ser comprovada d'ofici per part de l'òrgan administratiu davant el qual es presenti la sol·licitud.

b) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de l'investigador estranger, reconegut com a vàlid a Espanya.

c) El conveni d'acollida signat entre l'investigador estranger i l'organisme de recerca, que ha d'incloure memòria descriptiva del projecte de recerca, i el contracte de treball entre tots dos.

d) L'acreditativa de la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

Igualment, l'òrgan competent per a la tramitació ha de verificar, d'ofici, que l'organisme està inclòs en la llista d'organismes autoritzats per a la signatura de convenis d'acollida.

3. Rebuda la sol·licitud, l'òrgan competent l'ha de registrar, deixant constància immediata de la seva presentació, i l'ha d'introduir en la corresponent aplicació informàtica, de tal manera que permeti que els òrgans competents per emetre resolució puguin tenir coneixement de la sol·licitud en temps real.

4. Admesa a tràmit la sol·licitud, s'ha de procedir a la instrucció del procediment i a la immediata tramitació i s'ha de comprovar d'ofici la informació respecte al compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social, així com s'han de sol·licitar els informes dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil i del Registre Central de Penats. Aquests informes s'han d'emetre en el termini màxim de deu dies.

La sol·licitud i emissió dels informes a què es refereix aquest apartat s'han de fer per mitjans electrònics.

5. L'òrgan competent, a la vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha d'emetre resolució de forma motivada en el termini de quaranta-cinc dies des de la presentació de la sol·licitud, atenent els requisits que preveu aquest capítol, sobre l'autorització inicial de residència i treball per a recerca sol·licitada.

L'òrgan competent ha de gravar immediatament la resolució en l'aplicació informàtica corresponent, de manera que les autoritats dels organismes afectats, inclòs el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i la missió diplomàtica o oficina consular espanyola corresponent al lloc de residència de l'investigador en tinguin coneixement en temps real.

Quan la missió diplomàtica o oficina consular competent no disposi, per raó de la seva ubicació geogràfica, dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació n'hi han de donar trasllat en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

Si la resolució és favorable s'ha de suspendre la seva eficàcia fins a l'obtenció del visat i fins a l'efectiva entrada de l'estranger a Espanya, i així s'ha de fer constar en la mateixa resolució.

Article 78. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per a recerca a comunitats autònomes.

1. Tot procediment relatiu a una autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca suposa la presentació d'una única sol·licitud i finalitza amb una única resolució administrativa.

2. En cas que a la comunitat autònoma on s'hagi de dur a terme l'activitat laboral s'hi hagin traspassat competències en matèria d'autorització inicial de treball per a estrangers, la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca s'ha de presentar davant l'òrgan autonòmic que sigui competent d'acord amb la normativa autonòmica.

3. L'òrgan autonòmic davant el qual s'hagi de presentar la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca és competent per emetre resolució sobre la inadmissió a tràmit o per declarar el desistiment i l'arxivament de les actuacions.

Ha d'emetre resolució, en tot cas, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant de l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió a tràmit indicades, quan afectin la residència.

Les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre la base del paràgraf anterior les ha de notificar aquest a l'interessat i s'han d'introduir en l'aplicació informàtica corresponent, de tal manera que en permeti el coneixement per part de l'Administració General de l'Estat en temps real.

Els recursos que es poden interposar contra les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre inadmissió a tràmit i desistiment i arxivament d'actuacions els ha de resoldre aquest, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant emès per l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió quan afectin la residència. En tot cas, l'òrgan esmentat ha d'introduir els recursos i les resolucions adoptades en l'aplicació informàtica corresponent.

4. És l'òrgan autonòmic competent el que ha de comprovar l'abonament de les taxes corresponents, i ha de sol·licitar els informes de l'Administració Tributària, inclosa, si s'escau, el de la mateixa comunitat autònoma, i el de la Seguretat Social, amb la finalitat

de comprovar que l'ocupador està al corrent en el pagament de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

L'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de sol·licitar, simultàniament, els informes de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil i del Registre Central de Penats.

5. A la vista de la documentació aportada i dels informes obtinguts, els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i de la comunitat autònoma corresponent han de dictar, de manera coordinada i concordant, una resolució conjunta per la qual es denegui o es concedeixi la corresponent autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca, que ha de ser signada pels titulars dels òrgans competents de cadascuna de les administracions i expedida i notificada als interessats per l'òrgan autònom.

En tot cas, la resolució conjunta és desfavorable si es dona alguna causa de denegació referida als aspectes laborals o als de residència, i s'hi han de recollir totes les causes específiques de denegació, així com els òrgans que, si s'escau, hagin de conèixer d'un eventual recurs administratiu o judicial contra la resolució.

6. La resolució conjunta a què es fa referència anteriorment pot ser impugnada davant de qualsevol dels òrgans que la signin, si bé l'han de resoldre de manera conjunta i concordant els titulars dels òrgans competents de les dues administracions i l'ha de notificar als interessats l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

7. Aquest article és aplicable en relació amb l'investigador estranger que hagi estat admès com a tal en un Estat de la Unió Europea i vulgui romandre en el territori espanyol per continuar el projecte de recerca iniciat en aquest durant més de tres mesos d'acord amb el que preveu l'article 84.2 d'aquest Reglament. En aquests casos, correspon a l'oficina d'estrangeria corresponent la valoració del compliment dels requisits exigits generalment per a la concessió del visat de recerca.

Article 79. Denegació de les autoritzacions de residència temporal i treball per a recerca.

És causa de denegació d'aquesta autorització l'incompliment d'algun dels requisits que preveu aquest capítol per a la seva concessió, així com la concurrència d'alguna circumstància que preveu l'article 69.1, excepte l'apartat b).

Article 80. Requisits per a l'obtenció del visat de recerca.

1. El visat de recerca incorpora l'autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca. La vigència d'aquesta comença des de la data en què s'efectuï l'entrada a Espanya, la qual s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge.

2. Els requisits i el procediment relatius al visat són els que preveu l'article 70 respecte al visat de residència temporal i treball per compte d'altri.

Article 81. Efectes del visat de recerca.

1. Una vegada recollit el visat, l'investigador ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, en el termini de vigència del visat, que no ha de ser superior a sis mesos i la vigència del qual ha d'abraçar la durada de l'autorització en els casos en què no sigui procedent l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger.

2. A partir de l'entrada legal a Espanya de l'investigador, aquest pot començar la seva activitat i s'ha de produir la seva alta i posterior cotització en els termes que estableix la normativa de Seguretat Social que sigui aplicable.

3. Si la durada de l'autorització inicial és superior a sis mesos, l'investigador ha de sol·licitar, en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya, la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents. Aquesta targeta ha de ser expedida pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger.

4. Si en el moment de la sol·licitud de la targeta d'identitat d'estranger, o transcorregut un mes des de la seva entrada a Espanya, no hi ha constància que l'investigador autoritzat inicialment a residir i treballar ha estat afiliat i/o donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, l'òrgan competent pot resoldre l'extinció de l'autorització.

Així mateix, ha de traslladar a l'òrgan que hagi autoritzat l'organisme de recerca per a la signatura de convenis d'acollida, per a la deguda constància i determinació, si s'escau, dels possibles efectes en l'àmbit esmentat, en cas de signatura fraudulenta o negligent de convenis d'acollida.

Article 82. *Renovació de l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.*

1. L'autorització de residència i treball per a recerca es pot renovar a la seva expiració per períodes anuals, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada, quan l'investigador estranger acrediti complir els requisits exigibles de cara a la concessió d'una autorització inicial, llevat del relatiu al visat.

2. Juntament amb la sol·licitud de renovació, en model oficial, s'han de presentar els documents acreditatius que es compleixen les condicions exigibles per a la concessió d'una autorització inicial.

3. La renovació de les autoritzacions de residència temporal i treball per a recerca s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

4. Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

5. Transcorregut el termini de tres mesos per emetre resolució sobre una sol·licitud de renovació d'autorització de residència temporal i treball per a recerca, aquesta s'entén estimada. L'òrgan competent per concedir l'autorització està obligat, amb la prèvia sol·licitud per part de l'interessat, a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la seva notificació d'aquest, el seu titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger.

Article 83. *Familiars dels investigadors estrangers.*

1. Es pot sol·licitar, simultàniament a la presentació de la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per a recerca, una autorització de residència temporal a favor dels membres de la seva família que vulgui reagrupar.

En cas que a la comunitat autònoma on s'hagi d'exercir l'activitat laboral s'hi hagin traspassat competències en matèria d'autorització inicial de treball per a estrangers i les sol·licituds siguin presentades simultàniament, totes elles poden ser presentades davant l'òrgan autonòmic que sigui competent en relació amb l'autorització inicial de treball, que ha de remetre les d'autorització de residència temporal per reagrupament familiar a l'oficina d'estrangeria competent per a la seva tramitació.

2. L'autorització ha de ser concedida en cas d'acreditació que es compleixen els requisits reglamentàriament previstos en relació amb el reagrupament familiar i la situació del familiar a Espanya és la de residència per reagrupament familiar.

3. La sol·licitud a favor dels familiars pot ser presentada tant per l'organisme de recerca sol·licitant de l'autorització principal com per l'investigador estranger.

Article 84. *Mobilitat dels estrangers admesos com a investigadors en estats membres de la Unió Europea.*

1. Tot investigador estranger que hagi estat admès com a tal en un Estat membre de la Unió Europea pot continuar, a Espanya, el desenvolupament del projecte de recerca iniciat en aquell, per un període de fins a tres mesos.

2. En cas que l'investigador estranger que hagi estat admès com a tal en un Estat de la Unió Europea vulgui romandre en el territori espanyol per continuar el projecte de recerca iniciat en aquell, durant més de tres mesos, ha de ser autoritzat a aquestes efectes per l'òrgan competent, en els termes establerts en aquest capítol per a la concessió d'una autorització inicial, llevat de la necessitat de presentar una sol·licitud de visat de recerca.

En el dit supòsit, el compliment dels requisits generalment exigits amb vista a la concessió del visat ha de ser acreditat en el marc del procediment de sol·licitud de l'autorització inicial de residència temporal i treball per a recerca.

3. El termini d'un mes per a l'alta de l'investigador estranger en la Seguretat Social i posterior sol·licitud de la targeta d'identitat d'estranger ha de ser computat a partir de la data de notificació de la resolució per la qual li sigui concedida l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.

CAPÍTOL V

Residència temporal i treball de professionals altament qualificats titulars d'una targeta blava-UE

Article 85. *Definició.*

1. Està en situació de residència temporal i treball de professionals altament qualificats el treballador estranger autoritzat a exercir una activitat laboral per a la qual es requereixi disposar de qualificació d'ensenyament superior o, excepcionalment, que acrediti un mínim de cinc anys d'experiència professional que es pugui considerar equiparable a la qualificació esmentada, relacionada amb l'activitat per al desenvolupament de la qual es concedeixi l'autorització.

2. Als efectes d'aquest capítol, s'entén per qualificació d'ensenyament superior la derivada d'una formació d'ensenyament superior, de durada mínima de tres anys i que proporcioni el nivell de qualificació necessari per exercir una professió que exigeixi un alt nivell de capacitació o per ingressar en un programa de recerca avançada.

Article 86. *Autorització de residència i treball de professionals altament qualificats titulars d'una targeta blava-UE.*

1. L'autorització inicial de residència i treball de professionals altament qualificats habilita els estrangers que resideixen fora d'Espanya i han obtingut el corresponent visat de residència i treball a iniciar, una vegada es produeixi l'eficàcia de l'autorització, la relació laboral per a la qual han estat autoritzats.

No és requerible l'obtenció de visat de residència i treball previ en casos d'exercici del dret a la mobilitat, després d'haver estat titular d'una de les autoritzacions esmentades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

2. L'autorització inicial de residència i treball de professionals altament qualificats té una durada d'un any.

Article 87. *Requisits.*

Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball de professionals altament qualificats és necessari complir els requisits següents:

1. En relació amb la residència dels estrangers que es pretén contractar és necessari que:

- a) No estigui irregularment en el territori espanyol.
- b) No tingui d'antecedents penals, tant a Espanya com en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos a l'ordenament espanyol.
- c) No figurin com a rebutjables a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.
- d) S'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de residència temporal.

2. En relació amb l'activitat que s'ha d'exercir és necessari que:

a) L'ocupador presenti un contracte de treball que garanteixi al treballador una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització de residència temporal i treball.

b) Les condicions fixades en el contracte de treball s'ajustin a les establertes per la normativa vigent i el conveni col·lectiu aplicable per a aquesta activitat, categoria professional i localitat, així com que el salari brut anual especificat en el contracte de treball sigui, almenys, 1,5 vegades el salari brut anual mitjà.

No obstant això, sempre que el contracte s'ajusti a la normativa vigent i al conveni col·lectiu aplicable, el llinar salarial pot ser 1,2 vegades el salari brut anual mitjà establert per a les professions en les quals hi hagi una necessitat particular de treballadors nacionals de tercers països i que pertanyin a grups 1 i 2 de la Classificació internacional uniforme d'ocupacions, CIUO.

La Direcció General d'Immigració ha d'informar anualment la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració sobre l'evolució de les professions a les quals sigui aplicable el paràgraf anterior.

c) L'ocupador hagi formalitzat la seva inscripció en el corresponent règim del sistema de Seguretat Social i estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant de la Seguretat Social.

d) L'ocupador disposi de mitjans econòmics, materials o personals, suficients per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions assumides en el contracte davant del treballador.

e) L'estranger tingui la capacitat i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió

f) S'hagi abonat la taxa relativa a l'autorització de treball.

g) Que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador estranger en els termes que preveu l'article 65 d'aquest Reglament.

Article 88. *Procediment.*

1. L'ocupador que pretengui contractar un treballador estranger no resident a Espanya ha de presentar personalment, o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial, la corresponent sol·licitud d'autorització inicial de residència i treball de professionals altament qualificats, davant l'òrgan competent per a la seva tramitació, de la província on s'hagi d'exercir l'activitat laboral.

2. A la sol·licitud d'autorització de residència i treball, en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) El NIF i, en cas que l'empresa estigui constituïda com a persona jurídica, document públic que atorgui la seva representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

Si l'ocupador és persona física, no se li ha d'exigir la presentació del NIF si accedeix a la verificació de les seves dades a través del Sistema de verificació de dades d'identitat.

b) El contracte de treball, en el model oficial establert.

c) Els documents acreditatius dels mitjans econòmics, materials o personals de què disposa per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions esmentades, d'acord amb el que estableix l'article 66.

d) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, del treballador estranger.

e) L'acreditativa de la capacitat i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió

f) Si s'escau, certificat del servei públic d'ocupació competent sobre la insuficiència de demandants d'ocupació per cobrir el lloc de treball.

3. Un cop rebuda la sol·licitud, l'òrgan competent l'ha de registrar, deixant constància immediata de la seva presentació, i l'ha de gravar en l'aplicació corresponent, de tal manera

que permeti en tot cas que els òrgans competents per emetre resolució puguin tenir coneixement de la sol·licitud en temps real.

4. Admesa a tràmit la sol·licitud, s'ha de procedir a la instrucció del procediment i a la immediata tramitació i s'ha de comprovar d'ofici la informació respecte al compliment de les obligacions en matèria tributària i de Seguretat Social, així com s'han de sol·licitar els informes dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil, i del Registre Central de Penats. Aquests informes han de ser emesos en el termini màxim de deu dies.

La sol·licitud i emissió dels informes a què es refereix aquest apartat s'ha de realitzar per mitjans electrònics.

5. L'òrgan competent, a la vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha d'emetre resolució de forma motivada en el termini de quaranta-cinc dies des de la presentació de la sol·licitud, atenent els requisits que preveu aquest capítol, sobre l'autorització sol·licitada.

L'òrgan competent ha de gravar immediatament la resolució en l'aplicació corresponent, de manera que les autoritats dels organismes afectats, inclòs el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i la missió diplomàtica o oficina consular espanyola corresponent al lloc de residència del treballador en tinguin coneixement en temps real.

Quan la missió diplomàtica o oficina consular competent no disposi, per raó de la seva ubicació geogràfica, dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació n'hi han de donar trasllat en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

La resolució ha de ser degudament notificada a l'ocupador, subjecte legitimat en el procediment i per a la presentació, si s'escau, dels recursos administratius o judicials que legalment siguin procedents. També ha de ser comunicada al treballador estranger a favor del qual s'hagi sol·licitat l'autorització. Els terminis per a la interposició dels recursos que siguin procedents han de ser computats a partir de la data de notificació a l'ocupador o empresari.

Si la resolució és favorable, se'n suspèn l'eficàcia fins a l'obtenció del visat i posterior alta del treballador per l'ocupador que va sol·licitar l'autorització en el règim corresponent de la Seguretat Social, durant els tres mesos posteriors a l'entrada legal d'aquell a Espanya, i així s'ha de fer constar en la mateixa resolució.

Article 89. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball de professionals altament qualificats a comunitats autònomes.

1. Tot procediment relatiu a una autorització inicial de residència temporal i treball de professionals altament qualificats suposa la presentació d'una única sol·licitud i finalitza amb una única resolució administrativa.

2. En cas que a la comunitat autònoma on s'hagi d'exercir l'activitat laboral s'hi hagin traspasat competències en matèria d'autorització inicial de treball per a estrangers, la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball de professionals altament qualificats s'ha de presentar davant l'òrgan autonòmic que sigui competent d'acord amb la normativa autonòmica.

3. L'òrgan autonòmic davant el qual s'hagi de presentar la sol·licitud d'autorització inicial de residència temporal i treball de professionals altament qualificats és competent per resoldre sobre la inadmissió a tràmit o per declarar el desistiment i l'arxivament de les actuacions.

Ha de resoldre, en tot cas, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant de l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió a tràmit indicades, quan afectin la residència.

Les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre la base del paràgraf anterior les ha de notificar aquest a l'interessat i s'han d'introduir en l'aplicació informàtica corresponent,

de tal manera que permeti el coneixement d'aquestes per part de l'Administració General de l'Estat en temps real.

Els recursos que es poden interposar contra les resolucions que dicti l'òrgan autonòmic sobre inadmissió a tràmit i desistiment i arxivament d'actuacions han de ser resolts per aquest, d'acord amb l'informe preceptiu i vinculant emès per l'Administració General de l'Estat sobre la concurrència o no de les causes d'inadmissió quan afectin la residència. En tot cas, l'òrgan esmentat ha d'introduir els recursos i les resolucions adoptades en l'aplicació informàtica corresponent.

4. És l'òrgan autonòmic competent el que ha de comprovar l'abonament de les taxes corresponents, i ha de sol·licitar els informes de l'Administració Tributària, inclosa, si s'escau, el de la mateixa comunitat autònoma, i el de la Seguretat Social, amb la finalitat de comprovar que l'ocupador està al corrent en el pagament de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

L'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de sol·licitar, simultàniament, els informes de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil i del Registre Central de Penats.

5. A la vista de la documentació aportada i dels informes obtinguts, els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i de la Comunitat Autònoma corresponent han de dictar, de manera coordinada i concordant, una resolució conjunta per la qual es denegui o es concedeixi la corresponent autorització inicial de residència temporal i treball de professionals altament qualificats, que ha de ser signada pels titulars dels òrgans competents de cadascuna de les administracions i expedida i notificada als interessats per l'òrgan autonòmic.

En tot cas, la resolució conjunta és desfavorable si es dona alguna causa de denegació referida als aspectes laborals o als de residència, i s'hi han de recollir totes les causes específiques de denegació, així com els òrgans que, si s'escau, hagin de conèixer d'un eventual recurs administratiu o judicial contra la resolució.

6. La resolució conjunta a què es fa referència anteriorment pot ser impugnada davant de qualsevol dels òrgans que la signin, si bé s'ha de resoldre de manera conjunta i concordant pels titulars dels òrgans competents de les dues administracions i l'ha de notificar als interessats l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

7. Aquest article és aplicable en relació amb el treballador estranger altament qualificat que hagi estat admès com a tal en un Estat de la Unió Europea i vulgui obtenir a Espanya una autorització de residència temporal i treball de professionals altament qualificats d'acord amb el que preveu l'article 95.2 d'aquest Reglament. En aquests casos, correspon a l'oficina d'estrangeria corresponent la valoració del compliment dels requisits generalment exigits per a la concessió del visat.

Article 90. Denegació de les autoritzacions de residència temporal i treball de professionals altament qualificats.

1. L'òrgan competent ha de denegar la concessió de l'autorització en els supòsits següents:

a) Quan s'incompleixi algun dels requisits que preveu aquest capítol per a la seva concessió.

b) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o que formulin al·legacions inexactes, hi intervingui mala fe o els documents presentats hagin estat obtinguts fraudulentament.

c) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat mitjançant una resolució ferma en els últims 12 mesos per infraccions qualificades com a greus o molt greus en la Llei orgànica 4/2000, llevat de la que preveu l'article 53.1.d), o per infraccions en matèria d'estrangeria qualificades com a greus o molt greus en el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovada pel Reial decret legislatiu 5/2000.

d) Quan l'empresari sol·licitant hagi estat condemnat mitjançant sentència ferma per delictes contra els drets dels treballadors o contra els estrangers, així com contra la hisenda pública o la Seguretat Social, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

e) Si així ho valora l'òrgan competent per emetre resolució, quan consti un informe policial desfavorable.

f) Quan la contractació afecti els sectors que al país d'origen del treballador pateixen escassetat de mà d'obra d'acord amb el que estableix un acord internacional sobre la matèria.

2. La denegació ha de ser motivada i ha d'expressar els recursos que contra aquesta siguin procedents, l'òrgan administratiu o judicial davant el qual l'hagin de presentar i el termini per interposar-los.

Article 91. *Visat de residència i treball.*

1. En el termini d'un mes des de la notificació a l'ocupador o empresa sol·licitant, el treballador ha de sol·licitar personalment el visat de residència i treball en la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual resideixi. El procediment i els requisits relatius al visat són els que preveu l'article 70 sobre la matèria.

2. Notificada la concessió del visat en el termini màxim de quinze dies des de la presentació de la sol·licitud, el treballador l'ha de recollir personalment en el termini d'un mes des de la data de notificació. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i s'ha de produir l'arxivament de l'expedient.

3. És aplicable a l'entrada a Espanya i començament de la vigència de l'autorització de residència i treball el que estableix sobre la matèria l'article 70 respecte al visat.

Article 92. *Targeta d'identitat d'estranger.*

En el termini d'un mes des de l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents. Aquesta targeta ha de ser expedida pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger.

En la targeta d'identitat d'estrangers s'ha de fer constar la llegenda «targeta blava-UE».

Article 93. *Renovació de les autoritzacions de residència i treball de professionals altament qualificats.*

1. La renovació de les autoritzacions s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

2. L'autorització es renova per períodes bianuals, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada, quan el treballador estranger acrediti el compliment dels requisits exigibles per a la concessió d'una autorització inicial, llevat del que fa referència al fet que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador.

3. Notificada la resolució favorable, l'estranger ha de sol·licitar en el termini d'un mes la targeta d'identitat d'estranger, en la qual s'ha de fer constar la llegenda «targeta blava-UE».

4. És causa de denegació de les sol·licituds de renovació, a més de l'incompliment d'alguns dels requisits exigibles per a la concessió d'una autorització inicial, la concurrència d'algun dels supòsits següents:

a) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o que formulin alegacions inexactes, hi intervingui mala fe o els documents presentats hagin estat obtinguts fraudulentament.

b) Quan el titular hagi deixat de complir les condicions d'entrada i residència en el territori espanyol com a professional altament qualificat.

c) Quan el titular resideixi per a fins diferents d'aquells per als quals va ser inicialment autoritzat a residir.

5. Transcorregut el termini de tres mesos per resoldre sobre una sol·licitud de renovació d'autorització de residència temporal i treball, aquesta s'ha d'entendre estimada. L'òrgan competent per concedir l'autorització està obligat, amb la prèvia sol·licitud per part de l'interessat, a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la notificació d'aquest, el seu titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger, en la qual ha de constar la menció a targeta blava-UE.

Article 94. *Familiars de professionals altament qualificats.*

1. Es pot sol·licitar, simultàniament a la presentació de la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball de professionals altament qualificats, una autorització de residència temporal a favor dels membres de la seva família que vulgui reagrupar.

2. En cas que a la comunitat autònoma on s'hagi d'exercir l'activitat laboral s'hi hagin traspassat competències en matèria d'autorització inicial de treball per a estrangers i les sol·licituds siguin presentades simultàniament, totes aquestes poden ser presentades davant l'òrgan autonòmic que sigui competent en relació amb l'autorització inicial de treball, que ha de remetre les d'autorització de residència temporal per reagrupament familiar a l'oficina d'estrangeria competent per a la seva tramitació.

El que disposa aquest apartat és aplicable als procediments que regula l'article 96 d'aquest Reglament.

3. L'autorització ha de ser concedida en cas d'acreditació que es compleixen els requisits reglamentàriament previstos en relació amb el reagrupament familiar i la situació del familiar a Espanya és la de residència per reagrupament familiar.

4. La sol·licitud a favor dels familiars la pot presentar tant l'ocupador sol·licitant de l'autorització principal com el mateix treballador estranger altament qualificat.

Article 95. *Mobilitat dels treballadors estrangers titulars d'una targeta blava-UE expedida en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. Transcorreguts divuit mesos de titularitat d'una targeta blava-UE expedida per un altre Estat membre de la Unió Europea, el treballador estranger que n'és titular té dret a traslladar-se a Espanya amb la finalitat d'exercir una ocupació altament qualificada, d'acord amb el que estableix aquest article.

2. En qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard en el termini d'un mes des que aquesta s'efectuï, l'ocupador que vulgui contractar un treballador estranger titular d'una targeta blava-UE en un altre Estat membre o, si s'escau, aquest mateix, ha de presentar una sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball de professionals altament qualificats.

En el procediment relatiu a la sol·licitud esmentada ha d'acreditar el compliment dels requisits i presentar la documentació requerida, d'acord amb el que preveu aquest capítol, per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i treball per a professionals altament qualificats al treballador estranger que no tingui prèviament la condició que estableix l'apartat 1 d'aquest article, i llevat de la relativa a l'obtenció del visat.

En no requerir-se l'obtenció de visat, el compliment dels requisits generalment exigits amb vista a la concessió d'aquest ha de ser acreditat en el marc del procediment de sol·licitud de l'autorització inicial de residència temporal i treball de professionals altament qualificats.

3. En el cas en què durant la resolució del procediment s'extingeixi la vigència de la targeta blava-UE concedida per l'Estat membre primer, se li ha de concedir una autorització d'estada, la vigència de la qual s'estén fins al moment de la terminació del procediment relatiu a la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per resolució expressa degudament notificada.

4. Si la resolució és favorable, se'n suspèn l'eficàcia fins a la posterior alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, en el termini d'un mes des de la notificació al subjecte legitimat que hagi iniciat el procediment i per l'ocupador signant del contracte que figuri en el procediment.

En el termini d'un mes des de l'alta del treballador en la Seguretat Social, aquest ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents. Aquesta targeta ha de ser expedida pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger. La targeta ha de contenir la menció targeta blava-UE.

5. Si transcorregut el termini establert a l'apartat anterior, en funció del supòsit concret que es doni, perquè es procedeixi a l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social no hi ha constància que aquesta s'ha produït, aquest queda obligat a sortir del territori nacional, i en cas contrari incorre en infracció greu per estar irregularment a Espanya.

Així mateix, l'òrgan competent ha de requerir l'ocupador que va sol·licitar l'autorització perquè al·legui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, i per les quals no s'ha complert l'obligació de comunicació sobre l'esmentada incidència als òrgans competents, que preveu l'article 38.4 de la Llei orgànica 4/2000.

En el requeriment esmentat s'ha de fer constar que, si no es rep contestació a aquest en el termini de deu dies o si es consideren insuficients les raons al·legades per l'ocupador, l'òrgan competent ha de traslladar l'expedient a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per possible concurrència d'una infracció greu de les que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

Igualment, l'ha d'advertir que, si finalitza el possible procediment sancionador amb determinació de la concurrència de la infracció indicada en el paràgraf anterior, es poden denegar ulteriors sol·licituds d'autorització que presenti per considerar que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors.

Article 96. Mobilitat dels familiars dels treballadors estrangers titulars d'una targeta blava-UE expedida en un altre Estat membre de la Unió Europea.

1. L'ocupador que hagi presentat una sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per a professionals qualificats, a favor del titular d'una targeta blava-UE en un altre Estat membre o, si s'escau, aquest mateix, pot sol·licitar, simultàniament, una autorització de residència a favor dels membres de la seva família que ja estigui constituïda en l'anterior Estat membre de residència, quan es compleixin els requisits establerts en aquest article.

2. La sol·licitud s'ha de presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada en el territori espanyol i, com a molt tard, en el termini d'un mes des que aquesta s'efectuï, amb la documentació adjunta següent:

- a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de cadascun dels membres de la família, reconegut com a vàlid a Espanya.
- b) Còpia del permís de residència a l'anterior Estat membre i prova d'haver residit com a membres de la família del titular de la targeta blava-UE en aquest.
- c) Prova que el titular de la targeta blava-UE disposa d'un allotjament adequat per als membres de la família, així com de recursos suficients per al seu manteniment, en els termes reglamentàriament establerts respecte al reagrupament familiar.

3. Per a la tramitació del procediment cal atenir-se al que disposa l'article anterior respecte a la mobilitat del treballador estranger titular d'una targeta blava-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea, excepte en el que fa referència als aspectes laborals de l'autorització de residència temporal i treball. Si es concedeix, si s'escau, l'autorització a favor dels familiars esmentats, la seva situació a Espanya és la de residència per reagrupament familiar.

4. En cas que el titular de la targeta blava-UE vulgui reagrupar membres de la seva família que no formin part de la família ja constituïda a l'anterior Estat membre de residència és aplicable el que preveu l'article 94 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL VI

Residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada

Article 97. *Definició.*

Està en situació de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada l'estranger més gran de 16 anys autoritzat a romandre a Espanya i a exercir activitats laborals per compte d'altri en activitats de campanya o temporada, obres o serveis, o formació i pràctiques professionals.

Article 98. *Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada.*

1. L'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada es tramita d'acord amb el procediment i els requisits previstos per a les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri amb les especialitats que preveu aquest capítol.

2. Aquesta autorització permet l'exercici de les activitats següents:

- a) De temporada o campanya.
- b) D'obres o serveis:

1r Per al muntatge de plantes industrials o elèctriques.

2n Per a la construcció d'infraestructures, edificacions o xarxes de subministrament elèctric, telefònic, de gas o de ferrocarrils.

3r Per a la instal·lació i manteniment d'equips productius, així com la seva posada en marxa i reparacions.

c) De caràcter temporal realitzades per personal d'alta direcció, esportistes professionals, artistes, així com altres col·lectius que es determinin mitjançant una ordre del titular del Ministeri de Treball i Immigració als exclusius efectes de possibilitar la concessió d'aquest tipus d'autorització. Aquesta norma ha de ser aprovada amb l'informe previ de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.

- d) De formació i realització de pràctiques professionals.

3. La durada de l'autorització coincideix:

a) En el cas d'activitats de campanya o temporada, amb la durada del contracte o contractes de treball, amb el límit màxim de nou mesos, dins d'un període de dotze mesos consecutius.

b) En la resta de supòsits, amb la durada del contracte de treball o, en cas que en aquest, per la seva naturalesa, no s'hi estableixi una vigència, amb la durada prevista de l'activitat, degudament acreditada. En qualsevol cas, la durada de l'autorització té el límit màxim de dotze mesos, a partir del qual no és susceptible de pròrroga, sense perjudici de la possibilitat excepcional d'aquesta quan l'ocupador acrediti circumstàncies sobrevingudes que determinin la necessitat de continuïtat de la relació laboral i sempre que la pròrroga no sigui contrària a la normativa laboral que sigui aplicable.

4. En els supòsits dels apartats 2.a) i 2.b) la sol·licitud es pot formular a través del procediment que estableix l'ordre de gestió col·lectiva de contractacions en origen quan es pretengui la contractació de deu o més treballadors per a una mateixa activitat.

Article 99. *Requisits.*

1. Per obtenir l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada és necessari complir els requisits que estableix l'article 64 d'aquest Reglament.

En tot cas, els contractes de treball han de contenir, com a mínim, els aspectes que preveu l'article 2.2 del Reial decret 1659/1998, de 24 de juliol, pel qual es desplega l'article 8, apartat 5, de la Llei de l'Estatut dels treballadors en matèria d'informació al treballador sobre els elements essencials del contracte de treball, així com una previsió del salari net que ha de percebre el treballador.

2. Igualment és requisit a complir en tots els supòsits que el treballador estranger es comprometí a retornar al país d'origen, una vegada conclosa la relació laboral.

L'incompliment d'aquesta obligació per part del treballador pot ser causa de denegació d'ulteriors sol·licituds d'autoritzacions per treballar, durant els tres anys següents al final de l'autorització concedida.

Als efectes que es verifiqui el retorn del treballador, aquest s'ha de presentar en la missió diplomàtica o a l'oficina consular que li va expedir el visat en el termini d'un mes des del final de la seva autorització a Espanya. La missió o oficina ha de lliurar a l'estranger document acreditatiu de la seva compareixença i ha de gravar aquesta circumstància en la corresponent aplicació informàtica i ha de traslladar aquesta informació al Ministeri de l'Interior als efectes de la seva anotació en el Registre Central d'Estrangers. En aquests casos, el compliment per part del treballador de les seves obligacions, així com l'acreditació del seu retorn davant l'autoritat diplomàtica o consular competent el faculta per cobrir altres possibles ofertes d'ocupació que es generin en la mateixa activitat.

3. A més, per als supòsits que preveuen els apartats a) i b) de l'article 98.2, s'han de complir els requisits següents:

a) Que l'ocupador posi a disposició del treballador un allotjament adequat que compleixi les condicions que preveu la normativa en vigor i sempre que quedi garantida, en tot cas, la dignitat i higiene adequades de l'allotjament.

A efectes del control de la previsió anterior, s'ha d'impulsar l'establiment d'instruments de col·laboració amb les administracions públiques competents en la matèria i, si s'escau, amb entitats privades.

Excepcionalment, i excepte en el supòsit que preveu l'article 98.2.a), l'obligació de proporcionar allotjament es pot exceptuar en virtut de les condicions en les quals s'exerceixi l'activitat laboral.

b) Que l'ocupador organitzi els viatges d'arribada a Espanya i de retorn al país d'origen i assumeixi, com a mínim, el cost del primer d'aquests viatges i les despeses de trasllat d'anada i tornada entre el lloc d'entrada a Espanya i el lloc de l'allotjament, així com que hagi actuat diligentment per tal de garantir el retorn dels treballadors al seu país d'origen en anteriors ocasions.

No s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació en els supòsits que preveu l'article 40.1, apartats c) i k) de la Llei orgànica 4/2000.

4. En el cas del supòsit que recull l'article 98.2.c) és necessari, a més de complir el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, posseir les llicències administratives que, si s'escau, s'exigeixin per a l'exercici de l'activitat professional.

5. En el cas del supòsit que recull l'article 98.2.d) és necessari, a més, que es formalitzin contractes de treball en pràctiques o per a la formació en els termes que estableix la normativa espanyola que regula aquestes modalitats contractuals.

Article 100. *Procediment.*

1. La sol·licitud s'ha de tramitar pel procediment que preveu l'article 67 d'aquest Reglament per a les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri.

2. Sense perjudici d'això, el procediment relatiu als supòsits que estableix l'article 98.2.a) i b) té les especialitats següents:

a) En relació amb el supòsit que preveu l'article 98.2.a), les ofertes d'ocupació han de ser posades a disposició del Servei Públic d'Ocupació Estatal i dels serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes perquè els donin publicitat durant vint-i-cinc dies en qualsevol dels espais públics destinats a la difusió d'ofertes de què disposin els esmentats serveis públics d'ocupació, als efectes que els treballadors que resideixin en qualsevol part del territori nacional puguin concórrer a la seva cobertura, prèviament al fet que siguin tramitades per a la seva cobertura per part de treballadors que estiguin a l'estranger.

En relació amb la resta de supòsits que preveu l'article 98.2, l'acreditació que la situació nacional d'ocupació permet la contractació del treballador s'ha de fer sobre la base del que preveu l'article 65.2 d'aquest Reglament.

b) Les sol·licituds per cobrir els llocs per als quals no hagin concorregut treballadors residents les han de presentar les empreses o les organitzacions empresarials que per a aquests supòsits tenen atribuïda la representació legal empresarial, amb una antelació mínima de tres mesos a l'inici de l'activitat laboral.

c) L'òrgan competent ha de comprovar que les sol·licituds presentades compleixen els requisits exigits per a la contractació que preveu aquest Reglament. De les resolucions adoptades se n'ha de donar trasllat a les organitzacions sindicals més representatives i empresarials d'àmbit provincial, les quals poden transmetre a l'òrgan competent les consideracions eventuals en relació amb aquestes.

Igualment, la Delegació o Subdelegació del Govern competent ha de remetre amb periodicitat mensual informació estadística sobre resolucions favorables a la comunitat autònoma i a l'ajuntament del municipi en l'àmbit territorial del qual s'hagi d'exercir l'activitat laboral, així com a les comissions provincials tripartides.

3. Quan la resolució sigui favorable, s'ha de notificar a l'ocupador l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada, l'eficàcia de la qual queda suspesa:

a) Fins al cas d'activitats de temporada o campanya: l'expedició, si s'escau, del visat i l'efectiva entrada de l'estranger en el territori nacional.

b) Fins als supòsits de l'article 98.2 b), c) i d) l'obtenció del visat i posterior alta del treballador, en el termini de tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya i per l'ocupador que va sol·licitar l'autorització, en el règim corresponent de la Seguretat Social.

4. En el moment en què l'autoritat competent disposi dels contractes signats pels empresaris, ha de fer-hi constar la diligència aprovatòria de l'autorització, i hi ha d'indicar l'ocupació, l'àmbit territorial i la durada autoritzats. Els exemplars dels contractes s'han de remetre de nou als empresaris perquè els pugui signar el treballador al país d'origen, davant l'oficina consular competent per a l'expedició del visat.

Article 101. *Visat.*

1. El visat de residència i treball per a activitats de durada determinada s'ha de tramitar pel procediment que estableix el capítol III d'aquest títol, i són exigibles els requisits i documents a presentar previstos en relació amb el visat de residència i treball per compte d'altri.

També s'ha d'aportar document signat pel treballador en el qual es compromet a retornar al país d'origen una vegada conclosa la relació laboral. La no-presentació del document esmentat és causa de denegació del visat.

En el cas dels visats concedits per a la realització de feines de temporada o campanya, aquests han d'incorporar l'autorització de residència i treball, i hi han de fer constar la seva naturalesa temporal. La vigència de l'autorització comença des de la data en què s'efectuï l'entrada del treballador a Espanya, la qual ha de constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge. La durada del visat de residència i treball de temporada ha de donar cobertura a la totalitat del període autoritzat per residir i treballar.

2. En el supòsit que regula l'article 98.2.a), quan en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya no hi hagi constància que el treballador ha estat donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, l'òrgan competent pot resoldre l'extinció de l'autorització.

Així mateix, l'òrgan competent ha de requerir l'ocupador perquè al·legui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, amb l'advertència que, si no al·lega cap justificació o si les raons adduïdes es consideren insuficients, es poden denegar ulteriors sol·licituds d'autorització que presenti per considerar que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors, així com de la possible concurrència d'una infracció greu de les que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

3. En els supòsits que regula l'article 98.2 b), c) i d), si finalitzat el termini de tres mesos des de la seva entrada legal a Espanya no hi ha constància que el treballador ha estat donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest queda obligat a sortir del territori nacional, i en cas contrari incorre en infracció greu per estar irregularment a Espanya.

Així mateix, l'òrgan competent ha de requerir l'ocupador que va sol·licitar l'autorització perquè al·legui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, i per les quals no s'ha complert l'obligació de comunicació sobre la incidència esmentada als òrgans competents, que preveu l'article 38.4 de la Llei orgànica 4/2000.

En el requeriment esmentat s'ha de fer constar que, de si no es rep contestació a aquest en el termini de deu dies o si es consideren insuficients les raons al·legades per l'ocupador, l'òrgan competent ha de traslladar l'expedient a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per possible concurrència d'una infracció greu de les que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

Igualment, l'ha d'advertir que, si finalitza el possible procediment sancionador amb la determinació de la concurrència de la infracció indicada en el paràgraf anterior, es poden denegar ulteriors sol·licituds d'autorització que presenti per considerar que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors.

4. Per als supòsits que recullen les lletres b) c) i d) de l'article 98.2 no és necessària l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger quan la contractació dels treballadors sigui per a un període inferior o igual a sis mesos.

Article 102. *Pròrroga de les autoritzacions.*

1. Les autoritzacions de temporada o campanya es poden prorrogar fins a nou mesos en funció del període de contractació inicial.

2. En la resta de supòsits:

a) En cas que la pròrroga no excedeixi el període de dotze mesos des de la data de començament de la vigència de l'autorització, l'ocupador ha d'acreditar que aquesta se sol·licita per continuar amb la realització de la mateixa obra, servei o activitat especificats en el contracte. La durada de la pròrroga ha de coincidir amb la finalització de l'obra, servei o activitat amb el límit del període de dotze mesos des de la data de començament de la vigència de l'autorització.

b) En cas que se sobrepassi el període de dotze mesos des de la data de començament de la vigència de l'autorització, la pròrroga té caràcter excepcional. L'ocupador ha d'acreditar que aquesta se sol·licita per continuar amb la realització de la mateixa obra, servei o

activitat especificats en el contracte, així com el caràcter sobrevingut de la necessitat que la relació laboral continuï.

CAPÍTOL VII

Residència temporal i treball per compte propi

Article 103. *Definició, durada i àmbit.*

Està en situació de residència temporal i treball per compte propi l'estranger més gran de 18 anys autoritzat a romandre a Espanya per un període superior a noranta dies i inferior a cinc anys, i a exercir una activitat lucrativa per compte propi.

Article 104. *Autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi.*

L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi té una durada d'un any i es limita a un àmbit geogràfic autonòmic i a un sector d'activitat.

Quan la comunitat autònoma tingui reconegudes competències en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi pot fixar l'àmbit geogràfic de l'autorització dins del seu territori.

Article 105. *Requisits.*

1. Per a la concessió d'una autorització inicial de residència temporal i de treball per compte propi és necessari acreditar, en cada cas, els requisits que s'estableixen en aquest article relatius a l'àmbit de la residència i laboral, respectivament.

2. És necessari complir les condicions següents, en matèria de residència:

- a) Que el treballador no estigui irregularment en el territori espanyol.
- b) Que el treballador no tingui antecedents penals, tant a Espanya com en els seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos a l'ordenament espanyol.
- c) Que el treballador no figuri com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.
- d) Que hagi transcorregut el termini de compromís de no-retorn a Espanya de l'estranger, assumit per aquest en el marc del seu retorn voluntari al país d'origen.
- e) Que s'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de residència temporal.

3. D'altra banda és necessari complir les condicions següents en matèria de treball:

- a) Complir els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i el funcionament de l'activitat projectada.
- b) Posseir la qualificació professional legalment exigida o experiència acreditada suficient en l'exercici de l'activitat professional, així com si s'escau la col·legiació quan així es requereixi.
- c) Acreditar que la inversió prevista per a la implantació del projecte sigui suficient i la incidència, si s'escau, en la creació d'ocupació.
- d) Que l'estranger disposi dels recursos econòmics suficients per a la seva manutenció i allotjament. En cas que els recursos acreditats derivin de l'exercici de l'activitat per compte propi, la seva valoració s'ha de realitzar una vegada deduïts els necessaris per al manteniment de l'activitat.

Les quanties a acreditar són les previstes en relació amb sol·licituds d'autorització de residència temporal per reagrupament familiar, en funció de les persones que l'interessat tingui a càrrec seu.

e) Haver abonat la taxa relativa a l'autorització de treball per compte propi.

Article 106. *Procediment.*

1. El treballador estranger no resident que pretengui treballar per compte propi a Espanya ha de presentar, personalment, en model oficial, la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per compte propi davant l'oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència.

2. A la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per compte propi s'hi ha d'ajuntar la documentació acreditativa del compliment dels requisits que preveu l'article anterior, i en particular de:

- a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, del sol·licitant.
- b) Relació de les autoritzacions o llicències que s'exigeixin per a la instal·lació, obertura o funcionament de l'activitat projectada o per a l'exercici professional, que indiqui la situació en la qual es trobin els tràmits per a la seva consecució, incloses, si s'escau, les certificacions de sol·licitud davant dels organismes corresponents.
- c) L'acreditativa de la capacitat i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.
- d) Projecte d'establiment o activitat a realitzar, amb indicació de la inversió prevista, la rendibilitat esperada i, si s'escau, llocs de treball la creació dels quals es prevegi; així com documentació acreditativa que disposa de la inversió econòmica necessària per a la implantació del projecte, o bé amb compromís de suport suficient per part d'institucions financeres o altres.

3. La missió diplomàtica o oficina consular ha de registrar la sol·licitud i ha de lliurar a l'interessat la comunicació d'inici de procediment amb la prèvia verificació de l'abonament de les taxes per tramitació del procediment o, si s'escau, ha de resoldre la inadmissió a tràmit.

En el supòsit que no es presentin els documents que recull l'apartat 2 d'aquest article, la missió diplomàtica o oficina consular ha de requerir l'interessat i l'ha d'advertir expressament que, si no els aporta en el termini de deu dies o no procedeix al pagament de les taxes per tramitació del procediment, es considera que ha desistit de la petició i s'ha de procedir a l'arxivament de l'expedient.

4. Presentada en forma o esmenada la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per compte propi, la missió diplomàtica o oficina consular o, quan aquesta no disposi dels mitjans tècnics necessaris, els serveis centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació han de gravar la sol·licitud en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció en l'aplicació informàtica corresponent, de manera que els òrgans de l'Administració o administracions competents en tinguin coneixement en temps real i puguin impulsar-ne la tramitació.

En cas que el trasllat de la sol·licitud i de la documentació corresponent no es pugui realitzar per mitjans electrònics, la missió diplomàtica o oficina consular n'ha de donar trasllat físic, a través de la Direcció General d'Afers Consulars i Migratoris, a l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat o al de la comunitat autònoma en el territori de la qual sol·licita la residència l'estranger, si a aquesta se li han traspasat competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi.

5. L'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de resoldre sobre la concessió o denegació de l'autorització. Als efectes esmentats, ha de sol·licitar d'ofici l'informe dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil en matèria de seguretat i ordre públic, així com el del Registre Central de Penats. Aquests informes s'han d'emetre en el termini de set dies.

L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi ha de ser denegada quan no es compleixin els requisits establerts per concedir-la en els apartats 2 i 3 de l'article 105, llevat del que preveu l'article 105.2.b) pel que fa a la carència d'antecedents penals fora d'Espanya, que ha de ser valorat per l'oficina consular en relació amb el visat de residència i treball.

L'autorització també ha de ser denegada en cas de concurrència d'algun supòsit dels que preveu l'article 69.1, paràgrafs d), e), o f).

6. En resoldre sobre l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi l'òrgan competent, que ha de ser l'autonòmic quan tingui competències en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi, ha de gravar immediatament la resolució favorable en l'aplicació informàtica corresponent, de manera que els òrgans de l'Administració o administracions afectades en tinguin coneixement en temps real, i ha de condicionar la seva vigència a la sol·licitud i, si s'escau, a l'expedició del visat, i posterior alta del treballador, durant els tres mesos posteriors a la seva entrada legal a Espanya, en el règim corresponent de la Seguretat Social.

Quan la missió diplomàtica o oficina consular competent no disposi, per raó de la seva ubicació geogràfica, dels mitjans tècnics necessaris per a l'accés en temps real a la resolució esmentada en el paràgraf anterior, els serveis centrals del Ministeri d'Affers Exteriors i de Cooperació n'hi han de donar trasllat electrònic en el termini de vint-i-quatre hores des de la seva recepció.

La missió diplomàtica o oficina consular ha de notificar a l'interessat la resolució sobre la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball per compte propi.

Article 107. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi a comunitats autònomes.

Tot procediment relatiu a una autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi suposa la presentació d'una única sol·licitud i finalitza amb una única resolució administrativa.

Quan a la comunitat autònoma respecte a la qual se sol·liciti l'autorització inicial de residència temporal i treball se li hagin traspassat competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi, correspon a l'òrgan autonòmic competent verificar el compliment dels requisits en matèria de treball i, simultàniament, al competent de l'Administració General de l'Estat els requisits en matèria de residència.

Els òrgans competents d'aquesta i de l'Administració General de l'Estat, a la vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, han de dictar de manera coordinada i concordant resolució conjunta per la qual deneguin o concedeixin la corresponent autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi, que ha de ser signada pels titulars dels òrgans competents indicats.

En tot cas, la resolució conjunta és desfavorable si es dóna alguna causa de denegació en matèria de treball o bé en matèria de residència, i s'hi han de recollir les causes específiques de denegació, així com l'òrgan que, si s'escau, hagi de conèixer d'un eventual recurs administratiu contra la resolució.

La resolució conjunta pot ser impugnada davant de qualsevol dels òrgans que la signin, si bé l'han de resoldre de manera conjunta i concordant els titulars dels òrgans competents de les dues administracions i l'ha de notificar als interessats la missió diplomàtica o oficina consular.

Article 108. Visat de residència i treball i entrada a Espanya.

1. L'interessat ha de presentar, personalment, la sol·licitud de visat en model oficial, en el termini d'un mes des de la data de la notificació de la concessió de l'autorització de residència temporal i treball per compte propi davant la missió diplomàtica o oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència.

Juntament amb la sol·licitud de visat, l'estranger ha de presentar la documentació següent:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

c) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament Sanitari Internacional de 2005.

D'ofici, la missió diplomàtica o oficina consular ha de comprovar que han estat abonades les taxes per tramitació del procediment i ha de verificar, en l'aplicació informàtica corresponent, que s'ha concedit l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi condicionada.

2. La missió diplomàtica o oficina consular, en atenció al compliment dels requisits acreditats o verificats d'acord amb l'apartat anterior, ha de resoldre sobre la sol·licitud i ha d'expedir, si s'escau, el visat de residència i treball, en el termini màxim d'un mes.

3. Notificada, si s'escau, la concessió del visat, el sol·licitant l'ha de recollir personalment en el termini d'un mes des de la notificació. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i s'ha de produir l'arxivament de l'expedient.

4. Una vegada recollit el visat, el treballador ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, durant la vigència d'aquest, que és de tres mesos. El visat l'habilita per a l'entrada i la permanència en situació d'estada a Espanya.

5. En el termini dels tres mesos posteriors a l'entrada legal del treballador a Espanya s'ha de produir la seva afiliació, alta i posterior cotització, en els termes que estableix la normativa de Seguretat Social que sigui aplicable. L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini esmentat dota d'eficàcia l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte propi.

6. En el termini d'un mes des de l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents. Aquesta targeta ha de ser expedida pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger.

7. Si, finalitzat el termini de tres mesos d'estada, no hi ha constància que el treballador s'ha donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, aquest queda obligat a sortir del territori nacional, i en cas contrari incorre en infracció greu per trobar-se a Espanya irregularment.

Article 109. *Renovació de l'autorització de residència i treball per compte propi.*

1. L'autorització de residència i treball per compte propi pot ser renovada, a la seva expiració:

a) Quan s'acrediti la continuïtat en l'activitat que va donar lloc a l'autorització que es renova, amb la prèvia comprovació d'ofici del compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social.

Els descoberts en la cotització a la Seguretat Social no han d'impedir la renovació de l'autorització, sempre que s'acrediti la realització habitual de l'activitat. L'òrgan competent ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la situació de descobert de cotització, als efectes que es portin a terme les actuacions que siguin procedents.

b) Quan el cònjuge compleixi els requisits econòmics per reagrupar el treballador. També s'ha de renovar quan el requisit sigui complert per la persona amb la qual l'estranger mantingui una relació d'anàloga afectivitat a la conjugal en els termes previstos en matèria de reagrupament familiar.

c) Quan l'òrgan gestor competent, conforme a la normativa sobre la matèria, hagi reconegut a l'estranger treballador autònom la protecció per cessament d'activitat.

2. L'estranger que vulgui renovar la seva autorització de residència i treball per compte propi ha de dirigir la sol·licitud a l'òrgan competent per tramitar-la, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment

en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

3. A la sol·licitud, en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti que segueix complint els requisits que s'exigeixen per a la concessió inicial o, si s'escau, que hi concorre algun dels supòsits que preveuen els punts b) i c) de l'apartat 1 d'aquest article. En tot cas, a la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar informe emès per les autoritats autonòmiques competents que acrediti l'escolarització dels menors a càrrec seu en edat d'escolarització obligatòria.

4. En cas que a partir de la documentació presentada juntament amb la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit l'estranger sol·licitant que en cas de no produir-se l'escolarització i presentar-se el corresponent informe en el termini de trenta dies, l'autorització no ha de ser renovada.

5. L'oficina competent per a la tramitació del procediment ha de comprovar d'ofici la informació sobre el fet que l'interessat està al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i de Seguretat Social, així com ha de sol·licitar el certificat d'antecedents penals i ha d'emetre resolució.

S'ha de valorar, en funció de les circumstàncies de cada supòsit, la possibilitat de renovar l'autorització de residència i treball als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delictes i hagin complert la condemna, els quals han estat indultats o que es trobin en la situació de remissió condicional de la pena.

6. Igualment s'ha de valorar l'esforç d'integració de l'estranger acreditat mitjançant l'informe positiu de la comunitat autònoma del seu lloc de residència.

L'esmentat esforç d'integració pot ser al·legat per l'estranger com a informació a valorar en cas de no acreditar el compliment d'algun dels requisits previstos per a la renovació de l'autorització.

L'informe ha de tenir com a contingut mínim la certificació, si s'escau, de la participació activa de l'estranger en accions formatives destinades al coneixement i respecte dels valors constitucionals d'Espanya, els valors estatutaris de la comunitat autònoma en què es resideixi, els valors de la Unió Europea, els drets humans, les llibertats públiques, la democràcia, la tolerància i la igualtat entre dones i homes, així com l'aprenentatge de les llengües oficials del lloc de residència. En aquest sentit, la certificació ha de fer menció expressa al temps de formació dedicat als àmbits indicats.

L'informe ha de tenir en consideració les accions formatives dutes a terme per entitats privades degudament acreditades o per entitats públiques.

7. L'autorització de residència i treball per compte propi renovada té una vigència de dos anys, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada. Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

8. S'entén que la resolució és favorable en el supòsit que l'Administració no emeti resolució expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud. L'òrgan competent per concedir l'autorització està obligat a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la seva notificació, el seu titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger.

CAPÍTOL VIII

Residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis

Article 110. *Definició.*

1. Està en situació de residència temporal i treball en el marc d'una prestació transnacional de serveis el treballador estranger que es desplaci a un centre de treball a Espanya i depengui, mitjançant relació laboral expressa, d'una empresa establerta en un

Estat no pertanyent a la Unió Europea ni a l'Espai Econòmic Europeu, en els supòsits següents:

a) Quan el desplaçament temporal esmentat es produeixi per compte i sota la direcció de l'empresa estrangera en execució d'un contracte subscrit entre aquesta i el destinatari de la prestació de serveis que estigui establert o que exerceixi la seva activitat a Espanya, en el supòsit que estableix la disposició addicional quarta de la Llei 45/1999, de 29 de novembre, sobre desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional.

b) Quan el desplaçament temporal esmentat es produeixi a centres de treball a Espanya de la mateixa empresa o d'una altra empresa del grup de què aquesta formi part.

c) Quan el desplaçament temporal esmentat afecti treballadors altament qualificats i tingui per objecte la supervisió o l'assessorament d'obres o serveis que empreses radicades a Espanya hagin de realitzar a l'exterior.

2. Queden expressament exclosos d'aquest tipus d'autorització els desplaçaments realitzats amb motiu de l'exercici d'activitats formatives en els supòsits que preveuen els paràgrafs a) i c) de l'apartat anterior i del personal navegant respecte de les empreses de la marina mercant.

3. Aquesta autorització de residència i treball es limita a una ocupació i àmbit territorial concrets. La seva durada coincideix amb el temps del desplaçament del treballador amb el límit d'un any.

Article 111. *Requisits.*

1. Per a la concessió d'aquesta autorització és necessari complir els requisits següents:

a) En relació amb la residència dels estrangers que es pretén desplaçar, és necessari que:

1r No es trobin irregularment en el territori espanyol.

2n No tinguin antecedents penals, tant a Espanya com als seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

3r No figurin com a rebutjables a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.

4t Hagi transcorregut el termini de compromís de no-retorn a Espanya de l'estranger, assumit per aquest en el marc del seu retorn voluntari al país d'origen.

5è Que la residència del treballador estranger al país o països on està establerta l'empresa que el desplaça és estable i regular.

6è S'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de residència temporal.

b) En relació amb l'activitat laboral que han d'exercir els estrangers que es pretén desplaçar, és necessari:

1r Que la situació nacional d'ocupació permeti el desplaçament.

En cas que l'ocupador acrediti que l'activitat que ha d'exercir el treballador requereix un coneixement directe i feient de l'empresa no és aplicable aquest requisit als supòsits que s'enquadren a l'article 110.1.b), de conformitat amb l'article 40.2.c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2n Que l'activitat professional del treballador estranger al país o països en què està establerta l'empresa que el desplaça tingui caràcter habitual, i que s'hagi dedicat a l'activitat esmentada com a mínim durant un any i hagi estat al servei d'aquesta empresa, almenys, nou mesos.

3r Que l'empresa a la qual es desplaça estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant de la Seguretat Social.

4t Que l'empresa que el desplaça garanteixi als seus treballadors desplaçats temporalment a Espanya els requisits i les condicions de treball aplicables, d'acord amb el que estableix la Llei 45/1999, de 29 de novembre.

5è Que s'hagi abonat la taxa per tramitació de l'autorització de treball.

Article 112. *Procediment.*

El procediment de tramitació de l'autorització de residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis és el que estableix el capítol III d'aquest títol, amb les especialitats següents:

1. L'ocupador que pretengui desplaçar un treballador estranger a Espanya ha de presentar, personalment o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial, la corresponent sol·licitud d'autorització de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis davant:

- a) L'oficina d'estrangeria del lloc on s'hagin de prestar els serveis; o
- b) La missió diplomàtica o oficina consular corresponent al seu lloc de residència, supòsit en el qual són aplicables les regles d'ordenació del procediment establertes per a les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte propi.

2. A la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet o document de viatge en vigor del treballador estranger.

b) Els documents necessaris per acreditar que es dona un dels supòsits que preveu l'article 110 d'aquest Reglament. Això inclou en tot cas:

En el supòsit que preveu l'article 110.1.a), còpia del contracte de prestació de serveis.

En el supòsit que preveu l'article 110.1.b), escriptura o document públic que acrediti que les empreses pertanyen al mateix grup.

c) Els documents que acreditin que la residència del treballador estranger al país o països on està establerta l'empresa que el desplaça és estable i regular.

d) Si s'escau, certificat del servei públic d'ocupació competent sobre la insuficiència de demandants d'ocupació per cobrir el lloc de treball.

e) Els documents que justifiquin la concurrència, si són al·legats per l'interessat, d'algun o alguns dels supòsits específics de no-consideració de la situació nacional d'ocupació que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000 o per mitjà de conveni internacional.

f) La documentació acreditativa que identifica l'empresa que desplaça el treballador estranger i el seu domicili fiscal.

g) L'acreditativa de la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

h) El contracte de treball del treballador estranger amb l'empresa que el desplaça i una memòria de les activitats que el treballador ha d'exercir en el marc del seu desplaçament.

i) El certificat de desplaçament de l'autoritat o institució competent del país d'origen que acrediti que el treballador continua subjecte a la seva legislació en matèria de Seguretat Social si existeix instrument internacional de Seguretat Social aplicable.

En el cas d'inexistència d'instrument internacional de Seguretat Social aplicable sobre això, un document públic sobre nomenament de representant legal de l'empresa que desplaça el treballador, als efectes del compliment de les obligacions de Seguretat Social.

Article 113. *Denegació de les autoritzacions de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.*

És causa de denegació d'aquesta autorització, a més de l'incompliment d'algun dels requisits que preveu aquest capítol, la concurrència d'alguna circumstància que preveu l'article 69.1.

Article 114. *Visat de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis i entrada a Espanya.*

1. El visat de residència i treball que s'expedeixi en els supòsits a què es refereix aquest capítol habilita per a l'entrada i estada per un període màxim de tres mesos i per al començament, durant els tres mesos posteriors a la data d'entrada legal a Espanya, de l'activitat laboral en relació amb la qual hagi estat autoritzat l'estranger.

Durant el termini de tres mesos esmentat s'ha de produir l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, que ha de dotar d'eficàcia l'autorització de residència i treball.

2. En cas que sobre la base d'un instrument internacional de Seguretat Social aplicable el treballador continuï subjecte a la legislació del seu país d'origen sobre la matèria, l'eficàcia de l'autorització de residència temporal i treball en el marc d'una prestació transnacional de serveis s'ha de produir en el moment de l'entrada legal del treballador a Espanya durant la vigència del visat.

3. En el termini d'un mes des de la data d'eficàcia de l'autorització, el treballador l'autorització del qual tingui una vigència superior a sis mesos ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents. La targeta esmentada ha de ser expedida pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger.

Article 115. *Pròrroga de l'autorització de residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.*

1. Les autoritzacions que regula aquest capítol són prorrogables pel període previst de continuïtat de l'activitat que va motivar el desplaçament temporal, amb el límit màxim d'un any o el previst en convenis internacionals signats per Espanya, si s'acrediten condicions idèntiques a les exigides per a la concessió de l'autorització inicial.

2. La pròrroga de l'autorització s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la seva vigència. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment.

Article 116. *Autorització per a treballs de temporada o campanya en el marc de prestacions transnacionals de serveis.*

Als treballadors de temporada o campanya els és aplicable el que disposa el capítol VI d'aquest títol en relació amb desplaçaments dels qui estiguin en plantilla d'una empresa que exerceixi la seva activitat en un Estat no pertanyent a la Unió Europea ni a l'Espai Econòmic Europeu, amb vista a treballar temporalment a Espanya per a la mateixa empresa o grup, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que la residència del treballador estranger al país on radica l'empresa que el desplaça és estable i regular.

b) Que l'activitat professional del treballador estranger al país en el qual radica l'empresa que el desplaça té caràcter habitual, i que s'ha dedicat a l'activitat esmentada com a mínim durant un any i ha estat al servei d'aquesta empresa, almenys, nou mesos.

c) Que l'empresa que el desplaça garanteix als seus treballadors desplaçats temporalment a Espanya els requisits i les condicions de treball aplicables, d'acord amb el que estableix la Llei 45/1999, de 29 de novembre.

d) Que la situació nacional d'ocupació permet la contractació, excepte en el supòsit que l'ocupador acreditat que l'activitat a exercir pel treballador requereix un coneixement directe i feient de l'empresa.

CAPÍTOL IX

Residència temporal amb excepció de l'autorització de treball

Article 117. *Excepcions a l'autorització de treball.*

Estan exceptuats de l'obligació d'obtenir autorització de treball per a l'exercici d'una activitat lucrativa, laboral o professional els estrangers que estiguin inclosos a l'article 41 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i que compleixin les condicions següents:

a) Tècnics, investigadors i científics convidats o contractats per l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les universitats, els ens locals o els organismes que tinguin per objecte la promoció i el desenvolupament de la recerca promoguts o participats majoritàriament per les anteriors.

Tenen aquesta consideració els professionals que pels seus coneixements, especialització, experiència o pràctiques científiques siguin convidats o contractats per una de les administracions esmentades per al desenvolupament d'una activitat o programa tècnic, científic o d'interès general.

Aquesta circumstància queda acreditada amb la presentació de la invitació o contracte de treball, subscrits per qui tingui atribuïda la representació legal de l'òrgan corresponent, on consti la descripció del projecte i el perfil professional que es requereix per al seu desenvolupament.

b) Professors, tècnics, investigadors i científics convidats o contractats per una universitat espanyola. Es considera com a tals els docents que siguin convidats o contractats per una universitat espanyola per exercir tasques docents, de recerca o acadèmiques.

Aquesta circumstància queda acreditada amb la presentació de la invitació o contracte de treball per a l'exercici de les activitats esmentades, subscrits per qui tingui atribuïda la representació legal de la universitat espanyola corresponent.

c) Personal directiu o professorat d'institucions culturals o docents dependents d'altres estats, o privades, de prestigi acreditat, oficialment reconegudes per Espanya, que desenvolupin en el nostre país programes culturals i docents dels seus països respectius, mentre limitin la seva activitat a l'execució d'aquests programes. Es poden beneficiar de l'excepció els estrangers en els quals es donin les circumstàncies següents:

1a Ocupar llocs de direcció, de docència o de recerca i limitar la seva ocupació a l'exercici de l'activitat indicada en institucions culturals o docents estrangeres radicades a Espanya.

2a Quan es tracti d'institucions culturals o docents dependents d'altres estats, han d'exercir a Espanya la seva activitat de manera que els estudis cursats, programes desenvolupats i els títols o diplomes expedits tinguin validesa i siguin reconeguts pels països dels quals depenguin.

3a Si es tracta d'institucions privades estrangeres, es considera acreditat el prestigi quan l'entitat i les activitats realitzades hagin estat oficialment reconegudes i autoritzades per les autoritats competents, i els títols o diplomes que expedixin tinguin validesa i reconeixement pels països dels quals depenguin.

Aquestes circumstàncies queden acreditades amb la presentació de la documentació que justifiqui la validesa al país d'origen dels títols o diplomes expedits a Espanya, del contracte de treball, o designació per a l'exercici d'activitats de direcció o docència. I, en el cas de les entitats privades, també de la documentació que justifiqui el seu reconeixement oficial a Espanya.

d) Els funcionaris civils o militars de les administracions estatals estrangeres que vinguin a Espanya per exercir activitats en virtut d'acords de cooperació amb una Administració espanyola.

Aquesta situació ha de quedar acreditada amb la presentació del certificat emès per l'Administració estatal estrangera competent i la justificació d'aquests aspectes.

e) Corresponsals de mitjans de comunicació estrangers. Tenen aquesta consideració els professionals de la informació al servei de mitjans de comunicació estrangers que exerceixen la seva activitat informativa a Espanya, degudament acreditats per les autoritats espanyoles com a corresponsals o com a enviats especials.

f) Membres de missions científiques internacionals que duguin a terme treballs i recerques a Espanya, autoritzats per l'Administració, estatal o autonòmica, competent.

Tenen aquesta consideració els estrangers que formin part d'una missió científica internacional que es desplaci a Espanya per dur a terme activitats d'estudi o de recerca programades per un organisme o agència internacional, i autoritzades per les autoritats competents.

g) Els artistes que vinguin a Espanya a realitzar actuacions concretes que no suposin una activitat continuada. Estan incloses en aquest supòsit les persones que, de manera individual o col·lectiva, es desplacin a Espanya per realitzar una activitat artística, directament davant el públic o destinada a la gravació de qualsevol tipus per a la seva difusió, en qualsevol mitjà o local destinat habitualment o accidentalment a espectacles públics o actuacions de tipus artístic. Les activitats que es realitzin no poden superar cinc dies continuats d'actuació o vint dies d'actuació en un període inferior a sis mesos.

Aquesta situació ha de quedar acreditada amb la presentació del contracte per al desenvolupament de les activitats artístiques i d'una relació de les autoritzacions o llicències que s'exigeixin per al desenvolupament d'aquestes que indiqui la situació en la qual es troben els tràmits per a la seva consecució, incloses, si s'escau, les certificacions de sol·licitud davant dels organismes corresponents.

h) Ministres religiosos i membres de la jerarquia de les diferents esglésies, confessions i comunitats religioses, així com religiosos professors d'ordes religiosos. Tenen aquesta consideració les persones en les quals es donin els requisits següents:

1r Que pertanyin a una església, confessió, comunitat religiosa o orde religiós que figuri inscrit en el Registre d'entitats religioses del Ministeri de Justícia.

2n Que tinguin, efectivament i actualment, la condició de ministre de culte, membre de la jerarquia o religiós profès per complir els requisits que estableixen les seves normes estatutàries.

3r Que les activitats que hagin d'exercir a Espanya siguin estrictament religioses o, en el cas de religiosos professors, siguin merament contemplatives o responguin als fins estatutaris propis de l'orde; en queden expressament excloses les activitats laborals que no es facin en aquest àmbit.

4t Que l'entitat de la qual depenguin es comprometi a fer-se càrrec de les despeses ocasionades per la seva mantenció i allotjament, així com a complir els requisits exigibles d'acord amb la normativa sobre Seguretat Social.

L'aspecte que indica el paràgraf 1r s'ha acreditar mitjançant una certificació del Ministeri de Justícia; els que expressen els paràgrafs 2n a 4t s'han d'acreditar mitjançant certificació expedida per l'entitat, amb la conformitat del Ministeri de Justícia i la presentació de còpia dels Estatuts de l'orde.

Queden expressament exclosos d'aquest article els seminaristes i les persones en preparació per al ministeri religiós, encara que temporalment realitzin activitats de caràcter pastoral, així com les persones vinculades amb un orde religiós en el qual encara no hagin professat, encara que duguin a terme una activitat temporal en compliment dels seus estatuts religiosos.

i) Els estrangers que formin part dels òrgans de representació, govern i administració dels sindicats i organitzacions empresarials reconeguts internacionalment, sempre que la

seva activitat es limiti estrictament a l'exercici de les funcions inherents a aquesta condició.

j) Els menors estrangers en edat laboral tutelats per un servei de protecció de menors competent, per a les activitats que, a proposta de l'entitat esmentada, mentre romanguin en aquesta situació, afavoreixin la seva integració social.

Aquesta situació ha de quedar provada amb l'acreditació que el servei esmentat exerceix la tutela del menor i la presentació per part d'aquesta de la proposta d'activitat que afavoreixi la integració social del menor.

Article 118. *Procediment.*

1. En cas que no sigui resident a Espanya i sempre que la durada prevista de la activitat sigui superior a noranta dies, l'estranger ha de sol·licitar el corresponent visat de residència davant l'oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència, i ha d'adjuntar a la sol·licitud la documentació que sigui procedent per a cada un dels supòsits d'excepció a l'autorització de treball que preveu l'article 117.

L'oficina consular ha de verificar l'excepció i ha de tramitar el visat de residència conforme al que disposa l'article 48, si bé s'ha de reduir el termini previst a l'apartat 4 de l'article esmentat a set dies. L'absència de resposta s'ha de considerar com a resolució favorable.

Quan l'estranger no sigui resident a Espanya i la durada prevista de l'activitat no sigui superior a noranta dies, ha de sol·licitar, sigui quina sigui la seva nacionalitat, el corresponent visat d'estada davant la missió diplomàtica o oficina consular espanyola en la demarcació de la qual resideixi. En aquests casos, el procediment aplicable a la sol·licitud de visat ha de ser el previst per a la tramitació de visats d'estada de curta durada, i l'estranger ha d'acreditar que compleix les condicions per a la seva inclusió en un dels supòsits que descriu l'article anterior.

L'expedició del visat d'estada que preveu el paràgraf anterior ha de ser comunicada, a través de l'aplicació informàtica corresponent, a l'oficina d'estrangeria de la província on s'hagi d'exercir l'activitat. Les sol·licituds de pròrroga d'estada s'han de regir pel que preveu l'article 34 d'aquest Reglament. La durada total de l'estada i les seves possibles pròrrogues no pot ser en cap cas superior a noranta dies.

2. En cas que sigui resident a Espanya, l'estranger ha de sol·licitar el reconeixement de l'excepció, i al·legar que compleix aquestes condicions, davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on s'iniciï l'activitat, i ha d'aportar la documentació que ho justifiqui.

Aquesta sol·licitud s'ha d'entendre denegada si en el termini de tres mesos la Subdelegació o Delegació del Govern no es pronuncia sobre aquesta. L'oficina d'estrangeria pot sol·licitar la presentació de la documentació addicional que es consideri pertinent per acreditar que l'estranger es troba en algun dels supòsits que preveu l'article 117, així com els informes que siguin necessaris a altres òrgans administratius.

3. La vigència del reconeixement de l'excepció s'ha d'adaptar a la durada de l'activitat o programa que es desenvolupi, amb el límit màxim d'un any en el reconeixement inicial, de dos en la primera pròrroga i de dos anys més en la pròrroga següent, si subsisteixen les circumstàncies que van motivar l'excepció.

4. El fet d'haver estat titular d'una excepció d'autorització de treball no genera drets per a l'obtenció d'una autorització de treball per compte propi o d'altri.

Article 119. *Efectes del visat.*

1. Una vegada recollit, si s'escau, el visat, el treballador ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, durant la vigència d'aquest, no superior a tres mesos.

2. El visat ha d'incorporar l'autorització inicial de residència amb l'excepció a l'autorització de treball, la vigència de la qual comença des de la data en què s'efectuï l'entrada, i així es faci constar en el visat, passaport o títol de viatge.

En cas que l'estranger ja tingui la condició de resident a Espanya, la vigència de la excepció d'autorització de treball comença en la data de la resolució per la qual hagi estat concedida.

3. En cas de concessió d'autoritzacions de vigència superior a sis mesos, el treballador ha de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes des de la seva entrada legal en territori espanyol davant de l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. En cas que l'estranger ja tingui la condició de resident a Espanya, aquest termini es computa des de la data de notificació de la resolució de concessió de l'excepció de l'autorització de treball.

CAPÍTOL X

Residència temporal de l'estranger que ha retornat voluntàriament al seu país

Article 120. *Àmbit d'aplicació.*

1. El que preveu el present capítol és aplicable a l'estranger que, sent titular d'una autorització de residència temporal:

- a) S'aculli a un programa de retorn voluntari impulsat, finançat o reconegut per l'Administració General de l'Estat; o
- b) Retorni voluntàriament al seu país d'origen al marge de cap programa.

2. En qualsevol cas, el que preveu aquest capítol s'entén sense perjudici del dret dels estrangers residents a Espanya a sortir de territori espanyol i tornar-hi durant la vigència de la seva autorització de residència, sense més limitacions que les establertes de conformitat amb l'article 28 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i les derivades de la possible extinció de la seva autorització després d'un determinat període d'absència de territori espanyol, d'acord amb el que preveu aquest Reglament.

Article 121. *Compromís de no-retorn a territori espanyol.*

1. Finalitzada la vigència del seu compromís de no-retorn a territori espanyol, l'estranger pot sol·licitar, o pot es sol·licitar a favor seu, una autorització de residència temporal o de residència temporal i treball, d'acord amb el que preveu aquest Reglament en funció del tipus d'autorització que vulgui obtenir.

En cas que el programa de retorn voluntari no estableixi un període de compromís de no-retorn a Espanya o si l'estranger retorna al seu país d'origen al marge de cap programa, la sol·licitud d'autorització de residència temporal o residència temporal i treball d'acord amb el que estableix aquest capítol pot ser presentada transcorreguts tres anys des de la data del retorn al seu país d'origen. Aquest termini pot ser modificat per mitjà d'una ordre del titular del Ministeri de Treball i Immigració.

2. Als efectes de control de la data del retorn, l'estranger, sigui quin sigui el programa de retorn voluntari al qual s'hagi acollit o si no s'ha acollit a cap, ha de comparèixer personalment en la representació diplomàtica o consular espanyola al país d'origen, i ha de lliurar la seva targeta d'identitat d'estranger en vigor.

3. En cas que hagi tornat al seu país d'origen sobre la base d'un programa de retorn voluntari que no impliqui la seva renúncia a la situació de residència de què es titular, o si no s'ha acollit a cap programa, l'estranger, als efectes que li sigui d'aplicable el que preveu aquest capítol, ha de renunciar expressament i per escrit a la seva autorització de residència, en el moment en què comparegui en la representació diplomàtica o consular espanyola al seu país d'origen per acreditar el seu retorn.

4. La representació diplomàtica o consular espanyola davant la qual l'estranger lliuri la seva targeta i renunciï a la seva autorització de residència li ha de lliurar un document en el qual constin les dues actuacions i la data en la qual s'han produït.

Article 122. *Autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball.*

1. No és aplicable el requisit relatiu a la consideració de la situació nacional d'ocupació en els procediments sobre autoritzacions en els quals aquest sigui generalment exigible, quan l'estranger a favor del qual aquestes se sol·licitin es trobi inclòs en el supòsit que preveu l'article 120.1.a).

2. En el marc de la gestió col·lectiva de treballadors en origen, poden ser presentades ofertes de caràcter nominatiu a favor dels estrangers que s'hagin acollit al programa de retorn voluntari o hagin tornat al seu país al marge d'un programa en els termes que preveu aquest capítol, sempre que amb això hagin renunciat a la titularitat d'una autorització de residència temporal i treball.

Igualment, els òrgans espanyols competents han de realitzar les actuacions necessàries perquè els estrangers esmentats siguin preseleccionats en els procediments desenvolupats al seu país d'origen als quals concorrin, sempre que compleixin els requisits de capacitació i, si s'escau, qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

3. Els procediments de sol·licitud d'una autorització de residència temporal o de residència temporal i treball derivats del que preveu aquest capítol són objecte de tramitació preferent. El termini màxim per a la resolució i notificació és de quaranta-cinc dies des de la data d'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per a la seva resolució.

4. La situació de residència temporal de l'estranger s'entén continuada, als efectes d'accés a la situació de residència de llarga durada, si bé aquest còmput no inclou el temps transcorregut des del retorn voluntari de l'estranger al seu país d'origen o país d'anterior residència, fins a la concessió de la nova autorització de residència temporal o de residència temporal i treball.

5. El que preveu aquest article és aplicable una vegada transcorregut el termini de compromís de no-retorn a Espanya, assumit per l'estranger en retornar voluntàriament al seu país d'origen.

TÍTOL V

Residència temporal per circumstàncies excepcionals

CAPÍTOL I

Residència temporal per circumstàncies excepcionals per arrelament, protecció internacional, raons humanitàries, col·laboració amb autoritats, seguretat nacional o interès públic

Article 123. *Autoritzacions de residència temporal per circumstàncies excepcionals.*

1. De conformitat amb l'article 31.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, tenint en compte les circumstàncies excepcionals que concorrin, es pot concedir una autorització de residència temporal als estrangers que estiguin a Espanya en els supòsits d'arrelament, protecció internacional, raons humanitàries, col·laboració amb autoritats públiques o raons de seguretat nacional o interès públic, previstos en els articles següents.

2. El contingut d'aquest capítol s'ha d'interpretar sense perjudici de la possible concessió d'autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals sobre la base del que preveuen els articles 31bis, 59 i 59bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. Igualment, es poden concedir altres autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals en els termes que estableix la disposició addicional primera.4 d'aquest Reglament.

Article 124. *Autorització de residència temporal per raons d'arrelament.*

Es pot concedir una autorització de residència per raons d'arrelament laboral, social o familiar quan es compleixin els requisits següents:

1. Per arrelament laboral, poden obtenir una autorització els estrangers que acreditin la permanència continuada a Espanya durant un període mínim de dos anys, sempre que no tinguin antecedents penals a Espanya i al seu país d'origen o al país o països on hagin residit durant els últims cinc anys, i que demostrin l'existència de relacions laborals amb una durada que no sigui inferior a sis mesos.

Als efectes d'acreditar la relació laboral i la seva durada, l'interessat ha de presentar una resolució judicial que la reconegui o la resolució administrativa confirmatòria de l'acta d'infracció de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que l'acrediti.

2. Per arrelament social, poden obtenir una autorització els estrangers que acreditin la permanència continuada a Espanya durant un període mínim de tres anys.

A més, ha de complir, de manera acumulativa, els requisits següents:

a) No tenir antecedents penals a Espanya i al seu país d'origen o al país o països on hagi residit durant els últims cinc anys.

b) Tenir un contracte de treball signat pel treballador i l'empresari en el moment de la sol·licitud per a un període que no sigui inferior a un any. Aquesta contractació s'ha de basar en l'existència d'un sol contracte, excepte en els supòsits següents:

1r. En el cas del sector agrari, es poden presentar dos contractes, amb diferents ocupadors i concatenats, cadascun d'una durada mínima de sis mesos.

2n. En el cas de dur a terme activitats en una mateixa ocupació treballant parcialment i de manera simultània per a més d'un ocupador, s'ha d'admetre la presentació de diversos contractes, tots d'una durada mínima d'un any, i la suma dels quals ha de representar una jornada setmanal no inferior a trenta hores en el còmput global.

c) Tenir vincles familiars amb altres estrangers residents o presentar un informe d'arrelament que acrediti la seva integració social, emès per la comunitat autònoma al territori de la qual tinguin el domicili habitual.

A aquests efectes, els vincles familiars s'entenen referits exclusivament als cònjuges o parelles de fet registrades, ascendents i descendents en primer grau i línia directa.

En els supòsits d'arrelament social acreditat mitjançant un informe, que ha de ser emès i notificat a l'interessat en el termini màxim de trenta dies des de la sol·licitud, hi han de constar, entre altres factors d'arrelament que puguin acreditar les diferents administracions competents, el temps de permanència de l'interessat al seu domicili habitual, on hi ha d'estar empadronat, els mitjans econòmics de què disposi, els vincles amb familiars residents a Espanya, i els esforços d'integració a través del seguiment de programes d'inserció sociolaborals i culturals. Simultàniament, i per mitjans electrònics, la comunitat autònoma ha de traslladar l'informe a l'oficina d'estrangeria competent.

A aquests efectes, l'òrgan autonòmic competent pot realitzar una consulta a l'ajuntament on l'estranger tingui el domicili habitual sobre la informació que hi pugui constar.

L'informe d'arrelament esmentat anteriorment el pot emetre la corporació local on l'estranger tingui el domicili habitual, quan així hagi ho establert la comunitat autònoma competent, sempre que això s'hagi posat prèviament en coneixement de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració.

L'informe de la corporació local s'ha d'emetre i notificar a l'interessat en el termini de trenta dies des de la data de la sol·licitud. Simultàniament, i per mitjans electrònics, la corporació local ha de traslladar l'informe a l'oficina d'estrangeria competent.

L'òrgan que emeti l'informe pot recomanar que s'eximeixi l'estranger de la necessitat de tenir un contracte de treball, sempre que acrediti que disposa de mitjans econòmics suficients. En cas de complir-se els requisits que preveu l'article 105.3 d'aquest Reglament, es pot al·legar que els mitjans econòmics deriven d'una activitat a desenvolupar per compte propi.

En cas que l'informe no s'hagi emès dins de termini, circumstància que ha d'acreditar degudament l'interessat, aquest requisit es pot justificar per qualsevol mitjà de prova admès en dret.

3. Per arrelament familiar:

a) Quan es tracti de pare o mare d'un menor de nacionalitat espanyola, sempre que el progenitor sol·licitant tingui a càrrec el menor i hi convisqui o estigui al corrent de les obligacions paternofiliars respecte al menor.

b) Quan es tracti de fills de pare o mare que hagin sigut originàriament espanyols.

4. Per ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta dels titulars dels ministeris de l'Interior i de Treball i Immigració, i amb l'informe previ de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, es pot determinar l'aplicació de la situació nacional d'ocupació a les sol·licituds d'autorització de residència temporal per raons d'arrelament social.

Article 125. Autorització de residència temporal per raons de protecció internacional.

Es pot concedir una autorització per raons de protecció internacional a les persones a les quals el ministre de l'Interior, a proposta de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, hagi autoritzat la permanència a Espanya conforme al que preveuen els articles 37.b) i 46.3 de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció internacional, així com als estrangers desplaçats en el sentit que regula la normativa sobre protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades.

Així mateix, es pot concedir una autorització de residència temporal en els casos que prevegi la norma de desplaçament de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre.

Article 126. Autorització de residència temporal per raons humanitàries.

Es pot concedir una autorització per raons humanitàries en els supòsits següents:

1. Als estrangers víctimes dels delictes tipificats en els articles 311 a 315, 511.1 i 512 del Codi penal, de delictes en els quals s'hagi donat la circumstància agreujant de comissió per motius racistes, antisemites o d'una altra classe de discriminació tipificada a l'article 22.4a del Codi penal, o de delictes per conductes violentes exercides a l'entorn familiar, sempre que s'hagi dictat resolució judicial finalitzadora del procediment judicial en la qual s'estableixi la condició de víctima d'aquests delictes.

2. Als estrangers que acreditin que pateixen una malaltia sobrevinguda de caràcter greu que requereixi assistència sanitària especialitzada, no accessible al seu país d'origen, i que el fet que sigui interrompuda o que no es rebi suposi un greu risc per a la salut o la vida. Als efectes d'acreditar-ne la necessitat, és necessari un informe clínic expedit per l'autoritat sanitària corresponent.

Excepcionalment, no es requereix que la malaltia sigui sobrevinguda en el cas de necessitat de prolongar la permanència d'un menor estranger que s'hagi desplaçat temporalment a Espanya a efectes de tractament mèdic sobre la base del que preveu l'article 187 d'aquest Reglament, una vegada esgotada la possibilitat de prorrogar la situació d'estada i sempre que aquesta permanència sigui imprescindible per a la continuació del tractament. La renovació d'aquest tipus d'autoritzacions es vincula al temps mínim necessari per completar el tractament.

3. Als estrangers que acreditin que el seu trasllat al país del qual són originaris o del qual procedeixen, a efectes de sol·licitar el visat que correspongui, implica un perill per a la seva seguretat o la de la seva família, i que reuneixen la resta de requisits per obtenir una autorització temporal de residència o de residència i treball.

Article 127. *Autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de col·laboració amb autoritats públiques, raons de seguretat nacional o interès públic.*

Es pot concedir una autorització a les persones que col·laborin amb les autoritats administratives, policials, fiscals o judicials en qüestions alienes a la lluita contra xarxes organitzades, o quan concorrin raons d'interès públic o seguretat nacional que justifiquin la necessitat d'autoritzar la seva residència a Espanya. A aquests efectes, les autoritats esmentades poden instar els òrgans competents perquè concedeixin l'autorització de residència a la persona que estigui en algun d'aquests supòsits.

Article 128. *Procediment.*

1. L'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, que no requereix visat, l'ha de sol·licitar personalment l'estranger davant l'òrgan competent per tramitar-la, excepte en el cas de menors o incapaços, en què pot presentar la sol·licitud el seu representant legal, acompanyada de la documentació següent:

a) Còpia del passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos, prèvia exhibició del document original. En els termes que fixi la resolució del ministre de l'Interior per la qual s'autoritzi la permanència de l'interessat a Espanya en els casos que preveuen els articles 37.b) i 46.3 de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, es pot eximir d'aquest requisit.

b) En els casos en què s'exigeixi, contracte de treball signat pel treballador i l'empresari, els efectes del qual estan condicionats a l'entrada en vigor de l'autorització sol·licitada.

c) Documentació acreditativa de trobar-se en alguna de les situacions a les quals es refereixen els articles anteriors.

2. En particular, per acreditar que es reuneixen les condicions establertes per als supòsits d'arrelament, la documentació aportada s'ha d'ajustar a les exigències següents:

a) En cas que l'interessat sigui major d'edat penal, ha d'aportar un certificat d'antecedents penals o document equivalent expedit per les autoritats del país o països on hagi residit durant els cinc anys anteriors a l'entrada a Espanya, en el qual no han de constar condemnes per delictes existents en l'ordenament espanyol.

b) En els supòsits d'arrelament social, s'ha de presentar documentació acreditativa del grau de parentiu al·legat o, si s'escau, l'informe corresponent d'arrelament. Igualment, en cas de sol·licitar-se l'exempció de la necessitat de tenir un contracte de treball, s'ha de presentar documentació acreditativa del fet de disposar de mitjans econòmics suficients o, si s'escau, del compliment dels requisits previstos en relació amb l'activitat per compte propi.

3. L'òrgan competent per emetre resolució ha de comprovar si a la sol·licitud s'hi adjunta la documentació exigida i, si és incompleta, ha de formular al sol·licitant el requeriment oportú a fi que s'esmenin els defectes observats en el termini que assenyali la notificació, que no pot ser superior a un mes, amb l'avertiment que, si no s'esmenen en el termini indicat, es considera que desisteix de la sol·licitud i es du a terme l'arxivament del seu expedient, i a aquest efecte s'ha de dictar l'oportuna resolució.

4. Així mateix, l'òrgan competent pot requerir la compareixença del sol·licitant i mantenir-hi una entrevista personal. Quan es determini la celebració de l'entrevista, hi han d'estar presents, almenys, dos representants de l'Administració, a més de l'intendent, en cas que sigui necessari, i ha de quedar constància del seu contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual s'ha de lliurar una còpia a l'interessat.

Si els representants de l'Administració arriben al convenciment que hi ha indicis suficients per dubtar de la identitat de les persones, de la validesa dels documents o de la veracitat d'altres circumstàncies en què s'ha basat la sol·licitud, s'ha de recomanar la denegació de l'autorització i s'ha de remetre una còpia de l'acta a l'òrgan competent per

emetre resolució. En cas que sorgeixin dubtes sobre el criteri a seguir, l'òrgan competent ha d'elevat la consulta corresponent a la Direcció General d'Immigració.

5. En els supòsits als quals es refereix l'article 127, la competència per emetre la resolució correspon:

a) Al titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, quan l'autorització estigui basada en la col·laboració amb les autoritats policials, fiscals i judicials i en els casos de seguretat nacional. A la sol·licitud basada en aquests supòsits, s'hi ha d'adjuntar l'informe des de la prefectura corresponent de les forces i cossos de seguretat, ja siguin de l'Estat, ja siguin de la comunitat autònoma, així com, si s'escau, el de l'autoritat fiscal o judicial, per acreditar les raons que la sustenten.

b) Al titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, en els casos de col·laboració amb les altres autoritats administratives i per raons d'interès públic.

6. L'eficàcia de l'autorització concedida en el supòsit d'arrelament de l'article 124.2 d'aquest Reglament està condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador en la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant, excepte en el cas que s'hagi eximit l'interessat de la presentació de contracte de treball i sempre que els mitjans econòmics no derivin de la realització d'una activitat per compte propi. Complerta la condició, l'autorització comença el període de vigència.

7. En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals o, si s'escau, des de l'entrada en vigor, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents.

Article 129. Autorització de treball del titular d'una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

1. La concessió de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals per raons d'arrelament comporta una autorització de treball a Espanya durant la vigència d'aquella, amb excepció de la que es concedeixi als menors d'edat laboral, o en casos d'exempció del requisit de tenir contracte perquè es disposa de mitjans econòmics que no derivin de la realització d'una activitat per compte propi

En la mateixa situació estan les persones a les quals es refereix l'article 125 d'aquest Reglament.

2. En els altres supòsits, l'estranger pot sol·licitar, personalment, l'autorització corresponent de treball davant l'òrgan competent per tramitar-la. Aquesta sol·licitud es pot presentar de manera simultània amb la sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals o bé durant el període de vigència d'aquella, i per a la seva concessió és necessari complir:

a) Si se sol·licita una autorització de treball per compte d'altri, els requisits que estableixen els paràgrafs b), c), d), e) i f) de l'article 64.3.

b) Si se sol·licita una autorització de treball per compte propi, els requisits que preveu l'article 105.3.

Article 130. Pròrroga i cessament de la situació de residència temporal per circumstàncies excepcionals.

1. En virtut del seu caràcter excepcional, les autoritzacions concedides sobre la base dels articles precedents, així com les seves pròrroques, tenen una vigència d'un any, sense perjudici del que estableixen aquest article i la normativa sobre protecció internacional.

2. Els titulars d'una autorització concedida pel titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, o autoritat en la qual delegui, poden prorrogar l'autorització sempre que les autoritats competents apreciïn que persisteixen les raons que van motivar la concessió. Només en cas que les autoritats conclouin que han cessat les raons que van motivar la

concessió, poden sol·licitar una autorització de residència o una autorització de residència i treball d'acord amb el que preveu l'article 202 d'aquest Reglament.

3. Els supòsits d'autoritzacions per circumstàncies excepcionals concedides pels motius que recull l'article 125 es regeixen per fer-ne la renovació per la normativa sobre protecció internacional aplicable.

4. En les autoritzacions concedides pels altres supòsits, de conformitat amb el que disposa l'article 202, els titulars de l'autorització poden sol·licitar una autorització de residència o una autorització de residència i treball, sempre que compleixin els requisits establerts per obtenir-la, inclosa la titularitat de les llicències o permisos administratius imprescindibles per al lloc que es pretén ocupar.

5. Els estrangers poden sol·licitar l'autorització de residència temporal o de residència temporal i treball o, quan s'hagi previst, la pròrroga de l'autorització per circumstàncies excepcionals, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins que es resolgui el procediment. També es prorroga fins que es resolgui el procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins els noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

CAPÍTOL II

Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals de dones estrangeres víctimes de violència de gènere

Article 131. Denúncia a favor d'una dona estrangera víctima de violència de gènere.

Si en denunciar-se una situació de violència de gènere contra una dona estrangera es posa de manifest la seva situació irregular, l'expedient administratiu sancionador incoat per infracció de l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, ha de ser immediatament suspès per l'instructor fins a la finalització del procés penal. En cas que l'expedient sancionador no s'hagi iniciat en el moment de presentació de la denúncia, la decisió sobre la incoació s'ha de posposar fins a la finalització del procés penal.

L'autoritat davant la qual s'hagi presentat la denúncia ha d'informar immediatament la dona estrangera de les possibilitats que l'assisteixen en el marc d'aquest article, així com dels drets que l'assisteixen a l'empara de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la víctima de violència de gènere.

Article 132. Inici del procediment relatiu a la residència temporal i treball de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

1. La dona estrangera que estigui en la situació descrita a l'article anterior pot sol·licitar, davant l'oficina d'estrangeria corresponent, una autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, per si mateixa o a través d'un representant, des del moment en què s'hagi dictat una ordre de protecció a favor seu o s'hagi emès informe del ministeri fiscal en el qual s'aprecii l'existència d'indicis de violència de gènere.

2. En el moment de presentació de la sol·licitud, o en qualsevol altre de posterior al llarg del procés penal, la dona estrangera, per si mateixa o a través d'un representant, pot sol·licitar una autorització de residència per circumstàncies excepcionals a favor dels seus fills menors d'edat, o de residència i treball per circumstàncies excepcionals en cas que tinguin més de setze anys, que estiguin a Espanya en el moment de la denúncia.

3. La sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de la dona estrangera i/o, si s'escau, dels seus fills menors d'edat. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.

- b) Si s'escau, document pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.
- c) Còpia de l'ordre de protecció o de l'informe del ministeri fiscal.

La tramitació de les sol·licituds presentades a l'empara d'aquest article té caràcter preferent.

Article 133. Autorització provisional de residència temporal i treball de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

1. Presentada la sol·licitud d'autorització de residència temporal i treball de la dona víctima de violència de gènere, el delegat o subdelegat del Govern competent concedeix d'ofici una autorització provisional de residència i treball a favor de la dona estrangera i, si s'escau, autoritzacions de residència o de residència i treball provisionals a favor dels seus fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats, sempre que hi hagi una ordre de protecció a favor de la dona estrangera o un informe del ministeri fiscal que aprecii l'existència d'indis de violència de gènere.

2. Concedida l'autorització provisional a favor de la dona estrangera, aquesta implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial. L'autorització provisional a favor de fills de menys de setze anys té el mateix abast.

3. L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la concessió. La seva vigència està condicionada a la concessió o denegació de l'autorització definitiva.

4. En el termini d'un mes des de la concessió, la titular de l'autorització ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta, que té vigència anual, fa constar que la titular està autoritzada a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de víctima de violència de gènere.

Les disposicions que preveu aquest apartat són aplicables, si s'escau, a les autoritzacions concedides a favor dels fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats.

5. La delegació o subdelegació del Govern que hagi concedit les autoritzacions provisionals ha d'informar d'aquesta circumstància l'autoritat judicial que conegui del procés penal.

Article 134. Finalització del procediment relatiu a la residència temporal i treball de la dona estrangera víctima de violència de gènere.

Conclòs el procés penal, el ministeri fiscal l'ha de posar en coneixement de l'oficina d'estrangeria i la comissaria de policia corresponents, als efectes següents:

1. Si ha conclòs amb una sentència condemnatòria o resolució judicial de la qual es dedueixi que la dona ha estat víctima de violència de gènere, als efectes de:

a) Si s'ha sol·licitat l'autorització de residència i treball, la concessió d'aquesta per part del delegat o subdelegat del Govern competent i la seva notificació, en el termini màxim de vint dies des que a l'oficina d'estrangeria li consti la sentència.

La durada de l'autorització és de cinc anys. Això sense perjudici de la possibilitat de la titular d'accedir en el curs dels cinc anys a la situació de residència de llarga durada, prèvia sol·licitud, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base de l'article anterior.

En el termini d'un mes des de la concessió, la titular de l'autorització ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que la seva titular està autoritzada a residir i treballar a Espanya, però no la seva condició de víctima de violència de gènere.

Les disposicions que preveu aquest apartat són aplicables, si s'escau, a les autoritzacions sol·licitades a favor dels fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats.

b) Si no s'ha sol·licitat l'autorització de residència i treball, el ministeri fiscal ha d'informar la dona estrangera sobre la possibilitat que l'assisteix sobre la base d'aquest article de sol·licitar una autorització de residència temporal i treball a favor seu, així com autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball a favor dels seus fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats.

Igualment, l'han d'informar del fet que disposa d'un termini de sis mesos, des de la data en la qual li hagi estat notificada la sentència, per a la presentació de la sol·licitud o sol·licituds.

El procediment relatiu a la sol·licitud d'autorització s'ha de tramitar en els termes que preveu l'article 132. L'autorització que, si s'escau, es concedeixi, té els efectes i la vigència previstos en la lletra anterior. Això també és aplicable a sol·licituds presentades a favor dels fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats.

c) La concessió d'una autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals d'acord amb el que preveu aquest apartat suposa l'arxivament del procediment sancionador que hi pugui haver amb la dona estrangera víctima de violència de gènere.

2. Si ha conclòs amb una sentència no condemnatòria o resolució judicial de la qual no es dedueixi que la dona ha estat víctima de violència de gènere, als efectes de:

a) Si s'ha sol·licitat l'autorització de residència i treball sobre la base del que disposa l'article 132, la denegació de l'autorització. Si s'escau, la denegació de les sol·licituds presentades a favor dels fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats.

b) La pèrdua automàtica d'eficàcia de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, la titularitat de la qual no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada. Aquesta previsió és aplicable, si s'escau, a les autoritzacions provisionals dels fills menors d'edat o que tinguin una discapacitat i no siguin objectivament capaços de proveir a les seves necessitats.

c) L'inici o la continuació del procediment sancionador en matèria d'estrangeria inicialment no incoat o suspès, i la seva tramitació i resolució d'acord amb el que preveu el títol III de la Llei orgànica 4/2000.

CAPÍTOL III

Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals per col·laboració contra xarxes organitzades

Article 135. *Exempció de responsabilitat.*

1. De conformitat amb l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'autoritat amb la qual estigui col·laborant un estranger que tingui irregularment a Espanya i sigui víctima, perjudicat o testimoni d'un acte de tràfic il·lícit d'éssers humans, immigració il·legal, explotació laboral o de tràfic il·lícit de mà d'obra o d'explotació en la prostitució abusant de la seva situació de necessitat, ha de remetre un informe sobre la dita col·laboració a l'òrgan administratiu competent per a la instrucció de l'expedient sancionador, als efectes que en pugui proposar al delegat o subdelegat competent l'exempció de responsabilitat en relació amb la infracció de l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. És competent per determinar l'exempció de responsabilitat de l'estranger el delegat o subdelegat del Govern a la província on s'hagi incoat el procediment administratiu sancionador en matèria d'estrangeria.

3. En el marc de la decisió sobre l'exempció de responsabilitat de l'estranger, el delegat o subdelegat del Govern també ha de decidir sobre la suspensió temporal del

procediment sancionador incoat o de l'execució de la mesura d'expulsió o devolució que ja hagi estat acordada.

4. Si no es determina l'exempció de responsabilitat, s'ha de decidir la continuació del procediment sancionador o l'execució de la mesura d'expulsió o devolució suspesa.

Article 136. Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats administratives no policials.

1. Determinada, si s'escau, l'exempció de responsabilitat, l'autoritat que hagi dictat la resolució en aquest sentit ha d'informar l'estranger de la possibilitat que l'assisteix de presentar una sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, dirigida al titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, si la col·laboració contra xarxes organitzades es produeix amb autoritats administratives no policials.

2. La sol·licitud d'autorització, que s'ha de presentar davant la delegació o subdelegació del Govern que hagi determinat l'exempció de responsabilitat, la pot presentar l'estranger personalment o a través d'un representant.

La sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de l'estranger. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.

b) Si s'escau, document públic pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

3. La delegació o subdelegació del Govern ha traslladar immediatament la sol·licitud a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració perquè n'emeti la resolució, i hi ha d'adjuntar un informe sobre el sentit de la resolució i l'informe emès per l'autoritat amb la qual hagi col·laborat.

4. La remissió de la sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, en cas que inclogui un informe favorable a la concessió, suposa la concessió d'autorització provisional de residència i treball per part del delegat o subdelegat del Govern, per a la qual no és necessari que l'interessat presenti una nova sol·licitud.

5. El delegat o subdelegat del Govern ha de notificar a l'interessat que la proposta d'inici d'ofici del procediment ha estat realitzada i la concessió o no de l'autorització provisional de residència i treball.

6. Concedida, si s'escau, l'autorització provisional, aquesta implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la notificació de la concessió i fins que es dicti resolució sobre la sol·licitud d'autorització definitiva.

En el termini d'un mes des de la concessió, el titular de l'autorització provisional ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de col·laborador en actuacions contra xarxes organitzades.

La targeta d'identitat d'estranger és renovable amb caràcter anual.

7. Resolt favorablement, si s'escau, el procediment sobre l'autorització definitiva, per part del titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, l'autorització de residència i treball té vigència de cinc anys i implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

Això sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs d'aquests cinc anys a la situació de residència de llarga durada, prèvia sol·licitud, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base d'aquest article.

En el termini d'un mes des de la concessió, el seu titular ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat

d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no la condició de col·laborador contra xarxes organitzades.

8. La denegació de l'autorització de residència i treball, que s'ha de notificar a l'interessat a través de la delegació o subdelegació del Govern que hagi declarat l'exempció de responsabilitat, suposa la pèrdua de vigència de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés. En aquest cas, la titularitat de l'autorització provisional no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada.

9. L'apartat anterior s'entén sense perjudici de la possibilitat que l'estranger iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000.

Article 137. Autorització de residència i treball per col·laboració amb autoritats administratives policials, fiscals o judicials.

1. Determinada, si s'escau, l'exempció de responsabilitat, l'autoritat que hagi dictat la resolució en aquest sentit ha d'informar l'estranger de la possibilitat que l'assisteix de presentar una sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, dirigida al titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, si la col·laboració contra xarxes organitzades es produeix amb autoritats policials, fiscals o judicials.

2. La sol·licitud d'autorització l'ha de presentar l'estranger davant la corresponent unitat policial d'estrangeria, personalment o a través d'un representant.

La sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de l'estranger. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.

b) Si s'escau, document públic pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

3. La unitat policial d'estrangeria ha traslladar immediatament la sol·licitud, juntament amb l'informe emès per l'autoritat amb la qual hagi col·laborat i l'informe de la mateixa unitat policial sobre el sentit de la resolució, a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, que ha de formular una proposta a la Secretaria d'Estat de Seguretat perquè n'emeti la resolució.

La unitat policial ha de notificar a l'interessat que la proposta d'inici d'ofici del procediment ha estat realitzada.

4. En cas que l'informe de la unitat policial d'estrangeria sigui favorable a la concessió de l'autorització, la remissió de la sol·licitud a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, conforme al que disposa l'apartat anterior, suposa la concessió d'autorització provisional de residència i treball.

5. La unitat policial d'estrangeria ha de notificar a l'interessat la concessió o no de l'autorització provisional de residència i treball.

6. Concedida, si s'escau, l'autorització provisional, aquesta implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

L'autorització provisional té eficàcia des del moment de la notificació de la concessió i fins que es dicti resolució sobre la sol·licitud d'autorització definitiva. En el termini d'un mes des de la concessió, el titular de l'autorització provisional ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de col·laborador en actuacions contra xarxes organitzades. La targeta d'identitat d'estranger és renovable amb caràcter anual.

7. Resolt favorablement, si s'escau, el procediment sobre l'autorització definitiva, per part del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, l'autorització de residència i treball té

vigència de cinc anys i implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial.

Això sense perjudici de la possibilitat del seu titular d'accedir en el curs d'aquests cinc anys a la situació de residència de llarga durada, prèvia sol·licitud, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base d'aquest article.

En el termini d'un mes des de la concessió, el seu titular ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o comissaria de policia competents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no la condició de col·laborador contra xarxes organitzades.

8. La denegació de l'autorització de residència i treball, que s'ha de notificar a l'interessat i s'ha de comunicar a la delegació o subdelegació del Govern que hagi declarat l'exempció de responsabilitat, suposa la pèrdua de vigència de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés. En aquest cas, la titularitat de l'autorització provisional no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada.

9. L'apartat anterior s'entén sense perjudici de la possibilitat que l'estranger iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000.

Article 138. Retorn assistit al país de procedència de l'estranger.

1. Sense perjudici del que les autoritats competents en el marc de la investigació contra xarxes organitzades puguin determinar sobre la seva necessària permanència al territori espanyol, d'acord amb la normativa aplicable a la seva col·laboració en la dita investigació o procediment, l'estranger, una vegada declarada l'exempció de responsabilitat, pot sol·licitar el retorn assistit al seu país de procedència.

2. L'estranger pot presentar aquesta sol·licitud, dirigida a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, davant la delegació o subdelegació del Govern que hagi determinat l'exempció de la seva responsabilitat.

La Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha de facilitar la gestió i assistència del retorn voluntari. En tot cas, el retorn assistit ha de comprendre l'avaluació, prèvia a la partença, dels riscos i la seguretat, el transport, així com l'assistència al punt de partida, trànsit i destí.

3. En cas que s'hagi determinat la necessària permanència de l'estranger a Espanya en relació amb la seva col·laboració en la investigació contra xarxes organitzades, s'ha de tramitar la sol·licitud de retorn assistit tan aviat com desapareguin les causes que determinen l'obligada permanència al territori espanyol.

Article 139. Estrangers menors d'edat.

En l'aplicació de les previsions d'aquest capítol a estrangers menors d'edat, les actuacions dutes a terme han d'estar en tot moment sotmeses a la consecució de l'interès superior del menor, i s'han d'establir mesures de protecció específiques.

CAPÍTOL IV

Residència temporal i treball per circumstàncies excepcionals d'estrangers víctimes del tràfic d'éssers humans

Article 140. Coordinació de les actuacions.

Les secretaries d'Estat d'Immigració i Emigració, de Justícia, de Seguretat i d'Igualtat han d'impulsar l'adopció d'un protocol marc de protecció de víctimes de tràfic d'éssers humans en el qual s'estableixin les bases de coordinació i actuació de les institucions i administracions amb competències relacionades amb aquest capítol.

En el protocol esmentat s'han de recollir l'àmbit i forma de participació de les organitzacions no governamentals, fundacions o altres associacions de caràcter no lucratiu que, pel seu objecte, estiguin especialitzades en l'acollida i/o protecció de les víctimes de tràfic d'éssers humans i que participin en els programes desenvolupats per les administracions públiques per tal d'assistir-les i protegir-les.

Article 141. Identificació de les potencials víctimes no comunitàries de tràfic d'éssers humans.

1. Qualsevol que tingui notícia de l'existència d'una possible víctima de tràfic d'éssers humans ha d'informar immediatament d'aquesta circumstància l'autoritat policial competent per a la investigació del delictes o a la delegació o subdelegació de Govern de la província on estigui la víctima potencial, que han d'activar sense cap dilació les previsions del present article.

D'ofici, a instància de part, o per ordre del delegat o subdelegat del Govern, les autoritats policials, tan aviat com tinguin indicis raonables de l'existència d'una víctima potencial de tràfic d'éssers humans estrangera en situació irregular, l'han d'informar fefaentment i per escrit, en un idioma que pugui entendre, de les previsions que estableixen l'article 59 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament. Igualment, han de garantir que la víctima potencial conegui la possibilitat que l'assisteix de ser derivada a les autoritats autonòmiques o municipals competents en matèria d'assistència social i sanitària.

2. La identificació de la víctima l'han de realitzar les autoritats policials amb formació específica en la investigació del tràfic d'éssers humans i en la identificació de les seves víctimes.

Quan la identificació exigeixi la presa de declaració de la víctima potencial de tràfic, s'ha de fer mitjançant una entrevista personal realitzada en condicions adequades a les circumstàncies personals de la víctima, i cal assegurar-se que no hi ha persones de l'entorn dels explotadors, i, en la mesura que sigui possible, la prestació del degut suport jurídic, psicològic i assistencial.

S'ha de sol·licitar tota la informació disponible que pugui servir per a la identificació de la possible víctima i les organitzacions dedicades a la promoció i defensa dels drets de les persones víctimes de tràfic poden aportar tota la informació que considerin rellevant a aquests efectes. En nom de la protecció de la integritat de la possible víctima, aquesta informació ha de tenir caràcter reservat

Durant tota aquesta fase d'identificació, l'expedient sancionador o, si s'escau, l'expulsió o devolució acordada han de quedar immediatament suspesos i l'autoritat policial competent, si és necessari, ha de vetllar per la seguretat i protecció de la víctima potencial.

Article 142. Període de restabliment i reflexió.

1. Quan la identificació l'hagin efectuat les unitats d'estrangeria, aquestes han d'elevat, en el termini màxim de quaranta-vuit hores i prèvia conformitat de la víctima, la proposta corresponent sobre la concessió del període de restabliment i reflexió a la delegació o subdelegació del Govern de la província on s'hagi realitzat la identificació. La proposta ha de ser favorable quan consideri que hi ha motius raonables per creure que l'estranger és víctima potencial de tràfic d'éssers humans i, en aquest cas, ha d'incloure la durada del període de reflexió, que ha de ser d'almenys trenta dies i, en tot cas, suficient perquè l'estranger es pugui restablir i decidir si vol cooperar amb les autoritats en la investigació del delictes i, si s'escau, en el procediment penal.

La proposta s'ha d'acompanyar amb l'expedient complet, informe de l'autoritat policial sobre la situació administrativa i personal de la víctima, així com amb altres que puguin figurar en el procediment i, especialment, els procedents d'organitzacions dedicades a la promoció i defensa dels drets de les persones víctimes de tràfic que s'hi hagin aportat.

2. Quan la víctima hagi estat identificada per altres autoritats policials, aquestes han de remetre, tan aviat com sigui possible, a la unitat d'estrangeria del lloc on s'hagi realitzat la identificació, un informe motivat sobre l'existència d'indicis raonables del fet que la persona podria ser víctima de tràfic d'éssers humans, juntament amb la sol·licitud d'establiment del període de reflexió i tota la informació i documentació d'interès per resoldre sobre la seva concessió.

La unitat d'estrangeria competent ha de procedir conforme al que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

3. El delegat o subdelegat competent ha de resoldre sobre la proposta de concessió del període de restabliment i reflexió i sobre la seva durada en el termini màxim de cinc dies, transcorregut el qual el període s'ha d'entendre concedit per la durada ressenyada en la proposta. No obstant això, si en el moment d'elevar-se a la delegació o subdelegació del Govern la proposta favorable la víctima està ingressada en un centre d'internament d'estrangers, la resolució s'ha de realitzar en el termini de vint-i-quatre hores.

Els terminis que estableix aquest apartat es computen des de la data de recepció de la proposta a la delegació o subdelegació del Govern competent.

4. La resolució sobre el període de restabliment i reflexió l'ha de notificar a la persona interessada, de manera immediata i pel mitjà més ràpid, la delegació o subdelegació del Govern, directament o a través de l'autoritat policial que hagi realitzat la proposta de concessió, a la qual en qualsevol cas s'ha d'informar de la resolució. Si l'autoritat policial esmentada no és la mateixa que va iniciar la investigació, la resolució també s'ha de comunicar a aquesta última, així com a la que tingui a la víctima sota la seva custòdia.

5. La resolució, si és favorable, ha d'esmentar expressament, entre altres aspectes, la decisió de suspendre temporalment el procediment sancionador que s'hagi incoat o l'execució de la mesura d'expulsió o devolució que s'hagi acordat en relació amb la infracció que preveu l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. Igualment, ha de suposar la proposta a l'autoritat judicial competent de la posada en llibertat de l'estranger en cas que s'hagi acordat la mesura cautelar d'ingressar-lo en un centre d'internament d'estrangers.

En cas que el procediment sancionador o la mesura d'expulsió o devolució suspesa sigui competència d'un altre delegat o subdelegat del Govern, se li ha de comunicar la resolució de concessió del període de restabliment i reflexió, als efectes que escaiguin en virtut del que estableix el paràgraf anterior.

6. La resolució per la qual, si s'escau, es concedeixi el període de restabliment i reflexió ha d'autoritzar l'estada de l'estranger al territori espanyol per la durada que s'hagi determinat per a ell.

7. Durant el període de restabliment i reflexió, l'autoritat policial competent, d'acord amb els criteris que estableix el protocol que preveu l'article 140, ha de vetllar per la seguretat i protecció de la persona. Igualment, ha de garantir que la persona conegui la possibilitat que l'assisteix de ser derivada a les autoritats autonòmiques o municipals competents en matèria d'assistència social.

Article 143. *Exempció de responsabilitat.*

1. L'autoritat amb la qual la víctima de tràfic d'éssers humans estigui col·laborant en el marc de la investigació del delicte o del procediment penal pot proposar al delegat o subdelegat competent l'exempció de responsabilitat de la víctima en relació amb la infracció de l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Sense perjudici d'això, i atenent la situació personal de la víctima, el delegat o subdelegat del Govern pot determinar d'ofici l'exempció de responsabilitat.

2. Si es determina la no-exempció de responsabilitat, s'ha d'aixecar la suspensió del procediment sancionador o de l'execució de la mesura d'expulsió o devolució.

En cas que el procediment sancionador o la mesura d'expulsió o devolució suspesa sigui competència d'un altre delegat o subdelegat del Govern, se li ha de comunicar el que s'hagi decidit sobre l'exempció de responsabilitat de l'estranger als efectes d'arxivar el procediment, de continuar-lo o de revocar la mesura d'expulsió o devolució decretada.

3. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, la continuació del procediment sancionador també està condicionada, en cas que l'estranger iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59bis de la Llei orgànica 4/2000, a la resolució d'aquest procediment.

Article 144. Autorització de residència i treball.

1. Determinada, si s'escau, l'exempció de responsabilitat, l'òrgan que hagi dictat la resolució en aquest sentit ha d'informar l'estranger de la possibilitat que l'assisteix de presentar una sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, dirigida al titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat o de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, en funció que la motivació resideixi, respectivament, en la col·laboració de la víctima en la investigació del delictes o en la seva situació personal.

Si s'ha determinat l'exempció de responsabilitat sobre la base d'una doble concurrència de les circumstàncies esmentades, se l'ha d'informar de la possibilitat que l'assisteix d'iniciar sengles procediments de sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals.

2. La sol·licitud d'autorització, que s'ha de presentar davant la delegació o subdelegació del Govern que hagi determinat l'exempció de responsabilitat, la pot presentar l'estranger personalment o a través d'un representant.

Llevat que es doni el que preveu el paràgraf segon de l'article 59bis.4 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

- a) Còpia del passaport complet, o títol de viatge, en vigor, de l'estranger. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per una cèdula d'inscripció, en vigor.
- b) Si s'escau, document públic pel qual s'atorgui la representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

3. La delegació o subdelegació del Govern ha de traslladar immediatament la sol·licitud a la Secretaria d'Estat competent per emetre'n la resolució, i hi ha d'adjuntar un informe sobre la situació administrativa i personal de l'estranger i sobre el sentit de la resolució.

En cas que, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, l'estranger hagi presentat dues sol·licituds d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals d'acord amb el que preveu aquest capítol, la delegació o subdelegació del Govern, en els trasllats corresponents a les secretaries d'estat competents, han de fer constar l'existència dels dos procediments.

4. La remissió de la sol·licitud d'autorització de residència i treball per circumstàncies excepcionals, en cas d'incloure informe favorable a la concessió, suposa la concessió d'autorització provisional de residència i treball per part del delegat o subdelegat del Govern, per a la qual no és necessari que l'interessat presenti una sol·licitud nova.

La delegació o subdelegació del Govern ha de comunicar a l'interessat el trasllat de la sol·licitud a la secretaria d'estat competent per emetre'n la resolució i li ha de notificar la concessió o no de l'autorització provisional de residència i treball.

L'autorització provisional implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial, i té eficàcia des del moment de la notificació de la concessió i fins que es dicti resolució sobre la sol·licitud d'autorització realitzada.

En el termini d'un mes des de la concessió, el titular de l'autorització provisional ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no el seu caràcter provisional ni la condició de víctima de tràfic d'éssers humans.

La targeta d'identitat d'estranger és renovable amb caràcter anual.

5. Resolt favorablement el procediment sobre l'autorització definitiva per part del titular de la secretaria d'estat competent, l'autorització de residència i treball té una vigència

de cinc anys i implica la possibilitat de treballar, per compte d'altri o per compte propi, en qualsevol ocupació, sector d'activitat i àmbit territorial. Això sense perjudici de la possibilitat del titular d'accedir en el curs d'aquests cinc anys a la situació de residència de llarga durada, prèvia sol·licitud, i amb aquest efecte es computa, si s'escau, el temps durant el qual hagi estat titular d'una autorització provisional concedida sobre la base d'aquest article.

En el termini d'un mes des de la concessió, el seu titular ha de sol·licitar, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, la targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta fa constar que el seu titular està autoritzat a residir i treballar a Espanya, però no la condició de víctima de tràfic d'éssers humans.

6. La denegació de l'autorització de residència i treball suposa la pèrdua de vigència de l'autorització provisional que s'hagi pogut concedir, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés. En aquest cas, la titularitat de l'autorització provisional no es pot al·legar amb vista a l'obtenció de la condició de resident de llarga durada.

7. L'apartat anterior s'entén sense perjudici de la possibilitat que l'estranger iniciï un procediment de sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals, al·legant la concurrència d'un supòsit diferent del que preveu l'article 59 bis de la Llei orgànica 4/2000.

8. El contingut d'aquest precepte no afecta el dret que assisteix l'estranger de sol·licitar protecció internacional i gaudir-ne.

Article 145. *Retorn assistit al país de procedència.*

1. L'estranger pot sol·licitar el retorn assistit al seu país de procedència en qualsevol moment des que siguin apreciats motius raonables sobre la seva possible condició de víctima de tràfic d'éssers humans, sense perjudici del que les autoritats competents en el marc de la investigació del delictes o del procediment penal puguin determinar sobre la seva necessària permanència al territori espanyol d'acord amb la normativa aplicable a la seva participació en aquesta investigació o procediment,

2. La sol·licitud esmentada, dirigida a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, es pot presentar davant qualsevol de les autoritats competents en el marc dels procediments que regula aquest capítol.

La Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha de facilitar la gestió i assistència del retorn voluntari atenent el que estableix l'article 16 del Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans. En tot cas, el retorn assistit ha de comprendre l'avaluació, prèvia a la partença, dels riscos i la seguretat, el transport, així com l'assistència als punts de partida, trànsit i destí.

3. En cas que es determini la necessitat que l'estranger romangui a Espanya en virtut del que preveu l'apartat 1 d'aquest article, la sol·licitud de retorn assistit s'ha de tramitar tan aviat com desapareguin les causes que determinen la seva obligada permanència al territori espanyol.

Article 146. *Estrangers menors d'edat víctimes de tràfic d'éssers humans.*

1. En cas que sigui determinada la minoria d'edat de la víctima de tràfic d'éssers humans, les actuacions que s'hagin de realitzar en virtut del que disposa aquest capítol han de vetllar en tot moment per la preservació de l'interès superior del menor.

2. La institució pública responsable de la tutela legal de la víctima menor d'edat o el ministeri fiscal poden proposar la derivació del menor cap a recursos específics per a víctimes de tràfic d'éssers humans, per raons de protecció o d'assistència especialitzada.

3. En qualsevol cas, els recursos específics per a víctimes de tràfic d'éssers humans han de garantir la separació entre menors d'edat i majors d'edat.

TÍTOL VI

Residència de llarga durada

CAPÍTOL I

Residència de llarga durada

Article 147. *Definició.*

Està en situació de residència de llarga durada l'estranger que hagi estat autoritzat a residir i treballar a Espanya indefinidament en les mateixes condicions que els espanyols.

Article 148. *Supòsits.*

1. Tenen dret a obtenir una autorització de residència de llarga durada els estrangers que hagin residit legalment i de manera continuada al territori espanyol durant cinc anys.

Igualment, tenen dret a obtenir l'autorització esmentada els estrangers que acreditin que han residit durant aquest període de manera continuada a la Unió Europea, en qualitat de titulars d'una targeta blava-UE, sempre que els dos anys immediatament anteriors a la sol·licitud la residència esmentada s'hagi produït al territori espanyol.

2. La continuïtat a què es refereix l'apartat anterior no queda afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de deu mesos dins dels cinc anys esmentats a l'apartat 1, llevat que les sortides corresponents s'hagin efectuat de manera irregular.

En cas d'absències per motius laborals, la continuació de la residència no ha de quedar afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total d'un any dins dels cinc anys requerits.

En el cas de sol·licitud d'una autorització de residència de llarga durada sobre la base del que preveu el segon paràgraf de l'apartat anterior, la continuïtat de la residència com a titular d'una targeta blava-UE no ha de quedar afectada per absències de la Unió Europea de fins a dotze mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de divuit mesos dins dels cinc anys de residència requerits.

3. L'autorització de residència de llarga durada també es concedeix als estrangers que acreditin que estan en qualsevol dels supòsits següents:

a) Residents que siguin beneficiaris d'una pensió de jubilació, en la modalitat contributiva, inclosa dins de l'acció protectora del sistema espanyol de la Seguretat Social.

b) Residents que siguin beneficiaris d'una pensió d'incapacitat permanent absoluta o de gran invalidesa, en la modalitat contributiva, inclosa dins de l'acció protectora del sistema espanyol de la Seguretat Social o de prestacions anàlogues a les anteriors obtingudes a Espanya i consistents en una renda vitalícia, no capitalitzable, suficient per al seu manteniment.

c) Residents que hagin nascut a Espanya i, en arribar a la majoria d'edat, hagin residit a Espanya de manera legal i continuada durant, almenys, els tres anys consecutius immediatament anteriors a la sol·licitud.

d) Estrangers que hagin sigut espanyols d'origen i hagin perdut la nacionalitat espanyola.

e) Residents que en arribar a la majoria d'edat hagin estat sota la tutela d'una entitat pública espanyola durant els cinc anys immediatament anteriors de manera consecutiva.

f) Apàtrides, refugiats o beneficiaris de protecció subsidiària que siguin al territori espanyol i als quals se'ls hagi reconegut l'estatut respectiu a Espanya.

g) Estrangers que hagin contribuït de manera notòria al progrés econòmic, científic o cultural d'Espanya, o a la projecció d'Espanya a l'exterior. En aquests supòsits, correspon al titular del Ministeri de Treball i Immigració la concessió de l'autorització de residència de llarga durada, amb l'informe previ del titular del Ministeri de l'Interior.

Article 149. Procediment.

1. Els estrangers que siguin al territori espanyol i es trobin en algun dels supòsits que recull l'article anterior han de dirigir la seva sol·licitud, en model oficial, a l'oficina d'estrangeria de la província on resideixin o, en cas que no es requereixi la condició prèvia de resident a Espanya, on vulguin fixar la seva residència.

Els estrangers que no estiguin al territori nacional han de presentar personalment la sol·licitud davant l'oficina diplomàtica o consular a la demarcació de la qual resideixin, que l'ha de traslladar a l'oficina d'estrangeria competent per emetre'n la resolució.

La sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada basada en el supòsit que preveu l'apartat 3.g) de l'article anterior no l'ha de presentar l'interessat, sinó que l'ha d'instar d'ofici la Direcció General d'Immigració, prèvia recepció d'una proposta en aquest sentit d'una autoritat pública amb competències relacionades amb el mèrit que fonamenta la petició, acompanyada de la documentació acreditativa d'aquest mèrit.

2. La sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya, prèvia exhibició del document original.

b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

c) En cas de sol·licituds fonamentades en períodes de residència previs, informe emès per les autoritats competents que acrediti l'escolarització dels menors a càrrec seu, en edat d'escolarització obligatòria.

d) Si s'escau, documentació acreditativa dels períodes de residència prèvia, com a titular d'una targeta blava-UE, en altres estats membres de la Unió Europea.

e) Si s'escau, documentació acreditativa d'estar inclòs en algun dels supòsits que preveu l'article 148.3, apartats c) a f).

f) Si s'escau, certificat d'antecedents penals o document equivalent expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

3. Rebuda la sol·licitud, l'oficina d'estrangeria ha de comprovar el temps de residència previ al territori espanyol i ha de sol·licitar d'ofici el corresponent certificat d'antecedents penals a Espanya, així com els informes que consideri pertinents per a la tramitació i resolució del procediment, i, si s'escau, això ha d'incloure sol·licitar d'ofici els informes que acreditin que la persona està inclosa en els supòsits que preveuen els apartats a) i b) de l'article 148.3.

D'altra banda, en cas que a partir de la documentació presentada juntament amb la sol·licitud no quedi acreditada l'escolarització dels menors en edat d'escolarització obligatòria que estiguin a càrrec del sol·licitant, l'oficina d'estrangeria ha de posar aquesta circumstància en coneixement de les autoritats educatives competents, i ha d'advertir expressament i per escrit l'estranger sol·licitant del fet que, en cas de no produir-se l'escolarització i presentar-se l'informe corresponent en el termini de trenta dies, l'autorització no es concedeix.

4. En el termini màxim de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud, l'òrgan competent n'ha d'emetre resolució.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització de residència de llarga durada, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució.

Article 150. Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada.

1. Els estrangers que siguin titulars d'una autorització de residència de llarga durada han de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger cada cinc anys.

2. La sol·licitud de renovació s'ha de presentar durant els seixanta dies naturals immediatament anteriors a la data d'expiració de la vigència de la targeta. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de la targeta anterior fins que es

resolgui el procediment. També es prorroga fins que es resolgui el procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de la targeta anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en la qual s'hagi incorregut.

3. La no-presentació de sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger en els terminis que estableix l'apartat 2 no suposa en cap cas l'extinció de l'autorització de residència de llarga durada.

4. La sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

- a) Passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya, prèvia exhibició del document original.
- b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.
- c) Una fotografia, d'acord amb els requeriments que estableix la normativa sobre el document nacional d'identitat.

CAPÍTOL II

Residència de llarga durada-UE

Article 151. *Definició.*

Està en situació de residència de llarga durada-UE l'estranger que hagi estat autoritzat a residir i treballar a Espanya indefinidament en les mateixes condicions que els espanyols i que es beneficia del que estableix sobre el dit estatut la Directiva 2003/109/CE del Consell, de 25 de novembre, relativa a l'estatut dels nacionals de tercers països residents de llarga durada.

Article 152. *Requisits.*

1. Tenen dret a obtenir una autorització de residència de llarga durada-UE els estrangers que reuneixin els requisits següents:

a) Haver residit legalment i de manera continuada al territori espanyol durant cinc anys.

La continuïtat no queda afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de deu mesos dins del període de permanència de cinc anys exigible, llevat que les sortides corresponents s'hagin efectuat de manera irregular.

En cas d'absències per motius laborals, la continuació de la residència no ha de quedar afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total d'un any dins dels cinc anys requerits.

Es computen, als efectes que preveuen els paràgrafs anteriors, els períodes de permanència en situació d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes o pràctiques no laborals, en el 50% de la durada total, sempre que en el moment de la sol·licitud de l'autorització de residència de llarga durada-UE, l'estranger estigui en situació de residència a Espanya.

Igualment, tenen dret a obtenir aquesta autorització els estrangers que acreditin que han residit de manera continuada a la Unió Europea, en qualitat de titulars d'una targeta blava-UE, sempre que els dos anys immediatament anteriors a la sol·licitud la residència esmentada s'hagi produït al territori espanyol. En aquest cas, la continuïtat de la residència com a titular d'una targeta blava-UE no queda afectada per absències de la Unió Europea de fins a dotze mesos seguits, sempre que la suma de les absències no superi el total de divuit mesos dins dels cinc anys de residència requerits.

b) Disposar de recursos fixos i regulars suficients per a la seva manutenció i, si s'escau, la de la seva família. Els termes i les quanties per valorar el compliment d'aquest requisit són els previstos en matèria de reagrupament familiar. Els recursos poden provenir de mitjans propis o de la realització d'activitats laborals o professionals.

c) Tenir una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.

Article 153. *Procediment.*

1. Els estrangers que estiguin al territori espanyol i es trobin en el supòsit que preveu l'article anterior han de dirigir la seva sol·licitud, en model oficial, a l'oficina d'estrangeria on resideixin.

Els estrangers que no estiguin al territori nacional han de presentar personalment la sol·licitud davant l'oficina diplomàtica o consular a la demarcació de la qual resideixin, que l'ha de traslladar a l'oficina d'estrangeria competent per emetre'n la resolució.

2. La sol·licitud s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya, prèvia exhibició del document original.

b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

c) Si s'escau, documentació acreditativa dels períodes de residència prèvia, com a titular d'una targeta blava-UE, en altres estats membres de la Unió Europea.

d) Documentació acreditativa del fet que el sol·licitant disposa de recursos fixos i regulars suficients per a la seva manutenció i, si s'escau, la de la seva família.

e) Documentació acreditativa del fet que el sol·licitant té una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.

f) Si s'escau, certificat d'antecedents penals o document equivalent expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

3. Rebuda la sol·licitud, l'oficina d'estrangeria ha de comprovar el temps de residència previ al territori espanyol; i ha de sol·licitar d'ofici el corresponent certificat d'antecedents penals a Espanya.

4. En el termini màxim de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud, l'òrgan competent n'ha d'emetre resolució.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització de residència de llarga durada-UE, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució.

En l'epígraf «Tipus de permís» de la targeta expedida ha de constar la menció «Resident de llarga durada-UE».

Article 154. *Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents de llarga durada-UE.*

1. Els estrangers que siguin titulars d'una autorització de residència de llarga durada-UE han de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger cada cinc anys.

2. La sol·licitud de renovació s'ha de presentar durant els seixanta dies naturals immediatament anteriors a la data d'expiració de la vigència de la targeta. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de la targeta anterior fins que es resolgui el procediment. També es prorroga fins que es resolgui el procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins dels noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de la targeta anterior.

3. La no-presentació de sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger en els terminis que estableix l'apartat 2 no suposa en cap cas l'extinció de l'autorització de residència de llarga durada-UE.

4. La sol·licitud de renovació de la targeta d'identitat d'estranger s'ha d'acompanyar amb la documentació següent:

- a) Còpia del passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya, prèvia exhibició del document original.
- b) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

CAPÍTOL III

Mobilitat del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre

Article 155. *Residència de llarga durada a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. Qualsevol estranger titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE concedida per un altre Estat membre de la Unió Europea pot sol·licitar residir a Espanya, sense que es requereixi l'obtenció de visat.

2. La sol·licitud es pot presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada al territori espanyol i, com a molt tard, en el termini de tres mesos des que s'efectuï aquesta entrada.

S'ha de presentar, dirigida a l'oficina d'estrangeria de la província en què vulgui residir o on s'hagi d'iniciar l'activitat laboral o professional, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència a la Unió Europea o davant la mateixa oficina d'estrangeria.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar:

- a) Documentació acreditativa de la condició de resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- b) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, de l'estranger.
- c) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.
- d) Documentació acreditativa del compliment dels requisits següents, en funció de la motivació de la sol·licitud:

1r. En cas que la motivació sigui residir a Espanya sense exercir activitats lucratives: documentació sobre mitjans econòmics i allotjament, exigibles per residir a Espanya sense exercir activitats lucratives.

2n. En cas que la motivació sigui residir a Espanya i exercir activitats lucratives: documentació en matèria de treball que sigui exigible en funció de si es vol exercir una activitat per compte d'altri o per compte propi o, si s'escau, documentació acreditativa del fet que es dóna el supòsit d'excepció de l'autorització de treball que al·legui l'interessat. No és aplicable el requisit relatiu a la circumstància que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació de l'estranger.

Aquesta documentació ha d'acreditar el compliment dels requisits esmentats en els termes que estableixen els articles d'aquest Reglament en matèria d'autorització de residència o de residència i treball, en funció del motiu de la sol·licitud.

4. La delegació o subdelegació del Govern ha de resoldre sobre la sol·licitud i ha de notificar la resolució en el termini màxim de quaranta-cinc dies.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització, l'estranger ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no està ja al territori espanyol.

6. L'autorització cobra vigència des de l'entrada de l'estranger a Espanya dins el termini que assenyalava l'apartat anterior o des de la data de notificació de la resolució, si l'estranger està a Espanya.

En cas que el motiu de la sol·licitud sigui exercir a Espanya una activitat per compte d'altri o per compte propi, l'autorització ha de cobrar eficàcia en el moment de l'alta de l'estranger en el règim corresponent de Seguretat Social. L'alta en el règim corresponent

de la Seguretat Social s'ha de produir dins el termini de tres mesos des de la notificació de la concessió.

7. L'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, en el termini d'un mes des que l'autorització cobri vigència. La targeta d'identitat d'estranger s'ha de renovar cada cinc anys.

Article 156. Residència de llarga durada a Espanya de la família del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.

1. Els membres de la família d'un estranger titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE concedida per un altre Estat membre de la Unió Europea pot sol·licitar residir a Espanya, i no és necessari obtenir visat, en cas que formin part de la unitat familiar constituïda a l'anterior Estat membre de residència.

S'entén per membres de la família als efectes del paràgraf anterior els definits com a familiars reagrupables a l'article 17 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. La sol·licitud es pot presentar en qualsevol moment anterior a l'entrada al territori espanyol i, com a molt tard, en el termini de tres mesos des que aquesta s'efectuï.

S'ha de presentar, dirigida a l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on resideixi o hagi de residir el resident de llarga durada-UE del qual deriva el dret, davant l'oficina consular espanyola corresponent al lloc previ de residència a la Unió Europea o davant la mateixa oficina d'estrangeria.

La presentació pot ser simultània o posterior a la sol·licitud d'autorització de residència de llarga durada presentada pel titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE en un altre Estat membre.

3. A la sol·licitud, s'hi ha d'adjuntar:

a) Documentació acreditativa de la residència a l'anterior Estat membre en qualitat de membre de la família de titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE en aquest.

b) Còpia del passaport complet, o document de viatge, en vigor, del familiar.

c) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

d) Documentació que acrediti que el familiar o el titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE disposa de mitjans econòmics i habitatge en els termes que preveuen els articles d'aquest Reglament relatius a la residència per reagrupament familiar.

4. La delegació o subdelegació del Govern ha de resoldre sobre la sol·licitud i ha de notificar la resolució en el termini màxim de quaranta-cinc dies. Sense perjudici d'això, no es pot concedir l'autorització de residència a favor d'un familiar sense que al mateix temps o anteriorment s'hagi concedit la sol·licitada pel titular de l'autorització de residència de llarga durada-UE del qual deriva el dret.

5. Concedida, si s'escau, l'autorització, l'estranger ha d'entrar a Espanya en el termini màxim de tres mesos des de la notificació de la resolució, si no és ja al territori espanyol.

6. L'autorització cobra vigència des de l'entrada de l'estranger a Espanya dins el termini que assenyala l'apartat anterior o des de la data de notificació de la resolució, si l'estranger és a Espanya.

7. Excepte en el cas de concessió d'autoritzacions de vigència inferior o igual a sis mesos, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, en el termini d'un mes des que l'autorització cobri vigència.

8. L'autorització concedida a favor del familiar té la consideració d'autorització de residència per reagrupament familiar.

Article 157. *Residència de llarga durada-UE a Espanya del resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. L'estranger resident a Espanya a partir de la seva condició anterior de resident de llarga durada-UE en un altre Estat membre de la Unió Europea pot accedir a la situació de residència de llarga durada-UE a Espanya, en els termes i les condicions que estableix sobre la matèria aquest Reglament.

2. La concessió d'una autorització de residència de llarga durada-UE a Espanya suposa la pèrdua del dret a conservar l'estatut de resident de llarga durada-UE a l'anterior Estat membre de residència.

CAPÍTOL IV

Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada o d'una residència de llarga durada-UE

Secció 1a Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada

Article 158. *Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada.*

El procediment que regula aquesta secció de recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada és aplicable en els supòsits següents:

a) Quan l'autorització s'hagi extingit sobre la base del que disposen els apartats c) i d) de l'article 166.1 d'aquest Reglament.

b) Quan l'estranger torni a Espanya una vegada finalitzat el període del seu compromís sense retorn assumit d'acord amb el que preveu el capítol X del títol IV, sempre que en el moment del seu retorn voluntari al país d'origen tingui la condició de resident de llarga durada a Espanya.

Article 159. *Procediment.*

1. La sol·licitud de recuperació de la titularitat de l'autorització de residència de llarga durada l'ha de presentar l'estranger personalment i en el model oficialment establert.

2. La sol·licitud, dirigida a l'oficina d'estrangeria de la província on vulgui fixar la residència, es pot presentar davant la mateixa oficina d'estrangeria o davant la missió diplomàtica o oficina consular espanyola a la demarcació de la qual resideixi.

En cas de presentació dins d'Espanya, i a l'efecte de l'entrada al territori espanyol, és aplicable el que disposen els articles 4 a 14 d'aquest Reglament.

En cas de presentació fora d'Espanya, l'entrada de l'estranger al territori espanyol s'ha de produir com a titular d'una autorització de residència de llarga durada, una vegada estimada, si s'escau, la recuperació d'aquesta condició. Als efectes esmentats, la missió diplomàtica o oficina consular competent, prèvia sol·licitud de l'interessat, emet un visat de residència a favor seu, per a l'obtenció del qual són requisits exclusius que al sol·licitant se li hagi reconegut la recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada i l'abonament de la taxa per tramitació del procediment de visat.

3. A la sol·licitud de recuperació de la condició de resident de llarga durada, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

c) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties susceptibles de quarantena previstes en el Reglament sanitari internacional.

4. Rebuda la sol·licitud, l'òrgan competent l'ha de registrar, i ha de deixar constància immediata de la presentació, i l'ha d'introduir en l'aplicació corresponent, de manera que permeti que els òrgans competents per emetre'n resolució puguin tenir coneixement de la sol·licitud en temps real.

5. Admesa a tràmit la sol·licitud, s'ha d'instruir el procediment i s'ha de tramitar de manera immediata, i s'ha de sol·licitar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats, així com els dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i la Guàrdia Civil.

Aquest últim informe ha de fer menció expressa de si l'estranger ha complert les seves obligacions quant al compromís de no-retorn a Espanya durant tres anys. No s'entén incomplert el compromís en cas d'entrades a Espanya als efectes d'estada de durada no superior a noranta dies, excepte en supòsits de permanència irregular una vegada finalitzat el període esmentat o, si s'escau, la vigència de les pròrrogues d'estada que s'hagin pogut concedir.

6. L'òrgan competent, vistos la documentació presentada i els informes obtinguts, ha d'emetre resolució de manera motivada en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, atenent els requisits que preveu aquest article.

S'entén que la resolució és favorable si l'Administració no ha emès resolució de manera expressa dins de termini.

7. En cas que la resolució sigui favorable, l'estranger ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió o, si s'escau, des de la data de la seva entrada legal al territori espanyol. La targeta té una validesa de cinc anys.

Secció 2a *Recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE*

Article 160. *Àmbit d'aplicació de la recuperació de la titularitat d'una residència de llarga durada-UE.*

El procediment que regula aquest capítol, de recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada-UE a Espanya, és aplicable en els supòsits següents:

- a) Quan l'autorització s'hagi extingit sobre la base del que disposen els apartats c) i d) de l'article 166.1 d'aquest Reglament.
- b) Quan l'estranger hagi romàs durant un període superior a sis anys fora del territori espanyol.

Article 161. *Procediment.*

1. La sol·licitud de recuperació de la titularitat de l'autorització de residència de llarga durada-UE l'ha de presentar l'estranger, personalment i en el model oficialment establert.

2. Es pot presentar davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on vulgui fixar la seva residència o, dirigida a l'oficina d'estrangeria esmentada, davant la missió diplomàtica o oficina consular espanyola de la seva demarcació de residència.

En cas de presentació dins d'Espanya, i als efectes de l'entrada al territori espanyol, és aplicable el que disposen els articles 4 a 14 d'aquest Reglament.

En cas de presentació fora d'Espanya, l'entrada de l'estranger al territori espanyol s'ha de produir com a titular d'una autorització de residència de llarga durada-UE, una vegada estimada, si s'escau, la recuperació d'aquesta condició. Als efectes esmentats, la missió diplomàtica o oficina consular competent, prèvia sol·licitud de l'interessat, ha d'emetre un visat de residència a favor seu, per a l'obtenció del qual són requisits exclusius que al sol·licitant se li hagi reconegut la recuperació de la titularitat d'una autorització de residència de llarga durada-UE i l'abonament de la taxa per tramitació del procediment de visat.

No obstant això, no són exigibles els requisits que preveuen els articles esmentats per a l'entrada a Espanya, quan l'estranger sigui titular d'un permís de residència en un altre Estat membre de la Unió Europea, conforme al que estableix el dret de la Unió Europea.

3. A la sol·licitud de recuperació de la condició de resident de llarga durada-UE, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

- a) Passaport complet en vigor o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya.
- b) Certificat d'antecedents penals expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.
- c) Documentació acreditativa del fet que el sol·licitant disposa de recursos fixos i regulars suficients per a la seva manutenció i, si s'escau, la de la seva família.
- d) Documentació acreditativa del fet que el sol·licitant té una assegurança pública o una assegurança privada de malaltia concertada amb una entitat asseguradora autoritzada per operar a Espanya.
- e) Imprès acreditatiu de l'abonament de la taxa per tramitació del procediment.

4. Rebuda la sol·licitud, l'òrgan competent l'ha de registrar, i ha de deixar constància immediata de la presentació, i l'ha d'introduir en l'aplicació corresponent, de manera que permeti que els òrgans competents per emetre'n resolució puguin tenir coneixement de la sol·licitud en temps real.

5. Admesa a tràmit la sol·licitud, s'ha d'instruir el procediment i s'ha de tramitar de manera immediata i s'ha de sol·licitar d'ofici l'informe del Registre Central de Penats.

6. L'òrgan competent, vistos la documentació presentada i els informes obtinguts, ha d'emetre resolució de manera motivada en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, atenent els requisits que preveu aquest article.

S'entén que la resolució és favorable si l'Administració no ha emès resolució de manera expressa dins de termini.

7. En cas que la resolució sigui favorable, l'estranger ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents, en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió. La targeta té una validesa de cinc anys.

TÍTOL VII

Extinció de les autoritzacions de residència o de residència i treball

Article 162. Extinció de l'autorització de residència temporal

L'extinció de l'autorització de residència temporal, excepte en els supòsits que específicament regulin altres articles d'aquest capítol, es produeix d'acord amb el que disposa aquest article.

1. La vigència de les autoritzacions de residència temporal s'extingeix sense necessitat de pronunciament administratiu:

a) Perquè ha transcorregut el termini per al qual s'ha expedit. No obstant això, d'acord amb el que preveu aquest Reglament, la vigència de l'autorització s'entén prorrogada en cas que se'n sol·liciti la renovació dins de termini i fins que es resolgui el procediment de renovació.

b) Perquè el resident estranger està obligat a fer la renovació extraordinària de l'autorització, en virtut del que disposen les autoritats competents en estats d'excepció o de setge, d'acord amb el que disposa l'article 24 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i setge.

c) Per la inclusió en algun dels supòsits de prohibició d'entrada que preveu aquest Reglament, bé perquè no s'ha conegut aquesta circumstància en el moment de la seva entrada, bé perquè s'ha produït durant la seva permanència a Espanya.

2. L'autorització de residència temporal s'extingeix per resolució de l'òrgan competent per concedir-la, conforme als tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan es constati que es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan l'estranger canviï o perdi la seva nacionalitat, sense perjudici que pugui adquirir una altra autorització de residència atenent les noves circumstàncies.
- b) Quan desapareguin les circumstàncies que van servir de base per a la seva concessió.
- c) Quan es comprovi la inexactitud greu de les al·legacions formulades o de la documentació aportada pel titular per obtenir la dita autorització de residència.
- d) Quan deixi de tenir passaport, document anàleg o, si s'escau, cèdula d'inscripció, vàlids i en vigor, llevat que pugui justificar que ha realitzat els tràmits necessaris per a la renovació o recuperació del passaport o document anàleg.
- e) Quan es romangui fora d'Espanya durant més de sis mesos en un període d'un any.

Aquesta circumstància no és aplicable als titulars d'una autorització de residència temporal i treball vinculats mitjançant una relació laboral a organitzacions no governamentals, fundacions o associacions, inscrites en el registre general corresponent i reconegudes oficialment d'utilitat pública com a cooperants, i que realitzin per a aquelles projectes de recerca, cooperació al desenvolupament o ajuda humanitària, portats a terme a l'estranger. Tampoc és aplicable als titulars d'una autorització de residència que romanguin al territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea per a la realització de programes temporals d'estudis promoguts per la mateixa Unió.

Article 163. *Extinció de l'autorització de residència temporal i treball per a recerca.*

1. La vigència de les autoritzacions de residència temporal i treball per a recerca s'extingeix sense necessitat de pronunciament administratiu:

- a) Perquè ha transcorregut el termini per al qual s'ha expedit.
- b) Perquè el resident estranger està obligat a fer la renovació extraordinària de l'autorització, en virtut del que disposen les autoritats competents en estats d'excepció o de setge, d'acord amb el que disposa l'article 24 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i setge.

2. L'autorització de residència temporal i treball per a recerca s'extingeix per resolució de l'òrgan competent per concedir-la, conforme als tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan es constati que es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan l'autorització s'hagi obtingut de manera fraudulenta.
- b) Quan desapareguin les circumstàncies que van servir de base per a la concessió o en cas de comprovació del fet que aquestes no existien.
- c) Quan el seu titular resideixi a Espanya amb fins diferents d'aquells per als quals se li va autoritzar.

Article 164. *Extinció de l'autorització de residència temporal de professionals altament qualificats.*

1. La vigència de les autoritzacions de residència temporal i treball de professionals altament qualificats s'extingeix sense necessitat de pronunciament administratiu:

- a) Perquè ha transcorregut el termini per al qual s'ha expedit.
- b) Perquè el resident estranger està obligat a fer la renovació extraordinària de l'autorització, en virtut del que disposen les autoritats competents en estats d'excepció o de setge, d'acord amb el que disposa l'article 24 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i setge.

2. L'autorització de residència temporal i treball de professionals altament qualificats s'extingeix per resolució de l'òrgan competent per concedir-la, conforme als tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan es constati que es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan l'autorització s'hagi obtingut de manera fraudulenta.
- b) Quan desapareguin les circumstàncies que van servir de base per a la seva concessió o en cas de comprovació del fet que aquestes no existien.
- c) Quan el seu titular resideixi a Espanya amb fins diferents d'aquells per als quals se li va autoritzar.

Article 165. *Extinció de l'autorització de residència temporal i treball de víctimes de tràfic d'éssers humans.*

1. La vigència de les autoritzacions de residència temporal i treball de víctimes de tràfic d'éssers humans s'extingeix sense necessitat de pronunciament administratiu:

- a) Perquè ha transcorregut el termini per al qual s'ha expedit.
- b) Perquè el resident estranger està obligat a fer la renovació extraordinària de l'autorització, en virtut del que disposen les autoritats competents en estats d'excepció o de setge, d'acord amb el que disposa l'article 24 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i setge.

2. L'autorització de residència temporal i treball de víctimes de tràfic d'éssers humans que sigui concedida sobre la base de la col·laboració de la víctima en la investigació del delictes s'extingeix per resolució de l'òrgan competent per concedir-la, conforme als tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan es constati que es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan una resolució judicial determini que la denúncia és fraudulenta o infundada, o en cas de frau en la cooperació.
- b) Quan desapareguin les circumstàncies que van servir de base per a la concessió.
- c) Quan el seu titular repregui de manera activa, voluntària i per iniciativa pròpia, les relacions amb els presumptes autors del delictes.
- d) Quan el seu titular deixi de cooperar.

Article 166. *Extinció de l'autorització de residència de llarga durada.*

1. L'extinció de l'autorització de residència de llarga durada i de l'autorització de residència de llarga durada-UE es produeix en els casos següents:

- a) Quan l'autorització s'hagi obtingut de manera fraudulenta.
- b) Quan es dicti una ordre d'expulsió en els casos que preveu la Llei.
- c) Quan es produeixi l'absència del territori de la Unió Europea durant dotze mesos consecutius.

Aquesta circumstància no és aplicable als titulars d'una autorització de residència temporal i treball vinculats mitjançant una relació laboral a organitzacions no governamentals, fundacions o associacions, inscrites en el registre general corresponent i reconegudes oficialment d'utilitat pública com a cooperants, i que realitzin per a aquelles projectes de recerca, cooperació al desenvolupament o ajuda humanitària, portats a terme a l'estranger.

- d) Quan hagi adquirit la residència de llarga durada-UE en un altre Estat membre.

2. A més, es produeix l'extinció de l'autorització de residència de llarga durada-UE després d'una absència del territori espanyol de sis anys. La Direcció General d'Immigració, amb l'informe previ de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, pot determinar la no-extinció d'una autorització per aquesta causa davant la concurrència de motius excepcionals que així ho aconsellin.

TÍTOL VIII

Gestió col·lectiva de contractacions en origen

Article 167. *Gestió col·lectiva de contractacions en origen.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el Ministeri de Treball i Immigració, tenint en compte la situació nacional d'ocupació, pot aprovar una previsió de les ocupacions i, si s'escau, de la xifra de llocs de treball que es poden cobrir a través de la gestió col·lectiva de contractacions en origen en el període d'un any.

En cas que, transcorregut l'any respecte al qual s'estableixi la xifra, el nombre de contractacions en origen sigui inferior a les inicialment previstes, el Ministeri de Treball i Immigració, amb la consulta prèvia a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, pot prorrogar la vigència de la xifra que resti.

2. La gestió col·lectiva ha de permetre la contractació programada de treballadors que no estiguin o resideixin a Espanya, cridats a desenvolupar ocupacions estables i que s'han de seleccionar als seus països d'origen a partir de les ofertes genèriques presentades pels empresaris.

3. El Ministeri de Treball i Immigració ha d'establir els supòsits en els quals també ha de ser possible tramitar ofertes nominatives a través de la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 168. *Elaboració de la previsió anual de gestió col·lectiva de contractacions en origen.*

1. Correspon a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració l'elaboració de la proposta de previsió anual de llocs de treball, per ocupació laboral, que poden ser coberts a través de la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Per a això, s'ha de tenir en compte la informació sobre la situació nacional d'ocupació subministrada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, així com les propostes que, amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals més representatives i empresarials en el seu àmbit corresponent, siguin realitzades per les comunitats autònomes. Aquestes propostes s'han d'efectuar després d'haver rebut les sol·licituds de les organitzacions empresarials d'àmbit provincial i les consideracions que els hagin fet arribar les organitzacions sindicals més representatives d'idèntic àmbit.

2. La proposta realitzada per la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració s'ha d'adoptar amb la consulta prèvia a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, a la qual amb periodicitat trimestral se li han de remetre dades estadístiques sobre les autoritzacions sol·licitades i concedides, així com les sol·licituds i concessions de visats de recerca d'ocupació i les autoritzacions que en derivin, sobre la base de l'Ordre ministerial de gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Elaborada la proposta, la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració l'ha de presentar davant la Comissió Interministerial d'Estrangeria per tal que informi sobre la procedència d'aprovar l'Ordre.

Article 169. *Contingut de la norma sobre gestió col·lectiva.*

1. L'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen ha de comprendre la xifra provisional dels llocs de treball de caràcter estable que poden ser coberts a través d'aquest procediment per treballadors estrangers que no estiguin o resideixin a Espanya.

2. Així mateix, pot establir un nombre de visats per a recerca d'ocupació dirigits a fills o néts d'espanyols d'origen, així com un nombre de visats per a la recerca d'ocupació limitats a determinades ocupacions en un àmbit territorial concret.

3. L'Ordre ministerial que aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen pot regular de manera diferenciada les previsions sobre contractació estable i sense establir

una xifra de llocs de treball a cobrir ni una delimitació d'ocupacions laborals, particularitats en el procediment de contractació de treballadors de temporada o per obra o servei que regula el capítol VI del títol IV.

Sense perjudici d'això, aquestes particularitats es poden establir, amb l'informe previ de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, per ordre del titular del Ministeri de Treball i Immigració específicament aprovada als efectes esmentats, en cas que, arran de les propostes de les comunitats autònomes i atenent la situació nacional d'ocupació, es determini la no-procedència d'establir una xifra de contractacions estables per a una determinada anualitat.

4. Al llarg de l'any es pot revisar el nombre i la distribució de les ofertes d'ocupació admissibles en el marc de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, per tal d'adaptar-lo a l'evolució del mercat de treball.

5. Les ofertes d'ocupació genèriques presentades sobre la base de la norma sobre gestió col·lectiva de contractacions en origen s'han d'orientar preferentment cap als països amb els quals Espanya hagi signat acords sobre regulació i ordenació de fluxos migratoris.

Article 170. Especialitats dels procediments relatius a autoritzacions en el marc de la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

1. Les diferents actuacions de gestió, selecció i intervenció social i concessió d'autoritzacions de residència i treball, entre altres, que siguin conseqüència de l'execució de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, s'han de desenvolupar en els termes que el Ministeri de Treball i Immigració estableixi en l'ordre corresponent.

2. L'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen ha d'establir el procediment per a la contractació dels treballadors estrangers.

En tot cas, els contractes de treball han de ser signats per estrangers que no estiguin al territori espanyol ni hi siguin residents, i han de contenir, almenys, els aspectes que preveu l'article 2.2 del Reial decret 1659/1998, de 24 de juliol, pel qual es desplega l'article 8.5 de la Llei de l'Estatut dels treballadors en matèria d'informació al treballador sobre els elements essencials del contracte de treball, així com una previsió del salari net que ha de percebre el treballador.

3. Els empresaris que pretenguin contractar a través del procediment de gestió col·lectiva de contractacions en origen han de presentar les sol·licituds personalment, o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial que, per a aquests supòsits, poden ser organitzacions empresarials.

4. En els processos de selecció en origen dels treballadors realitzats, si s'escau, conforme als procediments que preveuen els acords de regulació de fluxos migratoris, hi poden participar els empresaris, directament o indirectament, sempre que ho sol·licitin, així com els representants de la Direcció General d'Immigració encarregats específicament d'aquestes tasques. Igualment, hi poden participar, en qualitat d'assessors i quan les administracions dels dos països ho sol·licitin, representants d'organitzacions sindicals més representatives i empresarials espanyoles i/o del país on es dugui a terme el procés de selecció.

La Direcció General d'Immigració ha de presentar a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, amb periodicitat trimestral, un informe relatiu al desenvolupament dels processos de selecció de treballadors en origen realitzats durant el període corresponent.

5. La Direcció General d'Immigració ha de traslladar a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres l'acta de la selecció realitzada, per tal que informi de la possible concurrència de causes de denegació de l'autorització, i assigni, si s'escau, el número d'identitat d'estranger als treballadors en el termini màxim de dos dies hàbils.

Excepcionalment, aquest termini es pot ampliar fins a cinc dies hàbils quan el nombre elevat de treballadors ho faci imprescindible, circumstància que s'ha de comunicar a la Direcció General d'Immigració.

Així mateix la Direcció General d'Immigració ha de sol·licitar un informe al Registre Central de Penats, amb idèntic termini i conforme a les previsions anteriors.

6. Tenint en compte les característiques del lloc de treball que s'hagi d'ocupar, es poden dur a terme cursos de formació, a Espanya o als països d'origen, dirigits als treballadors que hagin estat seleccionats o preseleccionats. A través del mitjà més adequat, s'ha de procurar subministrar la informació suficient al treballador sobre els seus drets i deures com a tal.

Article 171. Procediment en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball per compte d'altri a comunitats autònomes.

Quan s'hagi traspassat a l'Administració autonòmica la competència executiva sobre tramitació i resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte d'altri, l'Ordre ministerial n'ha d'establir la intervenció en els tràmits de caràcter laboral, així com en la recepció de sol·licituds, admissió a tràmit, comprovació dels requisits laborals, emissió d'informe sobre aquests i la remissió a la Direcció General d'Immigració per a la continuació dels tràmits.

El procediment que s'estableixi per resoldre sobre l'autorització sol·licitada ha de preveure que els òrgans competents de la comunitat autònoma i de l'Administració General de l'Estat dictin, de manera coordinada i concordant, una resolució conjunta, en què es denegui o es concedeixi la corresponent autorització inicial de residència i treball per compte d'altri, que han de signar els titulars de cadascuna de les administracions competents, i que l'òrgan autonòmic ha d'expedir i notificar al sol·licitant, segons el que preveu l'article 68 del present Reglament.

Article 172. Visats de residència i treball.

1. En el termini màxim dels dos mesos següents a la notificació de la resolució de concessió de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri o de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada per a obra o servei, i als efectes de la sol·licitud de visat, s'ha de presentar, a l'oficina consular, de manera agrupada, la documentació següent:

- a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.
- b) Certificat d'antecedents penals, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.
- c) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional del 2005.
- d) Els contractes dels treballadors inclosos en la resolució, signats prèviament per les dues parts.
- e) Els compromisos de retorn signats pels treballadors, en cas d'autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada per a obra o servei.

La presentació agrupada l'ha d'efectuar l'empresa, l'organització empresarial o els seus representants acreditats.

Atenent la celeritat del procediment, es pot admetre que la presentació de sol·licitud de visat es realitzi a través de l'organisme de selecció, de manera conjunta, per a tots els treballadors la contractació dels quals es pretén per a un mateix període.

2. L'acreditació del representant per sol·licitar el visat, quan sigui diferent del representant legal de l'empresa o organització empresarial, s'ha d'efectuar per designació d'aquest a l'oficina d'estrangeria, a la Direcció General d'Immigració o, si s'escau, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, així com a la conselleria o secció de treball i immigració de la missió diplomàtica de què es tracti o, si no n'hi ha, a l'oficina consular.

L'òrgan davant el qual s'efectuï el tràmit ha de certificar amb el seu segell el document de designació de representant.

3. El visat l'ha d'emetre l'autoritat consular en un termini màxim de cinc dies.

Excepcionalment, aquest termini es pot ampliar fins a un màxim de quinze dies, quan el nombre elevat de sol·licituds presentades ho faci imprescindible. La Direcció General d'Afers Consulars i Migratoris ha de comunicar aquesta circumstància a la Direcció General d'Immigració.

4. Els visats tenen una vigència màxima de sis mesos, i habiliten per a l'entrada a Espanya.

Article 173. *Entrada a Espanya i eficàcia de l'autorització inicial de residència temporal i treball.*

1. En el termini de tres mesos des de l'entrada del treballador estranger al territori espanyol, s'ha de produir la seva afiliació, alta i posterior cotització, en els termes que estableix la normativa sobre el règim de Seguretat Social que sigui aplicable; el treballador pot començar la seva activitat laboral; i l'ocupador està obligat a comunicar el contingut del contracte de treball als serveis públics d'ocupació.

L'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social dota d'eficàcia l'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri.

2. En el termini d'un mes des de l'alta del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social, el treballador ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents. Aquesta targeta s'expedeix pel termini de validesa de l'autorització i l'ha de retirar l'estranger.

En el cas d'autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada per a obra o servei la vigència de les quals sigui igual o inferior a sis mesos, els treballadors estan exceptuats de l'obligació d'obtenir la targeta d'identitat d'estranger.

3. Si finalitzada la vigència de l'autorització d'estada no hi ha constància que el treballador ha estat donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, el treballador està obligat a sortir del territori nacional, i en cas contrari incorre en infracció greu perquè es troba irregularment a Espanya.

Així mateix, l'òrgan competent ha de requerir l'ocupador que va sol·licitar l'autorització perquè al·legui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, i per les quals no s'ha complert l'obligació de comunicació sobre la incidència esmentada als òrgans competents, prevista a l'article 38.4 de la Llei orgànica 4/2000.

En aquest requeriment s'ha de fer constar que, si no es rep contestació en el termini de deu dies o si es consideren insuficients les raons al·legades per l'ocupador, l'òrgan competent ha de traslladar l'expedient a la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per possible existència d'una infracció greu de les que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

Igualment, l'ha d'advertir que, si finalitza el possible procediment sancionador amb determinació que es dona la infracció que assenyala el paràgraf anterior, es poden denegar ulteriors sol·licituds d'autorització que presenti perquè es considera que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors.

Article 174. *Visats de residència i treball de temporada.*

1. En el termini màxim dels dos mesos següents a la notificació de la resolució de concessió de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada, per a activitats de campanya o temporada, i als efectes de la sol·licitud de visat, s'ha de presentar, a l'oficina consular, de manera agrupada, la documentació següent:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països on hagi residit durant els últims cinc anys, en el qual no han de constar condemnes per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

c) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties que poden tenir repercussions de salut pública greus de conformitat amb el que disposa el Reglament sanitari internacional del 2005.

d) Els contractes dels treballadors inclosos en la resolució, signats prèviament per les dues parts.

e) Els compromisos de retorn signats pels treballadors.

La presentació agrupada l'ha d'efectuar l'empresa, l'organització empresarial o els seus representants acreditats.

Atenent la celeritat del procediment, es pot admetre que la presentació de sol·licitud de visat es realitzi a través de l'organisme de selecció, de manera conjunta, per a tots els treballadors la contractació dels quals es pretén per a un mateix període.

2. L'acreditació del representant per sol·licitar el visat, quan sigui diferent del representant legal de l'empresa o organització empresarial, s'ha d'efectuar per designació d'aquest a l'oficina d'estrangeria, a la Direcció General d'Immigració o, si s'escau, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, així com a la conselleria o secció de treball i immigració de la missió diplomàtica de què es tracti o, si no n'hi ha, a l'oficina consular.

L'òrgan davant el qual s'efectuï el tràmit ha de certificar amb el seu segell el document de designació de representant.

3. El visat l'ha d'emetre l'autoritat consular en un termini màxim de cinc dies.

Excepcionalment, aquest termini es pot ampliar fins a un màxim de quinze dies, quan el nombre elevat de sol·licituds presentades ho faci imprescindible. La Direcció General d'Afers Consulars i Migratoris ha de comunicar aquesta circumstància a la Direcció General d'Immigració.

4. Els visats tenen una vigència que ha de ser igual al període autoritzat per residir i treballar, amb un màxim de nou mesos.

En cas que en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya no hi hagi constància del fet que el treballador ha estat donat d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social, l'òrgan competent pot resoldre l'extinció de l'autorització.

Així mateix, l'òrgan competent ha de requerir l'ocupador perquè al·legui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, amb l'avertiment que, si no al·lega cap justificació o si les raons adduïdes es consideren insuficients, es poden denegar ulteriors sol·licituds d'autorització que presenti perquè es considera que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors, així com de la possible existència d'una infracció greu de les que preveu l'article 53.2.a) de la Llei orgànica 4/2000.

5. Els treballadors estan exceptuats de l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger.

Article 175. *Visats per a la recerca d'ocupació.*

1. Els visats per a recerca d'ocupació autoritzen a desplaçar-se al territori espanyol per cercar treball durant el període d'estada de tres mesos. Si, transcorregut aquest termini, no ha obtingut un contracte, l'estranger està obligat a sortir del territori nacional; en cas contrari, incorre en la infracció que preveu l'article 53.1.a) de la Llei orgànica 4/2000.

2. A l'efecte de verificar la sortida del territori nacional, l'estranger s'ha de presentar davant els responsables del control fronterer pel qual s'efectua la sortida, perquè s'estampi sobre el seu passaport un segell de sortida. Aquesta circumstància s'ha d'anotar en el Registre Central d'Estrangers i s'ha de comunicar, per mitjans electrònics quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

3. Quan correspongui a l'Administració autonòmica la competència executiva sobre tramitació i resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte d'altri, l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen ha d'establir la intervenció de les autoritats de la comunitat autònoma referides a la recepció de sol·licituds d'autorització de residència i treball, admissió a tràmit i verificació dels requisits laborals.

Així mateix, el procediment que s'estableixi en la dita Ordre ministerial ha de preveure que la resolució de la sol·licitud d'autorització inicial de residència i treball tramitada a través del procediment esmentat, que ha de ser concordant, sigui dictada de manera conjunta pels òrgans competents de la comunitat autònoma i de l'Administració General de l'Estat, en què es concedeixi o es denegui l'autorització corresponent, que han de signar els titulars dels òrgans competents de cadascuna de les administracions, i l'ha d'expedir i notificar al sol·licitant l'òrgan autonòmic segons el que preveu l'article 68 del present Reglament.

Article 176. Visats per a la recerca d'ocupació dirigits a fills o néts d'espanyol d'origen.

El nombre de visats de recerca d'ocupació dirigit als fills i néts d'espanyol d'origen, que, d'acord amb el que disposa l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, estan exempts de la valoració de la situació nacional d'ocupació. El sistema de selecció dels destinataris i les fórmules de presentació de les sol·licituds les ha de regular l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Article 177. Visats per a la recerca d'ocupació en determinades ocupacions i àmbits territorials.

1. L'Ordre ministerial per la qual s'aprovi la gestió col·lectiva de contractacions en origen pot aprovar un nombre de visats de recerca d'ocupació limitats a un àmbit territorial i a una ocupació, on hi hagi llocs de treball de difícil cobertura i les circumstàncies específiques del mercat laboral concernit determinin que els llocs es puguin cobrir de manera més adequada a través d'aquest sistema.

2. En la seva concessió inicial i renovacions successives cal atènyer-se al que disposen els articles que estableixen les condicions per a la concessió de l'autorització de residència i treball que escaigui i la seva renovació.

3. El visat per a recerca d'ocupació autoritza el seu titular perquè romangui legalment a Espanya durant tres mesos. El treballador ha de cercar un lloc de treball a l'ocupació i a l'àmbit territorial per al qual s'hagi previst la concessió de l'autorització. Les oficines d'estrangeria han d'inadmetre a tràmit o han de denegar, si s'escau, les sol·licituds que es presentin per a una ocupació o àmbit territorial diferents.

Excepcionalment, quan es produeixin circumstàncies imprevistes en el mercat laboral, la Direcció General d'Immigració pot disposar que l'autorització de residència i treball sigui concedida en un altre àmbit territorial o ocupació.

4. L'ocupador que pretengui contractar l'estranger en aquestes condicions ha de presentar un contracte de treball-sol·licitud d'autorització, signat per les dues parts, així com els documents reflectits a l'article 67.2, a l'oficina d'estrangeria de la delegació o subdelegació del Govern.

5. L'òrgan competent s'ha de pronunciar en el termini màxim de deu dies sobre la concessió de l'autorització de residència i treball, i ha de notificar al sol·licitant la resolució de manera immediata.

6. Quan la competència executiva en matèria d'autorització inicial de treball correspongui a l'Administració autonòmica, aquesta ha de ser competent per a l'admissió, tramitació, resolució de sol·licituds i, eventualment, dels recursos administratius. La resolució de sol·licituds i recursos s'ha de dur a terme, de manera concordant i conjunta amb la decisió de l'Administració General de l'Estat en matèria de residència, d'acord amb el que preveu en aquest Reglament per a cada tipus d'autorització.

7. L'eficàcia de l'autorització concedida està condicionada a la posterior afiliació i/o alta del treballador en la Seguretat Social, en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització adquireix vigència i té la consideració d'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri.

8. En el termini d'un mes des de l'entrada en vigor de l'autorització, els treballadors estan obligats a sol·licitar personalment la corresponent targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta s'ha d'expedir pel termini de validesa de l'autorització de residència temporal i l'ha de retirar personalment l'estranger, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals que ho impedeixin.

TÍTOL IX

Procediment per autoritzar l'entrada, residència i treball a Espanya d'estrangers en l'activitat professional dels quals concorrin raons d'interès econòmic, social o laboral, o l'objecte de la qual sigui la realització de treballs de recerca o desenvolupament o docents, que requereixin alta qualificació, o d'actuacions artístiques d'especial interès cultural

Article 178. Àmbit d'aplicació.

1. Sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera.3, es poden dirigir a la Direcció General d'Immigració sol·licituds d'acord amb el que estableix aquest títol, i correspon a aquesta la tramitació i resolució dels procediments iniciats davant seu.

2. Es poden acollir al procediment que estableix aquest títol els ocupadors, establerts a Espanya, que requereixin la incorporació al territori espanyol de treballadors estrangers no comunitaris per al desenvolupament d'una relació laboral inclosa en algun dels supòsits següents:

a) Personal directiu o altament qualificat, quan l'empresa reuneixi alguna de les característiques següents:

1r Mitjana de plantilla durant els tres mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud superior a 500 treballadors a Espanya, en alta en el règim corresponent de la Seguretat Social.

2n Volum de xifra neta anual de negocis superior, a Espanya, a 200 milions d'euros; o volum de fons propis o patrimoni net superior, a Espanya, a 100 milions d'euros.

3r Inversió bruta mitjana anual, procedent de l'exterior, no inferior a 1 milió d'euros en els tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud.

4t Pertinença, en el cas de petites i mitjanes empreses establertes a Espanya, a un dels sectors estratègics següents: tecnologia de la informació i les comunicacions, energies renovables, medi ambient, aigua i tractament d'aigües, ciències de salut, biofarma i biotecnologia i aeronàutica i aeroespacial.

A proposta del departament ministerial o òrgan autonòmic competent per raó de la matèria, la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració pot autoritzar l'aplicació d'aquest supòsit a altres sectors considerats estratègics.

b) Els tècnics i científics estrangers altament qualificats, contractats per l'Estat, les comunitats autònomes, ens locals, o organismes que tinguin per objecte la promoció i el desenvolupament de la recerca promoguts o participats majoritàriament per les anteriors.

c) Els professors estrangers contractats per una universitat espanyola.

d) Tècnics o científics, altament qualificats, per a la realització de treballs de recerca o la incorporació a activitats de desenvolupament en universitats i centres de R+D de prestigi reconegut, o en unitats de recerca i desenvolupament d'entitats empresarials establertes a Espanya.

e) Artistes o grups d'artistes de prestigi internacional reconegut o artistes que participin en un projecte artístic de caràcter internacional que suposi una rellevant contribució cultural o social, així com el personal necessari per portar a terme la seva actuació, que vinguin a Espanya a realitzar actuacions d'interès cultural.

f) Personal directiu o altament qualificat que formi part d'un projecte empresarial que suposi, alternativament i sempre que la condició al·legada sobre la base d'aquest supòsit sigui considerada i acreditada com d'interès públic:

1r Un increment significatiu en la creació de llocs de treball directes per part de l'empresa que sol·licita la contractació.

2n Un increment significatiu en la creació de llocs de treball en el sector d'activitat o àmbit geogràfic on s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral.

3r Una inversió extraordinària amb impacte socioeconòmic rellevant a l'àmbit geogràfic al qual s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral.

- 4t Una aportació rellevant a la innovació científica i/o tecnològica.
3. En la tramitació dels expedients relatius a autoritzacions de residència i treball que preveu aquest article no s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació.
4. La Direcció General d'Immigració ha de presentar trimestralment un informe a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració sobre la gestió realitzada en el període corresponent sobre la base del que preveu aquest títol.

Article 179. *Tipus d'autorització.*

1. Sobre la base del que preveu aquest títol, es poden presentar sol·licituds dels tipus següents d'autorització, sempre que es reuneixin els requisits relatius a l'autorització de què es tracti i el supòsit estigui enquadrat a l'article anterior:

- a) Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.
- b) Autorització de residència temporal i treball en el marc d'una prestació transnacional de serveis.
- c) Autorització de residència temporal i treball de professionals altament qualificats titulars d'una targeta blava-UE.
- d) Autorització de residència temporal i treball per a recerca.
- e) Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada, sempre que el supòsit estigui enquadrat a l'apartat 2.e) de l'article anterior.

2. Sobre la base del que preveu l'article 181, es poden presentar sol·licituds dels tipus següents d'autorització:

- a) Autorització de residència temporal sense realitzar una activitat laboral o professional.
- b) Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.
- c) Autorització de residència temporal per reagrupament familiar.

Article 180. *Particularitats del procediment i documentació.*

1. L'ocupador que pretengui contractar un treballador estranger no resident a Espanya sobre la base del que preveu aquest títol ha de presentar personalment, o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial, la corresponent sol·licitud d'autorització davant la Direcció General d'Immigració.

2. A la sol·licitud en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació exigible d'acord amb el tipus d'autorització, així com la següent, sense perjudici de la possible utilització de qualsevol mitjà de prova admès en dret:

- a) Per al supòsit que regula l'article 178.2.a):

Memòria descriptiva de l'activitat de l'empresa a Espanya i del projecte concret per al qual se sol·licita l'autorització i, alternativament i en funció de les característiques que s'al·leguin sobre l'empresa:

1r Certificat de la Tresoreria General de la Seguretat Social sobre el fet que l'empresa té a Espanya plantilla de treballadors en alta, en la quantia que estableix l'apartat 1r de l'article 178.2.a).

2n Certificat d'un auditor de comptes o d'una societat d'auditoria de comptes sobre el fet que, d'acord amb els últims comptes anuals de l'empresa, aquesta té a Espanya una xifra neta de negocis o fons propis o patrimoni net en les quanties que estableix l'apartat 2n de l'article 178.2.a).

En cas que els últims comptes anuals de l'empresa hagin estat objecte d'una auditoria, el certificat que preveu el paràgraf anterior es pot substituir per la presentació d'una còpia dels comptes anuals de l'empresa i del corresponent informe d'auditoria de comptes.

3r Certificat del Registre d'inversions, dependent del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, sobre el fet que l'empresa ha declarat una inversió bruta en els termes que preveu l'apartat 3r de l'article 178.2.a).

4t Si s'escau, informe favorable del departament ministerial o òrgan autonòmic competent per raó de la matèria, que ha de fer constar que l'empresa queda enquadrada, per raó de la seva activitat, en algun dels sectors estratègics que estableix l'apartat 4t de l'article 178.2.a).

b) Per al supòsit que regula l'article 178.2.b):

1r Memòria descriptiva del projecte al qual s'incorpora l'estranger, amb indicació expressa de l'objectiu i justificació de la recerca, així com dels recursos humans i pressupost previstos per a aquesta, i del pla de treball i tasques a desenvolupar per l'estranger. Si s'escau, es pot entendre que aquesta informació s'inclou en el conveni d'acollida amb l'investigador estranger.

2n Excepte en el cas de contractació per part d'administracions públiques territorials, documentació acreditativa del fet que l'organisme té per objecte la promoció i el desenvolupament de la recerca; i està promogut o participat majoritàriament per una administració pública territorial.

c) Per al supòsit que regula l'article 178.2.c): certificació del rector de la universitat, o de la persona en la qual delegui, sobre les tasques docents que ha de dur a terme la persona contractada.

d) Per al supòsit que regula l'article 178.2.d):

1r Informe favorable d'òrgan estatal o autonòmic competent sobre el fet que es reuneixen les condicions relatives la consideració de centre de R+D de prestigi reconegut o d'unitat de recerca i desenvolupament d'una entitat empresarial.

2n Memòria descriptiva del projecte al qual s'incorpora l'estranger, amb indicació expressa de l'objectiu i justificació de la recerca, així com dels recursos humans i pressupost previstos per a aquesta, i del pla de treball i tasques a desenvolupar per l'estranger. Si s'escau, es pot entendre que aquesta informació s'inclou en el conveni d'acollida amb l'investigador estranger.

e) Per al supòsit que regula l'article 178.2.e):

1r Memòria explicativa i documentació acreditativa del nombre d'actuacions previstes; lloc on s'han de portar a terme i aforament; persones que integren l'equip; països on l'artista ha desenvolupat la seva activitat; així com altres circumstàncies rellevants sobre l'artista o la companyia.

2n En funció del supòsit al·legat: documentació acreditativa de la projecció internacional de l'artista o grup artístic o documentació acreditativa de la participació de l'artista en un projecte d'àmbit internacional i de la rellevant contribució cultural o social que aquest projecte suposi.

f) Per al supòsit que regula l'article 178.2.f):

1r Informe favorable de l'òrgan estatal, autonòmic o local amb competència en relació amb la causa al·legada per a la contractació i en el qual en consti la consideració d'interès públic.

2n Memòria descriptiva del projecte empresarial, en la qual es concretin els termes en què es dóna la causa al·legada per a la contractació, així com el nombre i la naturalesa de les autoritzacions que se sol·liciten i les dates previstes d'entrada dels treballadors estrangers a Espanya.

3. El termini màxim per notificar les resolucions sobre sol·licituds d'autorització presentades d'acord amb el que preveu aquest article és d'un mes, a partir de l'endemà de la data d'entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-les.

4. Les sol·licituds de visat s'han de resoldre i notificar en el termini de deu dies hàbils des de la presentació.

Article 181. *Familiars.*

1. Es pot tramitar una autorització de residència temporal sense autorització de treball per als familiars dels treballadors inclosos en els apartats a), b), c), d) i f) de l'article 178.2.

Es pot tramitar una autorització de residència i treball per compte d'altri a favor dels mateixos familiars quan es compleixin els requisits reglamentàriament exigits i la sol·licitud es presenti conjuntament amb la sol·licitud del familiar amb qui es pretengui residir o bé durant la seva vigència. En la tramitació d'aquests expedients no s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació.

La durada de les autoritzacions que preveu aquest apartat no ha d'excedir en cap cas la vigència de l'autorització principal.

2. Les categories de familiars que es poden beneficiar del que preveu aquest article són les que regula l'article 17 de la Llei orgànica 4/2000, si bé no és aplicable als ascendents de més de seixanta-cinc anys el que preveu en relació amb la possible obtenció d'una autorització de residència i treball per compte d'altri.

3. La sol·licitud a favor del familiar la pot presentar l'ocupador, de manera simultània a la relativa al treballador estranger, o bé de manera separada, amb posterioritat.

En aquest últim cas, la sol·licitud s'ha de presentar davant la missió diplomàtica o oficina consular espanyola de la demarcació de residència del familiar, excepte en el supòsit de sol·licituds d'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri.

Les sol·licituds d'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri a favor d'un familiar presentades de manera separada a la del treballador estranger les ha de presentar l'ocupador que vulgui contractar el familiar esmentat, personalment o a través de qui exerceixi vàlidament la representació empresarial, davant el registre de la Direcció General d'Immigració o davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on s'hagi de desenvolupar l'activitat laboral. Si s'escau, l'oficina d'estrangeria ha de traslladar immediatament la sol·licitud a la Direcció General d'Immigració, per a la seva tramitació i resolució.

4. El termini màxim per notificar les resolucions sobre sol·licituds d'autorització presentades d'acord amb el que preveu aquest article és d'un mes, a partir de l'endemà de la data d'entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-les.

5. Les sol·licituds de visat s'han de resoldre i notificar en el termini de deu dies hàbils des de la presentació.

6. El contingut d'aquest article s'entén sense perjudici del dret de tot treballador documentat sobre la base d'aquest títol al reagrupament dels seus familiars, en els termes i amb les condicions que estableixen els articles 16 a 19 de la Llei orgànica 4/2000, i concordants del seu Reglament, en funció del tipus d'autorització de què sigui titular l'estranger reagrupador.

La sol·licitud d'autorització de residència per reagrupament familiar es pot presentar davant la Direcció General d'Immigració en cas que, estant l'estranger incardinat en un dels supòsits de l'article 178, sol·liciti un tipus d'autorització que permeti, d'acord amb el que preveu l'article 18.1 de la Llei orgànica 4/2000, la presentació i concessió simultània de l'autorització inicial del reagrupador i la de residència per reagrupament familiar.

TÍTOL X

Treballadors transfronterers

Article 182. *Definició.*

Està en situació de treball transfronterer el treballador que hagi estat autoritzat per dur a terme activitats lucratives, laborals o professionals per compte propi o d'altri a les zones frontereres del territori espanyol, i que resideixi a la zona fronterera d'un Estat limítrof al qual retorni diàriament.

Article 183. *Àmbit d'aplicació, requisits i procediment.*

1. En la concessió inicial d'una autorització de treball per a treballadors transfronterers cal atènyer-se al que disposen els articles que estableixen les condicions per a la concessió de l'autorització de treball que escaigui, sense perjudici que el compliment dels requisits comunament exigibles per a l'obtenció d'un visat de residència i treball el valori l'òrgan competent, en el marc de la tramitació i resolució del procediment relatiu a l'autorització de treball.

2. D'acord amb el que preveu l'apartat anterior, per a l'obtenció d'una autorització de treball per a treballadors transfronterers s'han de complir els requisits següents:

a) Autorització de treball per compte d'altri:

1r No tenir antecedents penals a Espanya i als seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

2n No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.

3r Residir a la zona fronterera amb territori espanyol de què es tracti.

4t Que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador estranger.

5è Que l'ocupador presenti un contracte de treball, amb data de començament condicionada a la de l'eficàcia de l'autorització, que garanteixi al treballador una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització.

6è Que l'ocupador hagi formalitzat la seva inscripció en el règim corresponent del sistema de Seguretat Social i estigui al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i davant de la Seguretat Social.

7è Que les condicions fixades en el contracte de treball s'ajustin a les que estableixen la normativa vigent i el conveni col·lectiu aplicable per a la mateixa activitat, categoria professional i localitat.

8è Que l'ocupador disposi de mitjans econòmics, materials o personals, suficients per al seu projecte empresarial i per fer enfront a les obligacions assumides en el contracte davant del treballador.

9è Que es tingui la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió.

b) Autorització de treball per compte propi:

1r No tenir antecedents penals a Espanya i als seus països anteriors de residència durant els últims cinc anys, per delictes previstos a l'ordenament espanyol.

2n No figurar com a rebutjable a l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui signat un conveni en aquest sentit.

3r Residir a la zona fronterera amb territori espanyol de què es tracti.

4t Complir els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i el funcionament de l'activitat projectada.

5è Tenir la capacitació i, si s'escau, la qualificació professional legalment exigida per a l'exercici de la professió, així com la col·legiació quan així es requereixi.

6è Acreditar que la inversió prevista per a la implantació del projecte sigui suficient i la incidència, si s'escau, en la creació d'ocupació.

7è La previsió que l'exercici de l'activitat ha de produir des del primer any recursos econòmics suficients almenys per a la manutenció de l'interessat, una vegada deduïts els necessaris per al manteniment de l'activitat.

3. Quan la competència executiva en matèria d'autorització inicial de treball per compte propi i d'altri correspongui a l'Administració autonòmica, aquesta ha de ser competent per a l'admissió, tramitació, resolució de sol·licituds i, eventualment, dels recursos administratius, d'acord amb el que preveu aquest Reglament per a cada tipus d'autorització.

4. En el termini d'un mes des de la data de notificació de la resolució per la qual es concedeixi, si s'escau, l'autorització, el treballador s'ha de donar d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o hi ha de ser donat d'alta.

En el mateix termini, l'estranger ha de sol·licitar i obtenir la corresponent targeta d'identitat d'estranger. Aquesta targeta acredita la condició de treballador transfronterer i permet l'entrada i sortida del territori nacional per a la realització de l'activitat a la qual es refereixi.

Sobre la base del que disposa l'article 4.2 de la Llei orgànica 4/2000, la targeta d'identitat d'estranger s'ha de sol·licitar i obtenir sense perjudici que l'autorització concedida tingui una durada de menys de sis mesos.

5. S'han de denegar les autoritzacions de treball per compte propi o d'altri per a treballadors transfronterers, a més de perquè es dona alguna de les causes generals de denegació que estableix aquest Reglament per a les autoritzacions de residència i treball, perquè s'ha perdut la condició de treballador transfronterer.

Article 184. *Efectes de l'autorització de treball per a treballadors transfronterers.*

1. La durada de l'autorització inicial ha de coincidir amb la del contracte de treball en relació amb la qual es concedeixi, amb el límit mínim de tres mesos i màxim d'un any. Els mateixos criteris són aplicables en relació amb l'activitat projectada, en el cas de treball per compte propi.

2. La validesa de l'autorització de treball està limitada a l'àmbit territorial de la comunitat o ciutat autònoma a la zona limítrof de la qual resideixi el treballador, així com a una ocupació en el cas de treball per compte d'altri o a un sector d'activitat en el de treball per compte propi.

3. L'autorització de treball es prorroga quan expiri, mentre continuï la mateixa relació laboral o activitat per compte propi i subsisteixin les circumstàncies que en van motivar la concessió.

La vigència de les successives pròrrogues ha de coincidir amb la del contracte de treball o de l'activitat per compte propi, amb el límit màxim d'un any.

4. Les autoritzacions s'extingeixen quan concorrin les causes previstes per a la resta d'autoritzacions que regula aquest Reglament, quan siguin aplicables, així com per la pèrdua de la condició de treballador transfronterer.

5. El fet d'haver estat titular d'una autorització de treball per compte propi o d'altri per a treballadors transfronterers no genera dret per a l'obtenció d'una autorització de residència i treball per compte propi o d'altri, sense perjudici que sigui tinguda en compte per a la valoració de les sol·licituds que el titular pugui presentar.

TÍTOL XI

Menors estrangers

CAPÍTOL I

Residència del fill de resident

Article 185. *Residència del fill nascut a Espanya de resident.*

1. Els fills nascuts a Espanya d'un estranger que resideixi a Espanya adquireixen automàticament la mateixa autorització de residència de la qual sigui titular qualsevol dels seus progenitors.

A aquests efectes, el pare o la mare han de sol·licitar personalment l'autorització de residència per al fill des que tingui lloc el naixement o des que algun dels progenitors accedeixi a la situació de residència, i aportar original i còpia del certificat de naixement.

2. Si el fill nascut a Espanya és de pare o mare reconeguts com a refugiats o beneficiaris de protecció subsidiària, aquests poden optar entre sol·licitar per a ell l'extensió

familiar del dret de protecció internacional o una autorització de residència, en funció de l'interès superior del menor.

3. En el cas de fill nascut a Espanya d'un estranger titular d'una autorització de residència per reagrupament familiar en condició de descendent d'un altre resident, aquell adquireix una autorització de residència per reagrupament familiar dependent del seu progenitor.

En la renovació de l'autorització de residència esmentada es valoren, quant a l'acreditació de la disposició d'habitatge adequat i de mitjans econòmics suficients per cobrir les necessitats de la família, juntament amb els del progenitor del menor, els del primer reagrupador, sempre que el progenitor del menor segueixi sent titular d'una autorització de residència per reagrupament familiar.

4. Per a les renovacions de les autoritzacions de residència que regula aquest article s'han de seguir els tràmits i el procediment establerts per a les autoritzacions de residència dels familiars reagrupats.

5. Les autoritzacions de residència concedides sobre la base del que preveuen els apartats anteriors, quan els seus titulars arribin a l'edat laboral, habiliten per treballar sense necessitat de cap altre tràmit administratiu.

Article 186. Residència del fill no nascut a Espanya de resident.

1. Els menors no nascuts a Espanya, fills d'estrangers amb residència a Espanya, així com els menors subjectes legalment a la tutela d'un ciutadà o institució espanyols o d'un estranger resident legal a Espanya, poden obtenir autorització de residència quan s'acrediti la seva permanència continuada a Espanya durant un mínim de dos anys i els seus pares o tutors compleixin els requisits de mitjans econòmics i allotjament exigits en aquest Reglament per exercir el dret al reagrupament familiar.

2. Quan els menors estiguin en edat d'escolarització obligatòria, s'ha de presentar un certificat que n'acrediti l'escolarització durant la seva permanència a Espanya.

3. La vigència de les autoritzacions concedides per aquest motiu està vinculada, si s'escau, a la de l'autorització de residència del pare, la mare o el tutor de l'interessat. En cas que l'autorització derivi de la seva tutela per un ciutadà comunitari, la durada és de cinc anys.

4. Per a les renovacions de les autoritzacions de residència que regula aquest article s'han de seguir els tràmits i el procediment establerts per a les autoritzacions de residència dels familiars reagrupats.

5. Les autoritzacions de residència concedides sobre la base del que preveuen els apartats anteriors, quan els seus titulars arribin a l'edat laboral, habiliten per treballar sense necessitat de cap altre tràmit administratiu.

CAPÍTOL II

Desplaçament temporal de menors estrangers

Article 187. Desplaçament temporal de menors estrangers.

1. El desplaçament de menors estrangers a Espanya per a períodes no superiors a noranta dies, en programes de caràcter humanitari promoguts i finançats per les administracions públiques, associacions sense ànim de lucre o fundacions o altres entitats alienes als qui exerceixen la seva pàtria potestat o tutela, per a estades temporals amb fins de tractament mèdic o gaudiment de vacances, requereix l'autorització expressa de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela, així com l'informe previ favorable del subdelegat del Govern o delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials en el territori dels quals s'estaran.

Amb caràcter previ a l'emissió de l'informe de la delegació o subdelegació del Govern, l'entitat o la persona que promogui el programa ha de presentar davant d'aquesta un

informe emès per l'òrgan autonòmic competent en matèria de protecció de menors sobre el programa.

2. Els requisits i les exigències d'aquest article s'entenen complerts, als efectes de la concessió del visat, a través de l'informe favorable del subdelegat del Govern o delegat del Govern a què es refereix l'apartat 1.

L'informe s'ha de referir al compliment, per part del programa, dels requisits i les autoritzacions exigibles a Espanya, proporcionats per a la finalitat de l'estada i la seva durada, tant en matèria sanitària com de protecció jurídica del menor en relació amb la finalitat exposada i d'aquesta durada, a fi de garantir l'absència de risc de desprotecció del menor.

Així mateix, s'ha de verificar l'existència de compromís escrit de facilitar el retorn al país d'origen dels menors, i el coneixement del fet que el desplaçament del menor no té per objecte l'adopció, segons el que s'esmenta a l'apartat 4, i que el retorn no implica cost per a l'erari públic, llevat que aquest cost hagi estat assumit expressament i prèviament per l'òrgan competent.

L'oficina consular al país d'origen del menor ha de comprovar, tanmateix, l'autorització expressa de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela, així com tot el que es refereix als requisits dels passaports individuals o col·lectius, salconduits o altra documentació de viatge dels menors.

3. Els ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Treball i Immigració i de l'Interior han de coordinar el desplaçament i l'estada d'aquests menors, i aquest últim departament ha de controlar el seu retorn al país d'origen o de procedència.

4. En tots els casos, si els menors han d'estar amb famílies o persones individuals, aquestes han d'expressar per escrit el seu coneixement que el desplaçament del menor no té per objecte l'adopció i el seu compromís d'afavorir el retorn al país d'origen o procedència.

Article 188. *Desplaçament temporal de menors estrangers amb fins d'escolarització.*

1. L'estada derivada del desplaçament temporal de menors amb fins d'escolarització té naturalesa jurídica d'estada per estudis.

2. Al desplaçament temporal de menors amb fins d'escolarització en programes promoguts i finançats per les administracions públiques, associacions sense ànim de lucre o fundacions o altres entitats o persones alienes als que exerceixen la seva pàtria potestat o tutela, li és aplicable el procediment establert a l'article anterior, i s'ha d'acreditar que el menor ha estat admès en un centre d'ensenyament reconegut oficialment a Espanya.

3. L'estada acaba en finalitzar el curs acadèmic, moment en què, llevat que raons excepcionals ho impedeixin, el menor ha de tornar al seu país.

En cas que vulgui continuar els estudis per més d'un curs acadèmic, s'ha d'incloure el menor en un nou programa.

CAPÍTOL III

Menors estrangers no acompanyats

Article 189. *Definició.*

El que preveu el present capítol és aplicable a l'estranger menor de divuit anys que arribi a territori espanyol sense venir acompanyat d'un adult responsable d'ell, ja sigui legalment o d'acord amb el costum, i s'apreciï risc de desprotecció del menor, mentre l'adult responsable no s'hagi fet càrrec efectivament del menor, així com a qualsevol menor estranger que una vegada a Espanya es trobi en aquesta situació.

El contingut d'aquest capítol s'ha d'interpretar sense perjudici de la possibilitat que el menor estranger no acompanyat pugui complir els requisits que estableixen els articles 59 i 59 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o la normativa espanyola en matèria de protecció internacional.

Article 190. *Determinació de l'edat.*

1. Quan els cossos i forces de seguretat localitzin un estranger no acompanyat la minoria d'edat del qual sigui indubtable per raó de la seva documentació o de la seva aparença física, ha de ser posat a disposició dels serveis de protecció de menors competents, fet que s'ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal. Les dades d'identificació del menor s'han d'inscriure en el Registre de menors estrangers no acompanyats.

En cas que la minoria d'edat d'un estranger indocumentat no es pugui establir amb seguretat, les forces i cossos de seguretat de l'Estat, quan tinguin coneixement d'aquesta circumstància o localitzin el suposat menor a Espanya, han d'informar els serveis autonòmics de protecció de menors perquè, si s'escau, li prestin l'atenció immediata que necessiti d'acord amb el que estableix la legislació de protecció jurídica del menor.

Amb caràcter immediat, s'ha de posar el fet en coneixement del Ministeri Fiscal, que ha de disposar, en el termini més breu possible, la determinació de l'edat, per a la qual cosa han de col·laborar les institucions sanitàries oportunes, que, amb caràcter prioritari i urgent, han d'efectuar les proves necessàries.

Igualment, s'ha de donar coneixement de la localització del menor o possible menor al delegat o subdelegat del Govern competent per raó del territori on es trobi aquest.

2. La Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha d'impulsar l'adopció d'un Protocol marc de menors estrangers no acompanyats destinat a coordinar la intervenció de totes les institucions i administracions afectades, des de la localització del menor o suposat menor fins a la seva identificació, determinació de l'edat, posada a disposició del servei públic de protecció de menors i documentació.

3. Si durant el procediment de determinació de l'edat el menor necessita atenció immediata, les forces i cossos de seguretat de l'Estat l'han de sol·licitar als serveis autonòmics competents en matèria de protecció de menors.

4. En el decret del Ministeri Fiscal que fixi l'edat del menor estranger s'ha de decidir la seva posada a disposició dels serveis competents de protecció de menors i s'ha de fer saber al delegat o subdelegat del Govern competent.

En cas que la determinació de l'edat es realitzi sobre la base de l'establiment d'una forquilla d'anys, s'ha de considerar que l'estranger és menor si l'edat més baixa de la forquilla és inferior als divuit anys.

El decret del Ministeri Fiscal en què es fixi l'edat del menor estranger s'ha d'inscriure en el Registre de menors no acompanyats de conformitat amb el que preveu l'article 215 d'aquest Reglament.

5. Després que el menor hagi estat posat a la seva disposició, el servei de protecció de menors l'ha d'informar, de manera fefaent i en un idioma comprensible per a ell, del contingut bàsic del dret a la protecció internacional i del procediment previst per a la seva sol·licitud, així com de la normativa vigent en matèria de protecció de menors. D'aquesta actuació, n'ha de quedar constància escrita.

Article 191. *Competència sobre el procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat i actuacions prèvies.*

1. Les delegacions i subdelegacions del Govern són els centres directius competents per portar a terme els tràmits relatius a la repatriació d'un menor estranger no acompanyat, previstos a l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i en els acords bilaterals subscrits per Espanya sobre la matèria.

La competència atribuïda a les delegacions i subdelegacions del Govern inclou la pràctica de les actuacions informatives prèvies i, si s'escau, la incoació, tramitació i resolució del procediment que regula aquest article.

2. Es considera delegació o subdelegació del Govern competent aquella en el territori de la qual hi hagi el domicili del menor.

El centre directiu que iniciï el procediment ho ha de comunicar a la corresponent delegació o subdelegació del Govern a la província on estigui ubicada l'entitat que tingui

atribuïda la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda, quan el seu domicili no coincideixi amb el del menor.

3. La delegació o subdelegació del Govern ha de sol·licitar, a través de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, un informe de la representació diplomàtica del país d'origen del menor sobre les seves circumstàncies familiars. En cas que aquest país no tingui representació diplomàtica a Espanya, l'informe s'ha de sol·licitar a través de la Direcció General d'Assumptes Consulars i Migratoris.

S'ha de donar compte de cada sol·licitud i actuacions posteriors a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres i, si s'escau, a la Direcció General d'Assumptes Consulars i Migratoris.

4. Sense perjudici de l'informe ressenyat a l'apartat anterior, la delegació o subdelegació del Govern ha de requerir a l'entitat que tingui atribuïda la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda qualsevol informació sobre la situació del menor. Aquesta informació s'ha de requerir igualment a l'Administració autonòmica del territori en què el menor tingui el domicili, així com a aquella on està ubicada l'entitat que tingui atribuïda la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda.

5. La sol·licitud d'informe ha de respondre a un model tipus, a elaborar conjuntament per les secretaries d'Estat d'Immigració i Emigració i de Seguretat. S'han de sol·licitar, entre altres dades, les relatives a la filiació del menor i a les circumstàncies socials i familiars del seu entorn en el país d'origen.

En la sol·licitud d'informe s'ha de fer constar la necessitat que, si la representació diplomàtica del país d'origen decideix substituir la informació sobre la família per la relativa als seus serveis de protecció del menor, la contestació reflecteixi expressament el compromís per escrit de l'autoritat competent del país d'origen d'assumir la responsabilitat sobre el menor.

Article 192. *Inici del procediment de repatriació del menor estranger no acompanyat.*

1. El delegat o subdelegat del Govern competent ha d'acordar la incoació del procediment de repatriació del menor quan, segons les informacions rebudes d'acord amb el que preveu l'article anterior, es consideri que l'interès superior del menor se satisfà amb el reagrupament amb la família o la seva posada a disposició dels serveis de protecció del seu país d'origen. La incoació del procediment s'ha d'enregistrar en l'aplicació informàtica corresponent.

A l'acord d'iniciació s'hi ha de fer constar expressament la identitat del menor i l'existència d'informe de les autoritats competents del país d'origen.

2. L'acord d'incoació del procediment s'ha de notificar immediatament al menor, al Ministeri Fiscal i a l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda. Així mateix, qualsevol actuació o incidència que es produeixi en el transcurs del procediment s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal com més aviat millor.

Al mateix temps, el menor ha de ser informat per escrit, en una llengua que li sigui comprensible i de manera fefaent, dels antecedents que han determinat la incoació del procediment i de tots els drets que l'assisteixen, amb una menció especial a l'assistència d'interpret si no entén o no parla l'idioma espanyol.

Article 193. *Al·legacions i determinació del període de prova.*

1. Comunicat l'acord d'incoació del procediment s'inicia un període de deu dies hàbils a comptar de l'endemà de la notificació corresponent, en el qual el menor estranger, l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda i, si s'escau, el Ministeri Fiscal poden formular totes les al·legacions de fet o de dret que considerin oportunes, així com proposar les proves pertinents sobre els fets al·legats.

Si el menor ha arribat a l'edat de setze anys pot intervenir en aquesta fase per si mateix o a través d'un representant que designi. En cas que no hagi arribat a l'edat esmentada, l'ha de representar l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda.

No obstant això, quan el menor de setze anys amb judici suficient hagi manifestat una voluntat contrària a la de qui en té la tutela legal, custòdia, protecció provisional, guarda o representació legal, s'ha de suspendre el curs del procediment fins que se li nomeni un defensor judicial. Sense perjudici que es pugui apreciar aquest grau de maduresa en una edat inferior, s'entén que l'estranger més gran de dotze anys té judici suficient.

Correspon al Ministeri Fiscal, al mateix menor o a qualsevol persona amb capacitat per comparèixer en judici instar l'autoritat judicial competent perquè nomeni el defensor.

2. Durant el tràmit d'al·legacions la delegació o subdelegació del Govern ha de sol·licitar un informe al servei públic de protecció de menors sobre la situació del menor a Espanya, així com qualsevol informació que pugui conèixer sobre la identitat del menor, la seva família, el seu país o el seu domicili quan aquesta no s'hagi presentat anteriorment. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de deu dies des de la sol·licitud.

3. Quan els fets al·legats pel menor, el seu representant legal o defensor judicial o per l'entitat que en tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda tinguin rellevància decisiva per a l'adopció de l'acord de repatriació, l'instructor del procediment, d'ofici o a instància de part, ha d'acordar l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu, a fi que es puguin practicar totes les que siguin pertinents.

En cas d'obertura d'un període de proves a instància de part, l'instructor del procediment pot suspendre el transcurs del termini per resoldre'l durant el temps necessari per incorporar els resultats a l'expedient.

4. Així mateix, el Ministeri Fiscal ha d'emetre informe, com més aviat millor, i a aquest efecte l'instructor del procediment li ha de remetre la documentació que consti a l'expedient.

Article 194. *Tràmit d'audiència i resolució del procediment.*

1. Després de la incorporació a l'expedient dels informes esmentats en els articles 190 i 191 i, si s'escau, el resultat de la prova practicada, el delegat o subdelegat del Govern ha d'iniciar el tràmit d'audiència. En aquest tràmit s'ha de garantir la presència del menor que tingui judici suficient perquè manifesti el que consideri en relació amb la seva repatriació.

Al tràmit d'audiència s'hi han de convocar el Ministeri Fiscal, el tutor i, si s'escau, el defensor judicial o el representant designat pel menor.

L'audiència s'ha de documentar en acta, que ha de ser subscripta pels presents i a la qual s'han d'incorporar com a annex tots els documents i justificants que s'aportin.

2. Realitzat el tràmit d'audiència, el delegat o subdelegat del Govern ha de resoldre, d'acord amb el principi d'interès superior del menor, sobre la repatriació del menor al seu país d'origen o on estiguin els seus familiars o sobre la seva permanència a Espanya.

La resolució ha d'establir si la repatriació s'ha de realitzar sobre la base del reagrupament familiar o mitjançant la seva posada a disposició dels serveis de protecció del menor del seu país d'origen.

La resolució posa fi a la via administrativa i s'ha d'enregistrar en l'aplicació informàtica corresponent per a la seva constància en el Registre de menors estrangers no acompanyats. S'ha de notificar, en el termini de deu dies, al menor o, si s'escau, al seu representant. En el mateix termini, s'ha de comunicar al tutor del menor i al Ministeri Fiscal.

A la mateixa resolució o en un document a part, s'ha de fer menció expressa a la necessitat de sol·licitar, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta, el reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta per exercir-lo, en cas que es decideixi impugnar la resolució en via contenciosa administrativa.

3. El termini màxim per a la resolució i notificació del procediment és de sis mesos des de la data de l'acord d'inici del procediment.

Article 195. *Execució de la repatriació.*

1. Sense perjudici de les funcions del Cos Nacional de Policia en l'execució de la resolució, el menor ha de ser acompanyat per personal adscrit als serveis de protecció del menor sota la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda dels quals es trobi fins al moment de posar-lo a disposició de les autoritats competents del seu país d'origen.

2. En cas que el menor estigui incurs en un procés judicial i aquest fet acreditat consti en l'expedient administratiu de repatriació, l'execució d'aquesta està condicionada a l'autorització judicial. En tot cas ha de constar en l'expedient la comunicació al Ministeri Fiscal.

3. La repatriació s'ha d'efectuar a càrrec de la família del menor o dels serveis de protecció de menors del seu país. En cas contrari, s'ha de comunicar al representant diplomàtic o consular del seu país a aquests efectes. Subsidiàriament, l'Administració General de l'Estat s'ha de fer càrrec del cost de la repatriació, excepte pel que fa al desplaçament del personal adscrit als serveis de protecció del menor sota la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda dels quals es trobi el menor.

Article 196. *Residència del menor estranger no acompanyat.*

1. Una vegada hagi quedat acreditada la impossibilitat de repatriar el menor, i en tot cas transcorreguts nou mesos des que el menor hagi estat posat a disposició dels serveis competents de protecció de menors, se li ha d'atorgar l'autorització de residència a la qual es refereix l'article 35.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. L'oficina d'estrangeria de la delegació o subdelegació del Govern a la província on estigui fixat el domicili del menor ha d'iniciar, d'ofici, per ordre superior o a instància de part, el procediment relatiu a l'autorització de residència.

En cas d'inici d'ofici o per ordre superior, l'oficina d'estrangeria ha de comunicar al menor l'acord d'inici del procediment a través del servei de protecció de menors sota la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda del qual es trobi, i ha de sol·licitar l'aportació de la documentació següent, que igualment és la que s'ha d'aportar juntament amb la sol·licitud en els casos d'inici a instància de part:

a) Còpia completa del passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, del menor. Si s'escau, aquest document s'ha de substituir per la cèdula d'inscripció del menor, en vigor.

b) Document acreditatiu que la persona física que intervé en el procediment té competència per a això en representació del servei de protecció de menors.

c) Document acreditatiu de la relació de tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda entre el menor i el servei de protecció de menors.

3. La delegació o subdelegació del Govern ha de resoldre sobre el procediment i notificar la resolució al menor en el termini màxim d'un mes. La resolució s'ha de comunicar al Ministeri Fiscal en el termini de deu dies des que es dicti.

El representant del menor ha de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes des de la data de notificació de la resolució, i davant l'oficina d'estrangeria corresponent, la targeta d'identitat d'estranger.

4. L'autorització de residència té una vigència d'un any i la seva eficàcia es retrotrau a la data de la resolució del Ministeri Fiscal per la qual es va determinar la posada a disposició del menor del servei de protecció de menors.

L'autorització de treball concedida d'acord amb el que preveu l'article 40.1.i) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, té la durada de l'activitat en relació amb la qual hagi estat concedida, llevat que aquesta excedeixi el temps que resti de vigència de l'autorització de residència.

5. El procediment sobre la renovació de l'autorització de residència o de l'autorització de residència i treball l'inicia d'ofici l'oficina d'estrangeria competent, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència. L'inici del procediment prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment.

Escau la renovació de l'autorització quan subsisteixin les circumstàncies que en van motivar la concessió inicial.

La vigència de l'autorització renovada és d'un any, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada.

Article 197. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que és titular d'una autorització de residència.

1. En el cas de menors sobre els quals un servei de protecció de menors tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda, que arribin a la majoria d'edat sent titulars d'una autorització de residència concedida sobre la base de l'article anterior, el seu titular en pot sol·licitar la renovació en model oficial, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment.

També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit en què la sol·licitud es presenti dins els noranta dies naturals posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

2. L'autorització es renova d'acord amb el procediment per a la renovació d'una autorització de residència temporal de caràcter no lucratiu, amb les particularitats següents:

a) La quantia a acreditar com a mitjans econòmics per al seu sosteniment s'estableix en una quantitat que representi mensualment el 100% de l'IPREM.

b) Poden ser tinguts en compte els informes positius que, si s'escau i a aquests efectes, puguin presentar les entitats públiques competents, d'acord amb el que preveu l'article 35.9 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. Es té en especial consideració el grau d'inserció del sol·licitant en la societat espanyola, que es determina després de valorar els aspectes següents:

- a) El respecte a les normes de convivència al centre de protecció.
- b) El grau de coneixement de les llengües oficials de l'Estat.
- c) L'existència de llaços familiars en territori espanyol amb ciutadans espanyols o estrangers residents.
- d) El temps que hagi estat subjecte a un acolliment, guarda o tutela de fet per un ciutadà o institució espanyola.
- e) La continuïtat en els estudis.
- f) L'existència d'una oferta o contracte de treball.
- g) La participació en itineraris de formació.

4. La vigència de l'autorització renovada és de dos anys, llevat que correspongui una autorització de residència de llarga durada.

5. En el termini d'un mes des de la notificació de la resolució per la qual es renova l'autorització, el seu titular ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger corresponent.

6. En el moment que accedeixi a la majoria d'edat o durant qualsevol moment posterior, es pot sol·licitar la modificació de l'autorització de residència vigent amb vista a obtenir una autorització de residència i treball, en els termes que estableix l'article 200 d'aquest Reglament. Als efectes d'aquesta modificació, es poden presentar un o més contractes de treball de vigència successiva.

Article 198. Accés a la majoria d'edat del menor estranger no acompanyat que no és titular d'una autorització de residència.

1. En el cas de menors sobre els quals un servei de protecció de menors tingui la tutela legal, custòdia, protecció provisional o guarda, que arribin a la majoria d'edat sense haver obtingut l'autorització de residència que preveu l'article 196 d'aquest Reglament i hagin participat adequadament en les accions formatives i activitats programades per

l'entitat esmentada per afavorir la seva integració social, aquesta pot recomanar la concessió d'una autorització temporal de residència per circumstàncies excepcionals.

2. Sense perjudici d'això, i que la recomanació de l'entitat s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'autorització, aquesta ha de ser presentada personalment per l'estranger durant els seixanta dies naturals previs o els noranta dies naturals posteriors a la data en què compleixi els divuit anys.

Igualment, ha d'acreditar, de manera alternativa:

a) Que disposa de mitjans econòmics suficients per al seu sosteniment, en una quantitat que representi mensualment el 100% de l'IPREM.

b) Que disposa d'un contracte o contractes de treball de vigència successiva respecte als quals es reuneixen els requisits establerts en els apartats b), c), d), e) i f) de l'article 64.3 d'aquest Reglament.

c) Que reuneix els requisits establerts en els apartats a), b) c) i d) de l'article 105.3 d'aquest Reglament amb vista a l'exercici d'una activitat per compte propi. No obstant això, la rendibilitat esperada del projecte ha de ser, com a mínim, una quantitat per garantir les despeses relatives a la seva manutenció i allotjament que representi mensualment el 100% de l'IPREM.

En cas de concessió de l'autorització sobre la base del que preveuen els apartats b) i c) anteriors, aquesta comporta una autorització de treball i la seva vigència està condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació de la resolució.

3. En el marc del procediment es té en especial consideració el grau d'inserció del sol·licitant a la societat espanyola, en els termes que preveu l'apartat 3 de l'article anterior.

TÍTOL XII

Modificació de les situacions dels estrangers a Espanya

Article 199. De la situació d'estada per estudis, recerca, formació o pràctiques a la situació de residència i treball o de residència amb excepció de l'autorització de treball.

1. Els estrangers que estiguin a Espanya en situació d'estada sobre la base del que preveu l'article 37.1, lletres a), b) i d), poden accedir a la situació de residència i treball sense necessitat de sol·licitar visat quan l'ocupador, com a subjecte legítimat, presenti la sol·licitud d'autorització i es compleixin els requisits laborals que exigeix l'article 64, excepte l'apartat 3.a), i s'acrediti, a més, que l'estranger:

a) Ha estat a Espanya durant almenys tres anys com a titular d'una autorització d'estada.

b) Ha superat els estudis, o ha conclòs el treball de recerca, la formació o les pràctiques amb aprofitament.

c) No ha estat becat o subvencionat per organismes públics o privats dins de programes de cooperació o de desenvolupament espanyols o del país d'origen.

L'estranger que s'aculli a aquesta possibilitat pot sol·licitar igualment una autorització de residència a favor dels familiars en situació d'estada previstos a l'article 41 que convisquin amb ell en el moment de la sol·licitud, sempre que acrediti suficiència econòmica i disponibilitat d'habitatge adequat. L'autorització si s'escau concedida és de residència per reagrupament familiar.

2. Les previsions que estableix aquest article també són aplicables per accedir a una autorització de residència i treball per compte propi, de residència amb excepció de l'autorització de treball, de residència i treball per a recerca, o de residència i treball de professionals altament qualificats.

A aquests efectes, el titular de l'autorització d'estada ha de complir els requisits laborals per a l'obtenció del corresponent tipus d'autorització o els relatius al supòsit d'excepció de

treball que s'al·legui, d'acord amb el que preveu aquest Reglament, i és aplicable el procediment establert en funció de l'autorització de què es tracti.

3. L'autorització concedida té la consideració d'autorització inicial.

L'eficàcia de l'autorització de residència i treball està condicionada a l'alta posterior del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió. L'eficàcia de l'autorització de residència concedida a favor dels familiars està condicionada a la de l'autorització principal i la seva vigència està vinculada a la d'aquesta.

En el termini d'un mes des de l'entrada en vigor de l'autorització el seu titular ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment, davant l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents.

4. Excepcionalment i previ informe favorable de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració es pot reduir el termini de tres anys recollit a l'apartat 1, quan es tracti d'estrangers la residència a Espanya dels quals es consideri oportuna per raó de la rellevància excepcional dels mèrits professionals i científics acreditats per aquells.

No és aplicable el requisit que preveu l'apartat 1.a) d'aquest article en els supòsits següents:

a) Estrangers que hagin superat el període d'exercici professional en pràctiques i/o el període complementari de formació que preveu la normativa reguladora de les condicions per al reconeixement d'efectes professionals a títols d'especialista en ciències de la salut, obtinguts en estats no membres de la Unió Europea. En aquest cas, l'autorització d'estada adquireix el caràcter d'autorització provisional de residència i treball per compte d'altri, una vegada admesa a tràmit la sol·licitud de modificació, i fins que es resolgui el procediment. La denegació de la modificació suposa la pèrdua automàtica de vigència de l'autorització provisional, sense necessitat de pronunciament administratiu exprés.

b) Estrangers en possessió del títol homologat de llicenciat en medicina, sempre que l'activitat a desenvolupar després de la modificació sigui el seu accés a l'escala de complement del cos militar de sanitat.

5. L'autorització de residència i treball, així com, si s'escau, l'autorització de residència per als familiars, s'ha de sol·licitar durant la vigència de l'autorització d'estada principal. La sol·licitud realitzada dins el termini escaient prorroga, en cas de caducitat, la vigència de l'autorització d'estada fins que es dicti resolució sobre aquesta.

En qualsevol cas, el requisit de tres anys de permanència en situació d'estada per estudis és requerible en la data en què, si s'escau, es concedeixi la modificació de la situació.

En cap cas es pot presentar una sol·licitud abans dels noranta dies naturals previs a la data en què previsiblement l'estranger complirà el requisit de permanència en situació d'estada per estudis durant tres anys.

6. Quan en el marc del procediment s'estableixi que l'estranger no reuneix els requisits exigibles d'acord amb aquest precepte, però sí els relatius a la concessió de l'autorització inicial de residència de què es tracti, l'òrgan competent ha de dictar resolució en relació amb aquesta, condicionada a l'obtenció del visat corresponent, en els termes generalment aplicables a l'autorització en qüestió.

Article 200. *De la situació de residència a la situació de residència i treball o de residència amb exceptuació de l'autorització de treball.*

1. Els estrangers que estiguin a Espanya durant almenys un any en situació de residència poden accedir a la situació de residència i treball per compte d'altri quan l'ocupador, com a subjecte legítimat, presenti la sol·licitud d'autorització i es compleixin els requisits laborals que exigeix l'article 64, excepte el que preveu l'apartat 3.a).

Excepcionalment pot accedir a la situació de residència i treball, sense necessitat que hagi transcorregut el termini d'un any, l'estranger que acrediti una necessitat de treballar per circumstàncies sobrevingudes per garantir la seva subsistència.

2. L'eficàcia de l'autorització de treball està condicionada a l'alta posterior del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió. Complerta la condició, la vigència de l'autorització es retrotrau al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

3. Els estrangers titulars d'un certificat de registre com a ciutadà comunitari o d'una targeta de residència de familiar d'un ciutadà de la Unió, quan hagin cessat en aquesta condició, poden obtenir, si compleixen els requisits establerts a l'efecte, tret del visat, una autorització de residència no lucrativa o de residència i treball per compte d'altri, del temps que correspongui, en funció de la durada de la documentació de la qual són titulars.

4. Les previsions establertes en aquest article són aplicables igualment per accedir a una autorització de residència i treball per compte propi, de residència amb exceptuació de l'autorització de treball, de residència i treball per a recerca, o de residència i treball de professionals altament qualificats.

A aquests efectes, el titular de l'autorització de residència o la persona documentada en règim comunitari ha de complir els requisits laborals per a l'obtenció del tipus d'autorització corresponent, d'acord amb el que preveu aquest Reglament.

Article 201. Compatibilitat de la situació de residència i treball per compte d'altri i la de residència i treball per compte propi, o d'autoritzacions de treball per compte propi d'àmbit geogràfic diferent.

1. Els estrangers que vulguin realitzar simultàniament activitats lucratives per compte propi i d'altri han d'obtenir les autoritzacions de treball corresponents, de conformitat amb els requisits generals establerts per obtenir cada una d'aquestes en el present Reglament, prèvia acreditació de la compatibilitat de l'exercici de les dues activitats lucratives, en relació amb el seu objecte i característiques, durada i jornada laboral.

2. L'autorització administrativa mitjançant la qual es concedeixi la compatibilitat de l'exercici d'activitats laborals i professionals ha de tenir una durada equivalent al període de vigència de l'autorització de treball de la qual sigui titular l'estranger, excepte en cas que es concedeixi sobre la base d'un contracte o activitat de durada inferior.

3. Els estrangers que vulguin exercir activitats per compte propi de manera simultània en diverses comunitats autònomes, i sempre en relació amb el mateix sector d'activitat, han d'obtenir les corresponents autoritzacions de treball per compte propi, de conformitat amb els requisits relatius a l'activitat generalment exigits per obtenir-les.

Article 202. De la situació de residència per circumstàncies excepcionals a la situació de residència, residència i treball o residència amb exceptuació de l'autorització de treball.

1. Els estrangers que estiguin a Espanya durant, almenys, un any en situació de residència per circumstàncies excepcionals, en els supòsits que determina l'article 130, poden accedir a la situació de residència o de residència i treball sense necessitat de visat.

2. Quan l'estranger autoritzat a residir per circumstàncies excepcionals estigui habilitat per treballar, ha de presentar ell mateix la sol·licitud d'autorització de residència i treball, que es concedeix si compleix els requisits que preveu l'article 71. Sense perjudici d'això, i de la seva vigència, que és de dos anys, l'autorització de residència temporal i treball concedida sobre la base d'aquest precepte té la consideració d'inicial.

3. En els altres casos, l'ocupador és el subjecte legítimat per presentar la sol·licitud d'autorització i s'exigeixen els requisits laborals previstos a l'article 64, excepte l'apartat 3.a).

L'eficàcia de l'autorització de residència i treball està condicionada a l'alta posterior del treballador en el règim corresponent de la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació de la concessió. Complerta la condició, la vigència de l'autorització es retrotrau al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior. La seva vigència

és de dos anys, sense perjudici que l'autorització de residència temporal i treball té la consideració d'inicial.

4. Les previsions establertes en aquest article són aplicables igualment per accedir a una autorització de residència i treball per compte propi, de residència amb exceptuació de l'autorització de treball, de residència i treball per a recerca, o de residència i treball de professionals altament qualificats.

A aquests efectes, el titular de l'autorització de residència ha de complir els requisits laborals per a l'obtenció del corresponent tipus d'autorització, d'acord amb el que preveu aquest Reglament.

Article 203. *Modificacions de l'autorització de residència i treball.*

1. Durant la vigència de les autoritzacions inicials de residència i treball, l'òrgan competent per raó del lloc on s'iniciarà la relació laboral o l'activitat per compte propi que motiva la sol·licitud en pot modificar l'abast quant a l'ocupació, sector d'activitat i/o àmbit territorial de limitació, sempre a petició del titular.

En cas que es tracti d'una modificació de l'abast d'una autorització de residència temporal i treball per compte d'altri, s'ha de tenir en compte el que preveu l'article 64.3.a).

2. Les autoritzacions de residència i treball per compte propi i per compte d'altri es poden modificar, respectivament, en autoritzacions de residència i treball per compte d'altri i per compte propi, a sol·licitud de l'interessat, sempre que ja se li hagi renovat l'autorització inicial o que presenti la sol·licitud en el moment en què correspongui sol·licitar-ne la renovació i reuneixi les condicions següents:

a) En el cas de les modificacions de compte d'altri a compte propi, s'autoritzen si es reuneixen els requisits que estableix l'article 105 i es té constància de la realització habitual d'activitat laboral durant el període de vigència de l'autorització per un període igual al que correspondria si en pretengués la renovació.

b) En el cas de les modificacions de compte propi a compte d'altri, s'autoritzen si s'ha subscrit un contracte de treball que justifiqui la nova activitat laboral del treballador, sempre que es tingui constància del compliment de les obligacions tributàries i de Seguretat Social de la seva activitat professional anterior.

Excepcionalment, pot accedir a la modificació de l'autorització inicial de residència temporal i treball, sense necessitat que hagi arribat el moment de renovar-la, l'estranger que acrediti una necessitat per circumstàncies sobrevingudes per garantir la seva subsistència, com el fet que, per causes alienes a la seva voluntat, hagi cessat l'activitat per compte propi o s'hagi interromput la relació laboral per compte d'altri.

3. Les autoritzacions de residència i treball per compte propi o per compte d'altri es poden modificar en autoritzacions de residència temporal no lucrativa, residència temporal amb excepció de l'autorització de treball, residència temporal i treball per a recerca, o residència temporal i treball de professionals altament qualificats, a sol·licitud de l'interessat, sempre que ja se li hagi renovat l'autorització inicial o que presenti la sol·licitud en el moment en què correspongui sol·licitar-ne la renovació.

Als efectes esmentats, ha de complir els requisits que preveu l'apartat anterior quant al desenvolupament de la seva activitat com a titular de l'autorització de residència i treball per compte propi o per compte d'altri, així com els propis del tipus d'autorització que sol·liciti.

Excepcionalment, pot accedir a la modificació de l'autorització inicial de residència temporal i treball, sense necessitat que hagi arribat el moment de renovar-la, l'estranger que acrediti una necessitat per circumstàncies sobrevingudes per garantir la seva subsistència, com el fet que, per causes alienes a la seva voluntat, hagi cessat l'activitat per compte propi o s'hagi interromput la relació laboral per compte d'altri.

4. La nova autorització no amplia la vigència de l'autorització modificada.

Quan es tracti de modificacions sol·licitades en el moment de renovar l'autorització de què és titular, la vigència és la que correspondria a la renovació.

Article 204. *Intervenció de les comunitats autònomes en la modificació d'autoritzacions en el cas de traspàs de competències executives en matèria d'autorització inicial de treball.*

1. Quan l'Administració autonòmica tingui atribuïda la competència executiva sobre tramitació i resolució de les autoritzacions inicials de treball, perquè la relació de treball s'inicia i es desenvolupa en el territori de la comunitat autònoma, correspon als seus òrgans competents la recepció de sol·licituds i la resolució de l'autorització laboral en els supòsits següents:

a) L'autorització de residència i treball en què s'acredita ser fill d'espanyol nacionalitzat o de ciutadà comunitari amb un any de residència, prevista en els apartats 3 i 4 de l'article 200 del present Reglament.

b) L'autorització de residència i treball sol·licitada com a conseqüència de la modificació de la situació d'estada per estudis, de residència o de residència per circumstàncies excepcionals, així com la concessió de la compatibilitat de les autoritzacions de treball per compte propi i per compte d'altri o de la mutació d'una en una altra o en residència i treball per a recerca o de professionals altament qualificats. No així en el cas d'accés a la situació d'autorització de residència amb exceptuació de l'autorització de treball sobre la base del que preveu aquest títol.

2. Quan la modificació implica una nova autorització de residència i treball, se segueix el procediment que preveu l'article 68 del present Reglament. En tots els casos, l'Administració autonòmica ha d'enregistrar les sol·licituds presentades, en tràmit i resoltes, en l'aplicació informàtica corresponent, per garantir-ne el coneixement en temps real per l'Administració General de l'Estat.

TÍTOL XIII

Documentació dels estrangers

CAPÍTOL I

Drets i deures relatius a la documentació

Article 205. *Drets i deures.*

1. Els estrangers que estiguin en territori espanyol tenen el dret i l'obligació de conservar, en vigor, la documentació amb la qual hagin efectuat l'entrada a Espanya, la que acrediti la seva identitat, expedida per les autoritats competents del país d'origen o de procedència, així com la que acrediti la seva situació a Espanya.

2. Els estrangers estan obligats a exhibir els documents especificats a l'apartat anterior quan siguin requerits per les autoritats o els seus agents, en exercici de les seves funcions.

3. Els estrangers no poden ser privats de la seva documentació, excepte en els supòsits i amb els requisits que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

Article 206. *Número d'identitat d'estranger.*

1. Els estrangers a favor dels quals s'iniciï un procediment per obtenir un document que els habiliti per romandre en territori espanyol que no sigui un visat, aquells als quals s'hagi incoat un expedient administratiu en virtut del que disposa la normativa sobre estrangeria i aquells que pels seus interessos econòmics, professionals o socials es relacionin amb Espanya han de ser dotats, als efectes d'identificació, d'un número personal, únic i exclusiu, de caràcter seqüencial.

2. El número personal és l'identificador de l'estranger, que ha de figurar en tots els documents que se li expedeixin o tramitin, així com en les diligències que s'estampin en el seu passaport o document anàleg, excepte en els visats.

3. El número d'identitat de l'estranger, NIE, ha de ser concedit d'ofici, per la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, en els supòsits esmentats a l'apartat 1, excepte en el cas dels estrangers que es relacionin amb Espanya per raó dels seus interessos econòmics, professionals o socials, que han de sol·licitar a l'òrgan esmentat l'assignació d'aquest número, sempre que concorrin els requisits següents:

- a) Que no es trobin a Espanya en situació irregular.
- b) Que es comuniquin els motius pels quals sol·liciten l'assignació d'aquest número.

Els estrangers que es relacionin amb Espanya per raó dels seus interessos econòmics, professionals o socials poden sol·licitar personalment el NIE a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, directament o a través de les oficines d'estrangeria o comissaries de policia. En cas que l'estranger no es trobi en territori espanyol en el moment de la sol·licitud, ha de sol·licitar l'assignació de NIE a la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, a través de les oficines consulars d'Espanya a l'exterior.

El procediment s'ha de resoldre en el termini màxim de cinc dies des de l'entrada de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per tramitar-la.

4. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable per a la sol·licitud dels certificats de resident i de no resident.

CAPÍTOL II

Acreditació de la situació dels estrangers a Espanya

Article 207. Documents acreditatius.

Les diferents situacions dels estrangers a Espanya es poden acreditar, segons correspongui, mitjançant el passaport o document de viatge que acrediti la identitat, el visat o la targeta d'identitat d'estranger. Excepcionalment es pot acreditar aquesta situació mitjançant altres autoritzacions o documents vàlidament expedits amb aquesta finalitat per les autoritats espanyoles.

Article 208. El passaport o document de viatge.

El passaport o document de viatge en què consti el segell d'entrada acredita, a més de la identitat, la situació d'estada a Espanya en els supòsits d'estrangers que no necessiten l'obtenció d'un visat de curta durada.

Article 209. El visat.

El visat vàlidament obtingut acredita la situació per a la qual ha estat concedit. La validesa de l'acreditació s'estén des de l'entrada efectiva del seu titular a Espanya, fins a l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger corresponent o fins que s'extingeixi la vigència del visat.

La vigència del visat és igual a la de l'autorització d'estada o residència que incorpora, quan no sigui exigible l'obtenció de targeta d'identitat d'estranger.

Article 210. La targeta d'identitat d'estranger.

1. Tots els estrangers als quals s'hagi expedit un visat o una autorització per quedar-se a Espanya per un període superior a sis mesos tenen el dret i el deure d'obtenir la targeta d'identitat d'estranger, que han de sol·licitar personalment en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya o des que l'autorització sigui concedida o cobri vigència, respectivament. Estan exempts d'aquesta obligació els titulars d'una autorització de residència i treball de temporada.

2. La targeta d'identitat d'estranger és el document destinat a identificar l'estranger a l'efecte d'acreditar la seva situació legal a Espanya.

3. La targeta d'identitat d'estranger és personal i intransferible, i correspon al seu titular acomplir les actuacions que s'estableixin per a la seva obtenció i lliurament, així com la custòdia i conservació del document.

4. L'incompliment de les obligacions relatives a la targeta d'identitat d'estranger comporta l'aplicació del règim sancionador que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

5. El titular de la targeta d'identitat d'estranger no pot ser privat del document, excepte en els supòsits i amb els requisits que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

6. El Ministeri de l'Interior, en el marc dels acords sobre documentació d'estrangers de caràcter internacional en què Espanya sigui part, ha de dictar les disposicions necessàries per determinar les característiques d'aquest document, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

7. La targeta d'identitat d'estranger té el mateix període de vigència que l'autorització o el reconeixement del dret que en justifica l'expedició, i perd la validesa quan es produeix la de l'autorització esmentada, per qualsevol de les causes reglamentàriament establertes a aquest efecte o, si s'escau, per la pèrdua del dret per quedar-se en territori espanyol.

8. Quan hagi finalitzat el termini de vigència de la targeta, s'hagi acordat la renovació de l'autorització o, si s'escau, del reconeixement a quedar-se en territori espanyol, o s'hagi perdut el dret que en va justificar l'expedició, els estrangers titulars de la targeta estan obligats a lliurar el document a les oficines d'estrangeria o comissaries de policia corresponents al lloc on resideixin.

En els supòsits d'assumpció d'un compromís de no retorn a territori espanyol en el marc d'un programa de retorn voluntari, per part de titulars d'una targeta d'identitat d'estranger, aquests estan obligats a lliurar el document en la representació diplomàtica o consular espanyola al país d'origen al qual retornin. Aquesta previsió també és aplicable als estrangers que retornin voluntàriament al marge d'un programa i vulguin beneficiar-se de les disposicions establertes en aquest Reglament respecte al retorn de persones que hagin tornat voluntàriament al seu país d'origen o procedència.

En el cas dels estrangers als quals sigui aplicable el règim d'asil, el lliurament del document s'ha d'efectuar a l'oficina d'estrangeria o la comissaria de policia de la província on resideixin, excepte en cas que estiguin domiciliats a Madrid, en què el lliurament del document s'ha de fer a l'Oficina d'Asil i Refugi.

9. L'extraviament, destrucció o inutilització de la targeta d'identitat d'estranger, ja siguin de caràcter personal, laboral o familiar, comporten l'expedició d'una nova targeta, a instància de l'interessat, que no s'ha de considerar renovació i té vigència pel temps que li falti per caducar aquella a la qual substitueixi.

En cas que la sol·licitud d'expedició d'una nova targeta es realitzi dins el termini de renovació de l'autorització, els procediments s'han de tramitar de manera conjunta i coherent.

10. Les modificacions que impliquin alteració de la situació legal a Espanya del titular de la targeta d'identitat d'estranger, així com de la seva situació laboral, incloses les renovacions, determinen l'expedició d'una nova targeta adaptada al canvi o alteració produït, amb la vigència que determini la resolució que concedeixi les modificacions esmentades.

11. Correspon a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, conforme als criteris de coordinació marcats per la Secretaria d'Estat de Seguretat, d'acord amb la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, l'organització i gestió dels serveis d'expedició de les targetes d'identitat d'estranger a les oficines d'estrangeria o la comissaria de policia en què s'hagi tramitat l'expedient administratiu o practicat la notificació per la qual es reconeix el dret o se l'autoritza a quedar-se a Espanya, així com la seva expedició i lliurament a l'interessat, el qual ha d'acreditar davant d'aquestes que és el destinatari del document i que ha efectuat el pagament de les taxes legalment establertes.

Així mateix, en els casos en què l'eficàcia de l'autorització concedida estigui condicionada al requisit de l'alta de l'estranger en el règim corresponent de la Seguretat Social, el compliment del requisit s'ha de comprovar d'ofici amb caràcter previ a l'expedició de la targeta.

12. És aplicable als documents esmentats la normativa vigent sobre presentació i anotació a les oficines públiques del document nacional d'identitat, la normativa del qual té caràcter supletori de les normes sobre utilització a Espanya dels documents d'identitat dels estrangers.

CAPÍTOL III

Indocumentats

Article 211. *Requisits i procediment per a la documentació.*

1. En els supòsits d'estrangers indocumentats, previstos a l'article 34.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de procedir en la forma que preveu aquest capítol.

2. La sol·licitud de documentació s'ha d'efectuar tan aviat com s'hagi produït la indocumentació, personalment i per escrit, a les oficines d'estrangeria o la comissaria de policia corresponents.

3. L'interessat ha d'exhibir els documents de qualsevol classe, encara que estiguin caducats, que puguin constituir indicis o proves d'identitat, procedència i nacionalitat, si s'escau, perquè siguin incorporats a les comprovacions que s'estiguin portant a terme. Així mateix, ha d'acreditar que no pot ser documentat per la missió diplomàtica o oficina consular corresponent mitjançant acta notarial que permeti deixar constància del requeriment efectuat i no atès, sense perjudici del que disposa l'apartat 5.

4. L'interessat, igualment, ha d'aportar els documents, declaracions o qualsevol altre mitjà de prova oportú que serveixin per acreditar la concurrència de raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o, si s'escau, el compliment de compromisos d'Espanya, que justifiquin la seva documentació per part de les autoritats espanyoles.

5. En el cas dels sol·licitants d'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, s'eximeix el sol·licitant de presentar acta notarial per acreditar que no pot ser documentat per la missió diplomàtica o oficina consular corresponent, en els casos en què s'al·leguin raons greus que impedeixin comparèixer-hi, i a aquest efecte es pot demanar l'informe de l'Oficina d'Asil i Refugi.

6. Realitzades les comprovacions inicials, si l'estranger es vol quedar en territori espanyol, el delegat o subdelegat del Govern a la província en què es trobi li ha de concedir un document d'identificació provisional, que l'habilitarà per romandre a Espanya durant tres mesos, període durant el qual s'ha de completar la informació sobre els seus antecedents.

El document previst en aquest apartat no és concedit si l'estranger està incurs en algun dels supòsits de prohibició d'entrada a Espanya a què es refereix l'article 26 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o s'ha dictat contra ell una ordre d'expulsió del territori espanyol.

7. Excepcionalment, per raons de seguretat pública, de forma individualitzada, motivada i en proporció a les circumstàncies que concorrin en cada cas, per resolució del titular del Ministeri de l'Interior adoptada a proposta de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, d'acord amb les garanties jurídiques del procediment sancionador que preveu la Llei, es poden establir mesures limitadores del seu dret a la lliure circulació, la durada de les quals no pot excedir el temps imprescindible i proporcional a la persistència de les circumstàncies que en van justificar l'adopció, i que poden consistir en la presentació periòdica davant les autoritats competents i en l'allunyament de fronteres o nuclis de població concretats de manera singular.

Igualment, es poden establir mesures limitadores específiques respecte a aquest dret quan s'acordin en la declaració d'estat d'excepció o de setge, en els termes que preveu la Constitució.

8. Finalitzada la tramitació del procediment, llevat que l'estranger estigui incurs en algun dels supòsits de prohibició d'entrada o s'hagi dictat contra ell una ordre d'expulsió, previ abonament de les taxes que legalment corresponguin, el delegat o subdelegat del

Govern o el comissari general d'Estrangeria i Fronteres n'ha de disposar la inscripció en una secció especial del Registre central d'estrangers i l'ha de dotar d'una cèdula d'inscripció en un document imprès, que s'ha de renovar anualment i les característiques del qual han de ser determinades pel Ministeri de l'Interior, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

La Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil ha d'expedir certificacions o informes sobre els aspectes que figurin en aquesta secció especial per presentar-los davant de qualsevol altra autoritat espanyola.

9. L'estranger a qui s'hagi concedit la cèdula d'inscripció pot sol·licitar la corresponent autorització de residència per circumstàncies excepcionals si reuneix els requisits per a això. Aquesta sol·licitud es pot presentar i resoldre de manera simultània amb la sol·licitud de cèdula d'inscripció.

10. En cas de denegació de la sol·licitud, una vegada notificada aquesta, s'ha de procedir a retornar-lo al país de procedència o a expulsar-lo del territori espanyol, en la forma que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament.

11. La cèdula d'inscripció perd vigència, sense necessitat de resolució expressa, quan l'estranger sigui documentat per algun país o adquireixi la nacionalitat espanyola o una altra de diferent.

Article 212. *Títol de viatge per a sortida d'Espanya.*

1. Als estrangers que estiguin a Espanya que acreditin una necessitat excepcional de sortir del territori espanyol i no es puguin proveir de passaport propi, perquè es troben en algun dels casos expressats a l'article 34.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, una vegada practicats els tràmits que regula l'article anterior, la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil els pot expedir un títol de viatge amb destinació als països que s'especifiquin, que prevegi el retorn a Espanya.

Si l'objecte del títol de viatge és exclusivament possibilitar el retorn del sol·licitant al seu país de nacionalitat o residència, el document no ha de contenir l'autorització de retorn a Espanya.

2. En el títol de viatge han de constar la vigència màxima i les limitacions que en cada cas concret es determinin per utilitzar-lo.

3. El títol de viatge s'ha d'expedir d'acord amb el model que es determini per ordre del titular del Ministeri de l'Interior.

CAPÍTOL IV

Registre central d'estrangers

Article 213. *Registre central d'estrangers.*

1. A la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil hi ha d'haver un Registre central d'estrangers en què s'han d'anotar:

- a) Entrades.
- b) Documents de viatge.
- c) Pròrroques d'estada.
- d) Cèdules d'inscripció.
- e) Autoritzacions d'entrada.
- f) Autoritzacions d'estada.
- g) Autoritzacions de residència.
- h) Autoritzacions de treball.
- i) Inadmissions a tràmit, concessions i denegacions de protecció internacional.
- j) Concessions i denegacions de l'estatut d'apàtrida i de desplaçat.
- k) Canvis de nacionalitat, domicili o estat civil.
- l) Limitacions d'estada.

- m) Mesures cautelars adoptades, infraccions administratives comeses i sancions imposades en el marc de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i d'aquest Reglament.
- n) Denegacions i prohibicions d'entrada en el territori nacional i els motius.
- ñ) Devolucions.
- o) Prohibicions de sortida.
- p) Expulsions administratives o judicials.
- q) Sortides.
- r) Autoritzacions de retorn.
- s) Certificacions de número d'identitat d'estranger.
- t) Retorn de treballadors de temporada.
- u) Cartes d'invitació.
- v) Retorns voluntaris.
- w) Qualsevol altra resolució o actuació que es pugui adoptar en aplicació d'aquest Reglament.

2. Els òrgans que adoptin les resolucions i concedeixin els documents a què es refereix l'apartat 1 n'han de donar compte, als efectes d'anotació en aquest Registre.

Article 214. Comunicació al Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de situació.

Els estrangers autoritzats a quedar-se a Espanya estan obligats a posar en coneixement de l'oficina d'estrangeria o de la comissaria de policia corresponents al lloc on resideixin o romanguin els canvis de nacionalitat, de domicili habitual i d'estat civil. Aquesta comunicació s'ha de fer en el termini màxim d'un mes des que es produeixi el canvi o la modificació i ha d'anar acompanyada dels documents que acreditin els canvis esmentats.

CAPÍTOL V

Registre de menors estrangers no acompanyats

Article 215. Registre de menors estrangers no acompanyats.

1. A la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil hi ha d'haver un Registre de menors no acompanyats, amb efectes exclusius d'identificació, que ha d'estar coordinat per la Fiscalia General de l'Estat, per al compliment de les competències que té atribuïdes el Ministeri Fiscal per l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, en l'àmbit de la seva funció de garantia i protecció de l'interès superior del menor.

El Registre ha de contenir en assentaments personals, individualitzats i numerats, les dades següents referents a la identificació dels menors estrangers no acompanyats, documentats i indocumentats, la minoria d'edat dels quals sigui indubtable des del moment de la seva localització o hagi estat determinada per decret del Ministeri Fiscal:

- a) Nom i cognoms del menor, nom i cognoms dels pares, lloc de naixement, nacionalitat i última residència al país de procedència.
- b) Tipus i numeració de la documentació identificativa del menor.
- c) La seva impressió decadactilar, dades fisonòmiques i altres dades biomètriques.
- d) Fotografia.
- e) Dades relatives a l'edat indubtable del menor o de l'edat establerta per decret inicial del Ministeri Fiscal. Si s'escau, dades modificades per un decret posterior.
- f) Centre d'acollida o lloc de residència.
- g) Organisme públic o organització no governamental, fundació o entitat dedicada a la protecció de menors sota la tutela del qual es trobi.
- h) Trasllats del menor entre comunitats autònomes.
- i) Reconeixement de la seva condició d'asilat, protegit o víctima de tràfic.
- j) Data de sol·licitud de l'autorització de residència.
- k) Data de concessió o denegació de l'autorització de residència.

l) Qualsevol altres dades de rellevància que, als efectes d'identificació esmentats, considerin necessàries el Ministeri Fiscal o la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil.

2. Els serveis competents de protecció de menors a què es refereix l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan tinguin coneixement que un menor es troba en situació de desemparament, han de comunicar, com més aviat millor, a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil i a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, a través de les oficines d'estrangeria, les dades que coneguin relatives a la identitat del menor d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

3. Per garantir l'exactitud i la integritat del Registre, el Ministeri Fiscal pot requerir als serveis públics de protecció de menors, forces i cossos de seguretat de l'Estat, policies autonòmiques, policies locals, institucions sanitàries i a qualsevol altra entitat pública o privada la remissió de totes les dades que tinguin en poder seu sobre menors estrangers no acompanyats. Aquestes dades s'han de trametre a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil per actualitzar el Registre.

TÍTOL XIV

Infraaccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador

CAPÍTOL I

Normes comunes del procediment sancionador

Article 216. *Normativa aplicable.*

1. L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraaccions administratives que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha d'ajustar al que disposen la mateixa Llei orgànica i la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. No s'imposa cap sanció per infraaccions als preceptes establerts a la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sinó en virtut de procediment instruït a aquest efecte.

3. Quan es tracti dels supòsits qualificats d'infraacció lleu de l'article 52.c), d) i e) greu de l'article 53.1.b) i 53.2.a) i molt greu de l'article 54.1.d) i f) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el procediment aplicable és el que preveu el capítol IV d'aquest títol.

4. En tot el que no preveu aquest Reglament és aplicable supletòriament el procediment que regula el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

Article 217. *Modalitats del procediment sancionador.*

L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraaccions administratives que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de tramitar pels procediments ordinari, preferent i simplificat, segons escaigui d'acord amb el que disposen la dita Llei orgànica i aquest Reglament.

Article 218. *Actuacions prèvies.*

Amb anterioritat a la iniciació del procediment es poden dur a terme actuacions prèvies per determinar amb caràcter preliminar si concorren circumstàncies que justifiquin la iniciació. Aquestes actuacions s'han d'orientar especialment a determinar amb la màxima precisió possible els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que en puguin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en uns i altres.

Article 219. *Iniciació del procediment sancionador. Competència.*

1. El procediment s'inicia d'ofici per acord de l'òrgan competent per iniciativa pròpia, com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.
2. Són competents per ordenar la incoació del procediment sancionador els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, els subdelegats del Govern, els caps d'oficines d'estrangeria, el comissari general d'Estrangeria i Fronteres, el cap superior de Policia, els comissaris provincials i els titulars de les comissaries locals i punts fronterers.

Article 220. *Instructor i secretari.*

En l'acord d'incoació del procediment s'ha de nomenar instructor i secretari, que han de ser funcionaris del Cos Nacional de Policia, sense perjudici que aquests nomenaments puguin recaure en altres funcionaris de les oficines d'estrangeria quan es tracti de procediments sancionadors que es tramitin per les infraccions lleus i infraccions greus de les lletres e) i h) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 221. *El decomís.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 55.5 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els supòsits d'infracció de la lletra b) de l'article 54.1 de l'esmentada Llei són objecte de decomís els vehicles, embarcacions, aeronaus i tots els béns mobles o immobles de qualsevol naturalesa que hagin servit com a instrument per cometre aquesta infracció.
2. Per garantir l'efectivitat del comís, els agents de l'autoritat poden procedir des de les primeres investigacions practicades a la confiscació i posada a disposició de l'autoritat competent dels béns, efectes i instruments a què es refereix l'apartat anterior i queda a expenses de l'expedient sancionador en el qual s'ha de resoldre el que sigui pertinent sobre aquests.
3. Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució administrativa o judicial ferma s'han d'adjudicar a l'Estat en els termes que fixa la Llei 33/2003, de 4 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.
4. L'autoritat judicial pot acordar que, amb les garanties degudes per a la seva conservació i mentre se substanciï el procediment, els béns, objectes o instruments de comerç lícit puguin ser utilitzats provisionalment per les unitats d'estrangeria en la lluita contra la immigració il·legal.

Article 222. *Resolució.*

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials i els subdelegats del Govern han de dictar resolució motivada que confirmi, modifiqui o deixi sense efecte la proposta de sanció i decideixi totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.
2. La resolució no pot tenir en compte fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, sense perjudici de la seva diferent valoració jurídica.
3. Per determinar la sanció que s'imposi, a més dels criteris de graduació a què es refereixen els apartats 3 i 4 de l'article 55 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, també s'han de valorar, d'acord amb el seu article 57, les circumstàncies de la situació personal i familiar de l'infractor.

Article 223. *Manifestació de la voluntat de recórrer.*

Als efectes que preveu l'apartat 3 de l'article 22 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'estranger ha de manifestar la seva voluntat expressa de recórrer, la constància de la qual s'ha d'acreditar per mitjà de l'apoderament que regula l'article 24 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. En cas que l'estranger estigui privat de llibertat, pot manifestar la seva voluntat d'interposar recurs contenciós administratiu o exercitar l'acció

corresponent contra la resolució d'expulsió davant el delegat o subdelegat del Govern competent o el director del centre d'internament d'estrangers sota el control del qual es trobi, que ho han de fer constar en acta a incorporar a l'expedient.

Article 224. *Execució de les resolucions sancionadores.*

1. L'execució de les resolucions sancionadores s'ha de fer de conformitat amb el que disposa el capítol III d'aquest títol, sense perjudici de les particularitats establertes per al procediment preferent.

2. En la resolució s'han d'adoptar, si s'escau, les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva. Aquestes disposicions poden consistir a mantenir les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat de conformitat amb l'article 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

No obstant això i d'acord amb el que preveu l'article 63 bis de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no es pot adoptar la mesura cautelar d'internament preventiu durant el termini de compliment voluntari que s'hagi fixat en la resolució d'expulsió.

3. Les resolucions administratives sancionadores són recurribles d'acord amb el que disposen les lleis. El seu règim d'executivitat és el previst amb caràcter general.

4. En tot cas, quan l'estranger no estigui a Espanya, pot cursar els recursos procedents, tant en via administrativa com jurisdiccional, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, que els han de remetre a l'organisme competent.

Article 225. *Caducitat i prescripció.*

1. El termini màxim en què s'ha de dictar i notificar la resolució que resolgui el procediment és de sis mesos des que se'n va acordar la iniciació, sense perjudici del que disposa per al procediment simplificat l'article 238.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt i notificat la resolució expressada, es produeix la caducitat del procediment i s'han d'arxivar les actuacions a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici a través de l'òrgan competent per dictar la resolució, excepte en els casos en què el procediment s'hagi paralitzat per una causa imputable als interessats o en els supòsits en què se n'hagi acordat la suspensió.

2. L'acció per sancionar les infraccions previstes a la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, prescriu al cap de tres anys si la infracció és molt greu; al cap de dos anys si és greu, i al cap de sis mesos si és lleu, comptats a partir del dia que s'hagin comès els fets.

La prescripció s'interromp per qualsevol actuació de l'Administració de la qual tingui coneixement el denunciat.

El termini de prescripció es reprèn si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per una causa no imputable a l'expedientat.

3. El termini de prescripció de la sanció és de cinc anys si la sanció imposada ho és per infracció molt greu; de dos anys si ho és per infracció greu, i d'un any si ho és per infracció de caràcter lleu.

Si la sanció imposada és l'expulsió del territori nacional, la prescripció no comença a comptar fins que no s'hagi transcorregut el període de prohibició d'entrada fixat en la resolució, que s'ha d'establir d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 242 del present Reglament.

El termini de prescripció de la sanció comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

4. La prescripció, tant de la infracció com de la sanció, l'apliquen d'ofici els òrgans competents en les diverses fases de tramitació de l'expedient.

5. Tant la prescripció com la caducitat exigeixen resolució en la qual s'esmenti aquesta circumstància com a causa de terminació del procediment, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables, segons el que estableix l'article 42.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

CAPÍTOL II

Modalitats de tramitació del procediment sancionador

Secció 1a El procediment ordinari

Article 226. *Supòsits en què escau el procediment ordinari.*

El procediment seguit ha de ser l'ordinari excepte en els supòsits especificats a l'article 234 del present Reglament, que s'han de tramitar pel procediment preferent.

Article 227. *Iniciació del procediment ordinari.*

1. Excepte en els supòsits qualificats d'infracció greu de l'article 53.1.b) i 53.2.a) o molt greu de l'article 54.1.d) i f) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en què cal atenir-se al que disposa el seu article 55.2, l'acord d'iniciació del procediment s'ha de formalitzar amb el contingut mínim següent:

- a) Identificació de la persona o persones presumptament responsables.
- b) Fets que motiven la incoació del procediment exposats succintament, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- c) Instructor i, si s'escau, secretari del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació d'aquests.
- d) Òrgan competent per resoldre l'expedient i norma que li atribueix aquesta competència.
- e) Indicació de la possibilitat que el presumpte responsable pugui reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat.
- f) Mesures de caràcter provisional que hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant el procediment de conformitat amb els articles 55 i 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.
- g) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per exercir-lo.

2. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor amb trasllat de totes les actuacions que hi hagi sobre això i s'ha de notificar als interessats, que en tot cas s'ha d'entendre com a tal l'expedientat.

En la notificació s'ha d'advertir als interessats que, si no s'efectuen al·legacions sobre el contingut de la iniciació del procediment en el termini que preveu l'article següent, no es realitza proposta de prova o no s'admeten, per improcedents o innecessàries, les proves proposades, la iniciació pot ser considerada proposta de resolució quan contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, amb els efectes que preveuen els articles 229 i 230.

3. En els procediments en què es pugui proposar la sanció d'expulsió del territori espanyol l'estranger té dret a l'assistència lletrada, que se li ha de proporcionar d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret si no entén el castellà o no el parla, de manera gratuïta en cas que no disposi de mitjans econòmics d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

Article 228. *Actuacions i al·legacions en el procediment ordinari.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article anterior, els interessats disposen d'un termini de quinze dies per aportar totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, proposar les proves i concretar els mitjans de què pretenguin valer-se.

2. Cursada la notificació a què es refereix l'apartat anterior, l'instructor del procediment ha d'efectuar d'ofici totes les actuacions que siguin necessàries per examinar els fets, i ha

d'obtenir les dades i informacions que siguin rellevants per determinar, si s'escau, l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció.

3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, s'ha de notificar tot això a l'expedientat en la proposta de resolució.

Article 229. *Prova en el procediment ordinari.*

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini assenyalat a l'article anterior, l'òrgan instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a 10.

2. En l'acord, que s'ha de notificar als interessats, es pot rebutjar de forma motivada la pràctica de les proves que, si s'escau, hagin proposat aquells quan per la seva relació amb els fets es considerin improcedents.

3. La pràctica de les proves que l'òrgan instructor estimi pertinents, entenent com a tals aquelles diferents dels documents que els interessats puguin aportar en qualsevol moment de la tramitació del procediment, s'ha d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 81 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Quan la prova consisteixi en l'emissió d'un informe d'un òrgan administratiu o entitat pública i sigui admesa a tràmit, aquest té els efectes que preveu l'article 83 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, esmentada.

5. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir el fonament bàsic de la decisió que s'adopti en el procediment perquè és una peça imprescindible per a l'avaluació dels fets, s'ha d'incloure en la proposta de resolució.

Article 230. *Col·laboració d'altres administracions públiques en el procediment ordinari.*

L'òrgan instructor ha de sol·licitar als òrgans i dependències administratives pertanyents a qualsevol de les administracions públiques la informació que sigui necessària per a l'exercici eficaç de les seves pròpies competències, inclosa la petició de la informació necessària al Registre Central de Penats.

Article 231. *Proposta de resolució en el procediment ordinari.*

Conclusa si s'escau la prova, l'òrgan instructor del procediment ha de formular la proposta de resolució en la qual s'han de fixar de forma motivada els fets i especificar els que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, s'ha de determinar la infracció que, si s'escau, aquells constitueixin i la persona o persones que resultin responsables i s'ha de fixar la sanció que proposa que s'imposi i les mesures provisionals que hagi adoptat, si s'escau, l'òrgan competent per iniciar el procediment o el seu instructor, o bé s'ha de proposar la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

En tot cas, la determinació de la proposta de sanció s'ha de fer sobre la base de criteris de proporcionalitat, i s'ha de tenir en consideració el grau de culpabilitat de la persona infractora, així com el dany o risc produït amb la comissió de la infracció.

Article 232. *Tràmit d'audiència en el procediment ordinari.*

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats. A la notificació s'hi ha d'adjuntar una relació dels documents que constin en el procediment perquè els interessats puguin obtenir les còpies dels que considerin convenients i se'ls ha de concedir un termini de quinze dies per formular al·legacions i presentar els documents i informacions que estimin pertinents davant l'instructor del procediment.

2. Tret del supòsit previst pel paràgraf final de l'article 227.2, es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que els adduïts, si s'escau, per l'interessat, de conformitat amb el que preveu l'article 228.1.

3. La proposta de resolució s'ha de cursar immediatament a l'òrgan competent per resoldre el procediment, juntament amb tots els documents, al·legacions i informacions que contingui.

Article 233. Resolució del procediment ordinari.

1. Abans de dictar la resolució, l'òrgan competent per resoldre pot decidir mitjançant acord motivat la realització de les actuacions complementàries indispensables per resoldre el procediment.

L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, als quals s'ha de concedir un termini de set dies per formular les al·legacions que tinguin per pertinents. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a quinze dies. El termini per resoldre el procediment queda suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.

2. L'òrgan competent ha de dictar resolució motivada, que decideixi totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

La resolució s'ha d'adoptar en el termini de 10 dies des de la recepció de la proposta de resolució i els documents, al·legacions i informacions que constin en el procediment, llevat del que disposen els apartats 1 i 3.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, llevat dels que resultin, si s'escau, de l'aplicació del que preveu l'apartat 1, amb independència de la seva diferent valoració jurídica. No obstant això, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció revesteix més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, s'ha de notificar a l'interessat perquè aporti totes les al·legacions que consideri convenientes, per a la qual cosa se li ha de concedir un termini de quinze dies.

4. Les resolucions dels procediments sancionadors, a més de contenir els elements que preveu l'article 89.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, han d'incloure la valoració de les proves practicades i, especialment, de les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, fixar els fets i, si s'escau, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'imposen o bé la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat. La sanció s'ha de determinar sobre la base de criteris de proporcionalitat, i s'ha de tenir en consideració el grau de culpabilitat de la persona infractora, així com el dany o risc produït amb la comissió de la infracció.

5. Les resolucions s'han de notificar a l'interessat i quan el procediment s'hagi iniciat com a conseqüència d'una ordre superior, s'ha de traslladar la resolució a l'òrgan administratiu autor d'aquella.

Secció 2a El procediment preferent

Article 234. Supòsits en què escau el procediment preferent.

La tramitació dels expedients en què es pugui proposar l'expulsió s'ha d'efectuar pel procediment preferent quan la infracció imputada sigui alguna de les que preveuen les lletres a) i b) de l'article 54.1, així com les lletres d) i f) de l'article 53.1 i l'article 57.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Així mateix, s'han de tramitar pel procediment preferent les infraccions que preveu la lletra a) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Risc d'incompareixença.
- b) Que l'estranger eviti o dificulti l'expulsió, sense perjudici de les actuacions en exercici dels seus drets.
- c) Que l'estranger representi un risc per a l'ordre públic, la seguretat pública o la seguretat nacional.

Article 235. *Iniciació i tramitació del procediment preferent.*

1. Quan de les investigacions es dedueixi l'oportunitat de decidir l'expulsió, s'ha de traslladar l'acord d'iniciació motivat per escrit a l'interessat perquè al·legui en el termini de quaranta-vuit hores el que consideri adequat, i se l'ha d'advertir que si no efectua al·legacions ell mateix o a través del seu representant sobre el contingut de la proposta, no proposa prova o si no s'admeten de forma motivada, per improcedents o innecessàries, les proves proposades, l'acord d'iniciació de l'expedient serà considerat proposta de resolució.

2. En tot cas l'estranger té dret a l'assistència lletrada, que se li ha de proporcionar d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret si no entén el castellà o no el parla, de manera gratuïta en cas que no disposi de mitjans econòmics d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

3. En la notificació de l'acord d'iniciació s'ha d'advertir a l'interessat que, si no efectua al·legacions sobre el contingut de l'acord en el termini que preveu l'apartat 1, l'acord serà considerat proposta de resolució amb remissió de l'expedient a l'autoritat competent per resoldre.

4. Si l'interessat o el seu representant formulen al·legacions i proposen prova dins el termini establert, l'òrgan instructor ha de valorar la pertinència o no d'aquesta.

Si no s'admeten les proves proposades per improcedents o innecessàries, se li ha de notificar a l'interessat de forma motivada i se li ha de donar tràmit d'audiència conforme al que preveu el paràgraf següent. En aquest supòsit, l'acord d'iniciació de l'expedient, sense canviar la qualificació dels fets, serà considerat proposta de resolució amb remissió a l'autoritat competent per resoldre.

Si l'instructor estima la pertinència de la realització de la prova proposada, aquesta s'ha de dur a terme en el termini màxim de tres dies.

Practicada si s'escau la prova, l'instructor ha de formular proposta de resolució, que s'ha de notificar a l'interessat, i li ha de donar tràmit d'audiència en què se li ha de concedir un termini de quaranta-vuit hores per formular al·legacions i presentar els documents que consideri pertinents. Transcorregut aquest termini s'ha d'eleva la proposta de resolució, juntament amb l'expedient administratiu, a l'autoritat competent per resoldre.

5. Mentre es realitza la tramitació de l'expedient, l'instructor pot sol·licitar al jutge d'instrucció competent que disposi l'ingrés de l'estranger expedientat en un centre d'internament d'estrangers. La sol·licitud d'internament ha de ser motivada.

El període d'internament s'ha de mantenir pel temps imprescindible per als fins de l'expedient i no pot excedir en cap cas els seixanta dies.

La decisió judicial que l'autoritzi, atenent les circumstàncies que concorrin en cada cas, pot establir un període màxim de durada de l'internament inferior a l'esmentat.

No es pot acordar un nou internament per qualsevol de les causes que preveu el mateix expedient.

6. Quan l'instructor sol·liciti l'internament i l'autoritat judicial el denegui, l'instructor, amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure, pot adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars següents:

a) Retirada del passaport o document acreditatiu de la seva nacionalitat, amb el lliurament previ a l'interessat del rebut acreditatiu d'aquesta mesura.

b) Presentació periòdica davant l'instructor de l'expedient o davant d'una altra autoritat que aquest determini els dies que, atenent les circumstàncies personals, familiars o socials de l'expedientat, es consideri aconsellable.

c) Residència obligatòria en un lloc determinat.

d) Qualsevol altra mesura cautelar que el jutge consideri adequada i suficient.

Article 236. *La resolució en el procediment preferent. Executivitat.*

1. La resolució, considerant la naturalesa preferent i sumària del procediment, s'ha de dictar de manera immediata. Ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions

plantejades en l'expedient; no pot acceptar fets diferents dels determinats en el curs del procediment, amb independència de la seva diferent valoració jurídica, i s'ha de notificar a l'interessat.

2. L'execució de l'ordre d'expulsió dictada en aquests procediments, una vegada notificada a l'interessat, s'ha d'efectuar de manera immediata.

Si l'estranger no ha estat posat en llibertat per l'autoritat judicial dins el termini de seixanta dies a què es refereix l'apartat 5 de l'article 235, s'ha de sol·licitar a la mateixa autoritat judicial que cessi l'internament per poder portar a terme la conducció al lloc de sortida.

3. L'excepció de l'aplicació del règim general d'executivitat dels actes administratius en el cas de la resolució que posi fi al procediment d'expulsió amb caràcter preferent, establerta a l'article 21.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no exclou el dret de recurs pels legitimats per exercir-lo, sense perjudici de la immediatesa de l'expulsió i de la improcedència de declarar administrativament cap efecte suspensiu en contra d'aquesta. En la resolució, a més de la motivació que la fonamenti, s'han de fer constar els recursos que escaiguin en contra, l'òrgan davant el qual es poden presentar i el termini per interposar-los.

Article 237. Comunicacions en el procediment preferent.

La incoació de l'expedient, les mesures cautelars de detenció i d'internament i la resolució d'expulsió s'han de comunicar a l'ambaixada o consolat del país de l'estranger i s'ha d'anotar en el Registre central d'estrangers de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat o aquest no radiqui a Espanya.

Secció 3a El procediment simplificat

Article 238. Supòsits d'iniciació del procediment simplificat.

Aquest procediment es tramita quan els fets denunciats es qualifiquen d'infracció de caràcter lleu prevista en algun dels supòsits que preveu l'article 52 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Aquest procediment s'inicia d'ofici per acord dictat a l'efecte per algun dels òrgans competents que estableix l'article 216.2 d'aquest Reglament o per denúncia formulada pels agents del Cos Nacional de Policia, excepte quan la infracció imputada és alguna de les establertes a les lletres c), d) i e) de l'article 52 esmentat, cas en què cal atènyer-se al que disposa l'article 55.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Aquest procediment simplificat s'ha de resoldre en el termini màxim de dos mesos des que s'iniciï.

Article 239. Procediment simplificat.

1. L'òrgan competent, en dictar l'acord d'iniciació, hi ha d'especificar el caràcter simplificat del procediment. L'acord s'ha de comunicar a l'òrgan instructor i simultàniament s'ha de notificar als interessats.

En el termini de deu dies a partir de la comunicació i notificació de l'acord d'iniciació, l'òrgan instructor i els interessats han de dur a terme, respectivament, les actuacions pertinents, l'aportació de totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, la proposició i pràctica de prova.

Transcorregut el termini esmentat, l'instructor ha de formular una proposta de resolució en la qual s'han de fixar de forma motivada els fets. Aquesta ha d'especificar els fets que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, amb determinació de la infracció, de la persona o persones responsables i la sanció que proposa, així com de les mesures provisionals que s'hagin adoptat, o bé ha de proposar la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

Si l'òrgan instructor aprecia que els fets poden ser constitutius d'infracció greu o molt greu, ha d'acordar que continuï l'expedient pels tràmits del procediment ordinari d'aquest Reglament i ho ha de notificar als interessats perquè, en el termini de cinc dies, formulin al·legacions si ho creuen convenient.

2. La iniciació per denúncia formulada per funcionaris del Cos Nacional de Policia s'ha d'atènyer a les normes següents:

a) Les denúncies formulades per funcionaris del Cos Nacional de Policia s'han d'estendre per exemplar duplicat. Un d'aquests s'ha de lliurar al denunciat, si és possible, i l'altre s'ha de remetre a l'òrgan corresponent amb competència per acordar la iniciació del procediment. Les denúncies les ha de signar el funcionari i el denunciat, sense que la signatura d'aquest últim impliqui conformitat amb els fets que motiven la denúncia sinó únicament la recepció de l'exemplar destinat a ell. En cas que el denunciat es negui a signar o no ho sap fer, el funcionari ho ha de fer constar així.

b) Les denúncies s'han de notificar a l'acte als denunciats fent constar les dades a què fa referència aquest article. En l'escrit de denúncia s'ha de fer constar que amb aquesta queda incoat l'expedient corresponent i que el denunciat disposa d'un termini de 10 dies per al·legar tot el que consideri convenient per a la seva defensa i proposar les proves que consideri oportunes davant els òrgans d'instrucció ubicats a la dependència policial del lloc en què s'hagi comès la infracció.

c) Rebuda la denúncia a la dependència policial de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, s'ha de fer la qualificació dels fets i la graduació de la multa, impulsar la tramitació ulterior o proposar, l'òrgan instructor a l'autoritat competent, la resolució corresponent que declari la inexistència d'infracció en els casos en què els fets denunciats no siguin constitutius d'infracció.

Article 240. *Resolució del procediment simplificat.*

En el termini de tres dies des que es rebí l'expedient, l'òrgan competent per resoldre ha de dictar resolució en la forma i amb els efectes procedents que per a les resolucions de sanció de multa es preveuen en el procediment ordinari d'aquest Reglament.

Secció 4a *Concurrència de procediments*

Article 241. *Concurrència de procediments.*

1. Si durant la tramitació de l'expedient seguit pel procediment preferent i per la causa que preveu la lletra a) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'estranger expedientat acredita que havia sol·licitat abans de la seva iniciació una autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de conformitat amb el que disposen els articles 31.3 de la dita Llei orgànica i concordants d'aquest Reglament, l'instructor ha de sol·licitar informe a l'òrgan competent sobre l'estat de tramitació de la sol·licitud. En cas que l'interessat, d'acord amb la resolució que es dicti sobre la sol·licitud d'autorització, no reuneixi els requisits previstos per obtenir l'autorització de residència, l'instructor ha de decidir la continuació de l'expedient d'expulsió i, en cas contrari, l'arxivarà. Si entén procedent la prossecució de l'expedient i previ acord dictat a l'efecte, ha de continuar pels tràmits del procediment ordinari que regula aquest Reglament.

2. Quan en el marc d'un procediment relatiu a autoritzacions de residència per circumstàncies excepcionals de les que preveuen els articles 31 bis, 59, 59 bis o 68.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, es comprovi que consta contra el sol·licitant una mesura d'expulsió no executada per concurrència d'una infracció de les que preveuen les lletres a) i b) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, aquesta ha de ser revocada sempre que de l'anàlisi de la sol·licitud en derivi la procedència de la concessió de l'autorització de residència per circumstàncies excepcionals.

En cas que l'òrgan competent per resoldre sobre la sol·licitud d'autorització no sigui el mateix que va dictar la sanció a revocar, ha d'instar d'ofici la revocació de la sanció a l'òrgan competent per a això. En l'escrit pel qual s'insti la revocació s'ha de fer constar el

tipus d'autorització sol·licitada i s'ha de fer menció expressa a la procedència de la concessió d'aquesta pel compliment dels requisits exigibles per a això, llevat del relatiu a l'existència de la mesura d'expulsió no executada.

3. Els criteris establerts a l'apartat anterior també són aplicables en cas que, no obstant la inadmissió a tràmit de la sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals diferents de les que preveuen els articles 31 bis, 59, 59 bis o 68.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en aplicació del que estableix la seva disposició addicional quarta, l'anàlisi inicial de la sol·licitud conclouï en l'existència d'indicis clars de la procedència de concessió de l'autorització.

CAPÍTOL III

Aspectes específics en els procediments sancionadors per a la imposició de les infraccions d'expulsió i multa

Secció 1a Normes procedimentals per a la imposició de l'expulsió

Article 242. *Supòsits en què escau el procediment d'expulsió.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 57.5 i 6 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'infractor sigui estranger i realitzi alguna o algunes de les conductes tipificades com a molt greus o conductes greus de les que preveuen les lletres a), b), c), d) i f) de l'apartat 1 de l'article 53 d'aquesta Llei orgànica, es pot aplicar en lloc de la sanció de multa l'expulsió del territori espanyol. Així mateix, constitueix causa d'expulsió la condemna, dins o fora d'Espanya, per una conducta dolosa que constitueixi en el nostre país un delicte sancionat amb pena privativa de llibertat superior a un any, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

2. En cas de concurrència de la infracció que preveu l'article 53.1.a) i b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'infractor sigui titular d'un permís de residència vàlid o una altra autorització que atorgui un dret d'estada expedit per un altre Estat membre de la Unió Europea, se l'ha d'advertir mitjançant diligència en el passaport de l'obligació de dirigir-se immediatament al territori de l'Estat esmentat. En cas que l'estranger no compleixi aquesta exigència, o si és necessària la seva sortida immediata per motius d'ordre públic o de seguretat nacional, s'ha d'incoar procediment sancionador sobre la base del que preveu aquest Reglament.

Article 243. *Contingut de l'acord d'iniciació del procediment d'expulsió.*

A més del contingut mínim que ha d'incloure l'acord d'iniciació conforme al que disposa l'article 227.1 s'hi han d'indicar expressament els punts següents:

a) El dret de l'interessat a l'assistència jurídica gratuïta en cas que no tingui recursos econòmics suficients d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del dret d'assistència jurídica gratuïta.

b) El dret de l'interessat a l'assistència d'interpret si no entén o no parla les llengües oficials que s'utilitzin.

c) Que l'acord d'expulsió que es pugui dictar comporta la prohibició d'entrada a Espanya, la durada de la qual s'ha d'establir d'acord amb el que disposa l'article 242.2 d'aquest Reglament, i que és extensiva als territoris dels estats amb què Espanya hagi subscrit un acord en aquest sentit.

Article 244. *Mesures cautelars en el procediment d'expulsió.*

1. De conformitat amb el que preveuen els articles 55 i 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'instructor pot adoptar en qualsevol moment mitjançant acord motivat les mesures de caràcter provisional que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.

En cas que el procediment tramitat sigui de caràcter ordinari, no es pot adoptar la mesura cautelar d'internament.

2. En els mateixos termes que els que estableix l'article 221 d'aquest Reglament, l'instructor pot mantenir la confiscació dels béns, efectes o instruments que hagin servit per cometre la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 245. Contingut i efectes de la resolució del procediment d'expulsió.

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada, amb indicació dels recursos que es poden interposar en contra, l'òrgan davant el qual es poden presentar i el termini per presentar-los, de conformitat amb el que estableix l'article 222.

2. La resolució que acordi l'expulsió comporta la prohibició d'entrada al territori espanyol. Aquesta prohibició d'entrada es fa extensiva als territoris dels estats amb els quals Espanya hagi subscrit un acord en aquest sentit.

La durada de la prohibició s'ha de determinar en consideració a les circumstàncies que concorrin en cada cas i la seva vigència no pot excedir els cinc anys.

Excepcionalment, quan l'estranger suposi una amenaça greu per a l'ordre públic, la seguretat pública, la seguretat nacional o per a la salut pública, es pot imposar un període de prohibició d'entrada de fins a deu anys, amb l'informe previ de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres.

Sense perjudici d'això, l'òrgan competent no ha d'imposar prohibició d'entrada en cas que l'estranger abandoni el territori nacional durant la tramitació de l'expedient o ha de revocar la prohibició d'entrada imposada si l'estranger l'abandona en el termini de compliment voluntari previst en l'ordre d'expulsió.

La sortida del territori s'ha de comunicar oportunament a l'òrgan competent per a la no-imposició o revocació de la prohibició d'entrada, sempre que l'expedient sancionador hagi estat tramitat per algun dels supòsits que preveuen les lletres a) i b) de l'article 53.1 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

S'entén que la sortida ha estat degudament comunicada:

a) Mitjançant formalització en els serveis policials responsables del control fronterer de l'imprès previst per deixar constància de la sortida de l'estranger del territori espanyol.

b) Mitjançant personació a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola al país d'origen o de residència en la qual consti documentació acreditativa del fet que la sortida del territori espanyol es va produir abans de la resolució del procediment sancionador o durant el termini donat per al compliment voluntari de la sanció imposada.

L'autoritat fronterera o consular a la qual s'hagi comunicat la sortida del territori espanyol d'acord amb el que estableix aquest apartat ha de traslladar aquesta informació, a través de la Comissaria General d'Estrangeria i Fronteres, a l'òrgan que hagi imposat la sanció d'expulsió o que sigui competent per imposar-la, als efectes, respectivament, de la revocació o no-imposició de la prohibició d'entrada.

3. La resolució comporta, en tot cas, l'extinció de qualsevol autorització per romandre a Espanya de la qual sigui titular l'estranger expulsat, així com l'arxivament de qualsevol procediment que tingui per objecte l'autorització per residir o treballar a Espanya.

4. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i s'ha procedit a la confiscació de béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció, aquella comporta el decomís dels béns o efectes esmentats excepte quan hagi quedat acreditat que els béns pertanyen a un tercer de bona fe no responsable de la infracció que els hagi adquirit legalment.

Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució administrativa o judicial ferma s'han d'adjudicar a l'Estat en els termes fixats per la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

5. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de l'expulsió acordada, pot contenir un pronunciament pel qual s'adopti la clausura de l'establiment o local des de sis mesos a cinc anys.

Article 246. *Execució de la resolució en el procediment d'expulsió.*

1. Les resolucions d'expulsió del territori nacional que es dictin en procediments de tramitació preferent s'han d'executar de manera immediata d'acord amb les normes específiques que preveuen aquest Reglament i l'article 63 la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Les resolucions d'expulsió del territori nacional que es dictin en procediments de tramitació ordinària han de contenir el termini de compliment voluntari perquè l'estranger abandoni el territori nacional.

La durada d'aquest termini oscil·la entre set i trenta dies i comença a transcórrer des del moment de la notificació de la resolució esmentada. La imposició d'un termini inferior a quinze dies té caràcter excepcional i ha d'estar degudament motivada en l'escrit pel qual es comuniqui la durada.

Amb caràcter previ a la seva finalització, el termini de compliment voluntari de l'ordre d'expulsió es pot prorrogar atenent les circumstàncies que concorrin en cada cas concret, com ara la durada de l'estada, tenir a càrrec menors escolaritzats o l'existència d'altres vincles familiars i socials.

En cas que l'estranger tingui a càrrec menors escolaritzats, no escau l'execució de la sanció d'expulsió fins que no finalitzi el curs acadèmic, llevat que l'altre progenitor sigui resident a Espanya i es pugui fer càrrec d'ells.

3. Transcorregut el termini esmentat sense que l'estranger hagi abandonat el territori nacional, els funcionaris policials competents en matèria d'estrangeria han de procedir a detenir-lo i conduir-lo fins al lloc de sortida per on s'hagi de fer efectiva l'expulsió.

Si l'expulsió no es pot executar en el termini de setanta-dues hores des del moment de la detenció, l'instructor o el responsable de la unitat d'estrangeria del Cos Nacional de Policia davant la qual es presenti el detingut pot sol·licitar a l'autoritat judicial l'ingrés de l'estranger en els centres d'internament establerts a l'efecte.

El període d'internament s'ha de mantenir pel temps imprescindible per executar l'expulsió, que no es pot prolongar en cap cas més enllà de seixanta dies, o fins que es constati la impossibilitat d'executar-la en el termini esmentat. No es pot acordar un nou internament sobre la base del mateix expedient d'expulsió.

4. Amb caràcter preferent, l'execució de la resolució d'expulsió s'efectua a càrrec de l'ocupador que hagi estat sancionat com a conseqüència de la comissió de la infracció greu que preveu l'article 53.2.a) i molt greu de l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense perjudici i de manera compatible amb la sanció econòmica que correspongui de conformitat amb el procediment establert per a la imposició de sancions per infraccions de l'ordre social.

5. L'execució de la resolució d'expulsió s'efectua a càrrec de l'estranger si aquest disposa de mitjans econòmics. En cas contrari, s'ha de comunicar aquesta circumstància al representant diplomàtic o consular del seu país, als efectes oportuns.

Excepte en supòsits en què s'hagi imposat un període de compliment voluntari de la sanció i aquest hagi estat inatès per l'estranger, en cas que aquest disposi de mitjans econòmics i assumeixi el cost de la repatriació de manera voluntària, el delegat o subdelegat del Govern que hagi dictat aquesta resolució pot acordar, d'ofici o a instància de part, que se substitueixi per la sortida obligatòria si es compleixen les condicions següents:

a) Que la infracció que hagi motivat la resolució d'expulsió sigui la que conté l'article 53.1.a) i b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener;

b) Que hi hagi garanties suficients o es pugui comprovar la realització de l'oportuna sortida obligatòria que preveu l'article 28.3.c) de la Llei orgànica 4/2000; i

c) Que l'estranger estigui sotmès per la seva nacionalitat a l'obligació de visat per travessar les fronteres exteriors en aplicació d'un acord de règim comú de visats, de caràcter internacional, en què Espanya sigui part.

6. La sortida del territori nacional es pot acreditar mitjançant certificat emès pel funcionari del punt fronterer, en què consti la identitat de l'estranger, el seu número de passaport, dades del mitjà de transport i data en què va abandonar el territori nacional.

7. Si l'estranger formula petició de protecció internacional, s'ha de suspendre l'execució de la resolució d'expulsió fins que s'hagi inadmes a tràmit o resolt, de conformitat amb el que estableix la normativa de protecció internacional.

Igualment, s'ha de suspendre l'execució de l'expulsió en els casos de dones embarassades quan suposi un risc per a la gestació o per a la vida o la integritat física de la mare o quan es tracti de persones malaltes i la mesura pugui suposar un risc per a la seva salut.

Article 247. Estrangers processats o imputats en procediments per delictes o faltes.

De conformitat amb el que disposa l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'estranger estigui processat o imputat en un procediment judicial per delictes o falta per al qual la llei prevegi una pena privativa de llibertat inferior a sis anys o una pena de diferent naturalesa i aquest fet consti acreditat en l'expedient administratiu d'expulsió, l'autoritat governativa ha de sotmetre al jutge que, prèvia audiència del Ministeri Fiscal i escoltats l'interessat i les parts personades, autoritzi en el termini més breu possible i en tot cas no superior a tres dies la seva expulsió, llevat que de forma motivada aprecii l'existència de circumstàncies excepcionals que en justifiquin la denegació.

En cas que l'estranger estigui subjecte a diversos processos penals tramitats en diversos jutjats i aquests fets constin acreditats en l'expedient administratiu d'expulsió, l'autoritat governativa ha d'instar de tots ells l'autorització a què es refereix el paràgraf anterior.

Als efectes del que disposa aquest article, es considera que consta acreditada en l'expedient administratiu d'expulsió l'existència de processos penals en contra de l'expedientat, quan sigui el mateix interessat qui ho hagi acreditat documentalment en qualsevol moment de la tramitació, o quan hi hagi hagut comunicació de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal a l'òrgan competent per a la instrucció o resolució del procediment sancionador, en qualsevol forma o a través de qualsevol tipus de requisitòria.

Article 248. Comunicacions en el procediment d'expulsió.

La resolució d'expulsió s'ha de comunicar a l'ambaixada o consolat del país de l'estranger i a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, i també s'ha d'anotar en el Registre central d'estrangers. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat del país de l'estranger o aquest no radiqui a Espanya.

Secció 2a Normes procedimentals per a la imposició de multes

Article 249. Supòsits d'aplicació del procediment per a la imposició de multes.

Les normes procedimentals recollides en aquesta secció són aplicables quan l'infractor, de qualsevol nacionalitat, realitzi alguna de les conductes tipificades com a greus o molt greus de les que preveuen els articles 53 i 54 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense perjudici dels supòsits en què es pugui imposar l'expulsió segons el que disposa aquest títol.

En el supòsit de comissió de conductes tipificades com a lleus s'aplica el que es disposa per al procediment simplificat.

Per determinar la quantia de la sanció s'ha de tenir especialment en compte la capacitat econòmica de l'infractor.

Article 250. Contingut de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de multes.

El contingut mínim de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de sanció de multa ha de ser conforme al que disposa l'article 227.

Els altres tràmits procedimentals, llevat del que disposen els articles següents, són els establerts per al procediment ordinari continguts a la secció 1a del capítol II d'aquest títol.

Article 251. Mesures cautelars en el procediment per a la imposició de multes.

1. En els mateixos termes que els que estableix l'article 221 d'aquest Reglament es pot procedir a la confiscació dels béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Quan se segueixi expedient sancionador per alguna de les infraccions que preveu l'article 54.2.b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els transportistes infringeixin l'obligació de prendre a càrrec l'estranger transportat il·legalment, l'autoritat governativa pot acordar alguna de les mesures següents:

- a) Suspensió temporal de les seves activitats, que no pot excedir un període de sis mesos.
- b) Prestació de fiança o avals, tenint en compte el nombre d'afectats i el perjudici ocasionat.
- c) Immobilització del mitjà de transport utilitzat fins a complir la dita obligació.

Article 252. Resolució del procediment per a la imposició de multes. Efectes i executivitat.

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada, amb indicació dels recursos que es poden interposar en contra, l'òrgan davant el qual es poden presentar i el termini per presentar-los, i s'ha d'ajustar al que disposa l'article 222.

2. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i s'ha procedit a la confiscació de béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció, aquella comporta el decomís dels béns o efectes esmentats excepte quan hagi quedat acreditat que els béns pertanyen a un tercer de bona fe no responsable de la infracció que els hagi adquirit legalment.

Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució s'han d'adjudicar a l'Estat en els termes fixats per la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

3. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de la sanció de multa acordada, pot contenir un pronunciament pel qual s'adopti la clausura de l'establiment o local des de sis mesos a cinc anys.

4. Les resolucions administratives d'imposició de sanció de multa dictades en aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, són immediatament executives una vegada que hagin adquirit fermesa en via administrativa, llevat que l'òrgan competent n'acordi la suspensió.

5. Les multes s'han de fer efectives als òrgans de recaptació de l'Administració gestora, directament o a través d'entitats de dipòsits, dins els quinze dies hàbils següents a la data de la seva fermesa en via administrativa.

Vençut el termini d'ingrés establert en el paràgraf anterior sense que s'hagi satisfet la multa, l'exacció s'ha de portar a terme pel procediment de constrenyiment. A aquest efecte és títol executiu la certificació de descobert expedida per l'òrgan competent de l'Administració gestora.

Els òrgans i procediments de la recaptació executiva són els establerts en el Reglament general de recaptació i altres normes aplicables.

Els actes de gestió recaptadora en via de constrenyiment dictats pels òrgans de l'Administració General de l'Estat respecte de les multes imposades en aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, són impugnables en la via economicoadministrativa.

CAPÍTOL IV

Infraccions i sancions en l'ordre social i vigilància laboral

Article 253. *Vigilància laboral.*

La inspecció en matèria de treball d'estrangers s'exerceix a través de la Inspecció de Treball i Seguretat Social en l'exercici de les funcions i competències que té atribuïdes en la seva normativa específica de conformitat amb el que disposen la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i les seves normes d'aplicació.

A les comunitats autònomes a les quals s'hagi traspassat la competència executiva en matèria d'inspecció, sense perjudici de la unitat del sistema i dels acords a què puguin arribar l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat, la planificació i l'organització de les tasques d'inspecció a què es refereix aquest article corresponen a l'Administració autonòmica en els supòsits en què també li hagi estat traspassada la competència en matèria d'autoritzacions inicials de treball per compte propi o d'altri dels estrangers la relació laboral dels quals es desenvolupi en l'àmbit de la comunitat autònoma.

Article 254. *Infraccions i sancions en l'ordre social.*

1. Les infraccions lleus tipificades en els articles 52.c), d) i e); greus de l'article 53.1.b), quan es tracti de treballadors per compte propi, i 53.2.a); i molt greus de l'article 54.1.d) i f) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, se sancionen de conformitat amb el procediment per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i pel que disposa aquest article.

2. Les sancions per les infraccions a les quals es refereix l'apartat anterior es poden imposar en els graus de mínim, mitjà i màxim, atenent els criteris expressats a continuació i aplicant el principi de proporcionalitat.

3. Qualificades les infraccions en la forma i d'acord amb els tipus que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, les sancions es graduen atenent el grau de culpabilitat del subjecte infractor, el dany produït o el risc derivat de la infracció i la seva transcendència.

Igualment, s'ha de tenir en especial consideració, en cas que escaigui imposar la sanció de multa i per determinar-ne la quantia, la capacitat econòmica de l'infractor.

4. Les infraccions se sancionen:

a) Les lleus, en el grau mínim, amb multa de 50 a 100 euros; en el grau mitjà, de 101 a 250 euros; i en el grau màxim, de 251 a 500 euros.

b) Les greus, en el grau mínim, amb multa de 501 a 2.000 euros; en el grau mitjà, de 2.001 a 5.000 euros; i en el grau màxim, de 5.001 a 10.000 euros.

c) Les molt greus, en el grau mínim, amb multa de 10.001 a 20.000 euros; en el grau mitjà, de 20.001 a 50.000 euros; i en el grau màxim, de 50.001 fins a 100.000 euros.

5. L'ordenació de la tramitació dels expedients sancionadors correspon a les direccions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social competents per raó del territori o, en el cas de comunitats autònomes a les quals s'hagi traspassat la competència en matèria d'inspecció, a l'òrgan competent d'acord amb la normativa autonòmica aplicable.

La iniciació, el contingut de les actes, la notificació i les al·legacions s'han d'ajustar al que disposa el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

En els casos d'infracció que preveu l'article 53.1. b), quan es tracti de treballadors per compte propi, i de l'article 54.1.d) i f), quan l'empresari infractor sigui estranger, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en l'acta d'infracció s'ha de fer constar expressament que en virtut del que estableix l'article 57.1 de la dita Llei orgànica l'òrgan competent per resoldre pot aplicar l'expulsió del territori espanyol en lloc de la sanció de multa.

6. Les actes d'infracció d'estrangers han de ser notificades per les direccions d'Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, pels òrgans autonòmics competents, al subjecte o subjectes responsables. En les actes s'ha de fer constar que es poden formular al·legacions en contra en el termini de quinze dies.

7. Si no es formula escrit d'al·legacions continua la tramitació del procediment fins que es dicti la resolució.

8. Si es formulen al·legacions, la Direcció de la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic, pot sol·licitar, en vista de les al·legacions, l'informe ampliadori a l'inspector o subinspector que va practicar l'acta. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de quinze dies. L'informe és preceptiu si en les al·legacions s'invoquen fets o circumstàncies diferents dels consignats en l'acta, insuficiència del relat fàctic d'aquesta o indefensió per qualsevol causa.

9. Instruït l'expedient, el cap de la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic competent, l'ha d'elevat amb la proposta de resolució al delegat o subdelegat del Govern o, si s'escau, a l'òrgan autonòmic competent per resoldre, de conformitat amb el que estableix l'article 55.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

En la proposta de resolució s'han de fixar de forma motivada els fets provats, la seva qualificació jurídica i la quantia de la sanció que es proposa imposar i, en cas que l'acta d'infracció inclogui la sanció accessòria a què es refereix l'article 55.6 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, també s'ha de fer proposta de resolució sobre aquella.

10. L'òrgan competent per resoldre, amb les diligències prèvies que consideri necessàries, ha de dictar la resolució en el termini de deu dies des de la finalització de la tramitació de l'expedient de conformitat amb el que estableix per a les resolucions sancionadores el Reglament regulador del procediment per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social, i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

En cas que l'òrgan competent per resoldre decideixi aplicar la sanció d'expulsió del territori espanyol en lloc de la sanció de multa, ha de dictar resolució d'expulsió amb els requisits i efectes que estableix l'article 242.

11. Les resolucions sancionadores que dictin els subdelegats del Govern o els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials o, si s'escau, l'òrgan autonòmic competent, en relació amb aquest tipus d'infraccions, queden sotmeses al règim comú de recursos que preveu aquest Reglament.

12. En el que no estigui previst pel procediment especial, regulat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, regeix el procediment comú de conformitat amb el que estableix la disposició addicional setena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

CAPÍTOL V

Infraccions, sancions i obligació de la seva comunicació interorgànica

Article 255. *Altres infraccions i sancions.*

Els estrangers que incompleixin els deures, obligacions i càrregues imposats per l'ordenament jurídic general són sancionats d'acord amb la legislació específicament aplicable en cada cas.

Article 256. *Comunicació interorgànica d'infraccions.*

1. La Direcció General d'Immigració i la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau, l'òrgan autonòmic amb competència sobre la matèria, han de donar compte a l'oficina d'estrangeria i als serveis policials corresponents dels supòsits d'infraccions relatives a l'entrada i permanència d'estrangers a Espanya de què tinguin coneixement en l'exercici de les seves competències.

2. Igualment, les oficines d'estrangeria i els serveis policials han de comunicar a la Direcció General d'Immigració i a la Inspecció de Treball i Seguretat Social o, si s'escau,

l'òrgan autonòmic amb competència sobre la matèria, els fets que coneguin i que puguin constituir infraccions laborals contra el que disposa aquest Reglament.

Quan l'expulsió hagi estat autoritzada judicialment, les oficines d'estrangeria i els serveis policials han de comunicar de manera immediata la sortida en el termini de compliment voluntari, la pràctica de l'expulsió o les raons que, si s'escau, impossibiliten dur-la a terme a l'autoritat judicial que l'hagi autoritzat i al Ministeri Fiscal.

3. Quan el Ministeri Fiscal conegui que un estranger està imputat en un procediment per delictes menys greu i pugui estar incurs en alguna de les causes d'expulsió que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense que hagi estat incoat el corresponent expedient administratiu sancionador, ha d'informar sobre aquesta imputació la delegació o subdelegació del Govern competent perquè aquesta comprovi si és procedent o no la incoació d'expedient d'expulsió. Als mateixos efectes, el Ministeri Fiscal ha de comunicar a l'autoritat governativa les condemnes imposades a estrangers per delictes dolós castigat amb pena privativa de llibertat superior a un any.

4. Els directors dels establiments penitenciaris han de notificar a l'oficina d'estrangeria i a la comissaria provincial de policia corresponents a la seva demarcació, amb tres mesos d'anticipació, l'excarceració d'estrangers que hagin estat condemnats en virtut de sentència judicial per delictes, als efectes que, si s'escau, es procedeixi a l'expulsió de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. A aquests efectes, en els expedients personals dels estrangers condemnats s'ha de fer constar si els ha estat incoat expedient d'expulsió, així com, si s'escau, l'estat de tramitació en què es trobi.

5. El Registre Central de Penats ha de comunicar, d'ofici o a instància de l'oficina d'estrangeria o de la comissaria de policia corresponents, els antecedents penals dels estrangers que hagin estat condemnats per delictes dolós que tingui assenyalada una pena superior a un any de presó, als efectes de la incoació de l'expedient d'expulsió corresponent, per a la qual cosa n'ha de remetre un certificat.

Article 257. Comunicacions dels òrgans judicials a la delegació o subdelegació del Govern en relació amb estrangers.

1. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional dissetena de la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, els òrgans judicials han de comunicar a la delegació o subdelegació del Govern competent la finalització dels processos judicials en què es doni la comissió d'infraccions administratives a les normes sobre estrangeria, als efectes que es pugui reprendre, iniciar o arxivar, si és procedent, segons els casos, el procediment administratiu sancionador. De la mateixa manera, han de comunicar les condemnes imposades a estrangers per delictes dolós castigat amb pena privativa de llibertat superior a un any als efectes de la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

2. Igualment, han de comunicar les sentències en les quals acordin substituir les penes privatives de llibertat imposades o les mesures de seguretat que siguin aplicables als estrangers no residents legalment a Espanya per la seva expulsió del territori nacional. En aquests casos, la sentència que acordi la substitució ha de disposar l'execució de la pena privativa de llibertat o mesura de seguretat originàriament imposada fins que l'autoritat governativa no materialitzi l'expulsió. A aquests efectes l'autoritat governativa ha de fer efectiva l'expulsió en el termini més breu possible i, en tot cas, dins dels trenta dies següents, llevat que hi hagi una causa justificada que ho impedeixi, que s'ha de comunicar a l'autoritat judicial.

CAPÍTOL VI

Ingrés en centres d'internament d'estrangers

Article 258. *Ingrés en centres d'internament d'estrangers.*

1. El jutge d'instrucció del lloc en què hagi estat detingut l'estranger, a petició de l'instructor del procediment, del responsable de la unitat d'estrangeria del Cos Nacional de Policia davant la qual es presenti el detingut o de l'autoritat governativa que hagi acordat la detenció, en el termini de 72 hores des d'aquella, en pot autoritzar l'ingrés en centres d'internament d'estrangers, en els casos a què es refereix l'apartat 2 següent.

2. Només es pot acordar l'internament de l'estranger quan concorrin els supòsits que preveuen els articles 15.3, 23.4, 235.5 i 246.3 d'aquest Reglament.

3. El que preveuen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que estableix l'article 89.6 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

4. L'ingrés de l'estranger en un centre d'internament no es pot prolongar més temps de l'imprescindible per a la pràctica de l'expulsió, devolució o el retorn, i l'autoritat governativa ha de dur a terme les gestions necessàries per obtenir la documentació que sigui necessària com més aviat millor.

5. La incoació de l'expedient, l'adopció de la mesura cautelar de detenció i internament i la resolució del procediment s'han de comunicar a l'ambaixada o consolat del país d'origen de l'estranger. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat o aquest no radiqui a Espanya. Si ho sol·licita així l'estranger, s'ha de comunicar l'internament als seus familiars, a la persona a qui hagi atribuït la seva defensa jurídica, l'organització no governamental indicada per l'estranger o altres persones residents a Espanya.

6. L'estranger, durant el seu internament, ha d'estar a disposició en tot moment de l'òrgan jurisdiccional que el va autoritzar, i l'autoritat governativa ha de comunicar a aquest qualsevol circumstància en relació amb la situació d'aquell que pugui determinar la variació de la decisió judicial relativa al seu internament.

7. Els menors estrangers no poden ser ingressats en aquests centres i s'han de posar a disposició dels serveis competents de protecció de menors, llevat que el jutge de primera instància ho autoritzi, previ informe favorable del Ministeri Fiscal, i els pares o tutors estiguin ingressats al mateix centre, manifestin el seu desig d'estar junts i hi hagi mòduls que garanteixin la unitat i intimitat familiar.

8. El règim d'internament dels estrangers, amb consideració especial dels seus drets i obligacions, i en plena coherència amb el que disposi la mesura judicial que en determini l'ingrés, s'ha de desenvolupar conforme al que estableixi el reglament que preveu la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 2/2009, d'11 de desembre.

TÍTOL XV

Oficines d'estrangeria i centres de migracions

CAPÍTOL I

Les oficines d'estrangeria

Article 259. *Creació.*

1. Les oficines d'estrangeria són les unitats que integren els diferents serveis de l'Administració General de l'Estat competents en matèria d'estrangeria i immigració en l'àmbit provincial, a fi de garantir l'eficàcia i la coordinació en l'actuació administrativa.

2. La Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha d'impulsar la creació, supressió i modificació d'oficines d'estrangeria, basant-se en la incidència especial de la immigració a la província i amb la consulta prèvia als ministeris de l'Interior i de Política Territorial i Administració Pública.

A partir d'aquest impuls, la creació, la supressió o la modificació d'oficines d'estrangeria s'ha de portar a terme mitjançant ordre del titular del Ministeri de la Presidència dictada a proposta dels titulars dels ministeris de l'Interior, de Política Territorial i Administració Pública i de Treball i Immigració.

3. Les oficines d'estrangeria s'han d'ubicar a la capital de les províncies en què es constitueixin.

Per raons relacionades amb la configuració geogràfica, administrativa, econòmica i de població d'una província, el Ministeri de Política Territorial i Administració Pública, amb l'acord de les secretaries d'Estat d'Immigració i Emigració i de Seguretat, pot determinar excepcionalment la ubicació d'una oficina d'estrangeria en una població diferent de la capital de la província en què es constitueixi.

4. Les oficines d'estrangeria poden disposar d'oficines delegades ubicades en els districtes de la capital i en els municipis de la província per facilitar les gestions administratives dels interessats. Les oficines delegades s'han de crear per resolució del titular de la delegació o subdelegació del Govern a la qual s'adscriu l'oficina d'estrangeria corresponent.

Els titulars de les secretaries d'Estat de Seguretat i d'Immigració i Emigració poden dictar instruccions conjuntes per coordinar les unitats policials amb les oficines d'estrangeria corresponents.

Article 260. *Dependència.*

1. Les oficines d'estrangeria depenen orgànicament de la corresponent delegació o subdelegació del Govern, s'enquadren en les àrees funcionals de Treball i Immigració i depenen funcionalment del Ministeri de Treball i Immigració, a través de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, i del Ministeri de l'Interior, tots dos en l'àmbit de les seves respectives competències.

2. Les oficines d'estrangeria es regeixen pel que disposa aquest Reglament, així com per la seva normativa de creació i funcionament.

Article 261. *Funcions.*

Les oficines d'estrangeria exerceixen, en l'àmbit provincial, les funcions següents, previstes en la normativa vigent en matèria d'estrangeria i règim comunitari:

1. La recepció de la declaració d'entrada. La tramitació de les pròrrogues d'estada, de la targeta d'identitat d'estranger, autoritzacions de residència, autoritzacions de treball i exceptuacions a l'obligació d'obtenir autorització de treball, autoritzacions de retorn, així com l'expedició i el lliurament d'aquelles.

2. La recepció de la sol·licitud de cèdula d'inscripció i de títol de viatge per a la sortida d'Espanya, així com la seva expedició i lliurament.

3. La tramitació dels procediments sancionadors per infraccions a la normativa en matèria d'estrangeria i en règim comunitari. No obstant això, les devolucions, i els expedients sancionadors que portin a l'expulsió de l'infractor estranger, o a la seva detenció i ingrés en un centre d'internament d'estrangers, els han d'executar les brigades i unitats d'estrangeria i documentació de les comissaries de policia.

4. La tramitació dels recursos administratius que siguin procedents.

5. L'elevació als òrgans i autoritats competents de les propostes de resolució oportunes relatives als expedients a què s'ha fet referència en els paràgrafs anteriors.

6. L'assignació i comunicació del número d'identitat d'estranger, pels serveis policials de les mateixes oficines.

7. La informació, recepció i tramitació de la sol·licitud de protecció internacional i de les sol·licituds de l'estatut d'apàtrida.

8. L'obtenció i elaboració del conjunt d'informació estadística de caràcter administratiu i demogràfic sobre la població estrangera i en règim comunitari de la província.

9. El control del manteniment de les condicions que van determinar la concessió de l'autorització.

Article 262. *Organització funcional de les oficines d'estrangeria.*

1. El cap de l'oficina d'estrangeria ha d'establir els criteris de realització de les funcions esmentades a l'article anterior, que s'exerceixen sota la direcció, a través del respectiu director de l'àrea funcional o cap de la dependència provincial de Treball i Immigració, dels delegats i subdelegats del Govern corresponents, i sense perjudici de les competències que en matèria de resolució d'expedients corresponguin a altres òrgans.

2. Les oficines delegades han de col·laborar en l'exercici de les funcions de l'oficina d'estrangeria corresponent, en especial, les referides a l'atenció al ciutadà, recepció de sol·licituds i escrits, notificació i lliurament de resolucions i documents, i poden exercir les competències que els siguin delegades.

3. Sense perjudici de la competència atribuïda al cap de l'oficina d'estrangeria a l'apartat 1 d'aquest article, correspon als serveis policials que hi estan adscrits:

a) L'assignació i comunicació del número d'identitat d'estranger i l'emissió de certificats de resident i no resident.

b) L'expedició i lliurament de la documentació corresponent a la normativa sobre protecció internacional i l'estatut d'apàtrida.

c) L'expedició i lliurament del títol de viatge o document anàleg per a la sortida d'Espanya, així com de la targeta d'identitat d'estranger i dels documents d'identificació provisionals.

d) L'expedició de les etiquetes de visat en les quals es materialitzin les pròrrogues d'estades de curta durada.

e) La materialització de l'anul·lació o retirada dels visats d'estada de curta durada.

f) La tramitació de les autoritzacions de retorn.

g) La gravació en el Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de la situació dels estrangers que preveu l'article 214 d'aquest Reglament.

Article 263. *Personal.*

1. Els diferents serveis encarregats de la tramitació dels expedients en matèria d'estrangeria s'integren a l'oficina d'estrangeria, que actua com un únic centre de gestió, sota la direcció del respectiu director de l'àrea funcional o cap de la dependència provincial de Treball i Immigració.

2. El personal procedent dels serveis a què fa referència l'apartat 1 que no estigui integrat orgànicament en les delegacions del Govern, de conformitat amb el que disposa la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i la seva normativa de desplegament, s'integra a la delegació del Govern o subdelegació del Govern corresponent.

3. Les oficines d'estrangeria compten amb una relació de llocs de treball i, si s'escau, un catàleg del personal laboral per a la respectiva integració del personal procedent dels serveis a què fa referència l'apartat 1 i els seus llocs de treball corresponents.

4. Les oficines d'estrangeria compten amb l'adscripció de personal de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil per a la realització de les funcions que aquesta té assignades en matèria d'estrangeria.

5. El cap de l'oficina d'estrangeria és nomenat i cessat pel delegat del Govern, previ informe favorable de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, tant si el lloc es proveeix de manera provisional com definitiva.

El seu nomenament s'efectua pel sistema de lliure designació entre funcionaris de carrera del subgrup A1 o del subgrup A2 de l'Administració General de l'Estat, dins els límits que estableix el Reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris civils de l'Administració General de l'Estat, aprovat pel Reial decret 364/1995, de 10 de març.

CAPÍTOL II

Els centres de migracions

Article 264. *La xarxa pública de centres de migracions.*

1. Per al compliment dels fins d'integració social que té encomanats, el Ministeri de Treball i Immigració disposa d'una xarxa pública de centres de migracions, que duen a terme tasques d'informació, atenció, acollida, intervenció social, formació, detecció de situacions de tràfic d'éssers humans i, si s'escau, derivació, dirigides a la població estrangera. Igualment poden dur a terme o impulsar actuacions de sensibilització relacionades amb la immigració.

2. En particular, la xarxa de centres de migracions pot desenvolupar programes específics dirigits a estrangers que tinguin la condició de sol·licitants d'asil o de l'estatut d'apàtrida, refugiats, apàtrides, beneficiaris de la protecció que dispensa l'article 37.b) de la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, immigrants que arribin a Espanya d'acord amb les normes reguladores de la gestió col·lectiva de contractacions en origen, així com a estrangers que es trobin en situació de vulnerabilitat o risc d'exclusió social. Correspon a la Direcció General d'Integració dels Immigrants determinar els programes que hagin de desenvolupar els centres de migracions, així com els destinataris.

3. La xarxa de centres de migracions està integrada pels centres d'acollida a refugiats que regula l'Ordre ministerial de 13 de gener de 1989, els centres d'estada temporal d'immigrants a Ceuta i Melilla, així com, si s'escau, pels centres de nova creació. Els centres integrats a la xarxa de centres de migracions es regeixen per un estatut comú, sense perjudici de la possibilitat que els diferents centres desenvolupin programes destinats a col·lectius determinats, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

Article 265. *Règim jurídic dels centres de migracions.*

Mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris de Política Territorial i Administració Pública i de Treball i Immigració, instada pel titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, es pot:

- a) Acordar l'establiment de nous centres de migracions, l'ampliació dels ja existents o la seva clausura.
- b) Aprovar els estatuts i les normes de funcionament intern dels centres de migracions.
- c) Determinar les prestacions que s'hi han de dispensar, així com el règim jurídic al qual estan subjectes.

Article 266. *Ingrés en centres de migracions.*

1. Les normes de funcionament intern dels centres determinen els requisits i el procediment que s'hagi de seguir per a l'ingrés d'un estranger en un centre de migracions.

2. Quan l'estranger no tingui un títol que autoritzi la seva permanència a Espanya, l'ingrés en un centre de migracions comporta l'expedició d'un volant personal i intransferible que l'autoritzi a romandre al centre, en el qual al costat de la fotografia de l'estranger se'n fan constar les dades de filiació, nacionalitat, número d'identitat d'estranger, si el té assignat, així com la data de caducitat del temps que s'ha d'estar al centre.

3. Aquesta autorització de permanència s'entén sense perjudici de les decisions ulteriors que les autoritats competents adoptin en relació amb la situació administrativa de l'estranger a Espanya.

Disposició addicional primera. *Atribució de competències en matèria d'informes, resolucions i sancions.*

1. Quan les competències en matèria d'informes, resolucions i sancions no estiguin expressament atribuïdes a un determinat òrgan en aquest Reglament, les han d'exercir els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials i els subdelegats del Govern a les províncies.

Sense perjudici d'això, la competència en matèria d'admissió a tràmit de procediments iniciats a l'estranger correspon a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola a l'exterior davant la qual es presenti la sol·licitud corresponent d'acord amb el que estableix aquest Reglament, tot i que la competència per resoldre sobre el fons del procediment estigui atribuïda a un altre òrgan administratiu.

2. Quan es tracti de supòsits en els quals s'hagi de dur a terme una activitat laboral en diferents províncies, la competència per a la concessió de les autoritzacions per residir i treballar correspon a l'autoritat competent d'acord amb l'apartat anterior de la província en què s'hagi d'iniciar l'activitat laboral.

3. No obstant això, correspon al titular de la Direcció General d'Immigració la competència per tramitar i resoldre sobre les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri, d'acord amb el que preveu l'article 67 d'aquest Reglament, quan les sol·licituds les presentin empreses que tinguin diversos centres de treball en diferents províncies i disposin d'una plantilla superior a 500 treballadors.

Igualment, el titular de la Direcció General d'Immigració és el competent per resoldre sobre les autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada en els supòsits que preveu l'article 98.2.a) i b) quan el nombre de llocs de treball ofert en el seu conjunt superi una xifra que es determina mitjançant una ordre del titular del Ministeri de Treball i Immigració.

Així mateix, el titular de la Direcció d'Immigració és el competent per autoritzar la tramitació d'autoritzacions de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada en els supòsits que preveu l'article 98.2.a) i b) quan l'oferta d'ocupació s'enquadri dins un projecte de cooperació al desenvolupament finançat amb fons públics.

En els supòsits que preveu aquest apartat, les sol·licituds les ha de presentar l'ocupador, personalment o a través de qui exerceix vàlidament la representació empresarial, davant el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació o davant l'oficina d'estrangeria corresponent a la província on s'hagi de dur a terme l'activitat laboral. Si s'escau, l'oficina d'estrangeria trasllada immediatament la sol·licitud a la Direcció General d'Immigració, per a la seva tramitació i resolució.

En aquests casos, la Direcció General d'Immigració decideix sobre la concessió de les autoritzacions escoltada la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració. En les autoritzacions vinculades a projectes de cooperació al desenvolupament, l'informe favorable de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració substitueix la valoració de si la situació nacional d'ocupació permet la contractació.

4. Quan circumstàncies de naturalesa econòmica, social o laboral ho aconsellin i en supòsits no regulats d'especial rellevància, a proposta del titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, amb l'informe previ del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat i, si s'escau, dels titulars de les subsecretaries d'Afers Exteriors i de Cooperació i de Política Territorial i Administració Pública, el Consell de Ministres pot dictar, prèvia informació i consulta a la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, instruccions que determinin la concessió d'autoritzacions de residència temporal i/o treball, que poden quedar vinculades temporalment, per ocupació laboral, o territorialment en els termes que fixin aquestes instruccions, o d'autoritzacions d'estada. Les instruccions han d'establir la forma, els requisits i els terminis per a la concessió de les autoritzacions esmentades. Així mateix, el titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, amb l'informe previ del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat, pot atorgar autoritzacions individuals de residència temporal quan concorrin circumstàncies excepcionals no previstes en aquest Reglament.

5. En l'exercici de les competències de coordinació que té atribuïdes, el titular de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració pot proposar al Consell de Ministres l'aprovació

de les instruccions a les quals s'hagi d'ajustar l'actuació dels diferents departaments ministerials quan acompleixin funcions relacionades amb els àmbits de l'estrangeria i la immigració.

Disposició addicional segona. *Normativa aplicable als procediments.*

1. En allò que aquest Reglament no preveu en matèria de procediments cal atènyer-se al que disposen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i la seva normativa de desplegament, particularment pel que fa a la necessitat de motivació de les resolucions denegatòries de les autoritzacions.

2. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional onzena de la referida Llei 30/1992, de 26 de novembre, el procediment de visat es regeix per la normativa específica que preveu l'article 27 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, desplegada en aquest Reglament, en la normativa de la Unió Europea i en les altres disposicions que es dictin en compliment dels compromisos internacionals assumits per Espanya, i s'aplica supletòriament la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició addicional tercera. *Llocs de presentació de les sol·licituds.*

1. De conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan el subjecte legitimat estigui en territori espanyol les sol·licituds relatives a les autoritzacions inicials de residència i de treball s'han de presentar, presencialment o electrònicament per l'interessat, davant els registres dels òrgans competents per a la seva tramitació.

2. Quan el subjecte legitimat estigui en territori estranger, la presentació de sol·licituds de visat i la seva recollida s'han de dur a terme davant la missió diplomàtica o oficina consular en la demarcació de la qual resideixi, llevat del que es disposa de conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els procediments de sol·licitud de visat que descriu aquest Reglament.

Sense perjudici d'això, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar una altra missió diplomàtica o oficina consular en què correspongui presentar la sol·licitud de visat.

3. Les sol·licituds de modificació, pròrroga o renovació de les autoritzacions de residència i de treball es poden presentar en qualsevol altre registre de conformitat amb l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, o d'acord amb el que estableix la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Disposició addicional quarta. *Pràctica de la notificació per mitjans electrònics.*

1. Per a la notificació de les resolucions i comunicació en relació amb els procediments que preveu aquest Reglament, s'habilita un sistema de notificació electrònica, que és el de notificació mitjançant compareixença electrònica a la seu, en la forma que regulen la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i el Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, sense perjudici que els òrgans competents puguin establir un altre sistema de notificació electrònica d'acord amb el que preveu la lletra d) de l'article 35.2 del Reial decret esmentat.

2. Perquè la notificació es practiqui mitjançant el sistema de compareixença electrònica a la seu es requereix que l'interessat hagi assenyalat aquest mitjà com a preferent o n'hagi consentit la utilització. No obstant això, a l'empara del que disposen l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, i l'article 36.4 del Reial decret 1671/2009, de 6 de novembre, l'admissió de la notificació mitjançant compareixença electrònica a la seu és obligatòria per a tots els sol·licitants persones jurídiques i per als col·lectius de persones físiques que, per raó de la seva capacitat econòmica o tècnica, dedicació professional o altres motius acreditats, tinguin garantit l'accés i disponibilitat dels mitjans tecnològics necessaris.

3. El sistema de notificació electrònica permet acreditar la data i hora en què es produeixi la posada a disposició de l'interessat de l'acte objecte de notificació, així com la d'accés al contingut, moment a partir del qual la notificació s'entén practicada a tots els efectes legals.

4. Quan hi hagi constància de la posada a disposició de l'interessat de l'acte objecte de notificació i transcorrin deu dies naturals sense que s'accedeixi al contingut, s'entén que la notificació ha estat rebutjada, llevat que d'ofici o a instància del destinatari es comprovi la impossibilitat tècnica o material de l'accés. El rebuig es fa constar en l'expedient, en què s'especifiquen les circumstàncies de l'intent de notificació, i es dóna per efectuat el tràmit, i es continua el procediment, o s'inicia, si s'escau, el termini per interposar el recurs que sigui procedent, de conformitat amb el que disposa l'article 59.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

5. Produeix els efectes propis de la notificació per compareixença l'accés electrònic pels interessats al contingut de les actuacions administratives corresponents, sempre que quedi constància d'aquest accés.

6. Els òrgans de l'Administració General de l'Estat competents per a la tramitació dels procediments que regula aquest Reglament estan obligats a utilitzar el sistema de notificació mitjançant compareixença electrònica a la seu una vegada en l'aplicació informàtica d'estrangeria es facin les adaptacions tècniques oportunes que ho possibilitin.

Les comunitats autònomes amb competències executives en matèria d'autoritzacions de treball poden substituir la notificació mitjançant compareixença electrònica a la seu de l'òrgan corresponent de l'Administració General de l'Estat per notificacions a través d'altres formes de practicar la notificació en el marc del que preveu l'article 28 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, per als ciutadans que optin per aquestes formes.

Disposició addicional cinquena. *El Tauler edictal de resolucions d'estrangeria.*

1. Quan no s'hagi pogut practicar la notificació de les resolucions en els procediments que regula aquest Reglament, la notificació s'ha de fer per mitjà d'un anunci en el Tauler edictal de resolucions d'estrangeria. Transcorregut el període de vint dies naturals des que la notificació s'hagi publicat en el Tauler edictal de resolucions d'estrangeria s'entén que aquesta ha estat practicada, i es dóna per complert el tràmit esmentat i es continua amb el procediment, o s'inicia, si s'escau, el termini per interposar el recurs que sigui procedent.

2. La pràctica de la notificació en el Tauler edictal de resolucions d'estrangeria s'ha d'efectuar en els termes que es determinin per ordre del titular del Ministeri de Treball i Immigració.

3. El funcionament, la gestió i la publicació en el Tauler edictal de resolucions d'estrangeria s'han de fer amb plena submissió al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i de conformitat amb els requisits que exigeix la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

4. Quan a les comunitats autònomes se'ls hagin traspassat competències en matèria de notificació de resolucions, poden efectuar la publicació de les resolucions la notificació de les quals els correspongui a través dels seus propis taulers edictals.

L'Administració General de l'Estat ha d'impulsar l'establiment de fórmules de col·laboració perquè els diferents taulers existents interactuïn entre si, i permetin al ciutadà, a través d'un únic accés, el coneixement i la comunicació de qualssevol notificacions que hi hagi sobre ell.

Disposició addicional sisena. *Aplicació informàtica per a la tramitació de procediments.*

1. Una vegada implantada l'aplicació comuna d'estrangeria en compliment del que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, les referències que fa aquest Reglament a la gravació d'actuacions administratives en l'aplicació informàtica corresponent s'entenen fetes a aquella quan l'actuant sigui un òrgan de l'Administració General de l'Estat competent en matèria d'estrangeria.

Igualment, les mencions sobre intercanvis d'informació entre òrgans de l'Administració General de l'Estat per a la tramitació de les diferents fases dels procediments en matèria d'estrangeria i immigració s'entenen fetes a canvis en l'òrgan administratiu competent per a la continuació de la tramitació del procediment i, en conseqüència, per determinar modificacions en el seu estat electrònic.

L'aplicació informàtica comuna garanteix que els òrgans administratius competents en les diferents fases del procediment tenen coneixement en temps real de l'inici de qualsevol fase sobre la qual els correspon actuar, quan aquest derivi de l'actuació prèvia d'un altre òrgan.

2. Quan la missió diplomàtica o oficina consular competent no disposi, per raó de la ubicació geogràfica, dels mitjans tècnics necessaris per a la connexió en temps real a l'aplicació informàtica comuna, s'han de fer abocaments d'informació entre els òrgans esmentats i l'aplicació, amb periodicitat diària.

3. L'administració de l'aplicació comuna d'estrangeria depèn del Ministeri de Treball i Immigració. La seva implantació s'ha de portar a terme en coordinació i col·laboració amb el Ministeri de Política Territorial i Administració Pública.

Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat han de fer les actuacions tendents a la dotació adequada de mitjans humans, econòmics i materials de les tasques destinades a la seva implantació, desenvolupament i manteniment. Per a això, s'han d'establir les partides pressupostàries que es considerin necessàries.

Per acord entre la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració i la Subsecretaria de Política Territorial i Administració Pública, que s'ha de subscriure en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, s'ha de fixar la data de posada en funcionament de l'aplicació informàtica comuna.

Disposició addicional setena. *Gestió informàtica en els procediments amb intervenció de les comunitats autònomes.*

Als efectes d'assegurar la coordinació necessària dels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat amb els de les comunitats autònomes, la gestió electrònica dels procediments d'autoritzacions inicials de treball per compte propi o d'altri dels estrangers l'han de fer les administracions esmentades mitjançant aplicacions informàtiques que responguin a formats i estàndards que s'han de determinar d'acord amb el que estableix el Reial decret 4/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica, així com a condicions de seguretat d'acord amb el que estableix el Reial decret 3/2010, de 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional de Seguretat en l'àmbit de l'Administració electrònica.

A aquests efectes, la gestió electrònica de procediments ha de permetre:

a) L'actualització en temps real de la base de dades de l'Administració General de l'Estat en cada fase de tramitació dels expedients que suposin la introducció i modificació de dades i informes per cada administració competent.

b) L'accés i la consulta de les administracions competents, incloses les missions diplomàtiques o oficines consulars, de l'estat de tramitació dels expedients.

Segons les necessitats organitzatives i d'acord amb la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les administracions competents poden establir diferents nivells d'accés per a la consulta de les dades i els informes inclosos en la tramitació electrònica dels procediments.

c) La intercomunicació i l'intercanvi de dades i informes entre les administracions competents quan siguin necessaris per a la tramitació i resolució dels expedients d'autorització inicial de treball per compte propi o d'altri.

Les condicions i garanties de les comunicacions i l'intercanvi de dades i informes entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes s'han de fixar en un conveni de col·laboració.

d) L'obtenció de dades actualitzades per al compliment de les funcions d'observació permanent de les magnituds i característiques més significatives del fenomen immigratori,

per analitzar-ne l'impacte en la societat espanyola i facilitar informació objectiva i contrastada, de conformitat amb el que disposen l'article 67 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i el Reial decret 345/2001, de 4 d'abril, pel qual es regula l'Observatori Permanent de la Immigració.

e) La notificació electrònica als ciutadans que així ho hagin sol·licitat o consentit expressament, en els termes que preveu aquest Reglament, amb l'excepció que preveu l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, així com un únic accés als diferents taulers edictals d'estrangeria que els puguin afectar.

Disposició addicional vuitena. *Legitimació i representació.*

1. De conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan el subjecte legitimat estigui en territori espanyol ha de presentar personalment les sol·licituds inicials relatives a les autoritzacions de residència i de treball o a pròrrogues d'estada. En els procediments en què el subjecte legitimat sigui un ocupador, les sol·licituds inicials les pot presentar aquest o qui exerceixi vàlidament la representació legal empresarial.

2. Quan el subjecte legitimat estigui en territori estranger, la presentació de sol·licituds de visat i la seva recollida s'han de fer personalment. Quan l'interessat no resideixi en la població en què tingui la seu la missió diplomàtica o oficina consular i s'acreditin raons que obstaculitzin el desplaçament, com la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que en dificultin sensiblement la mobilitat, es pot acordar que la sol·licitud de visat la pugui presentar un representant degudament acreditat.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, en els supòsits de presentació de sol·licituds i recollida de visat d'estada, trànsit i de residència per reagrupació familiar de menors, tots dos tràmits es poden fer mitjançant un representant degudament acreditat.

4. Així mateix, no es requereix la compareixença personal en els procediments de contractació col·lectiva de treballadors, en els supòsits previstos en un conveni o acord internacional; en aquest cas, cal atènyer-se al que s'hi disposi.

5. S'entén complerta l'obligació de compareixença personal d'una persona física o jurídica o d'una entitat sense personalitat jurídica quan es presentin sol·licituds, escrits o documents autèntics electrònicament o, si així està previst, amb la confrontació prèvia dels que s'hagin aportat, i s'utilitzin per a això els sistemes de signatura electrònica incorporats al document nacional d'identitat o altres sistemes de signatura electrònica avançada admesos per l'Administració General de l'Estat d'acord amb els apartats a) i b) de l'article 13.2 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, i amb l'article 10 del Reial decret 1671/2009, de 16 de novembre.

L'admissió dels sistemes de signatura electrònica a què es refereix l'article 13.2.c) de la Llei 11/2007, de 22 de juny, s'ha d'aprovar mitjançant una ordre del titular del Ministeri de Treball i Immigració.

6. Igualment, d'acord amb el que preveu l'article 23 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, s'entén complerta l'obligació de compareixença personal quan la presentació electrònica de documents es faci d'acord amb allò establert mitjançant convenis d'habilitació per a la representació de tercers.

Aquests convenis han d'establir en tot cas l'obligatorietat que els professionals que hi estan adherits es comuniquin amb l'Administració General de l'Estat utilitzant exclusivament mitjans electrònics, de conformitat amb el que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny.

Per al desplegament dels convenis que preveu aquest apartat, l'Administració General de l'Estat pot establir que els professionals adherits creïn els corresponents registres electrònics d'apoderament o representació.

7. Les sol·licituds de modificació, pròrroga o renovació de les autoritzacions de residència i de treball o d'estada per estudis, mobilitat d'alumnes, pràctiques no laborals o

serveis de voluntariat es poden presentar personalment, sense perjudici de l'existència de fórmules de representació voluntària a través d'actes jurídics o atorgaments específics.

Disposició addicional novena. *Normes comunes per a la resolució de visats.*

1. La resolució dels visats correspon a les missions diplomàtiques i oficines consulars.

2. En la resolució del visat s'han d'atendre l'interès de l'Estat i l'aplicació dels compromisos internacionals assumits pel Regne d'Espanya en la matèria. El visat s'ha d'utilitzar com a instrument orientat al compliment dels fins de la política exterior del Regne d'Espanya i d'altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea, en especial la política d'immigració, la política econòmica i la de seguretat nacional, la salut pública o les relacions internacionals d'Espanya.

Disposició addicional desena. *Procediment en matèria de visats.*

1. La missió diplomàtica o oficina consular receptora de la sol·licitud de visat n'ha de tornar una còpia segellada amb indicació de la data i el lloc de recepció o remetre el justificant de recepció al domicili fixat als efectes de notificació en l'àmbit de la demarcació consular.

2. L'oficina consular i el sol·licitant, d'acord amb les possibilitats tècniques que hi hagi en el territori, poden convenir, deixant-ne menció succincta en l'expedient i en la còpia de la sol·licitud que es torna com a rebut, el domicili –que ha d'estar en tot cas dins de la demarcació consular– i el mitjà per efectuar els requeriments d'esmena o d'aportació de documents o certificacions exigits, així com per efectuar les citacions a dia cert i les notificacions de resolució.

Les citacions i els requeriments s'han de fer a través del telèfon o del telefax de contacte proporcionat per l'interessat o el seu representant legal, i s'ha de deixar constància fefaent de la seva realització en l'expedient de visat.

Si la citació o el requeriment efectuat a través d'una trucada al telèfon de contacte convingut ha estat desatès, s'han d'enviar per escrit les citacions, els requeriments o les notificacions al domicili fixat a aquest efecte en la sol·licitud, el qual ha d'estar situat en l'àmbit de la mateixa demarcació consular.

Sense perjudici d'allò establert per als supòsits de compareixença personal i entrevista dels sol·licitants de visat, les citacions o els requeriments enviats s'han d'atendre en un termini màxim de deu dies.

Exhaurides totes les possibilitats de notificació que preveu aquesta disposició addicional sense que aquesta es pugui practicar, sigui quina sigui la causa, la notificació s'ha de fer mitjançant un anunci publicat durant deu dies en el corresponent tauler de l'oficina consular, aspecte del qual s'ha d'informar el sol·licitant en el moment de presentar la sol·licitud de visat.

Si els requeriments o les citacions són desatesos en el termini, s'ha de donar el sol·licitant per desistit, i se li ha de notificar la resolució per la qual es declara el desistiment pel mateix procediment del paràgraf anterior. La resolució ha de consistir en la declaració de la circumstància que concorre en cada cas, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables.

Un extracte del procediment que preveu aquesta disposició addicional ha de figurar en l'imprès de sol·licitud per a coneixement de l'interessat.

3. La missió diplomàtica o oficina consular davant la qual es presenti la sol·licitud de visat, si hi ha una causa que ho justifiqui, a més de la documentació que sigui preceptiva, pot requerir els informes que siguin necessaris per resoldre la sol·licitud esmentada.

4. Durant la substanciació del tràmit del visat, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan es consideri necessari, mantenir una entrevista personal per comprovar-ne la identitat, la validesa de la documentació aportada i la veracitat del motiu de sol·licitud del visat. La incompareixença, llevat de causa fundada

degudament acreditada davant l'òrgan competent, en el termini fixat, que no pot excedir els quinze dies, produeix l'efecte de considerar l'interessat desistit en el procediment.

Quan es determini la celebració de l'entrevista dins de procediments regulats en el títol IV d'aquest Reglament, hi han de ser presents, almenys, dos representants de l'Administració espanyola, a més de l'interpret, en cas que sigui necessari, i ha de quedar constància del contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual s'ha de lliurar una còpia a l'interessat.

Si els representants de l'Administració arriben al convenciment que no s'acrediten indubtablement la identitat de les persones, la validesa dels documents o la veracitat dels motius al·legats per sol·licitar el visat, se n'ha de denegar la concessió. En cas que hi hagi hagut una entrevista, s'ha de trametre una còpia de l'acta a l'òrgan administratiu que, si s'escau, hagi atorgat inicialment l'autorització.

5. Si el sol·licitant, en el moment de resoldre, no figura a la llista de persones no admissibles, la missió diplomàtica o oficina consular ha de valorar la documentació i els informes incorporats a l'efecte juntament, si s'escau, amb l'autorització o autoritzacions concedides, i ha de resoldre la sol·licitud del visat.

Notificada la concessió del visat, el sol·licitant l'ha de recollir en el termini d'un mes des de la notificació llevat dels procediments en què aquest Reglament determini expressament un altre termini. En cas de no fer-ho així, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i té lloc l'arxivament del procediment.

6. La resolució denegatòria d'un visat s'ha de notificar al sol·licitant de manera que li garanteixi la informació sobre el contingut, les normes que la fonamentin en dret, el recurs que sigui procedent contra aquesta, l'òrgan davant el qual s'hagi de presentar i el termini per interposar-lo.

7. La denegació d'un visat de residència per a reagrupament familiar o de residència i treball per compte d'altri, així com en el cas de visats d'estada o de trànsit, ha de ser motivada, i ha d'informar l'interessat dels fets i les circumstàncies constatades i, si s'escau, dels testimonis rebuts i dels documents i informes, preceptius o no, incorporats que, de conformitat amb les normes aplicables, hagin conduït a la resolució denegatòria.

8. Sense perjudici de l'eficàcia de la resolució denegatòria, i amb independència que l'interessat hi hagi presentat recurs en contra o no, l'estranger coneixedor d'una prohibició d'entrada per la seva inclusió a la llista de persones no admissibles pot canalitzar a través de l'oficina consular una sol·licitud escrita adreçada al titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior si vol exercir el dret d'accés a les seves dades o a sol·licitar-ne la rectificació o supressió en el sistema d'informació de Schengen.

9. Les missions diplomàtiques o oficines consulars, en el termini màxim de quinze dies des de l'expedició, han de comunicar a la Direcció General d'Immigració, a través dels òrgans centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, les resolucions sobre visats que hagin fet, llevat dels de trànsit i estada de curta durada.

10. El contingut d'aquesta disposició addicional s'entén sense perjudici del que estableixi el dret de la Unió Europea en matèria de visats de trànsit aeroportuari, visats uniformes o visats de validesa territorial limitada.

Disposició addicional onzena. *Exigència, normativa i convenis en matèria sanitària.*

1. El que estableix aquest Reglament no exclou la vigència i el compliment del que disposen els reglaments i acords sanitaris internacionals, així com els articles 38 i 39 i la disposició final vuitena de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, el Reial decret 1418/1986, de 13 de juny, sobre funcions del Ministeri de Sanitat, Política Social i Igualtat en matèria de sanitat exterior, i les altres disposicions dictades per a la seva aplicació i desplegament.

2. L'Administració General de l'Estat, a l'efecte de dur a terme les actuacions i proves sanitàries que puguin derivar de l'aplicació d'aquest Reglament, ha de subscriure, a través dels departaments ministerials competents en cada cas, els convenis oportuns amb els serveis de salut o les institucions sanitàries corresponents.

Disposició addicional dotzena. *Terminis de resolució dels procediments.*

1. Sense perjudici dels terminis establerts específicament en relació amb determinats procediments, el termini general màxim per notificar les resolucions sobre les sol·licituds que formulin els interessats en els procediments que regula aquest Reglament és de tres mesos comptats a partir de l'endemà de la data en què hagin tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-les. S'exceptuen les peticions d'autorització de residència per reagrupament familiar, d'autorització de treball de temporada i les realitzades a l'empara dels articles 185 i 186 d'aquest Reglament, les resolucions de les quals s'han de notificar en la meitat del termini assenyalat.

2. En els altres procediments en matèria de visats, el termini màxim, i no prorrogable, per notificar les resolucions sobre les sol·licituds és d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la data en què la sol·licitud s'hagi presentat en forma a l'oficina consular competent per a la seva tramitació, llevat del cas dels visats de residència no lucrativa, en què el termini màxim és de tres mesos. En el cas del visat de residència no lucrativa, la sol·licitud de la pertinent autorització de residència per part de la delegació o subdelegació del Govern que correspongui interromp el còmput del termini, fins que es comuniqui la resolució.

3. El contingut dels apartats 1 i 2 d'aquesta disposició addicional s'entén sense perjudici dels terminis que estableixi el dret de la Unió Europea com a directament aplicables en matèria de visats de trànsit aeroportuari, visats uniformes o visats de validesa territorial limitada.

4. L'obligació formal d'informar el sol·licitant de visat sobre el termini màxim per a la notificació de la resolució del procediment, els supòsits de suspensió del còmput d'aquest termini i els efectes del silenci administratiu s'entén complerta mitjançant la inserció d'una nota informativa sobre aquests aspectes en els impresos de sol·licitud.

Disposició addicional tretzena. *Silenci administratiu.*

Transcorregut el termini per resoldre les sol·licituds, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional anterior, aquestes es poden entendre desestimades, d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera de la mateixa Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i amb les excepcions que conté la disposició addicional esmentada.

Disposició addicional catorzena. *Recursos.*

Les resolucions que dictin els òrgans competents dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, i de Treball i Immigració, els delegats del Govern i subdelegats del Govern, sota la dependència funcional d'aquests dos últims ministeris, sobre la base del que disposa aquest Reglament, sobre concessió o denegació de visats, pròrrogues d'estada o autoritzacions de residència i de treball, cèdules d'inscripció, així com sobre sancions governatives i expulsions d'estrangers, posen fi a la via administrativa, i contra aquestes resolucions es poden interposar els recursos administratius o jurisdiccionals previstos legalment. S'exceptuen les resolucions sobre denegació d'entrada i retorn, les quals no esgoten la via administrativa.

Els actes i les resolucions administratives adoptats són recurribles d'acord amb el que disposen les lleis, i el seu règim d'executivitat és el que preveu amb caràcter general la legislació vigent, llevat del que disposa la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, per a la tramitació d'expedients d'expulsió amb caràcter preferent.

Disposició addicional quinzena. *Cobertura de llocs de confiança.*

Als efectes de l'article 40.2.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, es considera que ocupen llocs de confiança els treballadors que duguin a terme únicament activitats pròpies d'alta direcció per compte de l'empresa que els contracti, basades en la confiança recíproca, i que exerceixin legalment la representació de l'empresa o tinguin estès a favor seu un poder general.

Així mateix, tenen la mateixa consideració els treballadors altament qualificats que tinguin coneixement essencial per a la realització de la inversió i siguin especialistes o acompleixin funcions relacionades amb la direcció, gestió i administració necessàries per a l'establiment, el desenvolupament o la liquidació d'aquesta inversió. Aquests treballadors han de tenir experiència acreditada en la realització de les funcions esmentades o haver tingut treballs en llocs similars en l'empresa inversora o en el grup d'empreses en què pot estar integrada aquesta última.

Disposició addicional setzena. *Cotització per la contingència de desocupació.*

En les contractacions dels estrangers titulars de les autoritzacions de treball per a activitats de durada determinada i per a estudiants no es cotitza per la contingència de desocupació.

Disposició addicional dissetena. *Informes policials.*

Els informes policials en matèria de seguretat i ordre públic que s'han d'emetre en el marc dels procediments que regula aquest Reglament han de contenir en tot cas el conjunt de la informació que consta en les forces i els cossos de seguretat de l'Estat adscrits a la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Igualment, els emesos respecte a l'àmbit territorial de comunitats autònomes a les quals s'hagin traspasat competències en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic han de contenir l'informe sobre afectació de l'ordre públic aportat per l'autoritat autonòmica competent.

Disposició addicional divuitena. *Taxes per tramitació de procediments.*

1. Els òrgans competents per a la tramitació dels procediments que regula aquest Reglament, llevat dels relatius a visats, han de dur a terme, una vegada admesa a tràmit la sol·licitud corresponent, les actuacions tendents a la comprovació d'ofici del fet que s'ha efectuat l'abonament de les taxes exigibles d'acord amb l'article 44.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. El període de pagament voluntari per a l'abonament de les taxes esmentades és, tret dels procediments relatius a visats, de deu dies hàbils, segons els casos:

- a) Des del moment d'admissió a tràmit de la sol·licitud.
- b) Des de l'alta del treballador estranger en la Seguretat Social, en el cas d'autoritzacions de residència i treball per compte d'altri, o de la seva renovació, a favor de treballadors de servei domèstic de caràcter parcial o discontinu, o de renovacions de les autoritzacions esmentades en absència d'ocupador.

3. Les taxes per tramitació d'autoritzacions de residència, autoritzacions de treball o expedició de targetes d'identitat d'estranger tenen caràcter autoliquidable.

Disposició addicional dinovena. *Entitats acreditades per impartir formació a reconèixer en els informes sobre esforç d'integració.*

La Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha d'impulsar l'adopció de mecanismes de col·laboració i cooperació relatius a les condicions de solvència tècnica, material i financera a acreditar per entitats privades que duguin a terme actuacions de formació, amb vista al seu reconeixement en informes sobre l'esforç d'integració de l'estranger que han d'emetre les comunitats autònomes i que es poden presentar en els procediments relatius a la renovació d'autoritzacions de residència temporal o de residència temporal i treball.

Disposició addicional vintena. *Desconcentració de la competència de tancament de llocs habilitats.*

1. Es desconcentra a favor del titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat la competència per acordar, en els supòsits en els quals ho requereixi la seguretat de l'Estat o dels ciutadans, el tancament temporal dels punts fronterers habilitats per al pas de persones a què es refereix l'article 3 d'aquest Reglament.

2. El titular de la Secretaria d'Estat de Seguretat ha de comunicar les mesures que s'hagin d'adoptar a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, als departaments afectats i, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, als països i les institucions amb els quals Espanya hi estigui obligada com a conseqüència dels compromisos internacionals subscrits.

Disposició addicional vint-i-unena. *Autorització de treball dels estrangers sol·licitants de protecció internacional.*

Els sol·licitants de protecció internacional estan autoritzats per treballar a Espanya una vegada transcorreguts sis mesos des de la presentació de la sol·licitud, sempre que aquesta s'hagi admès a tràmit i no estigui resolta per causa no imputable a l'interessat. L'autorització per treballar s'ha d'acreditar mitjançant la inscripció «autoritza a treballar» en el document de sol·licitant de protecció internacional i, si escau, en les renovacions successives, i està condicionada a la seva vàlidesa. En cas que aquesta inscripció no sigui procedent perquè no es compleixin els requisits esmentats, l'Oficina d'Asil i Refugi ha de fer constar aquest fet en una resolució motivada i notificar-lo a l'interessat.

Disposició addicional vint-i-dosena. *Representants de les organitzacions empresarials a l'estranger.*

1. Als efectes de les previsions que contenen l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i el títol VIII d'aquest Reglament, en els corresponents processos de selecció en origen dels treballadors estrangers poden participar representants de les organitzacions empresarials espanyoles.

A aquest efecte, representants de les organitzacions esmentades poden quedar acreditats per la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració davant les missions diplomàtiques o oficines consulars d'Espanya als països que hagin signat acords sobre regulació de fluxos migratoris.

2. Sense perjudici d'això, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració han de promoure conjuntament la signatura de convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes amb competències executives en matèria d'autoritzacions de treball i que hagin establert serveis per facilitar la tramitació dels visats corresponents, amb vista a ordenar l'actuació d'aquestes comunitats en el marc de procediments de gestió col·lectiva de contractacions en origen.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Facilitació de l'entrada i residència dels familiars de ciutadans d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un altre Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, no inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.*

Les autoritats competents han de facilitar, d'acord amb el que disposen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i aquest Reglament l'obtenció del visat de residència o, si s'escau, d'una autorització de residència per circumstàncies excepcionals, a qui sense estar inclòs a l'article 2 del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en

l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, acompanyi un ciutadà de la Unió o es reuneixi amb ell, i es trobi en una de les circumstàncies següents:

a) Sigui un altre familiar, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, que, al país de procedència, estigui a càrrec o visqui amb el ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un altre Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, o quan per motius greus de salut o discapacitat sigui estrictament necessari que aquest ciutadà es faci càrrec de la seva atenció personal.

b) Sigui la parella, ciutadà d'un Estat no membre de la Unió Europea ni part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, amb la qual el ciutadà de la Unió manté una relació estable degudament provada.

Les autoritats exigeixen la presentació d'acreditació, per part de l'autoritat competent del país d'origen o procedència, que certifiqui que està a càrrec del ciutadà de la Unió o que vivia amb ell en aquest país, o la prova de l'existència de motius greus de salut o discapacitat que requereixin estrictament que el ciutadà de la Unió es faci càrrec de l'atenció personal del membre de la família. Igualment s'exigeix una prova suficient de l'existència d'una relació estable amb el ciutadà de la Unió.

Les autoritats competents han d'estudiar detingudament les circumstàncies personals en les sol·licituds d'entrada, visat o autoritzacions de residència presentades i han de justificar qualsevol denegació d'aquestes sol·licituds.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Legislació en matèria de protecció internacional.*

Els preceptes relatius a la protecció internacional que conté aquest Reglament s'han d'interpretar de conformitat amb el que disposen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, la Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària, i el Reglament de desplegament d'aquesta última.

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Estrangers no comunitaris empleats per les Forces Armades.*

La normativa que es dicti en desplegament d'aquest Reglament, així com les actuacions dels òrgans competents per a la seva aplicació, han de tenir en consideració les especificitats pròpies dels estrangers no comunitaris relacionats amb les Forces Armades a través d'una relació de serveis de caràcter temporal.